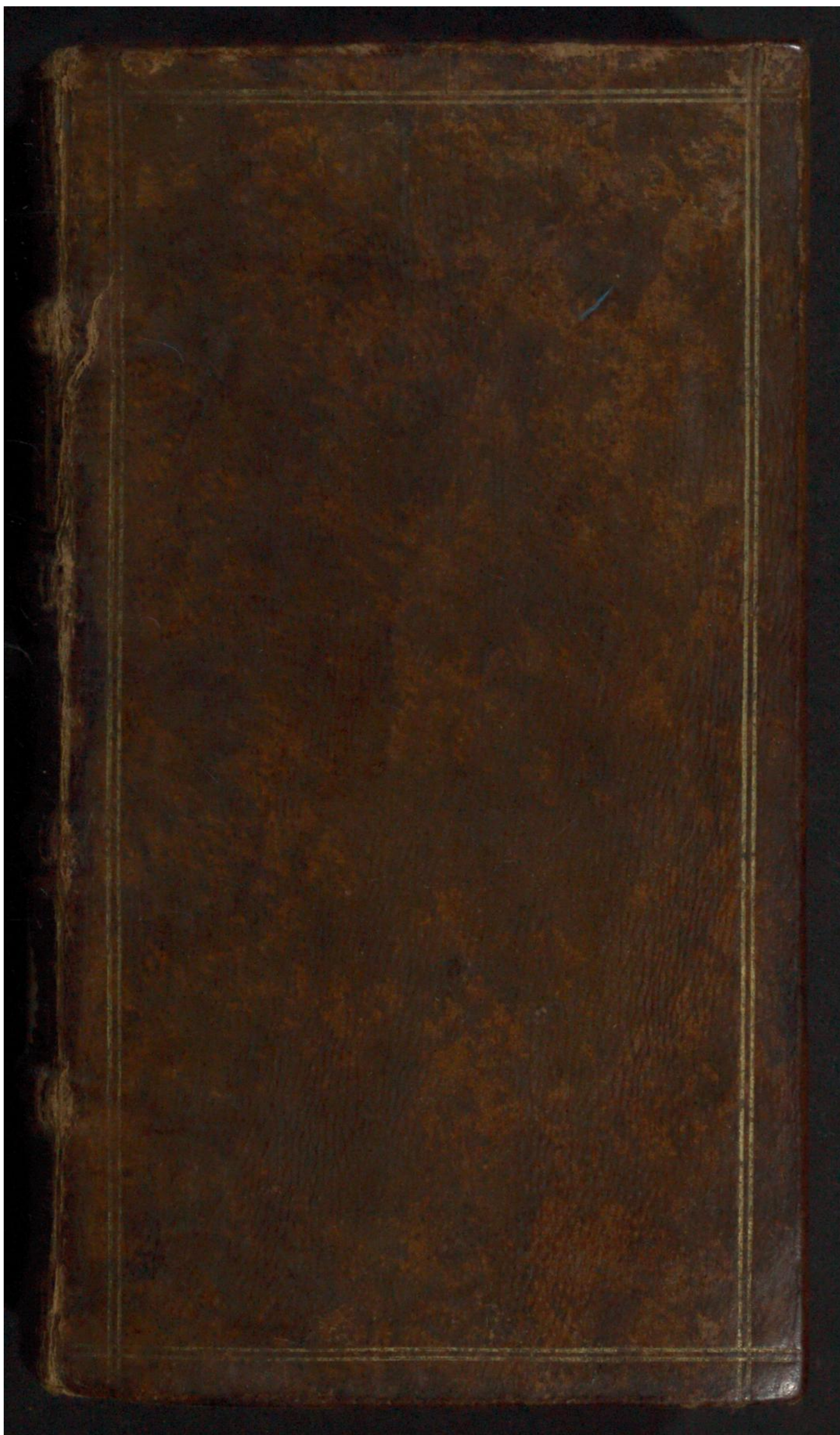
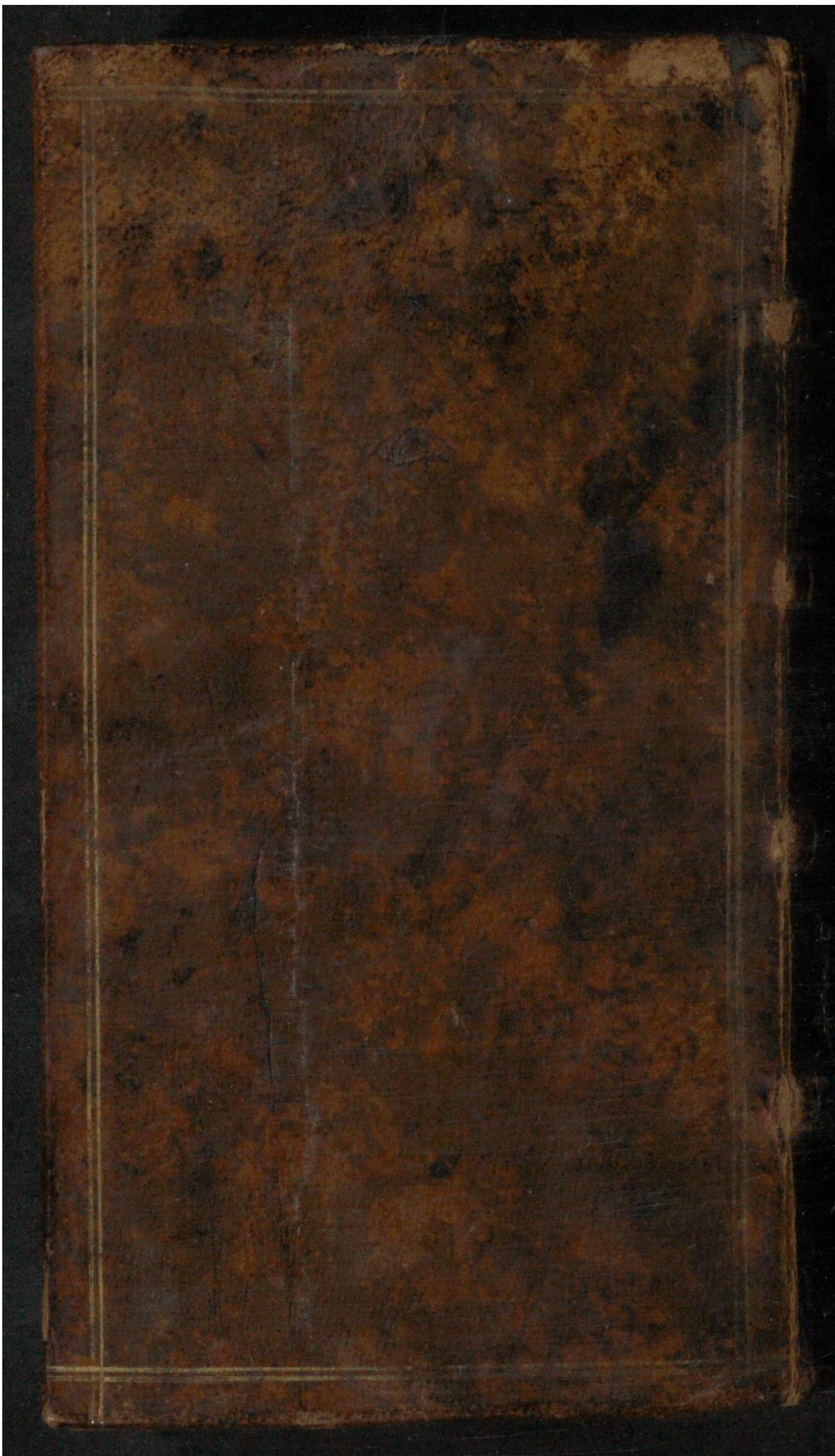

ALOIS. SIG.
SATYRA
SOTADICA
348
D 40

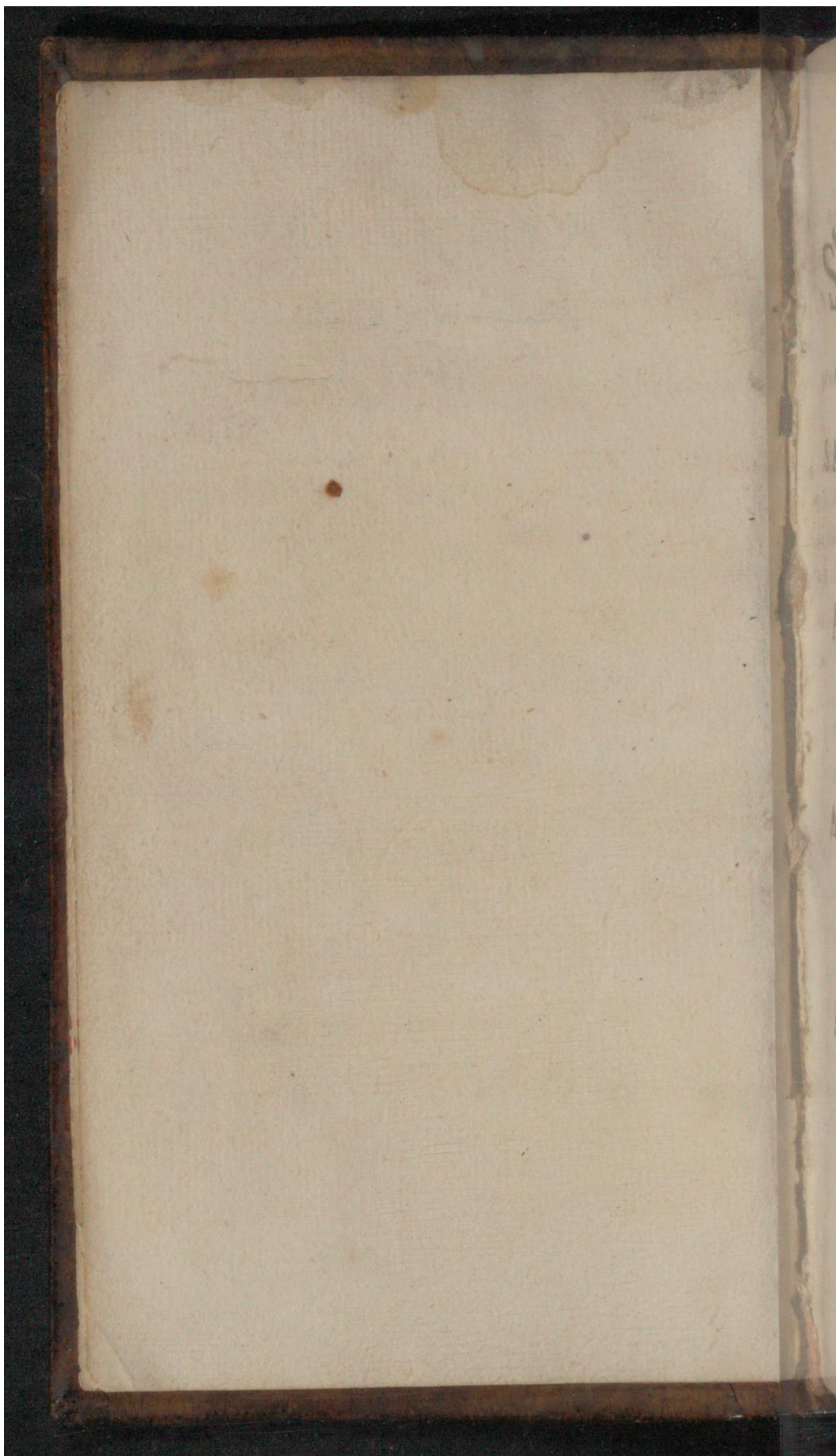

K. K. . wtss. F. 79.

Editio prima et originalis

ALOISIÆ SIGÆAE TOLETANÆ

SATYRA SOTADICA

DE

Arcanis Amoris & Veneris.

Editio Noua, Emendatior & Auctior.

Accessit Colloquium ante hac non Editum,

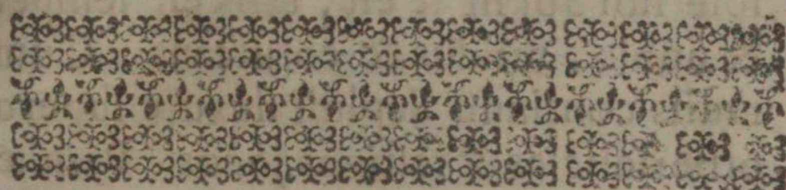
FESCENNINI

Ex M. S. Recens Reperto.

Amstelodami.

1678.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

SVMMO VIRO

* *

ALOISIA

Ex Elysiis hortis.

S. D.

ERNANT & florent, VIR SVMME, per anni tempestates omnes, Elysiis in campis amœni & ridentes horti: Parens felicis & uberis soli æquor adeò hortus unus est nitens & suaveolens. Non noti mortalibus generis flores; rosæ & herbæ spirant ambrosios odores, qui beatis Manibus tenui pro animâ sunt. Læta semper cœli facies, lætus Sol, puri lucis ignes: non concreta nimbis dies, non cœno lux oblita. Qualis

ipſe ſibi Sol in-ſe eſt, talis eſt ſempe
& nobis, nitidus & coruſcans: Cum
radiis continuo depluit fluxu è superc
orbe delicias & feſtivos jocos. Patulæ
in lucis arbores, quas veſter non inſe-
vit, non vidit Vertumnus, non longo
ſalutant intervallo ſydera, & æſtu
temperant. Nectare fontes ſcatent, &
aërio fluunt melle rivi. Voluptates
ſed veræ, ſed honeſtæ, & veræ quia
honeſtæ, aëra hunc noſtrum percur-
ſant innumerabiles, ut veſtrum illum
tenebricoſum leves atomi, rerum
cœca principia. His in plagis nulla à
furentis libidine fortunæ pendet feli-
citas (qui felicitatis apex eſt arduus
veræ & conſtantis) His verò in locis
centum jam abhinc annos lætam &
& fortunatam læta & beata agito vi-
tam. Vndique & undequâque dele-
ctant, & juvant omnia. Sanè ul-
tra nihil eſſe putabam; quod irrequie-
tâ vellem mentis correpta. ut olim
fiebat, vertigine concupiſcere: At-
tamen erat. Miraberis, VIR MA-
GNE; tot inter gaudia Satyram So-
tadicam tibi meam placuiſſe, & id

mihi gaudium fuit longè maximum, & omnium cumulus. Eſſe acceptam tanto viro mihi gratulor & triumpho. Illum ingenij mei partum foviſti in ſinu nudum & ægrum: Paterno complectens tutatus es amore, quem videbar abjeciſſe & abdicaſſe. CONFABVLABAMVR ego, & animæ magnæ, Lucilius, Varro, Horatius, Ovidius, Perſius, Iuvenalis, Sulpicia, Petronius, Boccacius, Petrus Aretinus, Bernius, Rabeleſius, Rapinus, Barclaius & Boccalinus, ſub umbroſâ vlmo. Nam vobis cibus ſunt, quo enutriuntur corpora veſtra, mortalibus far & vinum; nobis verò collocutiones immortalibus mutuæ, quibus paſcimur, dapes & cupedines. Maja gnatum videmus cito advolare ad nos curſu. Lectum animas venerat quibus altera, his diebus, fato corpora debebantur. Vt propè factus eſt & oculos & vocem ad me convertit; Eugè, Aloiſia, inquit, Eugè Atenim hanc evocas ad ſuperas auras, interpellat commotior Petronius, quæ nudius tertius huc demiſſa non ità longè diſtat

à vita. Me præteris qui mille ante annos exulo. O fatui injuriam fati! Ego verò, ait Horatius, eruditæ & ingeniosæ meæ nugæ adblandiri solitæ erant maximo, qui unquam fuit, rerum moderatori: Et audio in Celtico solo imperare alterum Augustum. Redde me, Mercuri, Principi meo, redde Horatium Deo suo. Nam, adiicit Lucilius, magna desunt ingenia magni Principis laudi. Tu, ait Persius secuisti, Lucili, & Mutios & Lupos, & Vrbem totam. Tu vafer omne tangebas, Flacce, vitium ridenti amico, & dimissus circùm præcordia ludebas. Vt ringeres, Lucili, ut obgannires, Horati? In illâ Celtarum Româ scripturiunt omnes, unus aut alter scribi. Cantillant balba de nare rancidulum quid; unus aut alter heroïcè canit Heroi. Fugient, si velis, hi Lemures: Restituetur Musis suus honos, si nobis vita. Sed & sexus mei, subdit Sulpicia, illecebrosa amat decora; & sexui meo decus fui, & sum. Iuvenem non fallit Heroa in ingenio pulchræ puellæ multò majorem elucere pulchritudinis par-

tem. Placebo, laudabit, si viderit decimã Musam: Et, si laudaverit, provocabo ad cantum novem sorores. Raucæ silebunt fulgentis aulæ cornices, & garulæ picæ. In pravos ætatis meæ mores, inquit Varro, Satyricam commovibilem. Menippæum strinxi stylum Doctissimus Romanorum. Nullius peperci vitiis, sed nullius animum læsi: Arte temperavi industriâ acerbam medicinam, sed salubrẽ. O si! Plura volentem interrupit succensens Aretinus. Dùm essem in humanis, ait, audiebam flagellum Principum. Timuêre Aretinum, qui Iovem non timebant. Apagè Lavernio, refert Bernius, qui indoctis tuis, & insulsis scurrilitatibus non tàm notasti mores, quàm corrupisti; qui, si scarabæi non nascerentur, nequidem natus esses. Ego verò Procerum ulcera acri tabo fluentia lavi aceto sed roseo, sed odoro: Perfricui sale sed Attico. Medicinam feci sanus. O si! Enimverò in nugis & tu & ille, insit Boccalinus; fuistis toti. Reges mihi, & Regna solerti, ludũs fuerunt ludenti, ut solent esse fortunæ. Per me saltarunt liberè, cachinnos

edidére altos & ſonoros, & tetricum poſuêre ſupercilium Politicæ artes, ut loqui ſolebas, Perſi, ærumnoſi Solones: Effuſi ſunt & ipſi in cachinnos ſonantes. Cui non lecta, Satyra Menippæa mea? Reponit Rapinus. Cui non placuit? Malæ cauſæ, dùm perſonam detraho, quâ ſuperbiebat bonæ opi fui. Novum inſtruxit Minerva mea armamentarium pugnanti Marti Gallico. Ex hoc ſumpſit tela quibus perduellium proſterneret animos, ut pectora & urbes aliis perſtringebat fulminans Heros. Atenim quid vobis vultis, cari Manes? Infit Mercurius indignans. Exſpectatis compeſcam ego motus hos inſanos delinificæ virgæ minis? Nam evocat Iupiter Alexandrum Macedonem, & Machiavellum Florentinum neſcio quid magni parans. Omnia ſcilicet in Terris improbâ & felici ille temeritate; dolis hîc malis & cæcis artibus ſuſdeque miſcebunt, furentes unà & fallentes. Non eo ſunt in ſtatu res humanæ cum pro merito debeatur Horatius aut Varro. Toti ſunt qui laudantur in gerris,

toti in fabulis qui ingenioſi audiunt, & ipſi Aeſopicæ fabulæ loquentium & differentium beſtiarum. Qui lucubrationum laude prædicantur, ſtryges ſunt. Florere jactitant per ſe ambitioſi ingenuas diſciplinas; marceſcunt exciſæ. Se tamen amant homines nihili, invicem ſe mirantur: Muli mulos alternis ſcabunt. Videntur ſibi eſſe belli (loqui ſic ſolebas Varro) feſtivi, ſaperdæ, cum ſint Κάπροι. Iniqui judices nihil habent in pretio præter ſomnia ſua nullius pretij. Tibi tamen, Aloiſia, nulla iraſcitur in terris livoris malignitas. Satyræ Sotadicæ qui plauſus negant, blando favent murmure. Eruditi oſculantur, boni gaudent, quòd demùm inveneris viam floribus conſitam, quâ iretur ad virtutem. Nam mira opifex libero ſermone bonos optimè condoces mores, & malis ſuades exemplis, Obliquâ ad honeſtatem ducis viâ ingenuo delinitas ludo mentes. Non ocyus alij rectâ irent. Compendiaria hæc eſt. Id mihi, quidem cùm animum ad ſcribendum appuli, reſpondeo, fuit, Mercuri, propoſitum.

Produxi ab intimis Amoris & Veneris arcanis, quos libìdo fervens infundit furores insanientibus malis. Palàm feci quæ fieri solent stulta & fœda, hoc ut spectaculo à faciendo deterrerem quibus honor curæ esset; pudorem libidinosis injicerem; odium libidinum incuterem. Non sum, ut alij bene multi, excogitando assecuta quæ contaminatos & temulentos fieri possent inter amantes. Quæ verè facta nossem scripto mandavi. Quasi per pompam traduxi spurca ludibria: Ope mea forti & fideli de scelerata Venere triumphanti virtuti ferculum id fuit opimum. Nam proba fuit vita & pudici mihi mores. Scis, Mercuri. Scio, respondet. Et nos omnes pariter scimus succinunt stridulo tinnitu circumvolitantes Manes. Nec, per hanc barbam meam, me fallit. Dicens barbam longam, hircinam Aretinus læva mulcebat. Egregiis famam compararas tibi studiis incredibilis honestatis. Lusitanorum Regi præstans de te erat opinio, adeoque Italiæ toti, & Terrarum Capiti Romæ. Audieram de tuis Col-

loquiis. Tacere jussit Mercurius: Noli, inquit, laudare virginem læno. Operam non dabas instituendis bonis moribus: Opus difficile, nec tuum. Probrosas scurrilium facetiarum ineptias venditabas osco sermone: Ingeniosè desipiebas balatro amens. Meliores habet Aloisia laudatores. Nam tuis habent in Colloquiis, Aloisia, Italæ & Gallicæ Musæ, quos non habent in suis cum Apolline, meros Nectaris succos. Te eruditi & ingeniosi trans & cis Alpes suam volunt, amant, & colunt.

Te legit omnis ibi in venisque, senexque, puerque.

Verùm tibi sit unus pro omnibus. Procum habes, cujus sit amor vel præstantissimæ virtuti pro præstantissima laude. Placet sibi in tuis scriptis ut in dulcissima voluptate. Excellit ingenio, excellit & dignitate. Synceriorem certè non viderunt Celticæ stellæ: Splendidis cumulatiorem dotibus non habet Sequana Fluviorum Princeps. Erat mihi patronus in aula Domitiani, reponit Sulpicia, Plinius Secundus, vir in ætate corruptissima in-

tegerrimus, cùm canerem.

Dic mihi Calliope, quidnam pater ille
Deorum
Cogitat? An Terras & patria sæcula mutat,
Quisque dedit quondam morientibus eripi artes?

Indignationem meam authoritate armavit sua vir Sanctus. Illo ducente invenit delitescentem, cum Caleno meo, me gloria, sub injustitiâ & inclementiâ væcordis sæculi. Et obstetricatus est Valerius Martialis nascenti famæ. Solus nemo unquam aperuit sibi, infit Ouidius, honoris difficilem aditum. Faciliùs multò est & proclivius laudem promereri, & laude dignum videri, quàm laudari. Me Fabius Maximus,

——*Romanæ gloria prima togæ*,

Augusto familiaris, habuit familiarem. Maximo commendante non ausus est perstrepere raucus livor. Sidera nosse & syrteis, & navigationis callere artem id haud quaquam navigantibus satis est, ni adspiraverit velis favens aura. Ita nec pergentibus ad gloriam bonæ sufficiant artes, non in-

genium, non eruditio, ni etiam opportuno impulerit flatu cymbam favens aura. Fateor, ajo ego, parùm mihi meriti, at famæ multùm fuit. Gratiæ multùm fuit apud optimum quemque. Nascenti nimirum risit stella tua, Mercuri. Si placui & vigui tuum est. Sed amabo, perge dicere, cate Mercuri de illo nominis mei patrono, & commentationum tutore. Pergam, reponit, & suave erit. Vis primùm dicam de fortunæ bonis? Natus est clarâ & nobili stirpe in magnis opibus, & Leucoteriæ, quæ mater Vrbium, ut loquitur Ammianus. Vis de animi bonis? Suæ solus genti sit ipse satis ornamenti, vel deessent cætera ornamenta omnia quæ abundant. Nam ab ineunte ætate liberalibus singularem dedit operam disciplinis acie pollens ingenii & probâ solertiâ. Buleutis Celticis adscitus adolescens ciuium salute, honore, & fortunis habuit nihil antiquius. Nullus gratiæ in judiciis apud illum locus, nullus odio, nullus sæuienti iræ. Sunt qui alteri non gauderent benè fecisse, nisi se scirent alteri malè fecisse. Sco-

pus eſt illis malè facere, & interdùm ad ſcopum via benè facere. Qualem optaret ſibi æterni numinis mentem talis illi mens erga reliquos homines. Sic aliis Deus erat hominibus homo ut bene multi his conſtituti in dignitatibus, aut prædæ aut ſanguinis avidi videntur lupi, proſtitutâ ad infamiam famâ. Ad ſublimiores promotus honorum gradus animum non mutavit. Nunc adſidet Buleuta Regi Regum Celtico Iovi. Igitur difficillimis admotus negotiis viſus eſt major. Glorioſum eſt quàm plurimis honorum luce fulgentibus non omnino negotiis eſſe impares; huic, inveniſſe nulla quæ ingenio uſu rerum confirmato, & politicæ dexteritati paria eſſent. Patrono huic tuo, Aloiſia, in proclivi, expedita, & aperta ſunt, quæ aliis pleriſque in arduo, obſcura, & impedita, pecudibus ſuperbis. Deſcenditur illi ad res difficiliores genii præſtantiâ, ut aliis, nitenti greſſu, adſcendendum, opacitate ingenii. Nec ſupercilio terrorem incutit adeuntibus, nec inani inſultat faſtu trepidis. Verè homo hominibus

ſe

ſe præſtat humanum. Nam qui, præter ſe, nihil amant, nihil æſtimant, beluas dixeris non homines. Oblitus humanitatem jam belua eſt; quandoquidem hominem exuit. Non vultus, ſed mores faciunt hominem. Credulos & fidentes non ludit verborum præſtigiis, non conjicit adulans in errorem. Pereant, pereant fraudum improbi artifices. Oſculis petunt, quos & inſidiis petunt. Amplectuntur, laudant, quibus perniciem moliuntur. Mens huic viro, ut frons, aperta. Suis de rebus nihil vult latêre ſecutus & conſtans, præter benefacta. Oſtendit ſe factis, non verbis oſtentat, inanique ſimulatione. At enim optantem & allaborantem ſuis finxere manibus Virtutes & Muſæ. Inſtillarunt affectus, quos non puderet Virtutes & Muſas ſuos fateri & agnoſcere. Subciſivas non corrumpit horas turpì ociò. Sanè quæ libidinibus & nugis pars vitæ datur, de vitâ expungitur; vitæ perit. Accerſit ad ſe amicas Muſas. Conveniunt: læta & beata cum iis ducit commercia. Hoc cœlos, & terras auſ-

pitio peragrat, Philoſophico pernix volatu. Omnia ætatum & temporum indefeſſus pervolat animo intervalla, Hiſtoriæ fido ductu. Sic hac in noſtrâ natus, per omnes unus vivit ætates: ſic quos oculis non vidit, celebres laude heroas habet in familiarium numero. Miſcet & cantus cum Pegaſidibus puellis. Lepida erudito ore fundit carmina, reſpondent alternis Muſæ. Nugæ etiam illi nec nugæ ſunt. Boni igitur omnes amant, cui nihil niſi boni & honeſti cordi eſt. Colunt & prœdicant uno conſenſu, uno concentu Leucotetij, Vnelli, Ergoſiavi, & Alpini Ariobriges. Humaniorem hactenùs non viderant, nec commodis ſuis oportuniorem. Hunc ad ſe miſſum eſſe virum, quem à vera honoris viâ nulla averterit unquam lucri fames, nulla pravi affectus inſania, gaudent, ſed puro, ſed ſyncero gaudio. Gratuleris & tibi, Aule Perſi: obvoluiſti ipſe te cæca nocte: videri nolebas. Altam verſibus, & verſuum ſenſibus ſuperfudiſti caliginem. Nolebas intelligi, fortè & tu non ntelligebas. Non fecerunt venientem

ad te nox & caligo, ut exerraret. Venit: discussit noctem & caliginem: Te proximè videt. Perspectum id omne habet, ut tute loqueris.

Quod latet arcanâ non enarrabile fibrâ.

Eripuit tibi te neganti conspectum. Latebras intra te, ne te curiosa & erudita inveniret sagacitas. Eras ipse involucrum tibi. Quis verò fuit furor ille tuus? Nulla, exclamo ego, deleat unquam Mœcenatis mei memoriam oblivio. Supremus sit illi dìes qui Soli erit & Cœlis. Vivat tanti viri nomen, subjicit Persius, in ea luce quam fugi. Effundat id in caput suos omnes gloria immortalis radios. Obsolescat nunquam cellsæ virtutis honos. Favet virtuti, faveant & illi Virtutes: Referant laudantes & plaudentes gratias quas habent. Subridet Mercurius & Caducæum movet. Audire, pij Manes, inquit. Diuturnior est vita quæ suis cuique venit à benefactis: nam & verior est. Non ita diuturna quæ venit à parentibus. Iupiter rerum arbiter, cuius

Pondus adest verbis, & vocem fata sequuntur.

Duris hanc ſtatuit parcarum legibu legem. Corpora quidem dedant nec. Gloriam & laudem letho eximan Inſtabili non ſubeſt rerum mutatio virtus, nec virtutis merces. Cum d ceret, perculit aures diſſipatus long rumor, & confuſæ convenientium vo ces. Eccè, Eccè, pergit dicere Mercu rius, venit ad vos humanitate claru in Muſas, ortu clariſſimus, Furbinu Oppedius. Eruditionem, florens dùn manebat vita, maximum duxit eſſ mortalium bonum Oppedius: Princi pem debet inter vos locum tenere. In genuis favit diſciplinis, ex animo fa vit, apud leves & turbidos Salyes to- gæ princeps. Sed enim & acceptiſſima fuiſti Oppedio, Aloiſia. Audiit ille: Libros bono numero collegi, reponit. Et in tuis, Aloiſia, ſcriptis magnâ cum voluptate conquieſcebam. Eruditos, quotquot voluêre, in clientelam & fi- dem meam ſuſcepi; ſuſcipite & vos, pii Manes, in fidem veſtram me. Sed te, Aloiſia, commendarat mihi tùm adprobantis teſtimonium famæ, quum hominum ingenioſorum & doctorum

de te judicium. Eras mihi amoenum & florens diverticulum à politicis curis. Raros esse, Respondeo, altero sub Cœlo, Barclayus & Boccalinus conqueruntur, qui sui putent esse pensi in lucentibus dignitatum positi gradibus, litteris & litteratis fera subigere invidiæ odia. Lætor igitur vehementer, nove hospes, meum tibi quicquam dulce & gratum tanto viro fuisse. Et jure conquerimur, refert Barclayus. Enimuerò mihi multa intercedebat cũ Peyreskio amoris necessitudo. Meis delectabatur commentationibus, & moribus: At plurimùm Argenidis oblectabatur Historiâ. Commendavi regiam virginem longè commendatissimo in litterarum Republica viro. Edit ille in lucem, vult vivere nobilem ingenii mei partum. Vide Temporum iniquitatem, summe Furbine; hominum malignam vide stoliditatem. Non placuit varicosis Magnatum ingeniis liberalis Argenidis forma: Non placebat stola Romana. Non amarunt in Latio natam pulcritudinem. Bibliopola mango, quòd sumptus, quos fecerat

in ornandâ & comendâ, nullus inveniretur emptor qui refunderet, succensebat pudore offusæ. Piper & thus minabatur. Erat Argenis toga Cordyllis, & pænulą olivis futura, ni Marcassi opem obtestaretur, non magni miri, non ingenio sublimi, non doctrina locupleti. Commendavit litteratorum plebi plebejus, nec nobilis scriptor. Rem ridiculam! Principibus viris placuit Argenis, postquam ineptis, & fatuis placuisset. Quos graves putant, & summos esse viros, interdùm noxæ sunt viles & stulti. Si nudos, de tracta opinionis larva contempleris, homines non credes; aut nihili homines credes. Meliùs tecum, Aloisia, inquit Oppedius, fatui actum benevolentia fati. Nam inepti & ignavi illaudatam reliquerunt: Magnæ & excellentes mentes laudarunt, foverunt. Sunt immo qui ex animo amant, & tamen obloquuntur. Secùm ipse laudat Tubero: Vafer, vappa, in perniciem famæ suæ & bonorum ingeniosus, qui & fruitur DIs iratis, Tubero. Coràm & palâm illaudatam temnit. Benè

ſentit & malè dicit, ſimulator improbus. Sed non tulit impunè. Feriit indignans æther ſacro fulgure vanum & perfidioſum caput, inquit Mercurius: Ignominia merſerunt nequam nebulonem ulſciſcentes Muſæ. Adfui naſcenti Tuberoni, adiicit, cum Laverna, & Cotyto: Et cum pœnas dedit adfui exultabundus: Colaphos ipſe impegi. Magni ſanè viri, ſublimes animæ, refert Oppedius, ut viderunt laudibus cumularunt: Deperiêre. Iure fit, reponit Mercurius, ut qui auro, non meritis, emerunt Dignitates, id ſolum plurimi faciant quod auro vænit, non quod ingenio. Ne quidem, paucos ſi exceperis magno è numero, primora labra Pegaſeio latici admoverunt. Igitur probro ſibi verti putant, quæ laudes conferuntur in litteratos. Velles amarent Parnaſſum, è cujus vident arce cudi tela, quibus petantur ut feræ beſtiæ? Erant in Neapolitano Prætorio, meo tempore, reponit Boccacius, tres ex cetræ Romulus, Elpinus, Valens, vaferrimi conflandis fraudibus & calumniis Triumuiri. Romulus Cohortem du-

xerat lepuſculo timidior, cerva fugacior. Elpinus ſacerdotem induerat, peſſimum nebulonem non exuerat. At Valens ætate provectior, in re augendâ per fas & nefas, totus erat. Aſtutam vapido ſub pectore ſervabat vulpeculam: Dulce de labris loquebatur, corde vivebat noxio. Accidit, volentibus Diis, calumniatorem inſurgere in me neſcio quem de lutulentâ pebeculâ, egenum, mente captum, effrontem, Satyrum. Me inſimulat criminis, me rerum repetundarum, Mercuri, me peculatus, O Muſæ! me. Indignabantur boni, gratulabantur ſibi tres hi laverniones. Exultabant prurienti amentia. Celebritatem nominis ſperabant ſibi, qualem qui Epheſinum Dianæ Templum ſubjectis flammis corrupit, qualem qui Veſtalem vivam defodit inſontem. Boni concupiſcunt ſibi gloriam; mali famam. Dirè minitabantur: Dicebant ſancti & probi cognitores è re ſua eſſe me malè haberi, & ignominia Boccacium mergi vel immerentem. Vrgebant calumniatorem adhiberet accuſationi acta, ut loquuntur, produ-

ceret teſtimonia, ſubornaret teſtes, acta confingeret. Volebant non veritati opem adeſſe, ſed innocentiæ deeſſe; veritatem opprimi, obrui innocentem. Abeat hic in malam crucem nugator, dicebat Romulus. Auſus eſt, quem voluit noſtrum, pediculoſis illis fabulis, quas miſit in lucem, contaminare. Mihi quidem librorum hi ſcriptores odio ſunt: Nam pilum mittere, ferro pugnare, hoſtem ferire didici, non legere; fortiter facere, non ſapienter loqui. Omnia non emerim Muſarum dona teruncio. Nam qui doctrina vigent, grunniebat Elpinus, nos flocci non faciunt: Nimirùm pretium in nobis noſtrum inveniri debere contendunt: Auro nos perduxerunt Regis diplomata, qui plumbei eramus, aut ahenei: Aureos ideò ſtulti è plebe credunt: eruditi, malum! aheneos vident eſſe aut plumbeos; & irrident. Simulata pietate affecto ire ad gloriam: Fallaci vultum larua improbum tegi. Stupet & veneratur jeiuna plebecula, ac ſi jam viverem cum Iove. Peſtes hominum, eruditi perſpectam habent in intimis

ſibris mentem; contaminatam ſcele
ratis cupiditatibus vident & oderun
Pereant hi lynces ſua cum perſpicaci
rare. Malo noctuam Minervæ mih
quam Minervam. Erumpebat Valer
in cachinnos. Non ita odi litteras a
tu, dicebat. Nam fuit mihi non ine
ruditus pater. Qua valebat gratia, de
rivavit in domum meam quicquid ha
bet ornamenti & decoris. Sed ſupin
ſuperbiunt interdùm contumacia vi
docti. Quod velis nolunt; quod noli
volunt: Cui non doleat? Haud liben
ter ego tulerim. Audivi qui orand
cauſas captioſis dictorum præſtigii
me in curuli ſedentem impeteret
qui ſordes ultrò objiceret inſultan
Sed ea malignitatem arte effutiebat u
ne quidem hiſcere auderem. Impun
oblatrabat furi, quia ingeniosè. Pe
reant ingenio ſuo liberiùs evagante, &
noſtro ſeveriùs ulſciſcente. Et Rem
publicam perſuaſum habeo, plurimùn
à litteris capere detrimenti. Nec ſun
utiles ſibi litterati, nec rei apti facien
dæ. Legunt, commentantur, ſcribunt
quid id eſt præ nummis? Non eme

rim tribus aſſibus trecentos Ariſtoteles, nec teruncio mille Petrarchas. Malim mihi auro plenam eſſe crumenam, quàm doctrina cerebri ſinus. Philoſophis & oratoribus, mea ſententia, antiſtant longè ſartores, cerdones, piſtores. Deturbaverim libens è, civitate mea id genus otioſorum, ſi legiſlator fiam; & in tres claſſes diſtinxerim cives. Primas tenebunt ſedes Magiſtratus, ut nos ſumus; ſecundas Sacerdotes, ut tu es, Elpine; inferiorem locum agricolæ & opifices. Ineptum iſtud, reſpondebat Elpinus. Ineptum te legislatorem! Nam primo ſunt in loco Sacerdotes. Quis dubitet, niſi amens & impius? Accepi, reponebat Valens, jureconſultum, neſcio quem, magni nominis, nam nimis curioſus nunquam fui, dicere Magiſtratus omnes Themidis eſſe Sacerdotes. Ergo qui ſunt & Magiſtratus & Sacerdotes, ut tu es, Elpine, præſtant Sacerdotibus. Sed oriatur nulla inter nos rixa, nulla contentio, nulla animi læſio. De Boccacio fieri quicquid juſſeris, & id ego fieri jubeo. Innocens ſcilicet erit quem

oderimus? Meo damnare calculo ve frugi, vel innocentem, vel ſanctun certum eſt. Et blandiens nummi reful get ſpes?

Tros Rutulusve fuat nullo diſcrimine ha bebo.

Vt quidam inquit poeta magnus puto, Donatus. Nam alium non me mini me legere. Dein id erit quod ju dicaverimus, non quod verè eſt. Re judicata facit de albo nigrum, de ni gro album. O cœleſte, per Ditem & Plutum, numina mea, prudentiæ juri effatum! Nam quid commodius & oportunius? O utile nobis, non ita ſa pientibus, ex arcana ſapientia Oracu lum! Quid plura? ſancti Manes. Re gi Roberto (cui non dictus Robertus Rex?) re intellecta, non potuit con tinere ſe placidiſſimus Princeps, quin ſacro conciperet iram pectore dignam ſe optimo, maximo, dignam Deo op timo, maximo. Nec mora: Verbis ca ſtigat amaris excitos ad ſe. Dein ſubli mi è ſede, quam dehoneſtabant, agit fulminatrici manu præcipites: Ab dicat Magiſtratu, quem inceſtabant.

Romulum

Romulum Thrasonem, ne fabulæ quid deesset ridiculi, & tamen duri, lixis exercitus, quem coëgerat in Insubres præfecit moderatorem, & calonibus. Nosocomio Incurabilium abdit Elpinum: Valentem verò avarum & prædæ inhiantem Iudæo Manassi, Portorij apud Calabros redemtori sufficit. O infelicitatem temporum meorum! Ingemebat cœlo dignus Princeps. Boni, & honesti vocabantur ad Iudices, in lupos incidebant, & leones. Discant hoc reliqui exemplo justitiam: Suos discant mortes in Sacraria Iustitiæ non inducere. Dignum quidem fortitudine, quâ se jactas amens Romulus, munus cepit. Lixis & calonibus ducem præfeci. In impedimentis exercitus impedimentũ ipse Martem aget; insultabit Alexandro. Elpinũ detrusi in Nosocomium Incurabilium: Nam quis ægrum irâ, avaritiâ, superbiâ curârit unquam beluæ animum vel homo vel Deus? Nullâ mansuescunt arte his in verbis animarum morbi. Sed mortuo suffeci Iudæo Valentem. Conque-

rentur, ſcio, Calabri Iudæum deceſſi-
ſe Iudæo, fortè & Arabem è Maho-
metis ſectâ miſſum conquerentur: V-
debimus. Sic acta eſt fabula, quibu
ferocire, nocere, peſſumdare ludu
erat. Bellé, bellé, exclamat Oppe-
dius: Nam is non fui de quo quic
quam litterati queri poſſint agitaſſ
unquam animo conſilij, quod Muſi
injurioſum videretur. Nomen igitu
tuum & decus, infit Mercurius, com-
mendabunt litteratæ immortalitati
Sempiternum per ævum volitabis vi-
vus, vt gloriabatur de ſe moriens
Ennius, per ora virûm. Sed me uo-
cant iuſſa Iovis. Valete, cari Manes
Fruimini læti & ſecuro in otio, Elyſi
campi deliciis, & vobis fruiminin
alteri altero. Vetant quæ habeo in
mandatis eſſe vobiſcum diutiùs. Tunc
celeri raptus alarum remigio evola-
vit. Supereſt verò mihi, VIR SVM-
ME, ut paucis de me dicam, quo ſim
notior tibi, quàm eſſe poſſum, ſi non
dixerim. Viuebam ante annos cen-
tum in Hiſpania Toleti nata. Inge-
nio, eruditione, forma præſti-

ti, & omnibus excellui virtutum dotibus, quæ ingenuas decent. Non in abjectâ animi demiſſione, non in ſordidâ rei familiaris curâ, non in vili nugarum ſtudio virtutem mihi poſitam habebam: Liberalibus navare operam diſciplinis, ſcriptis pulchram mihi & æternam parere famam, ad ſummam ſapientiam niti, non ad ſummas contendere opes, id demùm optimum putabam; laudabile prædicâbam: Quod tamen fœminæ pleræque omnes per ignaviam negligant, homines multi, per ſocordiam ſtultam & furentem, contemnunt. Quamobrem veri amans liberè malas inſectabar: Quæ ſentirem de flagitioſis & impuratis ultrò intonabam: Velut quâdam in Curuli ſedens ſellâ, morum Cenſuram exercebam plaudente è Cœlo Pudicitiâ. Me ſuſpiciebant omnes, & ob os ora obvertebant ſua. Nobilium in primis fœminarum ſpurcis infenſa libidinibus infremebam: Quo injecto ſaltem pudore ad meliorem revocarem frugem, nihil non agebam: Pati non poteram ſpe-

cie prælucentes, nobilitate commendabiles brevis gaudij aut ſpe aut gustu, velut emotas mente, ipſas in ludibria ſe vertere. Dicebam, vt virtuti honestum & glorioſum eſt nudam ſisti ob oculos mortalium, ſic vitiis esſe ignominioſum. Quæ meretricie viverent, ideò volui è fornicibus ſuis in quibus latebant, in ſcæuam humanæ vitæ nudas educere, quæ eſſent documento impunè non peccari, mulieres quaſdam ſuperbi nominis & oris, & alto creatas ſanguine. Nam, quas Tulliam, Octaviam, Semproniam, Leonoram, Iſabellam voco, ex fuerunt Ducum, Marchionum, Comitum aut uxores aut ſorores. De his enarro nihil quod verè non factum ſit, & ut, eram à mendacio & ab omni diſſimulationis & ſimulationis ſpecie alieniſſima, liberiori omnia ſermone executa ſum, qui ſolus conveniebat. Satyram Sotadicam inſcripſi opus, quod colloquiis ſex complexa ſum, & infrà menſem abſolvi. De Sotade nihil eſt quod dicam. Rerum ama oriarum ſcriptorem

fuisse liberrimum neminem fugit. Sed puellam ad scribendum his de rebus animum appulisse, post Elephantidem & Philænim, nihil mirum videri debet. Fuerunt & aliæ hoc scriptionis genere celebres. Et sanè aptiores sunt fœminæ his rebus depingendis, si quæ sint cordatæ, si quæ non fatuæ procacitatis. Libidinum ipsæ sunt campus in quo nascuntur omnes, in quo efflorescunt, in quo vigent, oriuntur & occidunt. Hispanicè scripsi: Vir doctus Ioannes Meursius, Lugdunensis apud Batauos Academiæ clarissimum lumen, latinitate donavit adolescens: Etiam adjecit, quæ mihi sanè non venerant in mentem. Sed liber periit meus Hispanicè scriptus, Meursij superest commentatio, non infelicis ingenij, non proletariæ eruditionis partus, quæ nec fastidium legenti creet, nec stomachum moveat sapienti. Attico sale condîta omnia. Invideri tam salsa, tam lepida, tam etiam utilia benè vivendi præcepta huic ætati tuæ bonis litteris amicæ turpe esset, & studiosis arduæ sapien-

tiæ ingeniis durum. Quis ægrè molestèque non ferret? Bonos utique mores laudet Tullius, Philosophus doceat Plato: Meliús sanè suadebunt Publius Syrus, Laberiusque Mimi. Ferir mentem & movet qui *miscet utile dulci*; à qua plerumque aberrat laud... verbosus Orator, strigosus Philosophus. Medicamentis vires addit, dum hortorem &odium adimit, qui in bellaria format solers Medicus. Hæc mea fuit cogitatio. Omne mihi vis... sunt punctum tulisse, quæ ingeniosè quæ facere utile dulci miscuissem. Dura tamen amori silex fui: Pectus nullo fixi telo. Inaccessa libidini malæ sanctam constanter duxi vitam. Severiori virtuti assidua hæsi comes. Mores laudârunt boni, reveriti sunt mali. Et his & illis eram acceptissima. Vt Regibus, & Principibus in Republica viris, sic & plebi placui miranti. Me & Litterati cóluerunt, litterarum, ut dicebant, bono natam. Cave de purâ & probâ, VIR BONE ET SANCTE, hæc judices ex libertate loquendi quæ sentirem. Fœdas

depinxi rerum ſpecies, non amavis Depinxi quiá odio habebam. Iniquè feceris, ſi velis has, adverſùs Aloyſiam tuam, pictas tabulas teſtimonia eſſe; Et Tullius Octaviam, teſtes. Humaniùs age: Famam conſule. Gloriam conſule nominis mei, quæ nullâ obſolevit annorum injuriâ: Vni judicium accommoda. Vale.

TVBERONIS GENETHLIACON.

Verſibus ſenariis.

QVare, feriata Muſa rauca Cymbala,
Raucoſque ab uſto pectore exſcrea mo-
dos.
Certent canenti gracculi & ranæ tibi:
Nec hæ, nec illi rancidos vincant ſonos.
Et comicé larvam indue, & riſum move.
Tubero eſt canendus, quid moraris? Incipe.
Cùm parturiret feſſa mater pondere,
Lucina Iuno fer bonam favens opem,
Clamat: Gementis luridum in vultum ex-
puit
Averſa Iuno gannit & retrô fugit:
Laverna vénit, hæ meæ partes erunt,
Dixit renidens, & manus lavit Styge.
Obſtetricatur, ac cadentem ſuſcipit
De matre, prima vagienti baſia
Impingit ebria gaudio, & ſpe præſciâ.
Venit Cotytos uſquequaque pruriens.
Venit loquendi filius Majæ artifex,
Catuſque technas fingere, & cœcos dolos.
Et hàc & iliac pervolant ſpecies vagæ,
Simulatio, fraus, ſanna, ſpes, periurium.
Levibus micantes increpat alapis nates
Procax Laverna tingit, & plaudit ſibi,
Iô Triumphe! Clamat, & ſaliens citos

Tollit cachinnos. O meum, puer decus,
O gloria, inquit, ominer quid non tibi,
Verſutiorem nulla proferet dies.
Seu moliendæ non timentibus neci,
Seu invehendæ præpetim calumniæ
Appellat animum, lauream nemo auferet;
O laureatum nobilis Verpæ caput,
Cedant Sinone & Phrynondes futiles,
Cedat & Vlyſtes, Syſiphus & cedat vafer,
Arx tu mihi eris unde, cùm opus ſit, petam
Mea tela fraudes, & tuas dotes dolos.
Sed ſanctiorem moribus ſolers dabo
Nuſquam videri. Falle: Sic tutò potes.
Compone vultum, nam intereſt mores mi-
nùs.
Quis ibit ad te per tuas Symplegadas,
Perſpectum habere te credulus jactat: ſapit,
Non ſapit. Obliquas annulus Gygis vias
Non ſit docebat, ut magus te condocet
Amor latendi. Quis fies nemo ſciet.
O te. Lavernæ, puppe, dignum amplexibus.
Aſſiduus aris cultor, & templis frequens
Spectator aderis, & ſimul ſpectaculum.
Erit, ſed intùs Numen ambitio furens,
Et livor ater, ultionis & coquens
Rabies medullas, & putens auri fames;
Colant inepti quod decet, tu quod juvat.
Iuvenis ſubactæ naris, & dolis ſenex.
Quid non tibi optem, quid quidem non
ominer?
Superes meis me verſipellis artibus,
Laverniones inter Heros vnicus.
Meumque numen ſedeat in ſinu tuo.

In te Laverna me petam & peti velim.
Héic ſternuit: Pedit puer, ita omen capit
  Ridet Cotyto, plaudit & teretes manus.
Vultus lepôre vivido floret nitens:
Oculi procaces excitent Salaciam
Vel dormientem, vel gravi ſtupidam ſitu.
Nudæ papillæ, nuda ſunt & brachia,
Et femora ficta vivo é marmore & nive
Vivâ. ſed alvi quà latet timidè abdita
Sexus honeſtas, ſericum partem igneam
Malè tuetur: lucidam nubem putes.
Animi libido ſuaſit; amens improbé
Rapidis fatigat agilis artus motibus.
Oeſtroque cæco percita ultrò difluit
Reſoluta, & albâ tabe conſpuit femur.
Pulcer puelle, dixit, ô gaudij apex.
Certæque ſpei, laudis & cumulus meæ?
Tu Bapta ſacris arrigens ſtabis meis:
Tu præeris ardens incitâ tentigine,
Patieris & ages fortia unus fortiter.
Cinæſtus & pædico longè acerrimus.
Munificam habebis, per libidines meas,
Me quoque: Subando nulla fregerit tuam.
Veneris repugnans fervidæ ſalacitas,
Antica ſeu poſtica tecum miſceat
Prælia Stupebit & lumbos tibi invidens
Semper recentes, ſemper & votis pares
Tuis meiſque, Lampſaco cultus ſolo.
Aciem retundet parma nulla ſpiculi:
Stricti timebit olim Acinacis minas
Senio ſepulta Pirrha, nec parces ſeni,
Surges in arma bile ſalſâ turgidus
Penem, nec ulla vires hauſerit Venus:

Feſſis vireſſet artubus robur novum;
Nec parce lumbis, ipſa venæ ſpiritus
Hauſtæ refundam, virus & dulce ingeram.
Nec, Herclè, parces, ut probè novi indolē.
Tibi ſiguras induet miras Venus;
Nec impotenti ſe negabit impotens,
Vagæ negabit & nihil libidini.
Fellabis, irrumabis, aplaudam videns;
Fellaberis viciſſim, & irrumeberis.
Cibi voluptas ſcelere creſſet addito,
Erit æſtuanti dulcior quò turpior.
Sed quid ſiniſtræ dixerim nequitias
Manus? ut ſceleſta ludet? ut pro conjuge
Præſto erit? inanem ut ficca pugnā conſeret
Sed hæc ſub umbrâ: Te ſuperfuſâ reges,
Tuaſque furias nocte: livor perſpicax
Iſtis hebeſcet artibus luſus malis.
Frontem pudore pinge ſolers, non tuo.
Pinges: & ecce gaudeo pictam bene.
Et mentietur te probum vultus pudens,
Et mentienti plebs dabit væcors fidem.
Quid non tibi optem? Quid quidem non ominer?
Silet. Puellus arrigit: Ita omen capit.
Meas tibi omnes ingeram plenis opes
Manibus, Stygis ſpes, ô puelle, ſubjicit
Virgam coruſcans auream Cyllenius.
Linam doloſis dulce labris toxicum,
Bibent loquentem! Tiaget & præcordia
Cupidas per aures lapſa peſtis intima.
Inflexione vocis, uſus ut feret,
Aptè cadentis, & mitis ambagibus
Facies loquendo, quæ tibi ſententia

Stet fixa menti, nullus vt intelligat,
Mellitus ore, corde amato felleus.
Mentem Solones & suam bellè minús
Tenebricoso volverint silentio.
Salus bonorum sed bonis erit scopus,
Tibi damna, luctus, & neces, erunt malo
Fraudes peritus nectere, ut fidens virum
Simulabis ater candidum! Misto virus
Vt temperabis melle! Sparsis & rosis,
Suavique florum rore ut Aspidem teges?
Et æstuabis interim pecuniæ
Amore turpi, nec sitim seda erit
Pretiosa laté & nota tempestas Tagi.
Auspex sed artes ipse suggeram novas.
Ibis dolosi furva per compendia,
Sed tuta, lucri, me duce, ad summas opes
Qui iuverit ille Iupiter tibi verterit.
Ad genua supplex accides serviliter,
Adblandiere, Mimum agens, scurtiliter.
Nil turpe duces quod modò lucro cadat,
Religio in arca, Numen in numis erit,
Fortuna secors ruet in amplexus tuos,
Lenocinabor, tequ viso pruriet.
Nec deeris ipse tu tibi falsa artifex
Miscere vetis, seriis ludibria,
Sic perspicaces in tuas plagas cadent.
Etiam volentes, per meas præstigias.
Habebis in te quod probem, quod æmule
Sycophanta, leno, furcifer, fœtus dolis.
Vngues adunci pruriunt puero: capit
Sic omen ille. Gaudet Athlantis nepos:
Strepit Laverna rancidum quid succinens
Mollis Cocyto flexiles lumbos agit,

PARS PRIMA

VELITATIO.

CLASSICVM.

DVELLVM.

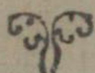
LIBIDINES.

Miréque vt contra venenum remedia prodidere, his eius id bi bissent, & ipsum pro remediis Adeò nullo omnia experiendi fine vt cogerentur etiam venena prodesse. Plin. Hipocr. Natural lib.25. cap.4. vbi loquitur de oleo quarti ſigoſcami generis.

VELI-

VELITATIO

TVLLIA. OCTAVIA.

TVLLIA.

DVLCE est (cognata mihi luce dulcior) tuas tandem cur Cauiceo pactas esse nuptias. Eius enim in amplexibus, crede mihi, quæ te non mulierem faciet, omnium longè maximam voluptatem tibi allatura est: Te modò, vt digna est hæc forma tua cœlestis, fortuna Venus.

Octauia. Dixit hodie mane mihi mater postridie huius diei nupturam me Cauiseo. Et domi video; quæ ad ejus rei pompam pertinent, magnâ apparari curâ, lectum, cubiculum &

cetera alia. Hæc verò planè, in mentem meam gaudij minùs, quàm timoris iniiciunt: Nam, quæ tandem illa, de quâ loqueris, possit esse voluptas (cognata omni mihi voluptate gratior) nec scio, nec etiam opinione concipio.

Tullia. Te ejus ætatis & tam teneram, nam annum vix decimum quintum attigisti, mirum minimè videri dèbet id nescire, quod ego ætate prouectior, cum nupsi, penitus ignorabam quid esset, quod pollicebatur Pomponia, delicij jam per tres annos experta, ac tantopere prædicabat.

Octauia. Sed te de ea re prorsus sciuisse nihil, petere me liberiùs loqui in hoc plenæ libertatis confinio, in quo nunc sum, id profectò vehementer miror. Nam, si non vsus, quem certe nullum habebas, tamen multa tua eruditio, adyta hæc tibi aperuisse debuit. Te sæpe audio summis laudibus tolli in Cœlum, quod literis Latinis, Græcisque, ac liberalibns ferè omnibus disciplinis ingenium ita imbueris, ut superesse nihil videatur, quod nescias.

Tullia. Multus in hoc fuit pater meus, ut, quo ſtudio, formoſarum & venuſtarum aliæ pleræque omnes famam ambiunt, ego eruditæ virginis laudem perſuaſum haberem eſſe mihi comparandam. Et aiunt, qui adulari quàm vera dicere ſatiùs habent, non omninò operam luſiſſe.

Octauia. Aiunt etiam qui nolunt adulari vix pudicitiæ laudem, vix honeſtos mores retinuiſſe, quæ ex noſtris eruditiores habitæ ſunt, cùm id decus ceperunt.

Tullia. Pudicam negarent me, quam fatentur eruditam!

Octauia. Nec ullam potiùs ob rem admirationem omnium es conſequuta, quàm quod bonis caſtiſque moribus tuis eruditio non obfuerit; magnam auem contrà lucem attulerit. Quî verò fieri potuit, ut, quæ virgines ducuntur, Muſæ Virginum laudi infeſtæ crederentur? Vt, quæ animorum ſunt velut quædam faces, quibus ad magna & laudabilia omnes ſimiliter fœminæ homineſque accendimur, eædem contaminare animos dicerentur? Sanè

dum nobis homines, per malignitatem quandam arrogantem & ſtultam, eas opes invident, quibus ipſi ſuperbiunt maledicta invidiæ miſcuere. Aconyta àc venena omnia non minùs homines fugiunt, quàm nos fugimus, quas vocant ſequiorem ſexum, quia quæ nobis adimere peſtis animam poteſt, & illis etiam poteſt. Si nobis eruditio eſt pro veneno, & pro peſte, ut obtrectant, quomodò rem tam malam, ut hominibus proſit, nam ſibi prodeſſe non negant, naturam continget momento mutare? Suo ſi ingenio nobis eſt eruditio velut fons quidam omnium malorum & flagitiorum, quomodò ex eodem fonte bibent illi nectareos latices ad immortalem gloriam: nos verò infœlices & miſeræ ſtygia quaſi fluenta; quæ pectori ſulphurea ſint incentiva eas ad libidines, ad quas ipſi nos rapiunt imperio, aut ducunt exemplo? Nam, te ſic loqui memini, cùm de eâ re ſermonem ante hos dies cum Caviceo meo haberes. Decorum ſane tibi eſt hanc aduſque diem ſervaſſe illæſam honeſtatis famam, cum eâ pul-

chritudine, quâ accendis etiam frigidiores, cùm eâ eruditione quâ etiam capis, quos pulchritudo non tangeret.

Tullia. Quæ ſic loqueris, quæ ſcis amore inflammari hominum corda, non ita profectò rudis es, ut putabam.

Octavia. Neſciam ego penitus quod Cavicei oculi, frons, vultus denique totus toties dixere mihi, ut etiam ipſe taceret? Enimverò, dum ante octo dies liberiùs mecum agit, ad oſcula mea ferri, inſueto impetu, certè mirata ſum; ne quid ſibi vellet hic impetus, hic æſtus ſatis noveram.

Tullia. Aberat mater? ſola eras? ab eo tibi timebatur nihil?

Octauia. Aberat mater; quid autem ab eo timeretur? ego certè nihil timebam.

Tullia. Nihil ultra baſia rogavit?

Octauia. Et ea quidem ab invita ſumpſit linguam micantem intra labia mea primora vibrans væſanus.

Tullia. Quis tibi tunc ſenſus erat?

Octavia. Fatebor: me neſcio quis æſtus invaſit hactenus inexpertus: totis

artubus concepi ignem. Credidit mi
vultum eſſe pudore ſuffuſum ; ſuſtinit
aliquantiſper amentiam, & petulantei
manum.

Tullia. Perge.

Octavia. Manus eas furaces oderit
ſemper, ita me demum excruciatam, f-
tigatamque incendio impleverunt,

Tullia. Rem bellam !

Octavia. Quid hoc eſt ? alteram a
teramve papillam, demiſſa in ſinui
manu, prehendit, & cùm duriuſculai
alteram, alteramve attrectaret, in
preſſis digitis, reluctantem ecce m
proſtravit reſupinam.

Tullia. Erubeſcis ? res peracta eſt.

Octavia. Admota ad pectus læv
manu (vt geſta res eſt refero) cona
tus facilè meos omnes frangebat : dex
tram verò ſub ſtolam miſit, Pudet
pudet dicere.

Tullia. Excute pudorem illum de-
ridiculum, cogita tibi dicere quæ mih
loqueris.

Octavia, Mox evolutâ ſupra genua
ſtolâ, attrectavit femora. O ! vidiſſes
oculos ſcintillantes !

Tullia. Te hoc temporis momento utcunque beatam!

Octavia. Inducta altiùs manu, locum eum invasit, qui nos, ut loquuntur, ab altero ſexu diſtinguit, & è quo equidem mihi, uno abhinc anno, copia ſanguinis, unoquoque menſe, manare ſolet per dies aliquot.

Tullia. Euge Cavici, ah, ah, ah!

Octavia. O ſcelus hominis! Hæc pars, inquit, me mox ſummo beabit gaudio. Patere, Octavia mea. Ego ad eos ſermones parum à deliquio abfui.

Tullia. Tum, quid ille?

Octavia. Illa mihi pars, vix crederes, minimâ rimâ patet.

Tullia. Sed igneâ, ſed micanti.

Octavia. In eam digitum immittit, quem cùm locus ille ægerrimè caperet, non carvi aliquo ſenſu urentis doloris. Ille verò, habeo virginem, inquit, & dicto citiùs apertis mihi per vim femoribus, quæ ut poteram obſtringebam enixiſſimè, in me reſupinam ſe projicit.

Tullia. Siles? nihil præter digitum in eam partem induxit?

Octavia. Sensi. Sed quæ mea est im-pudentia, quæ dicere pergo?

Tullia. Et eadem ego, quam tam facis, passa sum, quæ tu. Nihil audetius sponso quem mora omnis lacerat mirum in modum, donec sponsæ eum florem discerpserit.

Octavia. Sensi mea mox inter femora pondus aliquod obdurum & fervidum. Ille me vi petere; vehementi impulsu eam rem in corpus meum in eam rimam adigere. Sed ego, collectis viribus, in alterum me latus conjeci, & lævâ inter utrumque corpus insinuatâ, eam appuli illum in locum, in quo pugna tam sæva pugnabatur.

Tullia. Potuisti unâ manu tam validam catapultam evertere?

Octavia. Potui. O nequam hominem dicebam, quid me tam dirè vexas? Ignosce, si me amas: quo delicto, id supplicij merui? Et lachrymæ manabant ex oculis: sed enim eâ erat mens mea in perturbatione, ut nequidem hiscere auderem, aut opem clamore misso obtestari.

Tullia, Nec ideo tamen suâ te hastâ

transfixit Caviceus, vallumque tuum istud subijt?

Octavia. Injeci manum, arreptamque averti; sed rem miseram! sensi protinus me velut imbre ad ignem temperato perflui, nudamque, ut eram ad usque umbilicum, irrigari. Admovi iterum manum; sed cùm in eum liquorem, quo ille me furor insperserat, incidissem; quasi viscatum, refugit manus metu & horrore.

Tullia. Igitur nec ille victor, nec tu victrix, quum parùm abfuerit, quin verâ sit potitus victoria.

Octauia. Ab eo die multò acceptior Caviceus. Et cupidine impotenti n[illegible] scio quâ furit animus. Quid cupiam nescio, nec dicere possim. Illud tantùm scio mihi omnium mortalium Caviceum esse longè gratissimum. Ab eo vno expecto voluptatem summam, quam non intelligo, que qualisve futura sit nescio. Cupio nihil & cupio tamen.

Tullia. Nacta me es quæ in his cogitationum tuarum ambagibus tibi sim pro Oedipo. De Biblide quæ scri-

psit Amoris Magister & interpres N-
so, bellè tibi utique conveniunt,

Illa quidem primò nullos intelligit ign,
Nec peccare putat, quòd sæpius oscu
jungat.
Sed nondum manifesta sibi, nullumqe
sub illo
Igne facit votum, verumtamen æstus
intus.
Spes tamen obscœnas animo dimitte
non est
Ausa suo vigilans: placida resolu
quiete
Sæpe videt quod amat, visa est quoqe
jungere fratri
Corpus, & erubuit quamvis sopita j-
cebat.
Somnus abit, silet illa diù, repetitqe
quietis
Ipsa suæ speciem, dubiâque ita men
profatur:
Me miseram! tacitæ quid vult sibi n-
ctis imago!
Qvàm nolim rata sit. Cur hæc, ego so-
nia vidi?

Pudet ſomni : Amatur tamen : Et dùm in imagine voluptatis ludit animus, gaudio colliquieſcunt ſummo ſenſus. Erubeſcis ? Habeo conſitentem, videriſque mihi dicere.

Dummodò tale nihil vigilans committere tentem,
Sæpè, licet, ſimili redeat ſub imagine ſomnus.
Teſtis abeſt ſomno : nec abeſt imitata voluptas.
Proh Venus, & tenerâ volucer cum matre Cupido!
Gaudia quanta tuli! quàm me manifeſta libido
Contigit! Vt jacui totis reſoluta medullis!
Vt meminiſſe iuvat! quamvis brevis illa voluptas,
Noxque fuit præceps, & cœptis invida noſtris.

Octauia. Haud inficias ibo : obuerſatur mihi ob oculos, diu noctuque, Cauiceus, mentemque totam ſpes occupat incredibilis voluptatis. Et ſanè ſimilem optaui ſæpè Cauiceo oppor-

tunitatem, ab eâ die, quam rudis & imprudens miserè perdidi.

Tullia. Quid tum factura esses?

Octauia. Ipsa tibi potes dicere. Iam ego doctior essem,& ille beatior.Non dum me composueram, vestem vi: deduxeram ad pedes: ille indusium condiderat, quod de femoralibus excesserat: ecce intervenit mater.

Tullia. Væ tibi: nam novi mulieris mores, & severitatem.

Octauia. Nihil tamen molestius locuta est vel Caviceo, vel mihi. Petiit subridens quos inter nos sereremus sermones? uter amantior esset? Nam amari quis sit dignior, id non quæro, inquit, tu es, Cavici, nec tu, Octavia, puto, contra contenderis. Velim tamen, quandoquidem, vos brevi iunget Hymenæus, quod precor faustis avibus fiat,tu Cavici,Octaviam meam, & tuam non pro merito, quod in eâ est per mediocre, ames; sed pro generosâ tuâ indole. Annos uterque fœlicissimos in eâ conjunctione animorum agitabitis.

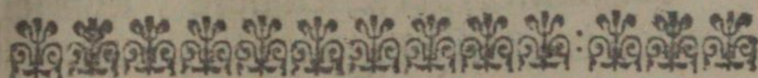
Tullia. Sed postquam Caviceus abijt?

Octavia. Cœpit interrogare quid id esset quod ſuis ipſa oculis de utroque viderat. Ego excuſare culpam; urgere mater verum faterer. Queror ab eo me ferè oppreſſam; quid vellet, quid quæreret me neſcire; me quidem non peccaſſe, quod ſcirem. Pergit quærere, & ſciſcitari an corporis mei integritatem violarit, nego: Monet in poſterum ab eo caveam, minas addit ni fecero. Nam, inquit, antè multos dies illi jungenda es, nata; ſed pro certo habe, ſi de te, antè id tempus, ſolidam voluptatem ceperit, aut penitus diſceſſurum, aut ſi conſtantiæ laudem maluerit, te tamen contemptui habiturum. Quarum rerum infœlicior utraque planè eſt, quam ut puella generoſa æquo animo ferat, mortem ipſam æquiori ferat. Ab eoque die ſolerti curâ mater invigilavit, me ut Caviceus nunquam inveniret ſolam. Nec cum ſolâ eſt colloquutus.

Tullia. Sanè, cui in primâ adoleſcentia, at adoleſcens valdè eſt Caviceus, frui contigit uſurâ amati corporis, re patratâ, quod Stagyritem non

fugit, eam, plerumque odio habet qu
insano antehac amore deperibat. T
verò, Octavia, ingenuitatem tuam a-
modùm, laudo, & quam ego tecu
etiam ingenuè agam, faciam ne dub
tes. Petiit à me ipsa mater tua ut a
cana hæc reconditiora nuptiaru
ostendam tibi omnia, doceamqu
qualis esse debeas marito tuo, qual
maritùs circà res huiusmodi, ob qu
homines inflammantur, futurus si
Hac nocte, quò liberiori omnia co
doceam sermone, unà meo in lect
decumbemus, quem dulcissimum m
hi veneris stadium vocare aptè possim
Posterâ concubinum experieris jucun
diorem quàm ego fuerim Concubina

Octavia. Rides, Tullia, appage al
his dictis, quæ amori in te meo inju-
riam faciunt, quam tuus non ferat, s
ex animo me amas.

CLASSICUM.

OCTAVIA TULLIA.

Octavia. HAbet nunc idem nos lectus tuus, in quo voluisti me sæpè, non solummodo tecum; sed etiam in amplexibus tuis noctes ducere, cum Gallias abfuit maritus tuus.

Tullia. Duxi interdum insomnes quòd, tuo amore per omnes venas misso, quò me macerabam, velut incendio urerer.

Octauia. Me amabas? nec etiam amas?

Tullia. Amo, cognata, & miserè pereo.

Octauia. Peris tu verò, quàm vitâ meâ servari malim incolumen? Quæ hæc est ægritudo animi? Nam te corpore benè quidem valere, omnia faciunt ne dubitem.

Tulllia. Vt tu Caviceum, sic te ego.

Octauia. Apertè loquere; quæ ſt ista verborum caligo?

Tullia. Sed primùm à te tam venustâ, tam formosâ, tam tenerâ, abie etiam procul à te, quicquid id eſt pudoris.

Octavia. Cùm nudam me voluti ingredi lectum tuum (& obſequuta ſum) ut ingreſſuram me dixiſti, cu dabor Caviceo fruenda, nunquid ſa pudorem procul à me omnem abegi

Tullia. Nam Lydorum dixit oli Regina exui tunicam ſimul & depo pudorem.

Octavia. Te hortante vici timidita tem meam, te duce vici me.

Tullia. Da mihi ſuavium ſuaviſſi ma virgo.

Octavia. Quidni? Quot voles quod voles.

Tullia. O ſpeciem oris divinam O luce lucidiores oculos! O forman veneream!

Octavia, Et operimenta dejicis? ian neſcio quid timerem quod tibi impre cor, ſi Tullia non eſſes. Ecce me nu dam habes, quid præterea?

Tullia, O Dij! perſonam agere Cavicei dediſſetis, ut vellem, poſſe!

Octavia, Quid iſtud eſt? Ambas papillas meas, ut tu nunc, prehendet Caviceus? Oſcula oſculis tam frequentia miſcebit? Labia, collum, mammas morſibus his petet?

Tullia, Iſthæc, corculum, præludia erunt ad pugnam, & promulſidaria ad plenas Dionæas epulas.

Octavia, Apage, corpus totum manu pererras; inferiùs dimittìs manum. Quid femora attrectas mea? Ah, ah, ah! Tullia. Quid eam, amabo partem vellicas? Nec oculorum ab eo loco dimoves aciem?

Tullia, Cum voluptate conſpicio curioſa iſtum Veneris campum, non latum, non ſpatioſum quidem, ſed amœniſſimis deliciis plenum, in quo Martis tui vires hauriet inexhauſta Venus.

Octavia, Sana non es, Tullia. O ſi Cauiceus eſſes, jam ego in tuto non eſſem: nam ſedens quid jacentem per omnia membra adverſam averſamque oculis luſtras? Eſt nihil in me quod

pulchritudinem tuam ſuperet: ipſ te tuêre, ſi quid tueri velis, quod & pſ- ſis amare, & debeas laudare.

Tullia, Fatua ſim, non modeſt: ſi me negem pulchritudine aliquâ præ- tam; nam & floret ætas, octavum u- pra decimum vix complevi annu. Partu uno à me Callias pater eſt. Si quæ in tuos ſenſus ex me voluptas ia- bi poteſt, fruere, Octavia, nihil moro

Octavia, Nec etiam ego. De re gaudij, quicquid capere poteris, id c- pias, per me licet. Sed ſcio tibi à v- gine, ut ſum, nullam venire poſſe v- luptatem, nec etiam à te mihi, qua- quam verè ſis velut lepôrum & ven- ſtatum omnium mirabilis hortus.

Tullia, Hortum quidem habes, quo Caviceus ſuaviſſimis fructibus l- bidinem ſuam libidinoſam paſcet.

Octavia, Hortum non habeo, que etiam non habeas iiſdem fructibus ub- rem. Hortum verò quid vocas? Vb ſitus? Qui ſunt hi fructus?

Tullia, Percipio nequitias tuas: hor tum certè tuum, quæ de meo objic tam noſti, quam ego meum.

Octavia, Eo fortè vocas vocabulo
ırtem eam quam dextrâ tuâ expan-
ı occludıs, quam digitis vexas.quam
mmis unguiculis ſollicitas mihi ad
ruritum.
Tullia, Iſta eſt, cognata, cujus
ũm inepta neſcis; ſed faxo ſcias.
Octavia, Si ſcirem, extrà nuptias,
ec proba eſſem, nec amore tuo digna,
ım diſſimilis tibi. Verùm, quis futu-
ıs ſit uſus ille, edoce. At enim repo-
e te in lectum: Nam ſedendo, ut fa-
ıs, & tibi & mihi creas moleſtiam.
Tullia, Faciam tibi ſatis: nunc ar-
ge aures: tam ſanè arrexerit tibi Ca-
iceus facilè & frequenter, ut tu aures
d hunc ſermonem arriges. Faxit Ve-
us: omen cape, Octavia.
Octavia, Capio omen: cachinnos
dis? quid latet, ſub his verbis, nequi-
æ? ſanè non video,
Tullia, At ſenties quid hoc ſub omi-
ıe deliciarum optetur horto tuo.
Octavia, Surdæ loqueris.
Tullia, Faxit Venus audias atque in-
elligas. Hortus ille tuus, quem nec ver-
ıâ nec hybernâ tempeſtate flores fru-

ctuſque Venerei deficiant, velim, lo[...] is eſt, cognata, quem ſub inferi[...] ventris tumore lanugo obnubit, [...] quidem mollior. Pubem vocant. [...] documento eſt eſſe viro aptam & [...] neri maturam virginitatem in eâ p[...] lâ in quâ exorta primùm effloreſ[...] Cymbam, navim, concham, ſaltum, [...] torium, portam, oſtium, porcum, [...] terfemineum, lanuvium, virginal, [...] ginam, ſacandrum, vomerem, agru[...] ſurcum, larvam, annulum Latini dixe[...] Græcis verò eſt αἰδοῖον & Δελτὰ, & χο[...] ρος & Ἔσχαρα. Iulia Auguſti filia diceb[...] ideò ſe Agrippæ marito parere qu[...] ſimillimos liberos, quod nunqu[...] niſi plena navi vectores tolleret; Ἔσχα[...] Focus & caminus eſt, Χοῖρος porc[...] Δελτα litera apud Græcos eſt hoc n[...] mine; ſed ejus literæ figura ab ho[...] noſtri formâ oppidò differt. Volo t[...] cognata, evadere ex amplexibus me[...] hac nocte doctiorem, quàm ſi ſo[...] niaveris in Parnaſſo, vt etiam poſſ[...] Græce concumbere.

Octauia. Malim eſſe docta, ut tu e[...] cognata, quàm ſatiari voluptatibu[...]

Cùm te video tam juvenem, & tam doctam opto te fieri Caviceum. Quàm læto tibi animo omnes corporis dotes prosternerem!

Tullia. Amplexare me, cara Virgo, amore tuo furentem. Quà licet, oscu-lis & amplexibus, meas patere nequi-tias. Nihil inde Caviceo deperibit, nec tibi. O vanos conatus meos! quic-quid aggrediar misera. Quàm efflictim te depereo!

Octavia. Solâre amorem tuum, & illam mentis impotentiam sequere? Quæ voles, maximè volo.

Tullia. Ergo hortum tuum istum dono da mihi, ut ejus sim domina, non utilis tamen, quæ nec clavim habeo quâ fores aperiam, nec malleum quo pultem, nec pedem quo subintrem.

Octavia. Dono do profectò, quæ to-ta sum tua: Habeam aliquid quod juris tui non sit? obvertis te in me; quid hoc est rei?

Tullia. Nec refuge, amabo, aperi femora.

Octavia. En: totam me jam occu-pas: os ore premis, pectus pectore,

uterum utero : amplectar etiam
cùm me amplecteris.

Tullia. Tolle altiùs crura, ſuperinji
femoribus meis femora. Artifex ti
ſum ego Veneris novæ, quæ nova es
quàm excellenter pares ! non ita egr
giè poſſim imperare, ut tu obſequeri

Octavia. Ah, ah, Tullia mea, He
mea, Domina mea, ut me pulſas, u
te agitas ? velim extinctos cereos illo
pudet lucem teſtem habere patienti
meæ.

Tullia. Age intentè quod agis. V
ego adſilio, tu ſubſili : exagita criſſante
nates, ut agito, & in aëra mitte, u
poteris altiùs. Times te anima deficiat

Octavia. Sanè me rapidis his fatiga
concuſſionibus; opprimis me : vim tam
efferatam ab alia paterer?

Tullia. Tene, amplectere, Octavia,
excipe. En, enfluit, furit pectus, ah,
ah, ah.

Octavia. Hortus mihi tuus hortum
meum incendit; abſcede.

Tullia. Agedum, Dea mea, tibi ego
vir fui, mea ſponſa, mea conjux.

Octavia. O utinam mihi vir eſſes!
quàm

quàm amantem haberes uxorem! quàm amatum haberem virum! Enimverò, etiam tu hortum meum imbre proluisti, quo me sentio perfusam, quàm ignominiam depluisti in me, Tullia?

Tullia. Nempe perfeci opus, & venereum virus ex cæcâ navis meæ sentinâ projecit in cymbam virgineam tuam amor cæco impetu. At in imis præcordiis, major unquam permovit sensus tuos voluptas?

Octav. Nullam ferè, ita me Venus amet, ex eâ re quam fecisti, animadverti me percepisse voluptatem. Commotior paululum fui, cum te commotissimam sensi, & ex ardore tuo scintillæ aliquot in eam partem, quam obruebas tuis crebris subsultibus, inciderunt. Sed de incendio potiùs monuerunt quàm incenderunt. Verùm, dic mihi, Tullia, iste etiam morbus tuus aliarum fœminarum mentem invadit, ut puellas ament & petant?

Tull. Amant & petunt, nisi quæ sunt stolidæ & saxeæ: nam, quid gratius puellâ nitidâ & politâ, ut tu nitida &

polita es. Sic Iphim nondum puerta Ianthe urebat.

Iphis amat, quà posse frui desperat & a-
get.
Hoc ipsum flammas: ardetque in virgine
virgo.
Vixque tenens lachrymas, quis me ma
exitus? inquit.
Cognita quàm nulli, quàm prodigiosa, n-
væque
Cura tenet Veneris. Si Dî mihi parce
vellent,
Perdere debuerant; si non & perde
vellent,
Naturale malum saltem de more dedi-
sent.
Non patris asperitas, non se negat ip
roganti,
Nec tamen est potiunda tibi: nec ut omn
fiant;
Esse potes felix, vt Dîque hominesque
borent.
Nunc quoque votorum pars nulla est va
meorum,
Dîque mihi faciles, quicquid valuer
dederunt.

Quodque ego, vult genitor, vult ipsa, socerque futurus;
At non vult natura potentior omnibus istis,
Quæ mihi sola nocet, venit ecce optabile tempus,
Luxque jugalis adest; & jam mea fiet Ianthe,
Nec mihi continget; mediis sitiemus in undis.
Pronuba quid Iuno, quid ad hæc Hymenæe venitis
Sacra, quibus qui ducat abest, ubi nubimus ambæ?

Fatendum utique est, Octavia mea, libidinosissimæ sumus pleræque omnes. Audis Quartillam Petronianam? Iunonem meam iratam habeam, *si unquam meminerim virginem fuisse: nam & infans cum paribus inquinata sum, & subinde prodeuntibus annis, majoribus me pueris applicui, donec ad hanc ætatem pervenerim.*

Octav. Hactenus, Tullia, & probè nosti, non corporis tantum; sed & puræ mentis agito. Stolidam voces & fatuam. Sentio tamen jam jam me libidine tangi, & Veneris cupiditate.

Nuptiarum propè adesse mihi diem etiam ultrò, æstui meo gratulor vene reo: Nam, opinor equidem, si cuber nobiscum viri, solidam nos & veram tantùm in eorum amplexibus nancisc posse voluptatem.

Tull. Rectè judicas & senties po sterâ nocte, fortunet te Lampsacenum ferculum. Sed tumor ventris, impræg natio, partus consequi solent hominum liberiores nobiscum lusus, & *turgentis verbera caudæ*. Extra nuptias periculis & infortuniis infesta, quæ puellas ad plenum coïtum vocat & impellit Venus. Sub Hymenæo libera & læta è contrario omnia. Quo flammeo obnubunt novæ nuptæ caput, obnubunt & omnia libidinis suæ facinora. Hoc velo perspicaces legum & vulgi oculos feliciter fallunt. Igitur, Octavia, alia via virginibus, & cœlibem ducentibus vitam eundem fuit ad voluptatem, ad quam vides omnia animantum sæcla, ut Lucretius loquitur, impetu ferri, quem nulla vis frangat, nulla nisi ipsa vis Veneris emolliat. Itaque Virginem amari à Virgine nihil mirum.

Quandoquidem & maximi Heroüm invenerunt olim ſuo in ſexu incentiva libidinis ſuæ.

Octav. Etenim virgo non es, quæ virum experta es: plenâ tibi liberum eſt voluptate potiri. Quî fieri poteſt ut me ames? Vt eâ viâ Venerem quæras, quâ Venus aberrat ſemper à Venere.

Tull. Primum, Pomponia mea, nihil enim ex rebus meis volo te lateat, cùm familiariores altera alteri à crepundiis eſſemus, ante hos annos, ſic cœpit mecum colluctari ingenioſa, ſed procax; libidinoſa, ut nulla magis, ſed cauta, ut etiam nulla magis. Abhorrebat à principio ab eâ re animus meus; paulatim aſſuevi huic, ut loquebar, moleſtiæ: & exemplo præibat Pomponia, uſuram corporis, ſui non modò accommodans petulantiæ meæ; ſed & ipſa jubens, dulciſſima mihi pellex, & ſibi lena. Demum factum eſt longo hujus voluptatis uſu, ut ab eâ me vix queam abſtinere. Sed ubi fulgetris tuis innumeris cor meum perculiſti, Octavia mea, amore tuo ita exarſi, ita exardeo, ut omnia, immo Calliam meum, præ te habeam

despectui; & in amplexibus tuis mihi credam repositā voluptatem omnem. Noli præterea me putare protervio rem. Nam hic mos ubique ferè terrarum inolevit: Italæ, Hispanæ, Gallæ fœminæ invicem amant altera alteram &, si pudor absit, omnes confestim, altera in alteram, ruant prurientes. Lesbijs præsertim olim id sceleris familiare, quod Saphus nomen commendavit, atque adeò nobilitavit. Illius lumbos, Andromeda, Athis, Anactorie Mnais, & Girino Amasiæ quàm sæpe fatigarunt; Eius generis Heroïdas Græci, Tribadas vocant; Latini, frictrices & subagitatrices. Philænis verò, quòd huic voluptati indulgeret perditissimè, invenisse credita est, & usu suo, quæ scilicet magni nominis erat, inauditæ ad suam ætatem voluptati usum fœminis, puellisque apud suos suasisse. Tribadas dixerunt quòd tererent ac tererentur; frictrices à corporum frictione, subagitatrices à motu concitatiori. Quid plura? Octavia mea, *agere & pati* mulieris est non inficetæ, ac cui cor salit sub pectore.

Hercle,

Oct. Hercle, mira narras. Sed jucunda æquè ac ridicula. Tu igitur jam audies & tribax & frictrix & subagitarix: quàm me verò dices?

Tull. Cypridem meam mollem, mellitam, auream. Atenim nihil admovi quo fieres minùs integra, quo perfringerem ostiolum istud tuum, quo delibarem virginitatem istam tuam florentem.

Oct. Quo potuisses, scilicet?

Tull. Milesiacæ compingebant sibi è corio veretra octo digitos longa, & pro modo crassa. Aristophanes auctor est his uti solitas fœminas sui ævi. Ac hodie quoque Italis, Hispanisque maximè, sicut & Asiaticis mulieribus, id instrumentum mundi muliebris & pretiosioris suppellectilis præcipua pars est: magno in pretio habetur.

Oct, Non intelligo id quid sit, cuive usui.

Tull. Olim Intelliges; sed ad ali nostra deflectat confabulatio.

OCTAVIA.

ENimverò, ah, ah, Tullia, ut tu i me prosiliisti, ô si te hominem f. cissent Dij!

Tull. Eodem omnino modo prof liet in te divaricatis femoribus jacer tem, vir tuus, os cupabit osculis, papill las illas sororiantes exuget, pectus pr met Pectore, totam opprimet. Conci tiet, sed multò validiùs quàm ego pc tui, qui & validior multò & vegetioi Motus ciebit quo lectus, in quo cuba bis contremiscet, ipsiusque adeò cubi culi contignatio. Nam quâ prima no cte vim intulit pudiciæ meæ Callias eo impetu & corporis viriumque nisi in me surgebat, ruebatque, ut contreme re lectus meus audiretur ab ijs, qui ir proximo cubiculo pervigilium Vene- ris meæ celebrabant. Vide, amabo, quid de me in hoc certamine sit factum, à quo tamen victoriæ laudem retuli.

Oct. Quid de me fiet, si tam asperum durumque nacta fuero Athletam? Nam

u annis maior & corpore habitior, quàm nunc ſum, eras, cùm tradita es Calliæ fruenda: Profectò video multam mihi crucem paratam.

Tull. Haud negem, Octavia, multùm tibi laboris ferendum, & ſi negem illuſerim profectò inſcitiæ tuæ. Sic ſe res habebit.

Oct. Doce diligenter omnia quæ me ſcire convenit; quis hic dolor futurus ſit; quàm acer, & quàm diuturnus. Malim certè ego momento acriorem quàm mediocriorem & diuturniorem.

Tull. Nec tu non aliquid, ſed primâ nocte dolebit.

Omne in amore malum, ſi patiare, leve, eſt.

Oct. Patiar certè & ſpero forti, conſtantique animo: nam quid facerem? Verum, age, quid patiar?

Tull. Eam corporis noſtri partem, de quâ jam colloquutæ ſumus, vulgò etiam vulvam, cunnum, fregnam, ficum, potam Latini & noſtri homines appellant. Vulvam quaſi valvam dicere uoluiſſent; cunnum à cuneo, quod vi multâ enitendum ſit in eam primis

in congreſſibus, aut à Græco verb[o] Κυνὸς, quaſi, qui fœtor in ore canis e[ſſe] ſolet, idem etiam plerumque in h[o]c infimo corporis noſtri ore ſoleat; aut [à] Græco Κοινὸς, quæ vox barbam ſona[t], quia hac in parte nos barbatas inep[ti] jocantur, lanuginem quæ pubem nob[is] circumveſtit barbam vocitantes; a[t] potiùs ἀπὸ τοῦ κόνειν, quod intellige[re] ſignificat: Sicut enim à mente ment[u]-lam dixerunt, ſic etiam cunnum ab i[n]-telligentia. Nimirum & mentula ſu[is] ſe ipſa regit conſiliis, vt mente præ[di]-ta eſſe videatur mentis, quæ in capi[te] ſedet, imperijs parùm obſequens. I[ta] hic & per ſe agit, & per ſe intelligit, [&] rationis leges rebellionem mover[e], quæ ſolo poſſit non mentis, ſed men[tu]-læ beneficio componi. Nos honeſti-ri appellatione pudendum appellamu[s], cujus labra quibus occluditur, cadur[a] dici apud veterem Grammaticum [le]-gi. In hanc primum partem totis vi-bus torquebit immanem haſtam C[a]-viceus; hoc momento magnos ti[bi] cruciatus dabit, mox & maiora gaudi[a].

Oct. Citò citiùs doloris oblivione[m]

udia afferent.

Tull. Vides mirabilem ejus fabri-
im. Primò quodam tumore, quem la-
ugo tibi mollis tegit, protuberat:
ec credas intra fœmina ob turpitudi-
em, quæ ſanà illi nulla eſt, conditam;
d ad uſum repoſitam. Tumorem il-
im monticulum Veneris vocitant,
uem qui ſemel inſcenderit, Octavia
iea, Parnaſſo & Olympo montibus
icrisanteponat ſemper.

Octav. Inſcenſorem habeam, æquè
cies, jucundum. Non erit quòd Par-
aſſo Appollinem ſuum; Olympo Io-
em invideam.

Tull. Duæ ſunt rimæ, altera ſub al-
era, quibus monticulus hic ad plenum
ehiſcit coïtum. Priorem magnam vo-
ant; altera inferior eſt. Illa partui op-
ortuna; nos enim, Octavia, velut
quædam officinæ ſumus generi huma-
io excudendo. Si anguſtior eſſet, dum
œtus in vitales auras editur, diduci
ion poſſet abſque horribili cruciatu, &
iſſendi & dilatari neceſſe eſt. Adoleſ-
entiores, cùm primùm attingendi hu-
us loci poteſtas datur, æquè intus pa-

tere puellas fœminasque putant, ac e-
teriori hoc patent ostio,& vidi qui ho-
rerent ridiculosi. Interior autem m-
nor est,labia verò , quæ latera tegun
majoris rimæ , cadurda dixi vocitai
Alæ sunt intra reconditiorem illam r
mam , mihi quidem prominentiore
Nymphis his nomen est. Sed sub alis
virginibus,qualis tu es , exurgunt qu-
tuor velut valvulæ. Occludunt eæ a
uterum iter,quod primis in congress
bus sine vi,& conatu multo vir no
aperiat libidini suæ.

Oct. Præsentisco , in eo cona
omnis erit doloris , de quo narrast
acerbitas.

Tull. Sine institutam absolvam d
scriptionem : Vt sunt simul junctę h
membranulæ quatuor in caliculu
desinunt. Quasi caryophilli est. At no
transversam , quasi obductæ , tene
uteri viam : versùs exterius hor
ostium objiciunt se erectæ : interdu
verò aliquantisper sursum versùs deh
scunt. Hac scilicet demittuntur v
quæ à corpore nostro excreta expell
foras vis naturæ. Sed de clitoride, m

fugit dicere. Speciem penis refert mẽbranoſum corpus in extrema ferè pube. Ac ſi penis eſſet, obdureſcit tentigine: Improbâ adeò titillatione fœminas inflammat vividioris paulò naturæ, ut adhibitâ manu, ſi irritentur ad Venerem, plerumque non expectato conſcenſore ipſæ ſpontè colliqueſcant. Profectò dum me Callias nequitiis ſuis conſcelerat, dum demulcet, dum attrectat, idipſum ſæpe ſæpius experta ſum. Intra ipſius manus in his locis liberiùs ludente copioſus decidit ex horto meo roſcidus humor. Hinc illi in me jocorum larga ſeges, & facetiarum campus. Sed quid facerem? In cachinnos erumpit, rideo ego. Petulantiam ejus increpo, increpat libidinem meam, ludus ſumus alter alteri: & dum ludimus verbis, re proſiliit in me, ſternit volentem nolentemque, init jacentem, & quod humoris hortum meum amiſiſſe jocatur, vi magnâ refundit è ſuo, nihil ut querat per ejus culpam mihi periiſſe.

Oct. Beatam vivitis ambo vitam, &

deliciis plenam ; alter alteri eſtis oppidò ſatis ampla felicitas.

Tullia. Demùm , quod ab horti ingreſſu ad ſummum hortum interjacet itineris , vaginam appellant , in quam ſe penis,dum concutitur mulier,induit. Vteri modò collum , modò cervicem modò ſinum pudoris Medici vocant. Amplexatur verò , conſtringit , exſugitque virile membrum quod in eam vaginam impellitur , & inſeritur. Hic eſt , Octavia , velut tubus per quem genus humanum ab altâ nihili caligine tranſit in vitæ lucem.

Octavia. Rem ita depingis , vt videar mihi videre ea etiam omnia quæ indita latent in imis meis viſceribus, quaſi ob oculos poſita.

Tull. Tibi quidem , cognata , hæc interior rima , quique eam conſequitur ſinus , minùs patent quam mihi. Agè , hæc omnia defixo obtutu introſpicere libido eſt : aperi crura quàm maximè , quod tibi commodum fuerit.

Oct. Aperta habes , quid mihi tunc cum his oculis tuis emiſſitijs ? deducis

igitis hæc vtrinque labia? Quid intrò ides?

Tull. Dulcis virgo, video florem ıum, quem qui viderit floribus præfeat, odoribusque cunctis.

Oct. Ah Tullia, contine, amabo, lascivam manum, retrahe hunc maleficum digitum, quem intromittis, miii verè dolorem, dùm altiùs agis, infixisti.

Tull. Misereor tui: ô concham pretiosam, Veneri concipiendæ meliorem quàm hæc fuit concha è qua ajunt ortam Venerem? Bonis àvibus natum Caviceum, cui hîc nova nascetur in hac conchâ Venus!

Octav. Enimverò dicis miserere mei te.

Tull. Scilicet te video excarnificandam miseris modis.

Oct. Quî fiet? quid minaris?

Tull. Vt parvo tuus ostio hortus apertus est, vt difficilem ostendit ingressum, timeo ne Caviceo etiam labor incumbat, quem molestiorem habeat quam gratiorem, ut sit etiam gratissimus. Vidisti ejus catapultam,

quâ est castrum istud tuum diverb-
raturus?

Oct. Non vidi: sed, Ecastor! sen,
qualem fingunt Herculis clavam, cra-
sam, rigidam, & benè longam.

Tull. Dixi, probè mater mutoni-
tum esse, vehementer gaudet. Me
tulatiorem in hac urbe nostrâ hom
nem esse putat neminem. Respond
hæc jactanti, Calliæ viro meo macha
ram esse latos octo digitos longam
nihili eum esse hominem ad Cavice
reposuit. Se quidem dolere sorten
tuam & invidere. Gratulari tibi mu
tùm Caviceo penem esse ait longun
digitos undecim, crassum verò ut bra
chium habes, quâ cum manu com
mittitur.

Oct. O monstrum! & hanc omnem
molem in corpus meum vi trudet?
Pati potero? Iam cor dolet, cùm ve-
nit in mentem quantæ me miseram
ærumnæ maneant.

Tull. Ne tamen desponde animum:
longitudine cedit Callias Caviceo, Ca-
viceus profectò crassitudine Calliam
non vincit: nam brachium hoc meum
vides.

Oct. Video Ædepol. Cæca. ſim ni ideam.

Tull. In hunc modum illi mentula rgeſcit, cùm iraſcitur ea in me: unc tamen hæc machæra bene conenit in vaginam meam.

Oct. Quæ tandem illa eſt vagina a victrix, fulminatrix? Velim ſcire.

Tull. Non tam diſcrepant pulices à ullis quàm à meâ hæc tua. En inſpie, intuere, explora.

Oct. Projice te in lectum ſupinam: Nam videre probè nequeo cùm edes.

Tull. Iaceo, obtuere omnia diligener; utile id tibi, & mihi dulce.

Oct. Chaſma video. Quale Curtium nerſit, & abſorpſit armis onuſtum, quo vectum video. Admovebo maum, diducam latera; manum etiam otam liberè mittere intrò poſſim, ſi elim. Digitum meum; quippe qui Venereus eſt, indere libet qui campum unc omnem quantus eſt pererret, le eoque nuntiet mihi quàm latus, uàm altus, quàm mentulæ commolus. Euge, ipſi imò Priapo conveniat,

åh, ah, ah, vel ſi quis Priapo mentu-tior. Verum & nares afflat meas ſpi-ritus teter.

Talis ſe ſe halitus ais
Faucibus effundens nares contingit odie.

Quam malè olentes hic tuus hortus fert flores! Ex his pigeat Venerem ſer-tum fieri ſibi, aut corollam.

Tull. Faceta es, cara Virgo, & fa-sè loqueris. Tu autem, qualis nunc ſum, & intra paucos menſes eris, poſt-quam pepereris; & patebis imme-ſum, ut patere me vides; & hiabit ti-bi infima hæc uteri ſedes, ut hiat mihi, & quæ nunc hac parte tam pura es ſpi-ritu, quàm es ore, nocenti perflabis nares meas odore, manumque, ſi tu contigerit, inficies. Hæc ſunt nuptia-rum incommoda, hæc ſunt volupta-tum noſtrarum acceſſiones. Sic ne du-bites, fiet.

Oct. Id quomodo fiet? Cupio ſcire.

Tull. Poſtquam hominis membrum illud in ſuam excrevit magnitudinem penetrat ſe eo furore in corpus no-ſtrum, ut omnem locum conſpurcet contaminet, polluat.

Oct. Sed promiſſorum te non ca-
it oblivio.

Tull. Intelligo quid quæras, adſum:
rtem eam tamen virilem, tam effe-
m, tam impotentem, variis laudibus
ædicant quæ amant, quæ expertæ
nt: Vlla nec eſt experta quin amet.

Oct. Amabo igitur vehementer, cùm
perta fuero.

Tull. Præclarè: Veretrùm, mentu-
m, penem, phallum, taurum, ma-
æram. peſſulum, peculium, vaſa, vaſ-
ılum, pomum, nervum, haſtam, trabẽ,
ılum, mutonem, verpum, coleos, ſca-
ım, caulem, virgam, pilum, faſcinum,
udam, mœtin, noctuinum, colum-
i appellatione partim propria partim
anſlata vocant Latini. Græcis varia
iam vocabula: Nam Φλεψ, καυλος, γο-
λη, κρὰ, κερκὴ, πεοση, πεοσὴ, σαθὴ, ἐμ-
λον, σῆμα, Κύρξ, καπρὸς, τυλὸς, κολὴ,
ἶψη, αναγκεῖον, dicitur & ἀφίδος. Extra
ei venereæ uſum iners, & pendulus
cet homini nervus. Ad eam verò
em arrigit, intumeſcit, furit; in eam
reſcit magnitudinem, quæ nobis pri-
ùm incutiat vehementem metum,

mox quidem acrem Virginibus do-
rem ferat, ac poſt de virginitatis ſu-
mam voluptatem, quæ & metum
dolorem longè ſuperet.

Oct. De voluptate neſcio, nec e
dolore ſcire velim, vtique de me
ſentio.

Tull. Subtus & ad radicem eius v-
culum cohæret, ſcrotum vocant, pi
multis, criſpis, duriuſculis obnuptu
& opertum. In eo virilitatis teſte,
ijdemque nobis amoris erga nos h
minum benefici teſtes.

Oct. Non vidi, non audivi de h
teſtibus; expedi quid rei ſit.

Tull. Globuli ſunt duo non ade
parvi, non exactè rotundi, admodu
duri, & quò duriores, eò aptiores a
libidinem. Quòd duo numero ſint d
dymos ob eam rem Græci appellant
& id nomen magni viri tulerunt mult
Fuerunt quibus unum præterea natura
adjecit munificentia, ut tres haberent
Hoc in numeto Agathocles fuit Syra-
cuſanorum Tyrannus, quem idcirco
τριόρχην nominarunt. Nota eſt eo no-
mine apud nos Coleonum gens nobi-

is, quæ Bartholomæum illum Coleo-
nem, Imperatorem ſummum in Itali-
is bellis, tulit. Omnes in ea viri fe-
è tribus teſtibus ad Veneris duella,
t præſtantibus animis, ad Martis cer-
amina, vigent. Fortunatæ quas uxo-
es habent! Nam in teſtium anfracti-
us ambroſij illius roris velut officina
ſt, qui nos tam amicabiliter demulcet,
t vulnera quæ penetrando in corpus
oſtrum mutinus fecit mirabiliter cu-
at, diu ne doleant; cui debeo pupu-
am meam; cui debeo omnia gaudia
nea; cui ſe fert acceptum genus hu-
nanum. Semen vulgò vocant & ſper-
na, alterum Latinæ, alterum Græcæ
riginis. In ſulcos enim fœmineos
rojectus mox in hominem fingitur.
Omnium animalium homo maximam
eminis copiam emittit: quibus autem
res fabri in eam rem laborant, ut etiã
ulvio Pomponiæ meæ fratri, ſanè eo-
um operâ fœminas abundantiori im-
re proluunt, quàm quibus ſolùm duo,
t res, ut loquor, ſic eſt.

Octavia. Fortè & tres Caviceo in-
unt, ita me ejuſmodi roris pluviâ to-

tam ad uſque ferè umbilicum aſpeit, indusium madefecit.

Tullia. Vegetum juvenem & Veneris cupidum, Cognata, turpe ſet exſiccatis tibi vaſis littare, Ve rique tuæ. Reliqua perſequar: liqu hic ſpumoſus, albus, viſcidus, ver ſputum, ab eo loco in quo excoc perfertur ad ſummum virgæ cap moxque propellitur tanto impetu tres etiam pedes longè à ſe evom qui ejaculatur. Igitur cùm opus ad nem venit, poſt multas concuſſion tam rapidè in imum uterum projicit, ut quibus ſenſus fœminis non penit torpeſcit, impeti, & igneo ſe in imbre rigari magnâ ſentiant cum v luptatis titillatione. Verba deſu Octavia, quibus aptè ſatis eam vo ptatem depingam. Tutè tibi dixes intrà paucas horas.

Octavia. Scilicet ex ſummo vir capite fluunt hi lactei rivi. Priapo q dem caput eſſe non negem, qui qu mentulatiſſimus eſſet, Lampſacen inter homines eſſe deſiit, nempe Deabus proximus eſſet, ut audivi à

sed illi hominum membro caput etiã esse nesciebam quæ homini cuilibet duo esse capita inepta nesciebam.

Tullia. Et fuerint profectò beati, fortunatique, ac summâ inter Heroas gloriâ, quibus etiam fuerint tres pedes. Extremam penis partem in oblongum effictam, vocant, caput, balanum, & glandem; quam si summis digitis compresseris, tantùm abest, ut dolore afficias ullo, quinimmo dulciori prurritu affeceris. Nec ullâ faciliori, breviorique viâ ad Venerem tuam, cum œstro parcita ardebis, Caviceum abduxeris ex alienissimis etiam ab hac cogitatione cupiditatibus. Et operitur pileolo, id Priapi caput (præputium nominant,) quem vix superbus ille deponat noctuinus, nisi ut te salutet, apertoque capite dominæ aulam subeat.

Oct. Mirifica es: te audiendo nulla unquam me capiet satietas, ita, ô utinam! nec tui Calliam tecum dormientem.

Tullia. Connivent jam mihi mei oculi somno, quæ longæ vigiliæ sum

valdè impatiens. Ideoque ſic loqueri, ut loquuta es, quòd animadvertiſti m somniculoſam eloqui, quem tecu habeo, his de rebus ſermonem.

Octavia. Noli ſomnum tenere, amabo; admitte, qui tibi jucur blanditur.

Tull. Per Venerem tuam, & mear atque adeò Cavicei! opus eſt tibi ma gis ſomnus quàm mihi; nam prox mâ nocte nec eum videbis: inter Ca vicei complexus, oſcula, compreſſio nes, ſubagitationes, furores. Refic corpus tam tenervm, tam molle; a id certamen te para fortiter ineur dum.

Octavia. Faciam uti vis, verùm m major tuæ valetudinis cura tene quàm meæ: Obdormiſce jam, nequi dem verbum mittam.

Tullia. Oſculum impinge mihi, i mihi viaticum erit ad quietem.

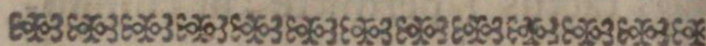
Octavia. Tibi & os, & labia, corpuſ que totnm dedo; quos volueris ex m fructus cape, tua ſum.

Tull. O baſia quæ Iupiter invidea mihi! ô gratos cumplexus! ô illece

broſo

rosos tactus ! permitte, ut compo-
ito intrâ papillas tuas ore, manu al-
erâ ad hortum tuum missâ, alterâ ad
ates illas duras & compactas affi-
â, sic obdormiscam, ut Mars cum
ypride suâ dormire solet. Quum;
omno soluta fuero, quâ fide cœpi,
uæ supersunt, repetito sermone elo-
ui pergam, dulcis Virgo, hera
nea.

Oct. Loquacior es quàm è re sit;
ace & obdormi; age quod agis.

DVELLVM.

TVLLIA. OCTAVI[A].

Tullia. NOn possum dicere quàm optimè recreata sim h[o]c tam longo somno, qui septem per h[o]ras continuas artus meos occupav[it]. Tu verò Octavia?

Oct. Ego verò ab hora evigil[o], quàm somnij horrenda species è som[no] excitavit paventem, trepida[n]temque.

Tull. Narra somnium si lubet.

Oct. Videbar mihi cum Cavice[o] esse, Tullia, sub salicum ramis, qui no[s] ab æstu Solis tuebantur, & in opacâ [a]c viridi Padi ripâ deambulare. Suavissi[]mis deliniebat aures animumque me[]um questibus suis Caviceus, quos pr[o] amore fundebat; suavium petebat, ne[]gabam; suadebat darem, dedi; cepi[t]. Cùm præterea in sinum meum ma[]num alteram demitteret altero bra[]

chio complecteretur, tuâ ope, tuâ operâ ab ejus me vix complexu explicui. Exsoluta in fugam me dedit, sequebatur. At cùm jam esset comprehensurus, os obverto: hem! Tullia, quid monstri video?

Tull. Lupi invaserant in Caviceum, lacerabant amores tuos? An se gladio transfixerat?

Oct. Bona verba, potiùs ipse suâ me machærâ transfigat.

Tull. Faceti oris, salsi animi puellam!

Oct. Video in fœdissimum animal mutatum, Satyris, quales in pictis tabulis videmus, quàm simillimum, sui dissimillimum. Horrebat pilis totum corpus, in capite duplex ad frontem excreverat hircinum cornu, in longum finiebat acumẽ. Aures verò, frons, oculi, nasus, vultusque totus Cavicei erat. Pilum intentabat mihi longius, crassiusque duplo, quàm homini est sub Veneris signis merenti: cetera in hircum desinebant. Ruebat in me, stuprum poscebat, ori os admovebat, quid plura? tam insolens rei facies me terret. Quid verò id mihi mali portendat ut

tam docta potes dicere?

Tull. Et possum dicere, Cognata & dicam suo tempore;: nam impræ sentiarum nihil interest tua scire.

Oct. Ne me sciendi cupiditate sina diutius torqueri, Hera mea, Sponse mi *fuit si tibi quicquam dulce meum.*

Tull. Dulces alieni amoris fructus florenti tibi, & teneræ; at Caviceo non dolorem, sed injuriam violati thor portendit id somnium.

Oct. Absit longè à me hæc ignominia.

Tull. Eos homines, quorum uxore non honestâ Venere ab aliis hominibus per libidinem se subigi patiuntur hircorum, & cornutorum numero cedere vulgò aiunt.

Oct. Audivi vt dicis. Igitur in eam ego perfidiam lapsura sum: mei corporis non uni solùm Caviceo usum dabo? Mortem antè oppetam, quàm id admittam in me flagitij. An te alienæ etiam libidini subjecisti? Absit me credere; absit etiam de me quicquam simile speres.

Tull. Confabulabimur de his, cara

Virgo, aptiori tempore, poſtquam depoſueris virginitatem, & te Caviceus per aliquot menſes diu noctuque conculcaverit, permoluerit, potriverit. Alio tempore, & ſcio, alia mens erit.

Oct. Mutaſſe te mentem omnino oportet, nec in eâ nunc eſſe ſententiâ, in quâ eras cùm nupſiſti Calliæ, quæ fers id de me judicij.

Tull. Quis probro vertat invictam neceſſitatem, ſi in eam te fata amentiam agant, ſi me egerint, à qua ne Minerva quidem ſe expediat; ſed de Caviceo vidiſti aliud nihil in ſomnis?

Oct. Penitus nihil, & pervigil facta, altiori dum tenêris ſopore, quæcunque ex amoris arcanis dicendo retexuiſti, hactenus cum animo meo revolvebam.

Tull. Hæc tela texitur Caviceo tuo, non matri quæ te erudiendam mihi dedit. Doctior é complexu meo in Cavicei tranſibis amplexus; eò gratiores ex tua Venere capiet fructus. Sed qui ſint ij fructus omnes aves ſcire, & aveo dicere ego, quorum poſt hanc noctem incredibilem ſenties ſuavitatem. Iam noſti in corpus tuum, quâ rimas agit

has duas quas deſcripſi, interfemina tu
trudendum illud pilum, quod te perfo
diat ad ſeptimam uſque coſtam.

Oct. Rides, Tullia, qui fieri id poſſit
per ludibrium narras.

Tull. Quidquid id eſt: machæram ill
ſuam, quâ vir eſt, impinget in eam cor
poris tui partem, quâ fœmina es. Se
xus ſexui commiſcebitur, ut vider
jam unus poſſitis in ea conjunctione
qui duo verè eſtis. Hoc quidem modo
ea res tibi agetur omnis.

Oct. Cupio, metuo ſcire, opto in
amplexus Cavicei venire, metuo mi
hi cùm venero.

Tull. Principiò injectis brachijs,
quaſi vinculis, ita ut elabi non poſſis,
nudus nudam arctiſſimè conſtringet.

Oct Narra verò, Soror, de Callia,
ut jure ſuo tecum uſus ſit, quum data,
illi vxores: nam de Caviceo nihil habes
certi dicere.

Tull Satis faciam deſiderio tuo, &
lapidea eſſes, ſi ex eo ludo quem luſit
mecum Callias. cùm virginitatem mi-
hi excuſſit, quis etiam tibi luſus luden-
dus ſit cum Caviceo minimè perſpice-

es. Ac nullo unquam tempore tàm ratæ noctis joci ex memoria mea exident.

Oct. Stertunt etiamnum omnes lomi. Sol naturæ oculus, dierum pater, gravem videtur aderire oculum n terras: Mortalium oculi ſilenti ſomno & molli natant in quiete, profundum ubique ſilentium. Tuta nobis omnia colloquentibus & colludentibus.

Tull. Vtique. Poſtquam me collocaſſet, nudam in lecto mater, ſudarium ad caput meum pulvino ſubjecit oſculũ Calliæ tulit & mihi? iuſſit, ut ſe coram ſuavium mjhi jacenti & multo rubore ſuffuſæ Callias daret: Abiit? fores cubiculi occluſit & clavem abſtulit ſecum in cubiculum ſuum, in quo è noſtris affinibus multi, & in eo numero Pomponia mea.

Oct. Illam dicis quæ tibi ut ætate proxima ita familiaritate intima, ſodalium tuarum tibi ſemper fuit cariſſima.

Tull. Si venuſtatem, ſi lepôres, ſi ingenium noſſes mulieris, amares Pomponiam, æquè ac amo. Paucos ante

meuſes nupſerat Lucretio juveni, a-
mi dotibus, corporiſque donis præ-
nti. De re hac omni planè certiorn
fecerat, docuerat quid primis in co-
flictibus ferendum mihi eſſet, quid e
facere deceret, quid loqui; demm
fecerat, ut nequidem minutiſſima q
ad Venerem pertinent neſcirem. M-
tis has noſtras voluptates commen-
rat, quæ, per Iunonem meam! al
omnes longo intervallo prægredi-
tur. Igitur parata, inſtructaque pare
meum expectabam, non inferior a-
mo, ſi inferior viribus, abiiſſet moo
pudor.

Oct. Sed cui rei id ſudarium ad t-
um cervical;

Tull. Videbis.

Oct. Nudam ſanè decubuiſſe te il
nocte cum Callia, non miror, quæ ſcia
matrem meam noctes omnes nuda
cum patre cubare.

Tull. Ardorem illum tuum noſcend
quæ te utique noſſe multùm intereſt, p
rumper ſuſtine. Audies à me omnia, ſu
quæque ordine. Vt ſeceſſit mater, & m
ſoli vidit Callias in hac Veneris ar

n commiſſam, veſtimenta tântâ abjicit
ſtinatione, ut mihi priuſquàm exu-
im veſtibus crederem, nudus adſtite
rit ad interius ſpondæ latus. Lucebat
ubiculum quaſi medio die, cereis
andelis hac, illacque diſtributis. Vidi
orpus egregium, candidum, ſucci
lenum. Quum veró pudorem ſimu-
ins, dejicerem oculos, vidi illi egre-
iè etiam & magnificè pendere penem:
dentidem penis caput ſuſtollebat,
uaſi mihi honoris cauſâ, miniſter
oluptatis meæ, aſſurgeret. Mox deji-
it tegumenta quæ me in lecto invol-
ebamt? nam Iunio menſe ineunte nu-
tias fecimus; nudam proſtituit oculis
uis. Ego manu alterâ papillas, al-
erâ hortum meum ab eo tueri,
t ab hac luce eximere: ille manum
lteram & alteram vi amovere, pa-
illas atrectare, ſulcum expanſâ dex-
erâ occupare, in quem mox aratrum
rat immiſſurus. Interim omnem venu-
tatum mearum florem in unoquoque
nembro corporis intenta oculorũ acie
ererrabat, baſiis oculos, os, genas,
ollum, papillas, ventrem crebris pre-

mebat. Dehinc medium induxit digi-
tum meum in hortum. Eo consilio, nam
ipse postea non negavit in pleno com-
plexu, ut de virginitate mea certior fi-
ret, habiturus scilicet digito fidei,
quàm pilum uterat magnum & crassum
facere verè posse non putabat.

Oct. Vide hominis malignitatem.

Tull. Nec, quod ad hanc rem per-
net, differt, homo ab homine, Curio
sunt omnes æquè ac unus: tu ipsa expe-
ta es à Caviceo. Condonanda est ill,
qualis qualis est, hujuscemodi suspici.
Certè castæ puellæ mens multo gaudi
cumulatur cùm videt inveniri in se i-
corruptum florem, ac maritum
etiam ipsum mirificè delectat, cù
invenit. Nam, vt verum fatear, c-
ra Virgo, quæ sunt verè virgines, ut
es, ut ego eram, virginitatis certissi-
mam habent semper in ea parte, in qu
residet, probationem. Flos ille pudo-
ris, quem Hymenem, quem Eugiu
vocavere Veteres, virginem monstr
in qua se ostendit: etenim à qua absuer
puella, ita ut percipi non possit ab e
etiam longè abest virgo. Si homine

on eſt paſſa, illi tamen fuit libido ſua
rocul dubio, pro homine, virgo vir-
initatem eripuit ſibi, vim á ſe paſſa
ſt.

Oct. Feciſti vt intelligam quomodo
pſa ſe virgo devirginet.

Tull. Adjiciam alia bene multa; ſed
io ordine. Quum tam parvo aditu
l mihi oſtium patere ſenſiſſet Callias,
t homini hac iter probè intelligeret
ondum fuiſſe, projecit ſe in lectum.
le complexus, aggreſſus eſt ſuaviſſimis
erbis compellare, ſuaviſſimis jocis in-
endere ad Venerem.

Oct. Obmutueras, ſtipes eras, ſaxum
ras? quæ tam lepida, tam faceta, tam
ngenioſa es.

Tull. Æſtuanti ex pectore ducta ſu-
piria pro verbis erant; repellebam,
evocabam; fugiebam, accedebam;
udor mihi reſtinguebat libidinem, &
nflammabat.

——— ——— *Irritaturque retenta,*
Et creſcit rabies.

enſit Callias igneſcere me vel invitã
gedum, Tullia mea, inquit, noli invi-
ere felicitati meæ, quę ã te tota pẽdet,

quę in te tota est. Hortum tuũ amœni-
simũ sine, Domina mea, subeã: hoc quod
in te est, Veneris & Cupidinis domi-
cilium, aperi ipsa tu, mihi. En clavim,
loquebatur subridens, & manũ mean
lævam peni admovebat. Petebat a
prehenderem, negabam; quid time
aiebat, si precibus meis obsequeris
gratiam meam, quæ tota mea es,
quod multò satius est, quæ vis esse? V-
lo equidem tua esse, repono, sed his n-
li fœditatibus pollui, ut digna sim la-
dibus tuis. Quis hic amor tuus?
me amasti, ut contamines. Odio sin-
lior hic est amor, quam àmori. Te c-
piat mei misericordia, tangant animum
tuum hæ lachrymæ.

Oct. Lachrymas fundebas?

Tull. Lachrymulæ cadebant qu-
dam ex oculis. Etenim, inquit Tulli,
si me amas cum pudore hoc tuo in-
portuno per hanc noctem facias inc-
cias. Nuda nudo audes ampliùs pudi-
tiam tuam commendare; Deinceps m-
gis nunquam pudica eris, quam cùm
ostendes nulli prorsus per te pudicit
locum esse, in hoc geniali nostro thor,

æ tuo officio, quæ voluptati meæ lverſetur. Nam voluptas tibi mea pro ficio omnino eſſe debet. Omnibus ræterea ſis nive frigidior velim, mi- i paſſere ſalacior. Igitur, quod à te eto pro jure meo, id volo ultro citro- ue facias. Interim mirabilem in mo- lum ſalax illi cauda creverat, & inqui- ta femur meum alterum verberabat.

Oct. Heu metuo tibi, contremiſco d tua vulnera.

Tull. Ad ineptias abis nugax, Audirem ſeriam ſeriò, ut debes, ſi ſapis.

Oct. Ah, ah; ah.

Tull. Nec plura. inſerto intra femora mea femore: primùm quaſi cuneo injecto, ſic viam toti corpori intra femina mea fecit. Aſcendit in me, & pectus pectore compreſſit, Tunc, quid negem; me vehementi metu perculit novum hoc & inuſitatum pondus. Ille manu alterä temperans Priapi amentiam, foribus meis baliſtam applicuit: Virginea inter cadurda Priapi caput indidit; & mox, facto impetu, quaſi ex alto irruens, impulit ſe in me magno niſu. Attamen profecit nihil, quòd compa-

ctior esset munimenti agger, validi
simum vallum, prima secundave con
cussione, ne unguem quidem latum i
castra se penetravit, ad tertiam ver
quartamve exhalato spiritu sensi Pria
pum defecisse, & esse resolutum. Priap
spiritus utique est semen illud, & pro
& voluptati sacrum. Id reductâ quas
cataractâ in meum ostium pleno ore
evomuit. Hæc velut velitatio quædam
fuit non justa pugna. Nihilominus sensi, etiam tum ad vehementes illas concussiones acrem in illa parte dolorem, ob difficultatem aditus, pilo fortiter addacto.

Octav. Continuisti vocem ne erumperet in clamores?

Tull. Sustuli quidem clamorem, eumque satis altum.

Octav. Sed cùm citiùs absolutum fuerit opus, quàm bene institutum sentires, num clamasti ex composito?

Tull. Repressi continuò vocem continuòque desiliens Callias alacer & ridens secundùm corpus meum projecit corpus. Sed vno femore super imposito femori meo, caudam salacem

ita ſtatuit, ut ad umbilicum ferè meum pertingeret,& identidem guttatim ſtillans totum id ſpatium complueret. Tunc ſudarium,nam ita juſſerat mater, cepi quod ſub pulvinum meum miſerat, & primùm Calliæ mentulam deterſi, dehinc hortum meum, & uterum totum quem irrigarat: Ac cùm detergerem Calliam, oſculabatur me, ardentiſſimè furebat,novas iras intentabat. Sed ex eo liquore,quem infuderat intra latera virginalis mei, magna pars defluxerat in lintea, notiſque infecerat, quas non eluerem. Ex eo tam abundanti profluvio multa facetiarum poſterâ luce argumenta cepit, ſicut ex cruore virgineo, cujus venæ per lintea tota ductæ.

Oct. Sed dixiſti tunc non altè tibi infixum fuiſſe Calliæ mucronem.

Tull. Velis tibi altiùs infigi & mihi quidem pòſt infixus eſt;& ex eo vulnere vis ſauguinis Hanc enim poſt velitationem paulùm requievit Callias, Moriar ,mea Tullia ,dicebat, ni te plus oculis amem, plus vitâ; nihil unquam pulchrius videri poteſt inter mortales,

Dea es, an fæmina; Quàm tibi turger ubera mediocri tumore, quàm dura quàm à ſe apto intervallo diſſita. Ea verò manu tractabat, dein oſculis impetebat papillas, ore apprehendebat, leniter mordicabat, labiis ſurgebat, Id me ſanè ultra quam putaſſem permovebat ad libidinem, æſtu inflammabat, qu me totam urebar. Tunc & manum inter femina mea demittebat, digiti ludebat in lanugine pubis, mox labia cunni comprimebat, digitis dehinc diducebat, digitos intrò unum poſt alium inſerebat, totum in me Veneris œſtrum ingerebat. Averte, dicebam, hanc tuam incendiariam manum, ſecede, quid me vexas; ille exſultare, quod faterer me incendi. Lævam manum meam arripit; veneream hanc tibi facem incendo, inquit, quæ incendium illud qnod excitat, reſtinguat. Iubet eam facem capiam; jam audacior facta quia cupidior, capio. Vix eam manu complecti poteram. Horrui duram, rigidam, ardentem, hoc inquit, ſum diffiſſurus cuneo hoc oſtium tuum tam adſtrictum, tam cõpactum & an-

gustum. Macte animo, mea Nympha, in eam spem te potiundam mater tradidit mihi: si cùm revertetur ad nos, te reciperet â me tam integram quam dedit, generum ignaviæ incusaret, generum me negaret sibi, qui tibi maritus non fuissem. Pati non potero, repono, occîdes me si tam grave pilum intra corpus meum velis totum condere: Tute ipsa, inquit, dux esto ad prælium, ipsa tu torque tuis manibus id pili quicquid est in scopum illecebrosum, quem ipsi amor posuit & Venus. Rogat ne elabi sinâm è manu, obsequor. Conscendit iterum, ego ostio meo applico quod subingrediatur auspiciis meis, è femoribus meis alterum, intrâ quæ se conjecerat, in altum tollit, manu suppositâ alterâ pilum ostio admoveo: pulsare ille magno nisu cœpit. Conquassationes forti animo etiam vehementissimas aliquot, fero. Pilum primoribus digitis tribus, ne à recta via exerret, quæ in hortum ducit, contineo firmum & stabile. Mox nervosiùs furere cœpit Callias, tantoque impetu contorsit, ut per vim penetra-

verit ſe in uterum meum duos di-
tos latos.

Oct. Abfuit omnis doloris ſenſu

Tull. Senſi difficillimum tolera
Me necas, Callia, aio, Vociferor m-
ſerabili voce; jam non clamor, ſ
ejulatio fuit. Nec præterea movebatu
Ego telum traho, ſubiraſci ille, & i-
crepare turpem & inſolentem, ut l-
quebatur, licentiam. Demum reſtitu-
re pilum cogor in eum locum à qu
diverteram. Sed illico lacteum in
brem dulce lenimentum vulneri, quo
intulerat, defluere ex eo tubo ſenſi
hortum meum. Reſoluta eſt, & ela
guit pars illa effræna & impotens. D
tæ mihi breves induçiæ.

Oct. Imber ille in intimum hortu
tuum defluxit?

Tullia. Haudquaquam, dulcis Vi
go, ne guttula quidem. Extima o
hoc ſolùm rore inſperſa eſt. Vbi ex
ſcendit Callias petit ut ſe abſtergam
mox conqueritur de me: ſi me amares
Tullia, dicebat, non negares, ut faci
miſero, qui amore tuo ardeo, vero
amoris tui fructus. Amo te, reſpondeo,

perdito amore; sed miseram quæ me facere in hac laniena? Nescis, subit, istam corporis partem non jam e tuam, sed pleno & indubitato iure eam? Quid me prohibes rebus meis ere frui! An decet bonis instructam teris, ut tu es, mea conjux, meæ deiæ, sui muneris adeò esse negligenm? Nam tui muneris est mecum non ontendere de his Veneris muneribus. Callia! replico, etenim, si nosses àm molestus ille sit dolor quem ingis mihi, te misereret Tulliæ, si Tulm amas. Decorus & honestus tibi t hic dolor, subjicit, quo acrïor tibi vibitur, tu honestior videberis. Sed diurnum non erit quod dolet, id verò lum erit diuturnnm quod te in postem quàm maximè delectet. Demum tio tibi vetetur qnòd tantam copiam olifici seminis intrà sulcum non exceris, quo scilicet pater fieri potui. Crien id est, crede mihi, quo scelestius illum: ipsa necas liberos tuos & eos antequam nati sint; animam amis quam non habent. Scelerata est, flagitiosa impatiẽtia tua. Ad hæc ego,

tecum, dulcissime conjux, nolim de hac re movere controversiam, ne ream fateor, ignosce, obsequentiorem habebis, feram omnem ærumnam n. moto animo & corpore, ut tibi gratificer. Nã, quæ tua illa est protervia, pupula mea, inquit, ut quę omnes in omni conditione, etiam te multo juniores quæ nuptum eunt, quotidie patiuntur, effugere posse arbitreris? Liberam te nihil præstare potest ab hoc stipendio. Docta es literis Græcis, Latinisque, & te habes ac si esses è stolidarum & ineptarum numero. Tunc ego ridens, Da Pertunda opem fert: Quicquid jusses me esse, ut libidini tuæ anciller, constanter ero; sed video quidem me me pertusam fore, si Pertunda ader. Risit vehementer Callias, ita ut risum proximo cubiculo audiret mea Pomponia; & sedato risu, nunc ait, para ad proximum hunc conatum, insanire in te incipit mentula mea mihi. Cùm me effudero in amatum istud pectus brachiis amplectere me, nulla res complexum tuum solvat: Fac omnino quod jubeo, si me vis maritum; quod roge

uod peto, ſi amantem. Quinetiam
olle quàm altiſſimè poteris crura, ita
t lepidiſſimi pedes admotis calcibus
olitiſſimas tibi nates exoſculentur.
romitto me facturam.

Oct. Et ſtetiſti promiſſis?

Tull. Macte animo, inquit, oppete-
m ipſe pro te lethum, & impatientia
ua amori meo pugnat? Hoc in con-
ictu amorem mihi tuum teſtari, &
naximè potes, & omnino debes. Ve-
erē mihi malim habere iratam, quàm
, inquam: Intercluſit mihi os oſculis,
x rurſus alacriter conſcendit. Tollo
uàm altiſſimè femora, amplexor qu-
m arctiſſimè, tunc ad portam Lanu-
ij admovit facem. Interiùs diducit
igitis vulvæ labia, mittit intro caput,
nox totis incumbit in me, & in ſemi-
ulcam eam corporis partem haſtam
impulit. Ad primos concuſſus infixus
ſt mucro: ſenſi enim multo altiùs in-
greſſum quàm antea fuerat; diſcerpi
me credidi, in longam ejulationem
erupit, & eruperunt ex oculis meis ube-
res lacrymæ. Pauliſper reſtitit Callias;
& hanc tibi moram concedo, Tullia

mea, inquit, ecce medium ferè itine-
ris confeci ſpatium. vide tu ipſa. Ma-
num meam illuc adduxit; periculum
ipſa facerem, an mentiretur mon...
quod ſuperextabat nullo ferè labore
trudi poſſe, ſi faveam. Superextabat
media admodum veretri pars, ſed a
craſſior. Tunc vibrat linguam in os
meum, & eodem temporis puncto i...
lum adigit in perniciem meam. Ejus,
vociferor, manant ex oculis lachr...
marum rivi: Hei mihi! dicebam, ...
necas, tempera parumper tibi ab h...
impetu tam ſævo, tam fero; nec ...
men amplexus ſolvebam, nec proj...
femora. Aditum ingredienti hoc co...
poris mei ſitu expediebam. Vltim...
tandem conatu perfecit, ut totus intra
vallum meum ſubiret hoſtis, ſed co...
cuſſu qualem ſuſtinueram nullum.
Contremuit ad hunc impetum lectu...
ita ut diſiectum crederent in contiguo
cubiculo. Clamorem tunc ſuſtuli qua-
lem tolleret, qui intra viſcera haſtæ
ſummum mucronem excepiſſet. Mi...
es, inquit, è caſtiſſima virgine caſtiſſi-
ma Mulier. Cæterùm nihil qnod ...

neas amplius habes, aperta eſt tibi & mihi via, quâ eamus ambo ad voluptatem. His dictis ſubagitare cœpit, nec amplius dolebat, quod quidem me provocaret ad querelas. Momento ſenſit libidinis œſtrum adventare. Adverte, Tullia, inquit, mox horto tuo intimo veneream aquam irroro, oſculū ligo cùm primùm defluet. Vix dixerat oſculū dedit; ex imis sēſi, me præcordiis irrigati calido & copioſo ſemine: ſed ſi levē titillationē exceperis, nihil omnino in ea re fuit quo delectarer. Ille baſiis crebris, ſubagitationibus, tactibus murmure ſuo teſtabatur mirificâ ſe perfuſum voluptate, quam in eo loco nactus erat, quo penetraverat caudam ſuam ſalacem, Opere perfecto non tamen deſilit de equo: Compenſabo nunc jacturis meis, induit, hoc lucrum, Tulia mea dulciſſima. Quandoquidem arcem pudicitæ tuæ obtineo, faciam quod victores ſolent: Ego ad eum, quid ſolent victores amabo, mi Callia, qui me victam habes in poteſtate, mancipium ſi volueris ad obſequium, liberam ſi volueris ad hono-

rem. Arcem cui eripiendæ tot labo s
insumpsi, tantùm sanguinis effudi, ta
citò ac putabas non deseram tibi va
cuam: Volo scias me vicisse, & agn-
scat imperium victricis mentulæ dif-
ctus & laniatus tibi cunnus. Sanè, ai,
laniatus non dubito quin sit, & misè
laceratus, è cujus ore tam parvo fecii
antrum tam amplum: Me miseram
jam me sentio portâ potentiorem. E-
nim inquit, quò minùs pateres, eo
eò magis paterer. His dictis sensi intr
viscera mea succrescere mentula
Calliæ, quæ tabe projectâ flaccida
elanguida paulò antè pars minima si
esse videbatur. Iubet bono sim anim
Vt benèvaleam, quærit; nihil mi
quod præterea doleat superesse, r.
spondeo, gaudio se ob id multo cap
ait, & impingit suavium. Sed tu ut v
luptatis meæ particeps fuisti? inqui
Nullius particeps fui, refero; quis p
tuit inesse In hoc sævo conatu tuo, qu
voluptatis gustus esse potuit? Mutab
modò sermonem, mea Tullia, & fat
beris Venere nihil esse inter Mortale
dulcius, subijcit. Sed & hunc etia
mil

mihi laborem concede: Vt agito ego nates deorsum, tolle sursum, & agita quam vehementissimè poteris; poteris autem, si quæ alia, juvenis, vegeto corpore, viridi, & robusto. Nego motus, qui mihi sit tam insolens, nosse rationem: Iubet, propellam sursum versùs hunc corporis truncum; propello: Iubet rem repeti, violento impetu, obsequor. Quid plura? mobiliores mihi nates effecit quam ipse haberet. Vt me videt satis doctam, rogat ut ne meis lateribus parcam? concutit vehementer, resilio vehementiùs ego. Subsultibus conquatio subigentem; totis me viribus argebat, ita totis ego viribus recutiebam in me ruentem. Subabam ego, cevebat ille, criſſantibus inguinibus mixti videbamur minari cubiculo ruinam. Contremebat certè lectus cum tanto strepitu, ut is longè latèque exaudiretur dissipatus strepitus. Anima mea Venus mea, dicebat quàm me felicem facis; Quis me Mortalium beatior? En en, Anima mea, colliquesco, advenit summa voluptas. Sentio, inquam, hei mi-

hi! quid hoc eſt quod ſentio, mi Cal-

Oct. Me enecas hoc ſermone. In ex-ſtatione tantæ voluptatis ecce em-rior.

Tull. Compreſſit me arctiùs Callia; promovit in uterum meum eâ vi ca-dam ardentem, ut etiam viderem velle ſe totum in corpus meum in-mergere. Defluxit tunc in me delici-ſus imber, & ſimul ſentio etiam re liqueſcere, ſed tanta & tam incredi-li cum voluptate, ut nullâ ampliùs hoc Veneris furore habitâ honeſta-ratione, vrgerem ipſa Calliam, ſu-ſultibus crebris fatigarem; rogarem ut properaret. Ita defecimus, reſo-tis quaſi artubus, ambo eodem tem-poris puncto. Et puto, ſi Venus ip-confligentibus agonotheta adſtitiſſe cui auream concederet fuiſſe dubit-turam. Animam, quam in hoc curſu re-ciprocando penè ademerat lóga pu-gnæ contentio, vix receperamus, cùm audivimus, clavi ad ſeram admotâ portam patefieri: & ſimul mater & Pomponia lætæ ſe in cubiculum pror-piunt. Fores poſt ſe claudunt, ne qui

D

grederetur unà, pessulo obdito.

Oct. Non quasi obdiderat fores as Callias, hem, hem hem! Et ma-r & Pomponia de eo sibi habendo inquid altera in alteram collitiga-ent? Hem, hem, hem!

Tull. Salsam te, quæ intra paucas oras pessulo obdi fores senties bili-ri.

Oct. Est hic, est animus pili contemptor & illum
Qui cunno bene credat èmi quo tenis amorem.

Oct. Sic immutasti ipsa virgiliana æc duo carmina. Emam, equidem, ieo puro puto amorem Cavicei, & ujusmodi oblectamenta. Persequere lum narrationis.

Tull. Tegumentis, ad pedes dejece-it à principio Callias, ocyus obductis iligenter corpus operui Calliæ me-mque, ne hoc visu oculi matris offen-enretur: nam de Pomponia minor ura, cui tam sum nota quàm tu mihi. Mater accurrit in complexum Calliæ. ni fili, ut Probè militasti? Victorem e inquit, vociferationes Tulliæ testi-

ficatæ ſunt: De tua victoria, bi
gratulor & Tulliæ. Si non viciſſes n
pta vidua eſſet. Pomponia verò injeis
ulnis amplexabatur me, & lachry is
irrorabat ora, quàm te dirè habit
hic lanio, inquiebat, ſummiſſâ voc
cùm audirem, Soror, ejulantem ma-
ledictis inſectata ſum inconſultam e
bulonis libidinem; ut ſe verò res a-
bent? Optimè, inquam, difficillima
tandem viâ ad delectationem ve
quam quærebam. Per lethi medis
cruciatus ad vitæ perveni plena &
ſumma gaudia. Mulier facta es? ſu-
jicit: Ego verò facta ſum aio; & cu
gaudia reputo mecum, quæ jam fera
cepi ab virginitate cæsâ, miror tn
nullo pretio tot bona vænire, Dii
malim deinceps abſque Solis luc,
quam noctem abſque Veneris u.
Bene eſt abundè eſt, inquit, & ſæ
his quæ non fruitur puella Veneris o-
nis, vivam puto vitâ non frui. Et co-
tinuò ad Calliam accurrit, eique ſi-
vium dedit, Imperatorem ſuum vocas
cujus ſub ſignis Venus tam citum e
virgine tam purâ, & tã inimicâ triu

[...]um egerit, hoſtibus cæſis Eugio, [...]ymphis, Hymene. Scis Pomponiam [...]terarum ſtudiis eſſe imbutam. Mater [...]omatites vinum in argenteo ſcypho [...]nè grandi Calliæ dedit bibere. Hoc, [...]quit, recreabit pectus tuum, & refi[...]et vires, fili; ſed ſi me credis, dabis [...] quieti. Satis gloriæ hac nocte par[...]m habes, qui virginitatem Tulliæ oc[...]ſione delevisti. Me autem condîtas [...]ices tres quas attulit edere juſſit, & [...]l aurem inſuſurravit obtinerem à ma[...]to, ut per horas aliquot requieſceret. [...]pus illius valetudini eſſe ſomnum, & [...] hac palæſtra quietem. Poſt utraque [...]iit: Pomponia precata eſt, cùm vale[...]ceret, Calliæ, novos animos, novam [...]lacritatem, mihi patientiam laboris [...] invictum robur. Interea, dum mater [...] Pomponia loquebantur, materque [...]mponebat lintea & tegumenta, Cal[...]as ſubtus protenſa adversùm me ma[...]u, mammas, ventrem totumque in [...]uo pugnaverat tam fortiter Veneris [...]ampum pererrabat. Itaque reſtitu[...]s momento temporis viribus cùm [...]omponiam recedentem revocaſſet,

volo teſtis ſis, ipſa, tu, ſoror, inq
quàm dirè habeam dominam me
ſororem tuam, ego nebulo; & ea ſ
pectante adſilit in mé, telumque ſu
immane in uteri mei ulcus impreſ
Recruduerunt ad vivum vulnera
facerat, & acutiſſimo dolore puncta
fremui. Ah Pomponia mea opi ſis, a-
mo, advola; ille verò horribilibus
concuſſibus agitare me & lectum qu-
tere. Ad hæc Pomponia, materve c-
chinnantes proripuerunt ſe foras fe-
næ. Poſt aliquot ſuccuſſus eoſque v-
hementes evanuit dolor omnis, acc-
rimaque ſucceſſit titillatio, qualem n
cogitaram. Nates motito ſupereq-
tantem Calliam imitata. Ad eum m-
tum quem ciebam jam ultro, ſuav
dato gratias mihi egit, quòd rem f
cerem ſibi gratiſſimam. Hic curſ
paulò longior fuit quàm alij fueran
Demum me ſemine prolui in intim
utero ſenſi, & ſimul excerni ex me ne
cio quid quo dulciſſimâ velut prurigi
titillarer. Ad hoc gaudium nihil acce
dere poſſe nuntiarunt omnes mihi me
ſenſus, quo maius & jucundius fiere

patratâ eduxit è concha mea fasci-
m jam capite summisso inglorium.
olui sudario detergere, nihil opus est,
quit Callias, æquè mihi sicca & pura
t mentula, ac si in hac voluptatis pa-
de non natasset. Protinus attrectavit
anu cymbam, digitum immo mediũ
misit intrò, siccam invenit vulvam
n temulentam. Faveant Superi, in-
uit Callias, ex hoc congressu, pro-
l dubio, Anima mea, vtero conce-
sti. Meum tuumque semen matrix
a tua quæ mihi liberos debet, om-
e imbibit. Fatere, cor meum, num,
uam cepisti, prætergressa tibi visa est
oluptas omnem voluptatem, quâ
nquam sis per vitam perfusa? Fateor,
nquam; sed quod præcipuè tam in-
redibilis mihi oblectamenti titillati-
nem intulit, cogitatio fuit, quæ
e etiam sola plurimùm delectare
ossit, abs te illam mihi venire, è tuo
orpore in corpus meum illas fluere
elicias. Osculatus est; & quiesce, in-
uit, paululùm, mea Tullia, donec ex-
item te ad nova prælia, & novis gau-
iis impleam tibi tuam navim. Fatiga-

tos invasit amicus sopor, tresque continuas per horas tenuit & juvit: Secutus Callias impegit mihi basia mu[illegible], nec ideo excitavit dormientem [illegible] me altus oppresserat sopor. Rev[illegible] rursùs operimenra ad pedes; vidit [illegible] supinam, & distractis cruribus ostantem Circum in quo iam quinqu[illegible] decurrerat fervidis rotis. Miratur [illegible]nustatem corporis, cerei enim n[illegible]dum defecerant, & ridens tuetur [illegible]mbæ compagem solutam. Tunc [illegible]census hoc spectaculo irruit in m[illegible], mentulam intumescentem protrud[illegible] in sinum pudoris mei; & excitata ap[illegible]rui oculos. Benè est, inquit, viv[illegible] uxor; timebam ne rem habetem cu[illegible] mortua, quod de Periandro narra[illegible] Corinthiorem Tyranno. Senties [illegible] vivere, repono: Fac sentiam, ni[illegible] mihi unquam feceris gratius, inqu[illegible] osculans.

Oct. Quid fecisti ut te vivere sen[illegible]ret, sanè conjecturâ assequor quid fec[illegible]ris;

Tull. Quid illud est, tuâ veró sen[illegible]tentiâ?

Oct. Tuo agitata es motu, quàm potuisti vehementissimo.

Tull. Dicis; vibratis in aëra natibus, continuo meo motu tam aptè Calliæ motui respondi, ut cum deorsum impelleret in meas fores pessulum, eo sursùm propellerem. Ita pubes pubi, pecten pectini pugnabat, eâ contentione, ut si seminis ad summum capitis verticem fontem habuisset Callias, eo potuissem nihilominus excire.

Oct. Longa fuit hæc concertatio?

Tull. Si tempore metiris, dodrantem; si deliciis, duo sæcula.

Oct. Contingant mihi sæpè hæc voluptatis sæcula!

Tull. Quibus scilicet æviternitatem omnia accepto ferunt sæcula amantum. Intemper anti fessa agitatione, laborem diutiùs ferre non potui; ctam me fateor, inquam, sine pauliper spiritus colligam. Dedis te, arma ... onis, Tullia, subijcit, ô te ignavam! ... gedùm revoca animum: Pacem pe... repono, aut breves inducias: Plus ...ribus & artubus vales, non quidem ...imo, ne putes, Cum dicerem ipse

ſuperincumbens.

Intorquet ſummis innixus viribus haſta.

Implet fœcundo rore uterum, diſtill: etiam mihi album virus. Voluptatu magnitudini impares, ambo, alter in a-terius amplexu ſumus reſoluti.

Oct. Nihil ampliùs tibi pars ea, bei inteſtini ſedes, indoluit? Quæro curi-ſiùs: Nam ut ſpe veneris uror, ſic d.-loris metu ægra ſum. Pendeo,

Spemque metumque inter.

Tull. Apage inepta, nihil arumn præ gaudiis.

Oct. Credàm iam tibi, puto, & mi ardentiſſimè cunnus prurit.

Tull. Scalpere interim potes. Sc. pam ego, quid vetat?

Oct. Narrationibns tuis incendii me totam. Ah, ah, quid agis? me furorem rapis, abſtrahe adulterum gitum, amabo, ſoror. Quid tibi præt. rea à Callia uſque ad lucem?

Tull. Tandem ſtupidiſſimo ſor no correptus eſt per duas continu horas; haudquaquam ego obdorm-cere, cum maximè vellem, potu Ardebant etiam nunc cerei; venit

rentem aperiendæ, quæ in hortum
ſpicicicbat, feneſtræ. Surrexi nuda,
erui nec Callias ſuſcitatus eſt à ſom-
o. Reſtinxi cereos, &, cum me
ittendæ urinæ deſiderium premeret,
ptam in manibus matulam ſubjicio
mæ meæ. Dilabens lotium uſſit me
ri dolore, ut vix ferre poſſem, cum
iſiſſem ſuſpirium, ſomnum Calliæ ab-
ulit gementis vox. Vidit nec movit;
efixit in me oculorum aciem, nec
omno eſſe ſolutum percepi.

Oct. Rem mirabilem refers, ægrè
bi lotium miſſum eſt?

Tull. Ita me diviſerat Callias, ut fiſſa la-
im ad minus digitum rimâ interiori-
uà ad ſummum bonum itur, protritis
iſcerptiſque floris mei, foliis, caliculo-
ue diſrupto, in quo mea latebat virgi-
itas, crudeles intùs lacerationes ſuper-
ſſent. Itaque acerba erat hæc ærumna,
uam urina laceræ vulvæ inurebat, ac ſi
 vulneri; quod tibi ferro fortè inflixe-
is, ſal aceto dilutũ infundas. Effluebat
x intervallo, non continuo fluxu fugie-
at urina. Cùm modò ſuſtinerem deci-
luæ impetũ, modò laxarem, inopinam

his verbis aggressus est Callias. Etiam
nùm dolet, mea Tullia, ego matula su-
bitò deposui puore offusa. Putabam :
dormire, aio, cor meum, ignosce impru-
dentiæ meæ & impudētiæ, pudet te tur-
pi offendise oculos tuos: Quid me vidi-
sti hac cum matulâ colloquentem? Vo-
cas rem turpem, inquit, quę cum neces-
saria sit, turpis esse non potest: Deniqu
me in lectum misi, postquam sudari
exsiccassem pudenda suspensâ manu
Intra ulnas totam, intraque femora su
suscepit Callias. Mox oscula ori im-
pressit nates alterâ, alterâque manu le-
niter verberabat. Rogavit, ego horta-
rer ipsa, admota manu, mentulam ad
novam pugnam, illud sibi præstarem
officium, nec negavi. Intumuit illicò
intrà manum meam, & ridens Callias,
accensam mentulam, rigidamque in
umbilicum meum iterùm atque ite-
rum torsit. Quid tu, inquam, vis etiam,
qui tam sævus es, per medium ventrem
adactâ hastâ viam tibi aperire ad li-
bidinem? Vis tam sim pertusa quam
Danaïdum urcei? nisit ad dictum Cal-
lias, & suppositâ manu femur meum si-

niſtrum ſemiſupinæ, ut eram, in latus ſuum dextrum ſuſtulit. Nunc te volo inire novà figurâ, inquit, ſemiſupinam, & in latus recumbentem. Mentulam ad oſtium applicui horti mei,& impetu infixit. Cùm tota non ſubiret,rudis es,ait, adhæc opera, Tullia mea,patere te doceri. Reſpondeo à nullo potuiſſe meliùs hanc me artem edoceri, pergeret,me docilem habituram Diſcipulam. Iubet pubem pubi conjungerem, mihi cunnus oſcularetur proximum mentulæ caput, ſic aditum fore facilem ad intima, modò altiſſimè femur, quod ejus lateri ſuperjeceram, tollerem. Obſequuta ſum, & uno concuſſu immerſit totam in vulvam meam ad uſque coleos: mentulam.

Oct. Nec demum dolebat.

Tull. Confricatio frequens ſenſum omnem doloris obtudit; voluit ſcrotum ſibi molliter tererem, Adhibuit teſtibus meam manum molliter & primoribus digitis utrumque compreſſi, & illico vivida vis ſeminis exiliit in ſentinam navis meæ, mihique per libidinem effluvium movit; utrique capta

de utroque voluptas ſumma. Iam a
multam lùcem, inhis luſibus, pr
ceſſeramus, & promiſerat mater viſ
ram nos ſummo mane. Dum ſerim
varios ſermones, dum miſcemus oſc
la, dum inguina fovemus inguinibu
vox pervenit ad nos accedentis. Veni
quantumlibet, inquit Callias, non faci
tamen quin amplexibus tuis exſaturer
libidinem meam. Eſt conſtitutum mih
voluptas mea, veredum hunc tuum
cunnum oſtendebat, ſeptem decu
ſionibus ſubigere. Sex peregi, ſupere
ſeptima, quæ me ad ſatieratem ferat. V
ſenſit matrem foribus proximam, con
cendit rursùs, & cum illa inſereret ſer
clavim, & ego, inquit, hanc meam cla
vim mitto in ſeram tuam. Subagitar
cœpit, & mobiles mihi nates optare
Intereà ingreſſa mater, contremere mi
ratur lectum, ego verbis perſtrepere
& ſuſpiriis præpudore. Quid eſt quo
video Nata? inquit; nox tibi tota nor
ſufficit, nec tibi Callias ad fruendam
Tulliam? Ignoſce mater, reſpondeo,
malim mortem, quàm me viſam à te in

utâ turpitudine. Felicitati Tulliæ meæ laboro in ipsâ Tullia, ſubiicit Callias. mmaniùs concuriebat, tunc mater, bſequere marito tuo nata, nec te uti-ue obſequii pudeat, quod officii pars ſt maxima nuptæ ab eo mox reverſu-a; interim alacres explete alter alte-ius cupiditatem. Egreſſâ matre Cal-ias iubet ſubſultus objicere concuſſi-bus ſuis rapidos & frequentes, lacti-tare nates cœpi, ſursùmque deorsùm-que ferri: ut facturus impetu impreſ-ſionem abſcedebat, ut faciens irruebat. Laudabat animos, mirabatur mobilita-tem; At ego volo, inquam laudes in te meum amorem, qui me hi commo-tionibus, quas imperas, dehoneſtat. Laudes obſequium etiam ad turpia: At verò, ecce, ecce, mi Callia! Mihi ecce defluunt libidine venæ omnes; Vrge opus. Ille ardentiùs operam mihi na-vare, *Idque reditque viam toties.* Sed, ut ſi eſſet exhauſtus in eo humoris fons, ex eius nihil manabat tubo. Oſ-culans & vellicans excitabat, ut pro-peranti adeſſem, & curſu, quam poſſem

velociſſimo, deferrem ad optatam V-
nerem. Ego ſubſilio crebriſve ſubſul-
bus cieo cupidineum imbrem in i-
pluvium meum, & longo poſt me i-
tervallo pervenit ad metas. Poſtqua
in amplexu meo artus feſſos recre-
vit, exſurrexit è lecto, ſerviſque vocat
induit veſtes, & baſio dato venia
petiit ignaviæ ſuæ, ſic loquebatur: Co
dones mihi, inquit, enervatam ha
mollitiem, qui tam pauca itinera pe
curri in tam pulchro ſtadio. Ha
cùm diceret, reverſa eſt mat
meaque cum matre Sole gratior ap
paruit Pomponia oculis meis, alter
oculorum meorum lux, Juſculi infuſi
plurimis ovorum vitellis ſcutellant ill
& illa adferebant. Mater Calliæ, Pom
ponia mihi obtulit: ego hauſi hilarè
negabat Callias ſe egere, exorpſit ta
men. Poſtea mater juſſit requieſcerem
nam ſcio, inquit, te tantùm itineris
hac nocte confeciſſe, ut periculum ſit
ne in morbum incidas, corpus tuum
delicatum ni diligenter cures. Septem
omnino milliaria percurrimus, adijcit
Callias, feſſam eſſe plurimùm veriſſi-

nile eſt, quæ me toto itinere vexi ummâ celeritate. De his poſtea loquemur, refert Pomponia, tu interim quiete & ſomno refice fatigata membra nocturno labore.

Oct. Video, Soror, in ea narratione picturam omnium quæ jam virginali meo, puto, imminent. Sed ſi bene præſagit animus, quàm tu tuliſti, feram moleſtiora; majores etiam, quam cepiſti, capiam voluptates. Nam inferius illud gurguſtiolum minori mihi, quàm patebat tibi, hiatu patet, eò mihi moleſtior vis inferenda, at protenſiori tres digitos mentulâ, quàm Calliæ ſit, rem aget Caviceus, & eo mihi dulciores Veneris fructus, quanto altiùs in penetralia Veneris Venerem inferet.

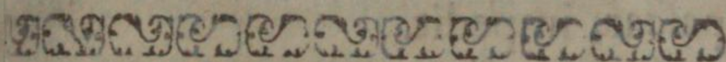
Tull. Nihil ultra tibi optare debeam ad perfectam felicitatem, Soror meâ, quàm ut faveat tibi Venus æque ac mihi. Nunc è lecto ſurgamus, dulcis Virgo; cras ſurges tã pulchra fœmina, quàm es hodie pulchra Virgo: Te puto ad eam pugnam, quæ tibi depugnanda eſt, ſatis comparatam.

Oct. Sum ita me Venus amet. Imò

volo conſtantiam commendari mea
ſine fletu, ſine clamore, deliberato a-
mo omnia feram.

Tull. Cave iſtud feceris, corculu-
graviter ipſe ferret Caviceus, ſi ta
conſtanter ferres; ſilentium tibi tuu
probro verteretur. Marito non ſot
parva fieri laudis acceſſio, dum Virg
vim patitur, ex clamoribus, ex fletib
oppreſſæ. Dicunt eſſe eos ejulatus v-
ginitatis, dum concuditur, pereunt
vocem. Quæ ex eo conſequantur op
niones, tecum ipſa vide.

Oct. Rectè Mones.

LIBIDINES.

TVLLIA OCTAVIA.

Tullia. NVlla mihi dies gratior unquam fuit, quàm hæc nox rit.

Oct. Libero ſermone confabulabiur, complectar te, Cognata, in cuis quidem amplexibus omnes mei lent ſenſus & cogitationes gratiſſimè onquieſcere.

Tull. At vero, in tuis, puto, comlexibus non ita quievit Caviceus. Sed nim in eo, quem innumeris tuis illeebris excitaſti rapido motu, utrique uies & voluptatis cumulus ſummus.

Oct. Quæ preſagieras gaudia, invei; ad eam delectationem nullo opere erveni, quæ omnium utique ſuperat erum pretium; quæ mortales inſerit mmortalibus.

Tull. Nihil verò, occluſi cubiculi oſtri foribus, quominùs jucundo, uam aures jamdudum expetunt, cibo

paſcar, impedit.

Oct. Intelligo, cognata; vis qu[illegible] pollicita ſum, me narrationem [illegible]gredi.

Tull. Scilicet, quid dulcius m[illegible] queat accidere, quàm participem fi[illegible] voluptatum, quibus ingurgitata e[illegible] Nam ſermone hoc tuo partem infu[illegible]des in animum meum, quæ nihil è c[illegible]mulo tuo detrahat.

Oct. Vellem etiam ita & in corp[illegible] tuum fundi per me poſſe cupidine[illegible] illos fluctus, qui cymbam meam [illegible] veri boni portum per hos quindeci[illegible] dies detulere; & ex animo loquor.

Tull. Quàm altum, quàm craſſu[illegible] inflixit in navim tuam malum ad ea[illegible] navigationem Caviceus? Quàm in[illegible] par tibi viſa eſt navis tam parva arbo[illegible] tam immenſæ.

Oct. Rides ſanè: convenit bellè m[illegible]hi cum Caviceo. Quod perfregit m[illegible]hi vallum, victori ademit victoriam[illegible] Ecce exhauſtis fugit viribus. Cùm jam languidiorem vidit parens mea, i[illegible] dedit conſilij ut ad patruum iret. Præ[illegible]texit itineri officium, ſed, verum u[illegible]

tear, cognata, jam fractæ vires vera
usa fuere; nec me latet. Hæc, quæ
ensis unius erit, reparabit virium
bur, absentia. Prudens profectò con-
lium.

Tull. Quid hoc est? tam tenera, tam
elicata ad primos nō periisti Cavicei
onçussus? Quid audio? Quæ tam citò
lem peregeris, iam facta es athleta.
victricem & laureatam concham?

Oct. Abi improba manus, quæ pro-
aci tactu adulteras novam nuptam.

Tull. Patere inepta; quid times hoc
meo lecto, quem libidine & incen-
io imples? Eâ cereos illos qui lucent
xtingui nolui mente, ut omnem pul-
hritudinis tuæ florem delibem oculis

Oct. Sed nunquid amoris nuptialis.
egi cedere lex debet amicitæ? Si patior
ltrò quæ olim à te pathicâ sum pati
olita, nunquid Caviceo fecero injuriā.

Tull. Ah! ah! ah! Quid ampliùs ob-
eceris mihi?

Oct. Quid hi sibi cachinni?

Tull. Novum antrum hausit rimu-
am illam tuam, in qua sedebat virgi-
nitas. Quam immane patet! quid ob-

jicies! deinceps, mihi?

Oct. Nihil habeo, mea Tullia, quod objecisse tibi, aut velim, aut debea..

Tull. Aperi femina.

Oct. Obsequor.

Tull. Quàm differt hæc mulieris pars à virginis parte! Ecce divisa c- durda: O hiatum! manum etiam i- duere possim.

Oct. Eh, eh, eh, moves me nim ad libidinem; remitti me sentio, ni ce ses. Vis in manu tua fiam adulter quæ mori malim, quàm in vetito h minis amplexu pollui.

Tull. Postea videbimus. Sed nur agam quod ago; quis hominum com plere possit hanc fossam, unum præte Caviceum? Longè laxior es non solùr quàm ego, sed imò quàm mulieri co veniens sit, vt homini conveniat no portentoso. Sum ego stricta præ te quæ tandiu homines passa sum, qu tot sum effusa sub congressibus, è cuju cymba partus invectus est in vitæ por tum. Timeo, Cognata, ne quæ hun in modum discissa es, omnibus præte rea hominibus inutilis facta sis ad Ve-

erem. Quòd pumilio in navi regia, si aviget solus, id in te fuerit alterius ominis mentula.

Oct. Nihil mea interest, me modo ais semper voluptatibus habeat commodam Caviceus, & , ut nudiustertius oquebaris, ejus probè machæra conveniat in vaginam meam. Hoc sibi unique suo perfodit stadium, non aliis. Quod mirere, cùm me ultimum compressit, tam arctè intrò aiebat sibi viniri mentulam, ac si manibus premeem, & ita hoc compressu exsugi, ut ræ voluptate se diceret emori.

Tull. Tu verò quid?

Oct. Ego spissis basiis animos dabam, molli crispantium clunium motiatione opi eram ad metam eunti.

Tull. Sed, quam cupio, instituis à alce narrationem: hanc volo à capite ordiaris. Scio te hos per dies probè lolatam, si ex felicissimis, alia fuit nquam. Sed nunc omnia minutissina vel momenta, ab hora quâ nupsisti d hanc vsque diem, curioso refer sermone, pupula mea.

Oct. Faciam tibi satis: Pruriginosa

descriptione per aures in animum tuum stillabo voluptates, quas in corpus meum depluit Hymenæus. Tuo de-cto nondum surrexeram, & jam co-sanguinei, cognati & affines Cavi-i mei ad Lares nostros convenerant. Meministi? ut ingressæ sumus in pa-ternam domum, venit obviam Ca-ceus alacri ore, lætisque & micantibus oculis utrique impegit osculum, & in me renidens, ades mea Aurora, inqu-, ades mea felicitas. Noluit ad vos ire mater, hæ dedissent mihi pœnas nat-, demissâ manu verberabat, castigasset pigritiem. Scis te mihi esse Solem n- pro Sole? illuccescas modò mihi, suum Cœlo non inuideam Solem. Sub hæc s-lutantium nos turba circumvenit, m- dotales conscriptæ sunt tabulæ, & s-lemnia nuptiarum, ex more, peract-& juris formulis, ut loquebantur. Nil- ut superesset ad nuptiarum sacra n- victima.

Tull. Victimam appellas virginitate- tuam, sine cuius jucunda & læta utr-que occisione, nuptiarum sacra, ne- sacra sunt.

Oct. H

Oct. His actis, Caviceus, egoque do-
ni, solutis concionibus, relicti sumus.
cœpit ipse rogare sua esse vellem; res-
ondeo me equidem maxime velle,
uæ jam mea non essem. Fervidissimis
afiis labia mea onerabat, urgebat,
gnescebat, ignem per viscera mea
nferebat. In eo tota eram, jam apud
ne non eram. Ancilla una atque altera
omites datæ lateri meo hærebant,
verebant autem oculos retrò ut pu-
icas decebat. Tunc Caviceus, jube
xeant hæ ancillæ, inquit, anima mea,
pes mea; hoc nuptiarum nostrarum
esto die, quid tibi mihique cum illis?
absit in eam me impudentiam cade-
e, repono, quid de me judicares?
Quid mater? Quid domesticorùm fa-
nilia? Præclusit novis suaviis os di-
enti, ac demum sensi vibrari in me
rma virilia, Sed ecce revertitur ad
nos eodem temporis puncto mater.
Vt habes uxorem hanc tuam, Cavici
nquit, ut amas? Efflictim, ait, &
perditè amo, nihil amori meo adjice-
e ipse ne quidem Amor possit, quò
rdentior fiat. Sed per Deos Deasque

omnes nuptiarum præſides & antiſt-
tes! Permitte me, mater, virum eſſ
& quæ vis ut habeam uxorem ta
elegantem, tam pulchram, permit
me virum eſſe. Adde, ſubjicit mate
& tam teneram. Te cura tangat ten
ritudinis ejus; nam quàm impar f
pugnæ, quæ mox alterum alteri con
mittet, annos vis quindecim nata, r
puta, fili, cum animo tuo. Dehinc m
rę impatiẽs Caviceus, mei te miſerea
mater, inquit, abſumi me ſentio cœc
incendio, quod ſola extinguere poſſ
uxor mea uxoriâ medicinâ. Da mi
nunc fruendam; ſi negas, furaris mi
quod meum eſt: Sis mei mihi bo
liberalis. Subriſit illa: ſed enimverò, i
quit, iſti libidinis tuæ impetus inten
peſtivi ſunt, non præſtabiles affectu
Ad noctem differ, quod dilatum gra
tius fiet. Morâ dulceſcunt amoris fr
ctus, ut reliqua meliorum tempeſta
tum dona. Quàm intempeſtivæ ſint h
preces, mi fili, ipſe videris; vellem ſan
indulgere poſſe quod petis. Nec hora
nec locus huic rei apta ſunt. Non mo
rabor voluptatem tuam, ſed ad no

m uſque moderare tibi. Ah, mater, ponit Caviceus, miſerere generi tui? è Octavia ipſa non negat vulneri ederi, quod impreſſit cordi. Audin? inquit converſa ad me mater, vis ederi huic morbo? Vis ipſa eſſe me- cina?

Tull. Quid ni velles? nimirum ſapis.

Oct. Offuſus eſt mihi rubore vultus, ui pro ſermone fuit; obmutui. Ta- s nata; inquit, nam & conſentis. cede igitur tantiſper, eſt quod tua fert maritum tuú monere, ingredere id cubiculum interius. Seceſſi paſſus uos treſve, & arrectis auribus in eo to- fui, eorum quæ dicturi eſſent, nequid e fugeret. Tunc mater ad Caviceum, ec tépus nec locum nuptiis faciendis pta eſſe dixi, fili, haud ipſe negaveris? nox enim ex affinibus noſtris, qui no- iſcum accubituri ſunt ad prandium, dvenient; lecti in hoc cubiculo nulli. Nihilo tamen minùs ecce tibi trado. Octaviam, ſed eâ lege ut libidini ſe- mel tuæ pareat, hoc temporis mo- mento. Proxima nocte fruêris ejus amplexibus ad ſatietatem. Verùm hac

horâ novi te & operam & oleum pe-
diturum, cùm non ſit ubi eam co-
modo ad Venerem corporis ſitu l-
ces. Demùm parce ætati tuæ puell
nam dicunt eſſe te æquo membroſi
rem & equo. Taurum paulò pòſt,
quantus quantus ille ſit, facilè fereti
ſenſim ſine ſenſu aſſuefieri velis oner,
nec primo conatu diſrumpi. Vi min
quàm arte juvabit ramum illum tuu
ejus in hortum adigi & inſeri. H
ridens, dehinc me vocat, & adhinr
entem mihi videbar audire Caviceur
Tua non es nata, inquit, mariti es, p
tiit ſibi per momenta aliquot te trac
Quam in omnem vitam ceſſit Hymer
nec ego nec tu negare poſſumus. Pr
cibus acquievi, quæ tibi pro lege ſun
At volo ſemel tantùm ejus obſequar
libidini: cùm perfecerit: eripe te fora
ſi ſecus feceris, iratam me habebi
Promitto facturam; verùm, inquit
vèrte te in omnes quos voluerit cor
cumbendi modos; ac maximè cav
ne per culpam tuam tubi maritali
imber diſpereat tibi. Ita te adſilient
præbe, ut quâ te viâ petet tuum i

rerum decidat. Vide, faxis, nata.
lis dictis osculata me ad Caviceum
uxit, & unà inclusit. Hoc proximo
i cubiculo, inquit. expecto Cavici,
um iter illud peregeris, ad quod te
dmittit Octavia in ipsa Octavia. Se-
essit misso cachinno, sed momen-
o reversa, oblita eram, inquit,
quod maximè factum oportuit: sed
im me sedere jusserat Caviceus in sel-
a parieti affixa. Sub pedibus, ad hæc
ivaricatis, elatisque femoribus sellas
uppoſuerat. Nuda eram ad umbili-
um, ipseque arma virilia eduxerat.
Vt vidit mater, ingeniosa res est
mor, inquit, quàm accommodus
ic situs ad Venerem. Fugit retro Ca-
viceus mentulâ minitante: Respexit
mater: O monstrum, inquit, sed forti
esto animo nata. Bene erit, si bonâ
uti volueris operâ tuâ. Exscenderam
è sella, meque ad honestatem com-
posueram. Nolo, inquit, mater, ex
collisione vestium tuarum quid hoc
mane de te sit factum, conuivæ nostri
conjiciant. Resolvit vestem, relictoque
mihi in ima corporis mei antica posti-

caque parte interiori indusio, nuc, inquit, sed memor jussi mei, adm:e virum tuum. Iterùm impressit os-lum mihi, & aperto itidem mi sinu, quid condis papillas has tus sororiantes, nunquid merentur Ca-cei oculos & oscula? & ad Cavicem conversa, ecce, ait, aperta, est area tibi, Cavici, adesto Athleta fortissim. Post abiit. Lætus festinusque accurt Cauiceus, mihi indusium tollit, n-numque procacem parti meæ adm-vet: Dehinc sedere jubet; ut sedebai, utroque ponit sub pede sellam, ita : cruribus altiùs sublatis, horti pon ad speratos impetus obversa pater: tota. Dexteram tamen subtus nat insinuavit, paulò magis admovit m ad se. Nunc verò porrigis hera me: inquit, Lævâ sustinebat hastæ pondus tunc procubuit in me.

Tull. Agedum, quid tu interea

Oct. Nec negabam, nec ultrò da bam. Alterum stupidæ foret, petu lantis alterum. Applicuit arietem fo ribus meis, in rimam priorem cujus labra diducebat digitis, inseruit mu-

tnis caput. Hic verò hæſit, nec ultra
uidquam conatus eſt. Octavia mea
ulciſſima, inquit, complectere me,
extrum femur tuum ſubleva, & in
lmbos meos mitte. Non intelligo
uid velis, inquam; quid moliris? Te
nei pietas capiat? ſub hæc femur ipſe
neum ſubdita manu ſuperinjicit in
umbos ſuos, ſitu quo voluerat. De-
nùm adigit in venereũ ſcopum men-
ulam, & principio quidem impellit
evi concuſſione, mox fortiori, ac
oſtremùm eo niſu, ut ſummum mihi
non dubitarem imminere periculum.
Rigida ea erat ac ſi cornea; igitur,
ùm minima loci capacitas negaret
ngreſſum, & in intima viam quærere
ibi, & faceret, caligas demiſit in pe-
les, & nudus, ut nuda eram, cominus
verberare cœpit vehementer valli mei
crepidinem. Tantâ vi ruebat, & cuneo
llo diffindebat me, ut lacerari me ex-
clamarem, Paululùm requievit ab
opere: Sile, amabo, corculum, inquit,
ita hæc res agitur: Obdura immota.
terum ſubter clunes manum miſit,
promovitque ad ſe, quæ videbar in fu-

gam converti. Nec mora, crebris cu-
cussibus ita me fatigavit, ut ferè a-
nimo deficerem. Rapido póst impetu
hastam impulit, summusque muro
hæsit in summo ulcere; clamorem il-
lo, quem ut audivit mater, festinac
currit. Heus tu, Cavici, inquit, oblitus
es pollicitum esse mihi hanc tuam pa-
læstram, quam indulsi tibi, ludum ve-
re non pugnam? Cum hæc loqueretur,
in sudorem defluxit venereum Ca-
ceus. Sensi me imbre fervido irrigari;
at ut primùm colliquescebat, eó ra-
diús agebat se, & humor ille viscidus
favebat conatui, ut qui contum oli-
linoat. Me igitur duos tres-ve digitos
perfodit, eamque seminis copiam ple-
nis laticibus fudit, ut intrà visce-
mea penetraret, pubemque mihi post
complueret.

Tull. Tu intereá eras *fatui puel-*
cunni? Nihil movebaris, nec similiter
resoluta es?

Oct. Fatebor, mea Tullia, tun
primúm percepi quid sit Venus. Ne
omninò tamem exploratas habui om-
nes harum voluptatum dulcedines

Cùm iam deficeret Caviceus incessit
ne quasi micturientis pruriens libido;
um & ipsa ultrò clunes tollo, & illico
ensi magna cumvoluptate excerni ex
ne nescio quid, quod mirabiliter me
â in parte demulcebat. Convenientes
nihi oculi, crebri anhelitus, vultus
nihi ignescere, totum corpus dilabi.
Ah! Ah! Ah! deficio Cavici, exclamo;
iste fugiantem animam, desiste ab
ac re, quæ tam iucundè enecat. Euge,
Octavia, inquit, huic voluptati omnes
piritus adverte, ejice fortiter ex te,
uod titillat tam suaviter sensus. Inte-
eà nervum, qui iam elanguebat, de-
nisso intrà crura mea capite, sustulit
eva manu, & iterum intrusit in osti-
m meum. Hic demùm tactus novos
his locis ignes excitavit. Copiosa ex
ne titillantis fluit liquoris pluvia, ut,
nictus potiùs videretur quàm ejectio
eminis è locis. Hoc si temporis mo-
nento parata fuissent ad pugnam Ca-
icei arma, per Venerem! Gaudio &
oluptate ebria irritassem ultrò in me
psa ego. Tam citò curriculum illud à
Caviceo piguit esse confectum, in stadij

mei orâ, nec in ipſo ſtadio.

Tull. Ita bellè ita ad vivum m
depingis, ut me etiam ſi ſim ſilicernium
movere poſſis. Oſculare me: Vis Lam-
pridium! Sed non vis: Rapis m in
furorem; quid velim, quid nolim eſci-
cio?

Oct. Quid tibi enim mihique cum
Lampridio? Quid vis me velle, quid
nolle vis?

Tull. Inſanio, perdix mea, turtur
mea, Eh, eh, mihi tuã manum cõmda.

Oct. Do propriam, non commodo.
Quid poſteà?

Tull. Mea mitte intrà femina, ex-
pansâ volâ Veneris Agerem occu-
prehende belli inteſtini ſedem,
mitte digitum; mihi verò ſis pro ma-
rito, inſili in me, ſubige, ſubaga.
Pulchrè omnia.

Oct. Etenim ſi tibi eſſem quod
viceus mihi. Sed qui umbra ad cor-
pus? vt admoves pubem pubi, ut
committis cunnum cunno, ut hæc
pectus pectori.

Tull. Diffluo, diffluo, ô Lampridi
ô Octavia. Ah! Ah!

Oct. O te libidinosam! Tibi rivus
anat è lumbis, è quo vix puellulus
mor enatare possit.

Tull. Permitte tantisper requiescere
hac rabie; nam Veneris profluvium
bies est. Sedata tandem hæc est mihi
mpestas, reddita membris malacia.
edi ad Caviceum; quem in expugna-
one arcis tuæ reliquisti sudore flu-
ntem.

Oct. Pergam dicere. Verùm de Lam-
ridio quid cogitabas? Quid dicebat,
stu furens impotenti? Cur potiùs non
ıvocabas ad opem, operisque partem
alliam tuum, quem amas, qui te
eperit?

Tull. Scies, communicabo tecum
ecretissimas meas cogitationes, lusus
elicias, gaudia. In partem bonorum
ocabo te, omnia inter nos dividen-
ur: Memineris somnij, quo, qualis
itæ tuæ cursus in conjugio futurus sit,
præsagire debuisti.

Oct. Dividere & dividi tu me docuis
erbum esse in rebus venereis salacissi-
ni sensus: & vis inter nos omnia di-
idi? Avertat omen Venus.

Tull. Te insulsam, divideris me[um]
ego tecum, divisorem habebimus pro[…]
bum; omnia sic inter bona, quasi i[u]di[…]
cio Veneris erciscundæ, nostra divi[den]
tur, O lusus. ô risus, ô illecebrosas [pro]
cacitates! Sed quid obtrectas nug[…]
Sequere narrationis tuæ filum.

Oct. Gerræ Gerræ: Scilicet, seri[…]
tis; ô fœminam gravem & prob[am]
revocas me ad sermonem? hac[…]
Philosophiâ, moribus hisce tuis di[…]

Tull, Hoc tuum est delicium. Se[…]
gedum, fac quod facturam te dicis[…]
facis.

Oct. Etsi lapsus in paralysim Cav[…]
nervus peteret summisso capite in[…]
cias, minabatur tamen mole & pon[de]
re terribilis. Spumas ore agebat, & [o]
meoque tactus & madidus rore, id[…]
tidem meam concham osculabat[…]
Perfecisse me cognovi placatis meæ [li]
bidinis fluctibus. Igitur liberior & [au]
dacior facta, quid ulteriùs petis, […]
quam, à me, ô Domine, obsequuta su[…]
& me fatigat patientiæ meæ imag[…]
Nihil superest qnod præterea optes? […]
ne abeam. Amplexabatur altero m[…]

brachio, alterâ verò manu vulvam ſpurcitiis eius meiſque turpem tractabat, & identidem offerebat arrepto faſcino, non ampliùs arrecto. Sed ab eius me tandem expedivi amplexibus, & dùm fugienti repugnat ſellam pede offendi, quæ in pavimentum deiecta, non mediocrem edidit ſtrepitum.

Tull. Tunc ſupervenit mater tua, hoc velut claſſico finiti prælii admonita, & ad lauream tuam vocata.

Oct. Dicis. Non queretur mater nos colluſiſſe ſiccâ Venere, dicebat Caviceus. Scio, reponit mater, te nobilem eſſe Palæſtritem; ſed vereor, ut prædixi, ne, ſicut, operam, ita & oleum perdideris. Num bonæ fidei homo es? Virginem reddis quam virginem commodavi? Ingreſſam verò eſſe non perceperam, nec item Caviceus, cui nuda adhuc propendebat ante oculos meos mentula.

Tull. Haud fugit ad aſpectum mater. nam.

Recta veniunt, videntque magnam
Matronæ quoque mentulam libenter.

Oct. Puto equidem; his de noſtris re-

bus ſubodorata, eſt muliebris curio-
tatis coniectura, aut etiam ipſa vi
oculis minutiſſima quæque.

Tull. Vel quæ ſanctiores, & caſtior,
curioſæ ſumus omnes harum inept-
rum. Mater mea primâ nuptiarum m-
rum ætate, eâque aureâ, ſic diem vo
qui nocti beatæ illi ſucceſſit, nihil d-
cius antiquiuſve habuit, quàm ut ſi
quæcunque paſſa eſſem, enarrarem;
injectis ad collum ulnis dum diceret,
oſcula figebat ori meo, quæ vix Lan
pridij vincant ſuavia.

Oct. Eandem de mea audias deme
tiam. Effugit in alterum Caviceus cub
culum (ad Caviceum redeo) ſublat
manu unâ ſubligaculo, quod ad pede
defluxerat; poſt januam occluſit mate
At tu, inquit, ut luſiſti, nata, ut maritum
experta es, Amplexu arctiſſimo fove
bat hæc locuta, oſculis premebat. Abſi
à te pudor omnis, nata, puta tibi dict
quæ mihi dixeris, in matre ſociam ha
bes ad hæc Hymenæi ſacra. Loquere.

Tull. Dicenti ardebant oculi, venæ
turgebant, hiſcebat concha, per Vene-
rem meam! Diffluebat ultro remiſſa.

Nec miror;nam id ætatis nonum atque vigesimum annum vix attigit. Anno nupsit decimo tertio in has te vitæ auras, fœlici partu, mea Octavia,edidit ineunte decimo quarto. O quali incensa æstuabat pruritu!

Oct. Principio nihil respondebam; pòst cùm cœpit inquirere curiosiùs, quid quæris mater, repono, obsecuta sum tibi & Caviceo, tibi, nam debebam; Caviceo, nam iussisti. At ne suspicetur quis has vestras nequitias, emittam, inquit, Caviceum ex domo. Iube verò in inferius conclave descendere, non excedere domo, inquam, id multo erit honestiùs,quàm si exegeris è tectis ut extraneum, qui tuus qui tua sum, & quia meus est. Illicò ad eum abiit. Sede interim, ait, dum redeo. Dimisso ad inferius conclave Caviceo, regreditur; Tunc, liberè loquere nata, puella es,ætate non infans,& jam ingenio matremfamilias præstare debes. Mulier ego & tu sumus, hoc, in quod vocata es, vxoris munus, bonæ mentis fons est equidem nobis certissimus: Officij nuptialis provincia quæda-

velut Regio eſt iudicij & mentis, in na-
turpe eſt deficere nos iudicio & mente
cujuſcunque ætatis ſimus. Vt bona
gaudia mariti in corpora noſtra, ic
bonam mentem in animos eodem i-
bo, egregij artifices, infundunt.

Tull. Quis dubitet, & ipſa ſatis s
amplo documento, quæ ante hos d s
etiam fandi rudis, hodie tam aptè, .
geniosè, & comiter omnia & agis
loqueris.

Oct. Vix apud nos velut *in una ſe*
moratur virginitas & bona mens, du
pretioſiſſimæ vitæ res: Qui aperit n
bis vulvam, aperit & deliteſcente
mentem, virilis contus. Fortè in ho
dum naſcimur, loco detruſam, mo
impulſibus concuſſibuſve ſuis ex ha
infima ſede ad ſuperiora agunt.

Tull. Bellè dictum, ah, ah, ah! Si
quę tibi excuſſit virginitatem mentula
mentem incuſſit. Ideo huic nervo affi-
ctum mentulæ nomen, quòd impreſſa
ſit illi facultas à natura, creandæ in
nobis bonæ mentis.

Oct. Igitur audacior adhortatione
matris facta, non alio ſum, inquam,

ater, ac eram ante horam nisi quod
nspurcavit miserè Caviceus. Rapi-
im Cavicei telum vulnus tuum, vul-
m ostendebat, non hausit? Subire
n potuit, mater, præ crassitudine, in-
iam, nec ferre ego crudos impetus;
itur erupi in clamorem, discerpi
e, cum dirè peteret, sentiebam. Nec
men intrò vallum tuum pervasit, ag-
eremque perrupit? subijcit. Non po-
it, inquam, nam citò in humorem fu-
r ille impotens resolutus est. Age,
stende, inquit, indusium tuum: Ecce
ater, aio; ut vidit abundanti imbre
onspersum, exclamat, ô filia, quid vi-
eo? Quam divitem & inexhaustum
bidinis fontem habet Caviceus! O te
etam & fortunatam, si hæc seminis co-
ia uterum tuum intimum irrigasset.
Iæres fingi ex eo nobis potuit robu-
tior Herculæ. Nunc, inquit, nuda cor-
us, nam id volo à tam pulchro corpo-
e abijci tam spurcum indusium. Quid
plura? Sumpto alio vestem indui, eâque
rte & diligentiâ capillos & vestimen-
a mater emendavit, ut nihil præterea
addi ad cultum ac honestatem posset.

Tull. Num indusium condidit quod depoſueras? Num luſtravit oculis

Oct. Superſtitiosâ curioſitate ex- pandit. Ego vero erubeſcebam ad inundationem paſſa es filia, dicebat, non levem alluvionem: Sed apparent nullæ virginitatis læſæ lachrymæ; quid clamabas? Dum conciditur virginitas, ſanguineæ ex ejus cæde ſtillant guttæ, quæ pereunti pro lachrymis ſunt. Intelligo pulſata tantùm fuit, non vulnerata. Hac nocte ſe res meliori ſucceſſu habebit: Sed ad id muliebris patientiæ ſtipendium, quod cœpti mereri, probè te video comparatam. Demùm incuſium armario condidit.

Tull. De convivio, cui & aſſec, nihil habes dicere quod neſciam. Felicis noctis ilius, quæ ſubſequuta est, expone luſus & procacitates.

Oct. Me, Ecaſtor, conveniendi ad noctem uſque Caviceo facultas nulla fuit. Ita conſanguineæ affineſque è virginum numero adhæſerunt mihi, lateri affixæ. Raptim ſemel ſuavium tulit inquietæ, Dij boni! Quàm ſuave! Nobi

n omnis præclusa erat ad plenam uptatem spes & via.

Tull. Licere amantibus die, quod piunt, nocturnæ vetant amoris religiones, Sua sunt nocti dona, quæ Son videre non juvat.

Oct. Moriente die vivere cœpimus. ox solitis hominum fœminarumque portunis concionibus, relicti soli er in alterius cupiditate emoriebaur. Tu ac Pomponia aderas, tandem rumque manibus prehensum duxit ater in genialem thalamum; hac sa; hactenus die laboris tulistis & inietudinis, inquit, reficite animos iete & corpora somno.

Tull. Ite, agite, ô juvenes, pariter sudate medullis
mnibus inter vos: non murmura vestra columbæ,
rachia non hederæ, nec vincant oscula conchæ.
udite, sed vigiles nolite extinguere lychnos.
mnia nocte vident nil cras meminere lucernæ.

Oct. Me paulò antè accersierat in

cubiculum mater, in quo delibata &
imminuta virginitas mea. Hïc, reclusâ
aureâ pixide, odor suavissimus ares
nostras afflavit, aëraque impevit.
Revolve nata, inquit, ad umbilicum
vestem, indusiumque obtempero.
Nudam videns subrisit, es verè pul-
chra, nata, subjicit, & Caviceo digna.
Sed hoc suaveolenti unguine facie, ut
operâ suâ minoris tuoque labore erè
nullo maximè commisceatur tecum.
Tuam inunge tibi partem, nullo me-
liori pacto poteris tuis defungi parti-
bus. Immitto in pixidem duos digitos
& multo fluentes unguine ad vivæ
refero monticulum. Nec verò? ait sic
facto opus fuit, intrò est mittendum
non ad pubem, circùm circè ut fas,
effundendum. Mox ipsa extimam inti-
mamque inunxit rimam digitis, quam
altissimè potuit, insertis. Te mrò
junior eram, cum nupsi, inquit, quam
nunc es; si hoc me medicamento te-
neri aptiorem non reddidisset mat-
tera, quàm per ætatem eram, patrem
sanè tuum vix passa essem, quem ta-
men absque summo dolore tuli. Re

rabilem ! cognata, illicò insãna pru-
ʼ vulvam incendit , & tam ardens
invaſit Veneris libido , vt vix tem-
arim mihi quin maritum ultrò adi-
, ipſa concubitum peterem.

Tull. Frequentior eſt hic uſus ſub
: Cœlo , cùm teneriores fruendæ
ıtur ſuis viris virgines.

Oct. Quid plura ? Tu me in lecto
locaſti, &, ut loquuta es , ultimum
rienti virginitati vale dixiſti. Cùm
it ſolum Caviceus diligenter occlu-
cnbiculi fores , meas aperturus :
nnesque ne quis abditus lateret lu-
avit angulos.

Tull. Hic ludus teſtes odit , qui ta-
en ſine teſtibus non agitur.

Magnis teſtibus iſta res agetur.

Oct. Et verè acta eſt. Audierat Ca-
ceus cùm diceret mater , num mihi
hementer timerem,reſpondiſſe,hunc
arito meo injurioſum fore timorem;
cùm ſubijceret , ſi vellem , rogatu-
m Caviceum , me humaniùs habe-
t , etiam repoſuiſſe omnem mihi
olorem voluptati futurum , è quo illi
oluptas naſceretur. Procurrit ad me,

& injectis collo brachiis pronus, quales, inquit, agam tibi gratias, hera mea, pro tanto munere? Vis absque conditione tradi mihi, nec frustra erit tibi hæc confidentia; nihil ultrà acturum me recipio, cui non consenseris. Sed, ut te novi, contenties felicitati meæ. Sanè, inquam, nàm qui viribus tuis amorique meo possim pugnare? Vestimenta jam deposuerat servorum ope, solaque femoralia linea supererant. Sine morâ depositis, abiectoque etiam indusio nudus prosilit in lectum. Arctissimo me ligat complexu nudam, & spississimis basiis præludit proximo certamini. Mammas, uterum, crura, clunes libidinosis prostituit manibus; omnia pererrat membra fervidus & miratur.

Tull. Sed utilissimam nuptiis partem præterierat?

Oct. Vltimam aggressus est eam. Ad suavem, quam expirabat odorem, non hæc tua lætissima specus exhalat mephytim, inquit, nec mirum, quæ tot bona continet, benè olere. Rosea tota es & Myrthea. Sed scito, inquit,

mollire viam mihi in hoc gaudii tui meique campo, in animo habuit mater,& ego artem arte iuvabo. Hoc tuam modò diffisurus ſum conto partem,mentulam oſtendebat , rectam, craſſam,longam.Vt faciliùs ſe penetret in venam hanc, cùm impulero, etiam unguento mulcebo quod paravi.Vnxit, & intentans delibutam,nunc, domina, inquit compone te ad cupidineos hos inſultus.

Tull. Ferant opem Virginenſis Dea, ſubigus Deus,Dea Prema, Deaque Pertunda,amica novis nuptiis numina.

Oct. Vnus pro omnibus fuit Caviceus.

Tull. Hi ad genialem lectum Hymenæi conveniebant iuſſu Indigetes. Cùm Paranymphi diſceſſiſſent, novam nuptam ope ſua,ad fortem & invictam patientiam comparabant. Aderat Virginenſis marito ſolventi zonam nuptæ Herculeo obſtrictam nodo? Subigus, cum ſoluta zonâ in apertum corporis campum pugnaturus conſcenderet; Prema,cùm uxorem comprimeret, faciebat ea ne ſe ſubduceret, & Pertunda

ut ſe pertundi & pilo transfigi patere-tur, nec, cùm diffindi ſentiret ſibi tene-rum corpus, pilum excuteret.

Oct. Conatus facilè omnes meos e-luſiſſet robuſtus, vegetus, quem quar-tus, ſupra vigeſimum annũ ad hanc pu-gnam faciebat nouũ Herculem. Ipſe me quo ſitu voluit, ad eam rem componit non reluctantem, manu reſupinam alte-ra ſtatuit, alterâ aperuit ſemina. Poſt ſe invergit in me, & intrà divaricata crura pronũ coniicit. Novum hoc me terruit pondus: Animo. ait, firma ſis, & immo-ta corpore, hera mea: non commove-bor, inquam, ſed amabo, ſermonem in-terrupit cruda ſævitia, nam, eodem temporis momento, addactam, ſummâ vi, mentulam in vulvam impulerat. Hæc dehiſcens ſpontè ſummum vora-verat caput, toto poſt ſuo pondere ir-ruit, & obſiſtentem loci compagem cœpit ſolvere.

Scilicet:

Irritat virtutẽ animi, confringere ut arcta,
Naturæ primus portarum clauſtra ſupiret.

Oct. Diſcerpebatur miſere infœlix vulva; manum meam, interprete dolo-re,

re, inauxilium rogabat mitti; missaque est ab impatientia mea. Ampliùs tenere vocem non potui, infixamque visceribus hatam è vulnere conata sum trahere: At osculatus me Caviceus flecti me non sinam, anima mea, inquit, averte manum illam tuam turbatricem; minimum tibi mihique laboris ad perfectum opus superest. Interim sustinebat impetum, manuque injecta, ne ultra proripiret se mentula, impediebam: Sed illicò, hei! hei! corculum, ait, preme mihi hunc nervum quem tenes, liga arctis digitorum vinculis, Comprimo vehementer, & eodem temporis momento depluit ros fervidus in hortum meum: Nam media omnino mentulæ pars me implebat; nec propterea subagitabat, ut antea; Ab omni se motu abstinebat, & semen profudit, ita in campum meum, ut ne gutta quidem, aut stilla ex viæ regiæ recta regione erraverit. Sub hoc elanguere in manu, & in vulva salax cauda cœpit: Madida, spumosa, veternosa versa est in fugam.

Tull. Lucebant tunc cerei in cubi-

culo veſtro?

Oct. Ac ſi dies nobis luceret, ita liquidò omnia patebant. Perfeci, Dea mea, inquit Caviceus. Quo verò voluptatis me beaſti cumulo? Nunc autem tantiſper quieſcamus ambo alter in alterius amplexu.

Tull. Tibi autem, cognata, voluptatis nullus fuerat ſenſus?

Oct. Audi rem ineptam: Vbi exſcendit Caviceus, me cepit furioſæ libidinis æſtus: Ego cum amplecti, oſculis petere, ſuſpiriis excitare; ille mihi & ſuavia dare, & labia ima vellicare, & digitis in pube, & in cadurdis ludere. Subitò emitti ſentio ex venis meis deliciosum profluvium, ac cum eo humore, quo me proluerat, è clauſtris uteri magno ſe impetu projicit.

Tull. Sic flumina quædam ex fonte ſuo, & originis capite ingenti ferri dicuntur rapiditate.

Oct. Excepit verò hos rivos læva vola Caviceus; qui ad rem hanc inopinam, ego te citiùs, anima mea, ad libidinis perveneram metas. Ego velut ſyderata obmuteſcere præ pudore; ſed ma-

num dimoverat ex eo loco quem hæc Veneris ſpuma inquinabat. Non opinabar te id ætatis, inquit, eſſe Veneri tam aptam. Aliæ in primis congreſſibus puellæ ne minimâ quidem tangantur oblectationis guttâ, tu pleno alveo in voluptate natas. Bene eſt, mea voluptas, bene eſt. Cùm hæc diceret, eò refert iterum lævam: Papæ! inquit, profluvium Veneris id non eſt, ſed diluvium; quæ tibi vaſa in vtero latent, quæ tam copioſum potuerint imbrem continere; Ego ad hæc, tuus eſt hic humor, non meus. Effunditur quem intrò profudiſti: qui egreſſum negare potui è vaſculo meo tam horribiliter diffiſſo? quicquid verò id ſit, anima mea, inquit, gaudeo vehementer te his gaudiis eſſe ad ſatietatem impleram, loquere liberè. Ita eſt, inquam, quod intuliſti dum pulſas, id omne malum egregiè gaudiis compenſaſti. Iam hodie manè umbra me quædam attigerat incredibilis voluptatis, ſed nihil matutina Venus ad nocturnam hanc. Interea hunc viſcum deterſi è corpore, ut potui, ad ſuperinjectum linteum, nam ſudarium mater

oblita erat pulvino ſubdere. Nunc verò, inquit Caviceus, alacri eſto animo. Volo te in omnes tranſire voluptatis guſtus, & quicquid libidini placuerit meæ, etiam tibi placere. Petulantis aio eſſe mulieris ſub viro ſubagitante ſubare, & commoveri. Nolo te, inquit, motitare clunes, & mutuis motibus meis reſpondere, Immò nolo te crura tollere nec ambo ſimul, nec alterum alterumve, cùm ſuper te conſcendero. Sed hæc ſunt quæ volo, primùm divariceris & aperias quam aptiſſimè poteris femina. Vulvam oſtentes mentulæ figendam, & eo corporis ſitu non mutato ad finem uſque libidinem perduci meam patiaris. Sunt & alia de quibus alia te nocte faciam certiorem.

Tull. Suus cuique maritus mulieri eſt legiſlator; cuique marito ſui ſunt mores, & cupidines, eòque mulier præſtabiliori utitur fato quo mariti mores diligentiori ſtudio in ſuos transfuderit. Proba demùm ea eſt mulier quæ libidinem ſuam in mariti libidine quæſierit. Perge.

Oct. Intumeſcit mihi nervus, inquit,

Osculumque dedit in latus recumbenti, papillas molli tactu pressit, concham adhuc roscidam tractavit, mox lævam manum meam mentulæ admovit. Rogavit caperem, cepi. Dein me jubet componi ad congressum; obsequor. Conscendit subitò, & mentulam applicat ostio: Nullà morà, subiit gurgustiolum id meum rigidus hospes, sed haustâ mediâ parte ad quinque pollices altos hæsit. Nunc, inquit, volo, Hera mea, numeres omnes concussiones meas. Vide ne pecces in numero. Cavebo, inquam, & morem geram. Tunc altiùs impressit mentulam: Dum verò concussionum numerum duco, & in ea re figo cogitationem, impetu fregit ostium, & in adyta veneris irrupit ad coleos usque fulminea mentula. Me accerrimus dolor coëgit ad ejulationem, iniunctique muneris in hac perturbatione tulit oblivionem. Me necas, Cavici, me necas exclamo; parce misseræ. Iam tibi res acta est, inquit ecce me totum quam longus, quam crassus sum, voluptas mea vorasti. Absiste paululum, inquam, recede, educ gladij cruenti par-

tem: Imò altius abdam si possum, reponit, & dicto citiùs iterum furiosè irruit, & ita pubem pubi conjunxit ut se in me penetrare velle totum videretur. Tollo tunc vocem, non sentis; licebam, pulsas uteri mei imum fundum? Iam necas, abscede totum gladium hunc tuũ noli immergerè in corpus meum. Recessit ut rogabam, & cùm mediam traxisset machæram ex vulnere, quid; dulcis uxor infit, anchorâ tetigi abyssi fundum; Mox sensim sine sensu cœpit denuò immittere. Adverte, inquit, cùm primum intrò pulsari te senties, liberè vocem mitte, abscedam illicò. Nam equidem libido est frui bonis tuis, sed hæc me non tenet dementia ut cupiditatem meam velim in sævitiam mutari, Inducit ad hæc altiùs mentulam, & cùm vrgeret, siste, inquam, carum sed dirum vulnus infixo mucrone infligis, Retraxit iterum, fugit, adjicio, cum telo tuo ex hoc vulnere dolor omnis; profundiùs, amabo, ne impellas. Pubi autem meæ, & vulvæ quatuor omnino pollices latos superextabat virile pilum, Novi nunc inquit quantam men-

tulæ meæ partem impunè poſſis excipere. Modo tres pollices ſupereminеat, nullus tibi nocere poterit impetus meus. Accommoda igitur mihi manum, ut ipſa tibi mihique ſit quædam cunni tui acceſſio. Nam,& neſcis? totum venuſtæ,ut tu es, puellæ corpus cunnus unus eſt. Facio, ut fieri cupiebat;inſinuo in eam partem manum, & ſtricto digitorum complexu arreptam mentulam comprimo.Novas ſanè concuſſiones integrat, ac poſt decimam reſolutus eſt, meque levi movit titillatione dum ſeminis rivos meam effundit in paludem. Nihil prætereà; nam eieci,nihil.

Tull. Ingenuâ ſanè & feſtivâ paſcis aures meas narratione. Quot verò in hac ſecunda coïtione numeraſti concuſſus,quot tuliſti.

Oct. Viginti ſanè antequam turbaretur numeri ratio; poſt verò,ut audis, decem. Sed dùm exclamo, dùm excrucior, dùm interfici me queror, alij etiam plures multò & vehementiores fuerunt. Ipſa de eorum numero judica.

Tull. Agedum : Vt reliqua noct
luſiſti ?

Oct. Toto projectus pectore pecto
ri meo hærebat, & incumbebat. Gau
debat adhuc exſugi ſibi mentulam
alligatus adhuc brachiorum niveis, u
loqui ſolet, vinculis me baſiis attere
bat, cùm proximum cubili noſtro oſt
iolum aperiri audimus : & eodem mo
mento ad ſpondam lecti apparuit ma
ter. Nam tu abieras, Cognata, hem
puto vos, inquit, in medio amplexu ex
piraſſe. Mittit ſe ad latus meum Cavi
ceus, & offuſa ego pudore, ignoſce
mater, inquam. Hei mihi quàm cru
deli & inquieto me homini dedidiſti
Macte animo, nata, inquit, penſi, offi
ciique tui eſt quodcunque paſſa fueris
His tibi moleſtiis creantur dulcia nu
ptiarum. Tunc, converſa ad Caviceum,
virginem an uxorem perfectam habes
reum, fili ? Me generum habes, repo-
nit, & ego uxorem ; & oſculum mihi
dedit. Benè eſt, inquit mater, & ſimi-
liter Caviceo oſculum tulit. Nunc me-
um agnoſco, inquit, qui in meâ vir-
gine viriliter luſit. Mox utrique obtu-

lit potionem quâ reficeremus vires, nec multò poſt abiit, extinctis qui ad interiorem lecti ſpondam lucebant cereis. Pòſtquam abiit alligavit me novis amplexibus Caviceus, & aliquot poſt ſermones, quibus me voluit rerum, quas à me aut evitari, aut ſervari cuperet, fieri certiorem, in longum dilapſi uter que ſomnum ſumus. In primis dixit mirum in modum odio habere fœminei corporis in Venereis palæſtris jactationes: Adjecit, & alia quæ non ſunt hujus, puto, narrationis. Illucebat jam dies cùm ſuſcitata ſomno cœpi dormientis Cavicei corpus curioſis luſtrare oculis. Fateor, Cognata, nihil exactius, nihil inter homine pulchrius finxit natura rerum parens. Iacebat ſupinus, pectus candidum, plenum brachia longa, rotunda; venter modicè aſſurgens; femora craſſa, robuſta; tibiæ nec nimiùm graciles. rurſus ne nimiùm magnæ; Cutis alba, nitida; ſine rugis, ſine mendis. Statuam marmoream dixiſſes.

Tull. Fugit diligentem illam tuam curioſitatem medius Cavicei nervus?

Oct. Etiam in quiete timendus, & mediâ in pace minax, quamvis attonit similis. Dum contemplor, credidi no vos in eum ſpiritus ex oculis mei tranſiiſſe, & immiſſos eſſe. Quaſi dominâ ſuâ ſe videri ſentiret commo veri cœpit, & caput attollere; ſomnum Caviceo abrupit. Finxi ego altum ſo porem, & converſus ad me Caviceus dormis, Domina? inquit. Cur tu verò refero, ſolvis mihi tam placidam quie tem? Putabam, reponit, cùm diem vid jam vigilem eſſe te quæ Sol meus es Oſculum dat, papillas tractat, uterum & potiorem uteri partem, amatam concham pehendit. Conſcendit, fiſſuræ meæ rigidum admovet contum. Me mor ero promiſſi, ait, ne trepides Si altiùs impulero quàm ferre poteris mone. Tunc in ſulcum impreſſi mentulam, ad id viæ intervallum, quod doloris voluptatiſque noverat eſſe mihi confinium. In hoc ultimo hujus noctis labore me diù permoluit, ac innumeris inflammata concuſſibus ad libidinem, urentique correpta pruritu, non potui continere me quin nates

aliquantulùm attollerem. Tunc quantò Potuit impetu Machæram immersit ad usque capulum, nec, ut anteà dolêbat Tamen gemitum misi, &, adveniente libidinis œstro, largo proluit plagã; quam intulerat balsamo. Ex me mojorem. hactenus se fassus est noncepisse voluptatem. Sic ea nox transacta fuit nobis: Est post brevem collocutionem invasit cratissimus somnus, qui nos ad altam diem tenuit. Quid cetera referam ? quæ scis, quæ novisti, & quorum etiam magna pars fuisti?

Tull. At verò ignavum habes cur orem qui unâ nocte solidâ ad tertium antùm pervenerit milliare. Sed molles fluxique omnes sunt plerique quibus appendit inguinum pondus natura ultra communem hominum modum. Etenim sunt nuptiæ nostro præstantissimum bonum, nam est infesta omnis & ignominiosa Venus quam Hymenæi lex non honestat. At citrà Venerem beata vita nulla est. Sed felicitatis nostræ nobis sumus artifices omnes nuptæ.

Oct. Miror, cùm res sit tam dulcis

Venus, non calere eo semper ign
homines. Nam ad carpendos vir
hos fructus promptiores multò si
mus.

Tull. Scilicet ex tua salacitate Cav
ceique frigiditate præludicium capi
Amas in tuo nido pippire Passerer
Catulli: Ex materno sanguine fictam
nihil mirum maternis incendi calo
ribus.

Oct. Quod matris famam onere
nihil audivi.

Tull. Aliquot annis ætate provectio
suis ita infecerat nequitiis Lucretiam
Victoriam, & me, ut nobis nihil esse
libidinosius. Novem aut decem an
nos natæ eramus omnes. Semproni
verò mater tua jam duodecimum at
tigerat. Victoria quam deperibat ic
ætatulæ, puerum esse se fingebat, m
verò alteram se, interdum Lucretiam
Victoriamque appellabat, ac si aman
dominæ loqueretur, amatoriis verbi
sollicitabat ad amorem, Se uri que
rebatur, æstum suum osculis,ample
xibusque temperaremus, rogabat. No
verò, quas nullus tangebat Cupidini

ſenſus, ridebamus, ſed oſculabamur, ſed amplectebamur. Mox manum ſub veſtem mittebat, & liberrimo tactu delibabat pudicitiam. Interdum humi jacêre volebat reſupinas, revolvebat veſtes, & induſia, nuda corpora proſtituebat oculis ſuis: Divaricari crura jubebat. Ipſa ſe ſimiliter nudabat, poſt inſiliebat in nos, & quaſi vir eſſet ſubigebat. Tali matre ortam decet Veneri eſſe ſimillimam. Eh! eh! eh! Memini audi.

Oct. Credam quæ narras, ſi docueris quâ tandem ſit ratione factum, ut quæ ad libidinem ſit adeò proclivis, ſe tamen ab omni turpitudine ſervarit puriſſimam.

Tull. Faciam. Sed audi puerilis amentiæ licentiam. Tres quatuorve menſes antequam nuberet patri tuo, contigit nos agere ſecum promeridianis horis. Pater materque aberant, & è familiarium numero nutrix relicta ejus erat cuſtodiæ; ſed in alia domus parte operam dabat domeſticis rebus. Semproniæ erat à pedibus delicatus, lætus, Dionæus, annorum puer plus

minuſve quatuordecim. Admiſit puerum in puerilis luſus ſocietatem, & poſt concurſationes, confabulationes ſaltationes, & omnis generis nequitias cœpit ſibilis & dicteriis jocundum petere. Id puero nomen. O puellam! dicebat, nos antem pueri ſumus tu pupula. Videte, Sodales, ut modeſtè ſe habet, moriar, hominem non eſſe, ſed virginem puto. Virginem operis virilis veſtis. Sexum ſanè veſtemque dehoneſtat. Ille, ut pueri ſolent, primùm pudore ſuffundi, poſteà ſe fugâ proripere. In fugitivum omnes involavimus. At cùm retraxiſſemus in interiorem lecti ſpondam, nunc videamus quis quæve ſit, inquit Sempronia. Manum prima intrà eius femoralia infert.

Oct. Nec reluctabatur jocundus. Ah! ah! ah!

Tull. Apage, dicebat, ſanè virgo non ſum, & mox ſciam utrùm virgines ſitis. Libidinoſæ occurrit manui nervus quem extraxit è carcere. Vt ſenſit intrà manum ſuccreſcere, hem quid hoc eſt, inquit ad me con-

versa,tange etiam tu Tullia. Ego, ac Victoria manus admovimus harum nequitiarum rudes. Sensimus tactu hoc nostro magis magisque turgescere. Repetit quoque tactus Sempronia;cùm primùm, ait tractavi hanc rem, carneam inveni, nunc eburnea facta est. Dic Iocunde, scis tuæ suppellectilis usum? Nunquam expertus sum,inquit, juventutem meam: Sed scio tamen. Doce igitur,reponit Victoria. Docebo sanè omnes vos,inquit,sed alteram post alteram,& in eo loco ostendebat secretam lecti spondam. Volo autem Semproniam primam edoceri. Igitur manu Semproniam capit,& in eam ducit voluptatis regionem. Asiaticis stratum erat tapetibus pavimentum; pulvinos binos in humum projicit; nunc sede Domina,inquit, & momento post docebo usum tui hujusque membri,mentulam ostendebat, & nihil usquam hoc esse usu dulcius fateberis. Illa se ultrò mittit in eum pulvinum,dehinc femoralia solvit Iocondus, & apertis coleis genua flexit inter Semproniæ femora,

Oct. Videbas tu?

Tull. Videbam ut tu me: Volo tib domina, dicebat, pilum id figere in ute rum. Hæc dicens alterâ manu evert in alterum pulvinum, quem accom modaverat ſuſtinendo capiti, alter Semproniæ veſtem, & induſium quàn altiſſimè potuit replicat ad zonam. Mo: effudit ſe in eam. Et primo alterove inſultu in ejus fiſſuram pilum impulit Tremere viſa mihi eſt Sempronia. Eh eh, inquit, dolet, Iocunde, ſed jucunde dolet. Vis abſcedam reſpondet, nolo verò, reponit illa. Cœpit Iocondus agi- tare, & illa ſingulos ad concuſſus re- petebat, eh, eh, donec uterque titillatio- ne novâ eſt veluti emotus mente. Ah, ah, exclamat Iocondus, amplectere me, domina, micturio, & itidem ego, reponit Sempronia, eh eh, impelle, im- pelle vehementèr; deficio. Frequen- tiores integrant concuſſiones, mutuo inſultuum ſubſultuumque motu. Quàm aptè, dicebat Iocundus, ſublevas nates, quàm ingenioſè motitas? Te verò, dicebat illa, ſentio vérè intrò meïere. O rem! ô rem! defècit in hæc verba, & paulò poſt adecit, delectabilem? Sic

trique id opus peractum eſt. Cum xſurrexiſſet ſempronia, venit in meos mplexus, ô mirabilem luſum! Inquit, abeant deinceps pueriles noſtræ neptiæ: Vnus Iocóndus doctus eſt ıdere dulcem & egregium ludum.)ſculum dedit dicenti Iocundus, deit & mihi Victotiæque, ad ejus ludis imiles delicias ſperantibus. Sed mentio, quaſi ſi in me multo imbre eplueris, ſub induſio meo madidam, nquit Sempronia. Ad hæc, ejus ſub eſtem manum miſit Iocondus. Cave, omina, inquit, ne induſium tibi uum inficiatur hoc humore,& abſterit ipſe diligenter. Etenim, ſi nutrix naterve tua animadverterent hoc Veeris tuo in induſio effluvium, coniierent te vitiatam fuiſſe. Nec à verò berraret coniectura, inquit Sempronia. Hem! quid audio? Quid feciſtis os, quærebat Victoria. Nihilomninò idi nec æquè fui curioſa ac tu Tullia. Quod ſolent parentes veſtri facere, uod facient mariti, in quorum venitis amplexus, ait Iocundus, quod aciam mox, mox ego tibi, id feci-

mus. Nam eam volo quæ veſtrum i[...] nior eſt, dum mihi integræ ad irrun[...] pendam Veneris arcem, ſufficia[...] vires. Minor in ætatis provectior[...] puellâ difficultas, nec tam iuprob[...] labor.

Oct. Iam apud me non ſum; in ſt[...] porem me coniicis, quem fando no[...] explicem O mater! O quam te memo[...] rem mater?

Tull. Ætate mihi, Ioconde, cedit Victo[...] ria & habitudine corporis, reſponde[...] verum ingenio me longè & pulchritu[...] dine ſuperat. Ambæ, inquit, lepid[...] eſtis & formâ inſignes, refert Iocon[...] dus, utrique bona mea commodabo[...] At vero neutri mammæ intumuêre[...] Semproniæ tamen jam niveum pectu[...] ornant, non implent. In Victoriæ ſi[...] num manum intulerat, mox in meum, & paulùm eſcreſcentia invenerat mam-marum veſtigia, non mammarum or-bes. Sanè ſi in eâ corporis ſummâ re-gione eos non invenis globos, in mediâ tamen invenies lacteam viam quæ te ducat ad Cœlum, inquit. Sempro-nia, faceta & ſalſa puella. Ad eam con-

erſus Iocondus , oſculer, inquit,
omina , pretioſas illas tuas papil-
ls , quæ me donarunt immortalita-
. Baſiis oneratas innumeris oſtendit
ihi Victoriæque ſororiantes, duras,
ndidas, mox eam proiecit in lectum
ſupinam , tractavitque uterum, &
eneris fanum. Voluit & nos ipſæ
ſtraremus oculis, digitiſque; dehinc
e deturbavit in pulvinum , & nuda-
corporis aſpectu ſe ad ſatietatem im-
levit. Accede verò, Victoria, inquit,
ermitte me bonis tuis frui. Negantem
dduxit Sempronia. Mittit ſub indu-
um manum,pudenda prehendit, labia
iducit,digitum inſerit. Lanugine non-
ùm obnuptus mihi erat hic locus. En,
nquit Sempronia,reſpice liberiùs Tul-
æ meæ dotes & ſimul veſtem indu-
umque altè revoluit; ſed tot miracu-
s, ut es, genibus ſtratus & ſuplicis in
nodum baſium inſerto,ſubjicit. Vte-
um igitur, & , quid mentiar? Ipſam
iam libidinis concham , oſculo vene-
atus eſt. Intereà cœpit inter tot amo-
s incentiva arrigere, ſe nudam defle-
itit Victoriam & in ulcus dehiſcens
truſit

trusit impetu rigidum pilum. Sustu
vocem Victoria, apage, apage. diceb
non patiar, sed post quintam sextam
impressionem telum omninò hausit,
Veneri hæc est pleno coïtu initiata.

Oct. Non secesseras tu & mater du
devirginatur victoria?

Tull. Cùm vidimus tam parvo c
natu in intima penetrasse Iocundu
prosecuti sumus plausibus ptocurre
tem admissis equis ad metas, & de v
ctoria in Victoria triumphantem. Pr
fudit maritalem rorem in puellæ s
cum, quam nullus tamen perfectæ be
vit voluptatis gustus. Re patratâ sud
rio extersit Victoriæ campum, quæ,
cum erexisset in pedes, exit, inquit,
fissurà meà, nescio quis humor, que
sensi è tuo corpore in meum fluxiss
Sustulit dicenti indusium Iocondus
& sudario leviter admoto iterum d
tersit, album uidimus liquorem sangu
ne mixtum. Tunc injectis brachiis a
ligavit pectori suo Victoriæ pectu
Conquerentem dirè se habitam sol
tus est. Sudarium postea explicu
cruore & venereo sudore tinctum

kiam te Virginem fuiſſe fateretur ſa-
plla Iudæus, inquit. Nunquid & ego
fi, reponit Sempronia, ſerve ultra
rvitutis nequitias nequam? Imò &
t fuiſti, Domina, reſpondet Iocon-
us, ſed quia per ætatem eras, quàm
ictoria, paulò apertior, ideò tam
pertis virginitatis cæſæ notis meum
on decoraſti triumphum. Nam opi-
ia, quibus hæc contingunt, referre ſe
utant ſpolia, & eò beatiores quò dif-
ciliùs & diutiùs anhelarint. Guſtum
oluptatis labor acuit.

Oct. Miſeret me tui, quæ hic deli-
iis intereà, quibus iam mater mea
t Victoria ingurgitatæ ſint tandiu
bſtines.

Tull. Puer delicatus & tener, attri-
us laſſitudine, deliqueſcebat, ſicut &
bidine. Ego ad eum; iam langues,
am defici- Iocondе? nnm ſufficient
ibi vires ad amplexus meos? Abibo
go vidua ex bis nuptiis? Riſit Sem-
ronia. Non abibis ſanè, inquit: Ecce
adem; me habes, Iocondе; ſed guſta-
ione recreandus es, qui nos tuis bonis
litas munificus. Perge ad nutricem,

roga gustationem afferri mihi & soda libus. Paret, ac paulò post placenta saccharo conditam puer ingentem a tulit, & in lagena optimum vinum Ego prima puero non exiguam partem placentæ;non edit sed vorav, vini cyathum etiam do bibere. Ti edit,tibi bibit Iocondus, inquit Sempronia. Cura ipsius corpus qui m in tuum non notas fundat delici Semproniæ, & ipsi etiam Victor eædem Iocondi cura. Igitur refect potu & cibo vires sibi dixit omni esse restitutas, quas in earum vulv reliquerat. Illicò in amplexus meos oscula advolat: Projicit in pulvin malè repugnantem,Sempronia ride te. Quid plura? summa se satiavit int femina mea voluptate.

Oct. Igitur facilem habuit in te tum.

Tull. An te fallit nos Italas laxi res esse plerasque omnes in tenera j ventute?

Oct. Sanè me ac te iure exceperis.

Tullia. Nugæ? Nupsimus ambæ pr digiosis mentulis. Priapo ad Deos s

lato, si Lampsacena tellus duo tales
præterea viros,ac sunt Callias & Cavi-
rus tulisset,non desiderassent prurigi-
osæ nurus extinctus Priapum, cujus
ic magnificus sermo.

Hæc est commoditas in nostro maxima
pene,
Laxa quod esse mihi fœmina nulla potest,

strictæ visæ sumus quibus nulla po-
uit videri laxa fœmina. Nam post-
quam traditæ sunt Sempronia & Victo-
a viris suis,quanquam bene mentula-
s & ætate,quam est Iocondus multò
provectioribus, à primo congressu in
na viscera telum condidere,pleni coï-
us absoluta cepêre gaudia.Ita est, Co-
nata,hiant,hiant Veneris ostia antica
eformem in modum Italis Hispanis
que fœminis:putes non hominibus tan-
um,sed etiam mulis natas. Verùm in
obis Iocondus jam semiaperuerat
maritis nostris ad hæc gaudia viam.

Oct. Hoc cogitabam; & me difficilior
fet ineuntibus aditum patefecisse.

Tull. Falleris: nam nec medii digiti
mei longitudinem, nec pollicis crassi-
udinem pueri mentula superabat in ea

ætate. Omnes verò maritis nupſimus e
gregia mutoniatis; Victoriæ tamen à
Semproniæ maritos, licet probè a
eam rem comparatos, fatendum e
nec cum Callia poſſe, nec cum Cavice
comparari. Dicunt Medici naturæ ec
modum excedere, qui arrigunt ult
ſeptem octo ve tranſverſos pollices: E
eſt menſura communior, ſi longitud
nem quæris, ſed craſſitudo magnitud
ni reſpondere debet. Aiunt vaginæ vo
raginem & altitudinem ad os uſqu
matricis extendi in coïtu per ſepter
octo ve pollices; ulteriùs abſque aliqu
mulieris incommoditate, aut etiar
ærumna poſſe negant. Ita fiunt, ſi craſſ
tudine nimia nervus intumeſcat, diffi
ciles coïtus. Dum dilatatur ad lacera
tionem vagina, plus hoſtilitatis in mu
liebria arcana infert dira mentula, quàn
pollicebatur amoris. Sed ſanè quò ju
niores, eò ſumus aptiores cuiuſque mo
di hominum peculiis.

Oct. Putabam matre meâ mulierem
nunquam & nuſquam vixiſſe ſanctio
rem. Quâ tandem arte factum eſt, Co
gnata, ut nec pater meus, vir maxim

suspicax,nec fama,quæ omnia per urbes,vel reconditissima,rimatur, & vulgat,ac si viderit, nihil unquam animadverterint, in ea quod non probarint, non laudarint? Nam & eam efflictim deperit parens,& omnes summis laudibus ut pudicam & probam, ut quæ maximè,cumulant.

Tull. Quæ pereunt mulieres, aut famæ, quæ vita potior est, jacturam patiuntur,eæ pleræque omnes, suâ culpâ, in eam incidunt calamitatem. Rectè dictum est,*esse modum in rebus eße certos denique fines.*

Non in rebus consistit laus & vituperium,sed in rerum usu. Vafrum & callidum ingenium pro prudenti habetur, & prudentis est se quibusdam veluti limitibus circumsepire. Ab his nulla amoris libido, odii nulla impotentia, quæ nos plerumque obcæcant, animum cautæ & judicio præditæ abducant. Vis benè beatèque vivere,Octavia? Omnia putes tibi licere, & nihil id summum tibi sit præceptum, in ea vitæ conditione, cui te nuptiarum lex addixit.

Oct. Vix ac ne vix quidem, id quidi. bi velit percipio; quomodo omnia mi- hi licere & nulla arbitrer?

Tull. Quæ poteris commodè, absce mariti tuorumve offensa, id tibi lice omne habeas persuasum, quod ceo absque periculo non poteris, id om vetitum ne dubites. Impræsentiarm imbuenda mihi es veræ solidæ que s- pientiæ præceptis, quibus in posterm totius vitæ cursum regas. Debeo is omnes meas voluptates, & servatm incolumem pudicitiæ famam, dum i- do, dùm adolescentiæ bonis libe fruor. Illis & tu debebis fœlicitatm tuam. Ad voluptatem uno spiritu omnes ducimur, uno cursu ferimr malæ & bonæ. Sed malas nulla tam honoris cura;bonæ existimationis gloriæ decus voluptati, ipsique ac vitæ anteponunt. At bonis non unâ o- nibus via ad gaudia euntibus. Imp- dentes & insipientes ferè plerasc omnes in medio cursu aut ignomin- sa mors,aut spissiffimæ dedecoris te- bræ intercepêre. Alias, quæ se dec- ci student sapientiæ præceptis, cor-

tatur uſque ad fornices & cellas laus, & interrupti luſæ multitudinis plauſus. Igitur non mutandi fines, quod abhorret à recto, ſed quærendorũ finium mutanda eſt ratio & modus.

Oct. Qui ſunt ij fines, quæ inveſtigandorum ratio? libenter audiam, rem ſcilicet gratiſſimam quia vtiliſſimam.

Tull. Paucis abſolvam. A perfectis cum Gallià nuptiis menſis vix interceſſerat, cùm ex meis Caliæque moribus jam bene perſpectis, has ego mihi tuli ipſa leges, quas ad hanc diem ſervavi diligenter. Quos ex iis fructus capio, & tu, ſi ſervaveris, capies. Principiò adverti animum ad eas res omnes quæ ſupra, quæ extrà, quæ intrà. Supra me eſt religio quæ rerum politicarum primum obtinet locum, ſed in naturæ ordine nullum. Vidi quid religioni, cui ſubſum, quid mortalibus reliquis, quid mihi deberem. Primùm decet omnino religioſas eſſe mulieres nuptas, aut videri. Nam quæ religioſa eſt & eſſe non videtur, haud quaquam præſtat quæ utique religioſa videtur, nec eſt. Summa nuptæ fœlicitas ex mariti pendet

judicio. Ea beata fortunataque e, quanquam nullius pretij, quam æstimat plurimi maritus; secus deflendæ sors, quam odit aut despicit maritus, na- rę donis virtutum dotibus cumulatam. Sed postquàm ferventiores illi amo æstus in nostris amplexibus tepueru, mariti quam opinionem concipiant nobis à virtutum numero, quæ luce in nobis, metiuntur. Amore suo dign non judicant, quas bonas non putan. Nos ideo amant, priusquam bonis n- stris fruantur, quòd pulchræ, quòd le- dæ, quòd juvenes. Demùm, cum libe corporum nostrorum visu, tactu, usu, libidines suas expleverunt, n amant si æstimant, si bonas credunt, virtutibus instructas vident. Igit Octavia, finge te ad eos mores, a finge eos mores. Nulla unquam del bit oblivio, nulla res obliterab quam ceperit de te in his nuptiaru tuarum primis diebus, opinione Caviceus. In hac vitæ scena, qua induisti personam, bellè tibi est sus nanda.

Oct. Vis me larvatam incedere; se

eponitur faciliùs hæc animorum lar-
a, quàm ſumitur.

Tull. Conſequitur id uxoriæ pru-
entiæ caput, hoc effatum: Publicos
tus, communes uſus, nefas ſit floc-
facere. Palàm vive omnibus; clam &
tuto, tibi. Objecto ſanctitatis velo
tam tege. Civili vitæ multò utilior eſt,
ui malè facta probitatis ſpecie hone-
at, quàm cujus bene facta ſub um-
ra flagitii latent. Honeſtatem indue,
d quam, cùm opus fuerit, non ægrè
xuas. Iurent qui te viderint in his
fficiis multam & totam, tuis nihil eſſe
noribus ſanctius: Sciant quos beare
olueris nihil eſſe amplexibus dulcius,
noribus amœnius, conſuetudine li-
erius. Semproniam æmulare matrem
ıam.

Oct. Quæ doces aperta ſunt, quæ de
ıatre loqueris incerta & obſcura.

Tull. Æquè eſt mihi nota ac tu.
jus furores paſſa ſum, ut tu meos.
ęc inſtitutionis conjugalis capita ſcias
us ex moribus atque conſiliis, eſſe
erivata. Inter mortales immortalium
bi loco ſit maritus, dicebat mihi,

cûm nupsi. Cui cor sapit fœmina, p
certo habeat esse se mariti voluptatib
natã, reliquos homines omnes suis. A
terũ marito debes alterũ tibi. Quidqu
exegerit virtuus tuo ab stipendio obs
quere. Tibi turpe videatur nihil, quo
illi dulce videbitur. Omnes te muta,
Proteus in figuras, cùm jusserit. Cùm l
dendi liberiùs tecum libido incesseri
omnia sint honesta tibi, quæ in ludũ v
caverit. Ejus ultrò servit libensque lib
dini, serviant tuæ alij. Sic ego cu
Callia, sic cum Lampridio.

Oct. Bene est, jam quid tibi sit cu
Lampridio commercii intelligo.

Tull. Iuvat, & te scire Veneris me
reconditiores amœnitates, Calli
usum corporis mei qualem cupit hil
riter præsto, imò unde nulla mihi cr
detur voluptas. Lampridio verò eu
qui mihi commodissimus est & iucu
dissimus. Imperat alter; impero a
teri: Alterius sum ego, meus est alte
fruitur usu corporis mei alter, eg
alterius. Non ita aurum discrepat
plombo, ac domina differt ab uxor
Longè minori distat intervallo tellus

cœlo, quàm felicitas liberæ concubi-
æ à conditione mulieris nuptæ. De-
nùm fœlix ac beata eris cùm alteram
lteri miscueris.

Oct. Ego verò quærerẽ amantẽ amens?
psa invitarem procum in amplexus
neos? Inducerem in lectum? Avertat
anc à mente mea impudentiam Ve-
ius. Præterea non timerem mihi à ju-
ta mariti ira, si in eam caderem con-
umeliam infelix? Profectò novi ejus
nimum; si me hujusmodi suspectam
aberet licentiæ, nec homines, nec
Dij ad eius manibus vivam eriperent.

Tull. Nolo pudorem tuum fatigare,
communicabo tecum Herculis mei
oscula, libidines, lumbos. Te in eius
amplexus coniiciam, in equum tuum
tollam eum ultrò manibus meis.

Oct. Te festivam Ah, ah, ah, Suffi-
cient illi latera? scilicet.

Tull. O nequam iam ad ingressu
cellæ prostibulum! Parem tibi inveniet
par meus, si Veneri tuæ sit impar.

Oct. Ioco dixi quod seriò capis.
Sed enim narra mihi, mea læna, quâ
tandem arte tam fidum charumque

hoſpitem comparaſti. An dono ti
datus eſt, an tute in eius ultrò veni
arbitrium & ius? Quibus excæcai
Calliam tuum carminibus? Quæ te tr
fraudes tot voluptatibus delibutai
beant, & à tantis, quæ circumveniu
libidines noſtras undique periculi.
tutam tectamque habent?

Tull. Quidni dixerim? O ſcortulu
merum & putum! Miranda referai
paucos poſt dies quàm Semproni
mea, mater tua, nupſiſſet, erat magn
pompa invehenda in Lares Victori
Id priùs ſedulâ operâ petiit à matre ſib
ut addiceretur Iocondus, qui ſibi eſſet
à pedibus ſcilicet & à mentula. Ne
ægrè exorari paſſus eſt Victorius.

Oct. A ſexto menſe elapſo duxit Io
condus uxorem, nec è noſtris propte-
rea tectis exceſſi; & ſanè, cùm ea quæ
interdum vidi ipſa, aut audivi, dum
unà eſſent, & ætatem meam ſperne-
rent, curioſiùs relego, ex iis omnibus
in tuam deducor ſententiam. Ita eſt,
Tullia, fruebatur matris meæ bonis
Iocondus.

Tull. Loquere: quid times?

Oct. Quàm graviter opinione de ſe
onceptâ abutebatur! Fallacem vir-
utis ſpeciem! Vidi ſæpe colloquentes,
olludentes, cùm domo abeſſet pa-
er Vellicabat matrem meam Iocon-
lus, nec jam à pedibus ſed procura-
orem gerens. Nec tamen mammas,
uod viderim, aut illam corporis no-
tri partem appetebat. Fortè ingreſſus
ubiculum erat in quo mater & ego
nà eramus. Mater attalico opere te-
am lanâ pingebat: Ego ut pueri ſo-
ent cum catella, quam aure arreptam
ollebam in aëra, ludebam. Ille ma-
remlæto vultu aggreditur,manu à ſede
ublevat, & abducit volentem nolen-
em à conſpectu meo.Credebam exiiſ-
e è cubiculo, & gaudebam eſſe me
nihi relictam, ſed illicò audio lectum
gemere & matris, ac ſi aliquid mole-
tè pateretur,vocem. Ego arrigo aures
netu perculſa, mox, & arrecta in pe-
les,avolo. Audiit mater, & antequàm
propior facta eſſem accurrit, intrà ul-
nas ridens ſuſcipit, oſculis premit; Io-
ondus verò evanuerat in auras. Quid
ibi, aio, dolebat mater, cùm te audivi

ſuſpiria mittentem, nihil admodum, inquit; cùm regredior in cubiculum ictu in hunc lecti pedem incuſſo fe talum fregi.

Tull. Sanè. Nihil autem percepii præterea? Nihil de eorum conſuetudine ſubodorata es?

Oct. Multa, ſed quæ cadant tantùm in conjecturam, probationis loco e non poſſint. Eâ uterque curâ effugieb oculos meos, ut certi nihil unquam aſſecuta ſim. Quod unum probè intellexi, ſedulò curavit mater, ut de optimè ſentirem, & probiſſimam mulierum eſſe noſtratium mihi perſuaderem.

Tull. Scio; & ſe ut optimam & ſanctiſſimam tibi commendarem, multis & enixis à me precibus obteſtata est. Sed quæ de ejus arcanis palam aperi tibi, non minùs reliquis omnibus condita oblivione ſilebunt.

Oct. Parricida eſſem ſi matris meæ cui tam chara hactenus fui, famæ non parcerem, quæ vitam pretio ſupera At vide quo me dolo ludi voluit. Tr omnino dies, antequam Caviceo d

dita ſum, hoc me ſermone aggreſſa
eſt: Nudiuſtertius nata, Caviceo nu-
bes: Hoc tantùm intervallo à ſpurci-
tiis & ſordibus diſtas hactenus pura &
ſancta, quia virgo. Cùm virginitatem
depoſueris, virtutes te multæ, ut con-
purcatam tabe, fugient; aliquâ ni
operâ forti & præclarâ, quæ earum
deceat ſeveram gravitatem, continue-
ris à fuga. Nihil eſt cœleſtins virgine
puellâ, nihil vilius conſceleratâ puellâ.
Quid vis me facere mater, repono.
Liceat igitur virginitatem meam per
omne vitæ ævum ſervare intactam;
reconde me in Veſtalium choros. Ab-
ſit, inquit, nec res noſtræ, nec amor
in te meus patietur unquam te vivam
conſepeliri. Sed obſequere conſilio
meo. Statue voto concepto, te om-
nem libidinis curam & affectum odio
habituram & horrori: Amove mentem
tuam, ut & ego amovi ſemper, ab hic
ſpurcitiis, & amittendam pudicitiam
ſacrificio venerare, amiſſam ſacrificio
defle. Volo, inquam, ſed ad quod
hortaris me ſacrificium, mater; Volo
& obſecro, ait, Octavia mea, & di-

cens oſculata eſt, volo te ipſam in ic vocari ſacrificium, manumque tuam & meam, his ſacris operari utram que. Sed opus eſt conſtanti & fort animo. Non deerit, inquam animus Tunc jurejurando adegit ſibi ut polli cerer omne id paſſuram, quod conſi lij ſui eſſet. Cras manè, inquit, quan doquidem tam proba, tam bona, tan caſta es, nata, quàm venuſta, quàn ingenioſa, quàm nitens, poſtquàm i tẽplo ſpoponderis Superis, quod poll cita es mihi, rem exequemur tibi glo rioſam, honeſtam, & longè utiliſſiman

Tull. Nihil novi loqueris; rem omnem enarravit, ut geſta eſt, credu litatem quidem irridens tuam, fortitu dinem vehementer collaudans

Oct. Igitur ab hoc me abſtineo. ſermo ne: Quæ ſcis, ampliùs ſcire non pote

Tull. Imò volo pergas ſi me ama Rem per ſumma capita perſtrinx Sempronia, non ita, ut tu, diligent per ſingula executa fando eſt.

Oct. Primò manè jubet è lecto ſu gere, pòſt, indutis, quæ adpararat pretioſiſſimis veſtimentis, ducit a Theodorum, ex eorum ſectâ, qu

ultu & horridâ barbâ, paſſâque canitie
magnam vulgò videntur ſibi præferre
vitæ ſanctitatem. Vt ſacris adfuimus,
accedit ad me ille; habes, inquit,
filiola, matrem, quæ tibi omnia bona
& ſana precatur. Nubes intrà triduum,
purgandus tibi ab omni labe animus,
ut te parem & idoneam huic cœleſti
dono præſtes: Nam pueros edes in lucem,
qui ſi bona es, ſedes, è quibus
infernæ mentes deturbatæ ſunt, obtinebunt;
earum autem, ſi mala es,
numero accedent. Quæ tibi erit optio?
Ego rubore offuſa tacebam. Loquere,
loquere, inquit: Volo, reſpondeo,
& bonam eſſe me, & illos bonos. Accede
igitur. Quid plura? Provoluta
eius genibus, effero omnia, quæ vel
minimo mihi vitij contagio inſecta videbantur.
Cùm audiit me jam libidinoſâ
pollutam eſſe licentiâ, parùm affuit
quin ſtomacharetur. Tamē monitā
abſtineremab his rebus jubet bono eſſe
animo, & omnino parere matri quę-
cunque exigeret à patientia mea. Tunc
matrem advocat, & eductum è dextrâ
veſtimenti manicâ faſciculum cordularum,
quem non explicuit, matri por-

rigit. Non parces Virginis tuæ cuti, in-quit, nec tu tuæ, quæ ſis ipſa exemplo. Si contrà feceris, pœnas dabis. Sub hæc exiimus ambæ.

Tull. Hi homines ſic illudunt facili-tati noſtræ, ſic regnant.

Oct. Veriùs dixeris: Sic nos virorum illudimus credulitati, ſic regnamus. Vbi ingreſſæ ſumus interius domu noſtræ penetrale, è quo ſcis proſpectum in hortos dari, occludit fores mater & mihi faſciculum ſubridens tradit ex-plicandum. Explico, video flagri eſſe genus è cordulis quinque compactum, quem minutiſſimi, iique frequentiſſim. diſtinguebant nodi. Hoc te nunc pieta-tis choragio oportet adornari & elui, nata, ſed volo tibi prælucere exemplo, inquit. Iuſſæ ſumus, quantis, viribus poterimus, inflictis proſcindi flagris. Obſequar ego, & obſequêris tu, ut te novi. Obſequar, inquam. Non adeò fir-ma es, addit, ut poſſis ipſa à te ferre quæ me pati videris: adhibebo tibi operam. Dùm carmen ſummiſsâ voce querulâ-que accinam, lætari animum meum, intrà pectus vehementer ne dubites.

Tull. Nunquid tibi metu tenellum orpus contremiſcebat?
Oct. Me haudquaquam putabam adeò fortem, & ad pœnas luendas alarem, ut viſa ſum mihi & matri. Es erè iactant nihil conſtantius & fortius eſſe muliere, ſi obſtinato velit animo ad dolores obdurari. Quid terimus tempus, nata, inquit mater, impreſſo oſculo. Solve ſtolam mihi celeriùs, ut denudentur infames corporis partes omni ſuplicio dignæ. Solvi ut juſſerat: Ipſa ad medium corporis truncum induſium revolvit interius, & ſupra lumbos. Tunc ſe mittit in genua, & hac lanienæ ſuppellectili ſumpta in manus, adverte, filia, inquit, & ferendi doloris cape exemplum ex me. Sub hæc; digiti impulſu leniter ſonuere fores. Novi quis hic ſit, inquit mater, adeſt Theodorus ſanctiſſimus Myſtes, utrique futurus adjuva, & promiſit ſanè ſe venturum ſi copiam haberet. Iterum digito ferit oſtium; ille ipſe eſt, inquit mater, adeſt Theodorus, aperi, nata. Quid mater, vis te ab eo nudam conſpici? inquam. Non ſcis, reponit, mihi eſſe notiſſimum. Illi

acceptum fero, quicquid in me est nọ
pœnitendi decoris. Demisit tamen i
dusium dùm aperio. Ingressus ille r
nidenti vultu cœpit utramque laudar
& potissimùm matrem mihi exempl
præesset, se meque digno, hortari. Mu
ta adjecit quæ me eo furore accend
runt, ut peterem ejus me manibu
sanctissimis cædi. Nam multo serm
ne, eoque accurato, probavit omnem
extra flagitium, pudorem, flagitiu
esse; eas demùm pudere meritò, qu
nudas se hominum oculis, voluptat
& libidinis causa, objiciunt, non qu
pietatis & castigationis. Alterum tu
pe, alterum honestum, alterum morta
libus quidem, alterum immortalibu
placere; tum ejus generis ærumna
magnæ esse utilitatis. Nam illis omni
no, velut mirabili quodam lavacro
dicebas, eluuntur quas contraxerint &
admiserint in se fœminæ, sordes,
quantùm nefarij gaudij ex suo corpo
re inhonestæ ceperint, tantùm simili
ter cruciatus in sensus suos intulerint
Pleraque sic aboleri secretis his suppli-
ciis, quæ profiteri aut mystæ aperire

celeratus pudor vetat.

Tull. O commoda documenta: si quæ libidinosa est & pudens: Ego sanè æc tua, Theodore, præcepta nihil noror. Perge.

Oct. Denique post hos sermones flarum ipse sumit, provolvit se ad ejus enua mater, itidem & ego. Iubet ponès natrem paulùm secederem, oculos inam defigerem, singulosque ictus, uò caderent, tuendo sequerer. Ad natris latus lævum astabat, & cùm ixisset illa indulgeret sibi sanctam peram, & quasi carmen occineret, nagnâ vi in ejus nates apertas irruêre cerrimi ictus. Contremiscere his inictis mihi visa est; consequuti sunt eves aliquot; at hos graviores. Denum ita miseram proscidit, ut vibiibus ictuum exaratæ nates, quæ priùs andidissimæ erant, viderentur lanieam execrari.

Tull. Nihil verò querebatur?

Oct. Nequidem hiscere ausa est; semel lapso gemitu, ad pater! inquit, Irasci utem ille ad eam vocem, non abibis nulta, ait, è manibus meis. Iubet pro-

nam demiſſo capite & pectore corpus in humum flectere. Obſequitur ſic nates exporrectæ flagro occurrebant ? ac demum per dodrantem integrum ullâ abſque intermiſſione cœſa eſt. Nunc ſatis gaudij animo tuo injectum, ſurge, ait Theodorus. Surrexit & dejecto ad pedes induſio, ſtolâque indutâ ridens, me amplexu ſuo petiit. Nunc tuæ ſunt partes, nata, putas animum ſufficere tibi ad hunc ludum; inquit : nām ludus non labor. Ita ſuppetant mihi, ut animi, ſic corporis vires, repono. Quid me facto opus eſt ; Accommoda tuam puellam, inquit, Theodorus, huic pietati. Spero futuram te fortiorem. Ego intereà conniventibus oculis terram ſpectabam: Meam equidem ſpem nō falles, dicebat, loquere. Conabor, refero, opinioni de me tuæ reſpondere : Interea defluxerat ad pedes veſtis, induſiumque mater revocabat ad lumbos. Vt me nudam ſenſi, ſummus vultum meum pudor rubore omni ſuo offudit. Nihil opus eſt tibi genua flectere, filia, inquit, perſiſte recta, ut es, & immota. Poſt adducit ad Theodorum :

Vis beari, inquit ille, vis ad cœlestem per dumeta, pervenire voluptatem; Nec animus deest, respondeo. Pòst cœpit levissimis sensus meos ictibus irritare, non vexare. Poteris, filiola, duriuscula pati; Interrogat. Poterit, inquit mater; potero, repono & ego. Tunc à lumbis ad ima crura me tota cordularum cruda mométa percurrerunt. Satis, satis, dicebam, mei te mater misereat. Macte animo, inquit; vis ipsa tu peragere id officij quod superest? nam medium hactenus est confectum. Bene est, inquit, Theodorus, videamus, ut sibi adulabitur. Habe tibi flagrum, filiola, ipsa diverbera imam hanc, quæ sedet in corpore tuo, libidinis aream. Amotâ mater manu manui meæ docet ut hac, illacque vi impellēdum sit in eam partē huic contumeliæ apertam & obiectam. Adduco ictum magnâ vi unum atque alterum; pòst elanguere cœpit dextera. Nequeo ipsa ego, mater, sævire in me, dicebam, abs te omnia feram. Moram hac ignaviâ meâ Theodoro feceram. Cedo illi flagrum, tunc feralem illam repetit cantilenam suam, & intermissa

verbera mater. Ego lachrymas funder & ingemiſcere; pòſt ad quemlibet ctum nates motitare, mox fugere, ita u omne cubiculi ſpatium pererrarem Quid hoc eſt, inquit Theodorus, ò ſe gnem te & væcordem! Nam mate flagrum abjecerat in lectum. Num vi matre tam forti nata, fortiùs agere Volo inquam, ſed cohibere fugam, pro fectò ego vocem & gemitus cohibebo Obſequere igitur, nata, inquit mater obſequar uti volueris, repono. Tæniolâ utramque mihi ad pugnúm manum vincit ſericeâ nam manibus repugnabam, pronam pòſt proiicit in lectum. Vide dum vapulas, ne commovearis, inquit, ſi feceris impuram te & infamem, puellas inter impuras & flagitioſas judicabo. Non commovebor, reſpondeo. Lacerate ut volueritis miſeram cutem, Accede Theodore, honeſta virginem meam hoc tuo beneficio, mater ad Theodorum. Dum conjectas in vincula manus manibus premit mater & oſculis fovet, laniat, ſcindit verberibus Theodorus. Macte, macte, dicebat mater; maiori te miraberis voluptate per-

fuſam, quò duriori te ſubjeceris caſtigationi. Subitò Theodorus, bene eſt, abundè eſt virgineo cruore, ecce pudicitiæ libatum & litatum, aliquot pòſt ictus ingerit, Dehinc ad matrem flagrum projicit ſanguineo imbutum rore.

Tull. Notatum voluiſti dicere.

Oct. Vtcunque de flagro ſe res habuerit, certè de cute mea malè actum. Sub hæc mater, ò nata, quibus te laudibus veham in Cœlum Heroïdum unam, quæ talia tam generosè perpeſſa es; Demum laudatâ utrâque, & à me extortâ voti religione ad novas poſt fœdatam mihi virginitatem, ærumnas, exiit è tectis Theodorus. Me, cùm abiit, arctiſſimis brachiorum vinculis juxit pectori ſuo mater: Volo nunc eas cubitum, filia, inquit, finge tibi caput dolere, quod ſanum eſt, ut tenellos artus recrees, corpuſque reficias, quod hæc, quam heroïco ſuperaſti conatu, tam dirè vexavit laniena. In lectum collocat, fovet vires delicatiſſimis cibis. Ego ſanè, dicebat, huic rei âſſuevi, nihilque mihi ex hac re, quod me incommodo

afficiat, creatur damni. Frigidâ verò rosaceo unguento delibutâ nates lavit, duobus in locis vulneratas & læsas ad vivum. Obdormi nunc, post duas horas revertar.

Tull. Scis quò ierit? Quid fecerit, dùm dormis?

Oct. Non per Venerem! Nec tamen somnum vidi nisi post horam, namque censæ mihi nates pruriebant, sed titatio quædam leniebat dolorem.

Tull. O si tunc junxisset Cavicem tibi sors bona! Nam & mater tua oecondum, cui cœlibes noctes aliquot jusserat, accersitum misit. Nec diu pestolata est. Extemplò, qui se ad complexum heræ acciri noverat, advolavi...io in cubiculo cæco quod contiguum illi est, in quo jacebas, invenit residem. Jacebat & ipsa in lectulo, illico basiis, actibus, vellicationibus excitat mentulam ad pugnam. Momento expergitur illa: E concha exilit sua, in concham Semproniæ insilit.

Oct. Quï scis? Quis te hæc in arcana alienæ voluptatis vocavit?

Tull. Ipsa me postridie eius diei

convenit, ac rem omnem enarravit. Ter intrà horam immissâ fortiter hastâ perfodit jacentem Iocondus, ter pleno ipse tubo pluit in ejus alveum. Ipsa verò septiès è libidinosi lumbi anfractibus humidas stillavit delicias. Abs te ne subantis vox exaudita sit timuit, dùm frequens in ipso Veneris deliquio re petit, morior, morior, urge, urge, cor liquescit, cor liquescit.

Oct. At verum sanè istud est. Audire etenim mihi visa sum nescio quid in proximo murmuris. Sed in mentem non venit, quid id esset quærere. Præterea à sex tantùm mensibus duxit uxorem Iocondus, puellam formosam, teneram, procacem, avi mei è concubinâ naturalem natam sedecim annorum.

Tull. Adde probam, timidam, obsequentem & cui omnem infregit ad gaudia audaciam materna labes.

Oct. Audivi nimirum parentem meam improperantem natales; iter matris, dicebat, impuro creta sanguine facile sequitur. Respondebat illa lachrymis & fletuum eloquenti sermone.

Tull. Erat infelix Iulia apud Vestales

veſtras,quibus Thereſia præeſt, an-
ta tua, quum Iocondus, qui jam p
quindecim annos Sempronianum fu-
dum ligone excoluerat ſuo, merc-
dem laborum petere cœpit, & pre
bus querelas miſcere. Tuus ſum ſan,
ejus hi erant ſermones, ſed hacten
Domina, quid muneris accepi à te,
quo honeſtè poſſim eſſe tuus & cred
Quæ te conſtituendæ fortunæ meæ t
tigit cura? Pauper, nullus de locuple
Domina queror. Te ſi rapiant mi
fata,ſed ima priùs dehiſcat mihi terr
quid de me, quem efflictim dicis te
mare, miſero fiet? Abeant ineptæ ill
cogitationes,inconſulti timores ex an
mo tuo, reponit Sempronia. Pulchra
profectò puellam decretum mihi d
dum eſt connubio tibi jungere; co
ſtitutum & ampliſſimum dotem d
mea pecunia dare. Sunt penès m
quę neſcit maritus, ſex millia numm
rum aureorum; hæc habes jam, ſi vi
innumerato. Iube me in crucem ag
inquit Iocondus, ſi unquam tuoru
immemor fuerim beneficiorũ.Omne
conditionem,quam volueris, accipian
libens

ibens. Nosti Iuliam, adjicit Sempronia, quam educandam suscepit Thereſiâ? Hanc tibi conjugem addico. Non ta pura pupilla tibi est ac puella tam legans. Ah Domina, refert Iocondus, quas tibi non haberem gratias ob tam cœleste donum? Quid plura? Leges dictæ sunt; Iulia Iocondo nuptui data.

Oct. Iam aliquot ab annis procuratorem agebat in domo, è Iocōdo Gonsalius. Illi urbanarum rusticarumque erum potestas summa. Ejus sedula & delis cura semper parenti meo laudata. Non miror, cui tam multa nora debet domus, Iuliam esse concessum mercedem præteritæ servitutis, retium futuræ. Quæ verò indictæ sunt eges?

Tull. Hæc millia sex nummorum uatuor intrà annos solvenda iri: Intereà apud Guelisium Mercatorem deosita: Tunc demum Gonsalio numeranda, si steterit promissis, de quius Chirographo convênit, sed fructus er id tempus percepturum. Conditioum summa hæc fuere capita, primùm cturum semper cum uxore suâ Iu-

liâ ut agi Sempronia voluerit; n
uxoris loco habiturum, si noluerit l-
beri; quæcunque aut verbo aut scrip
significaverit, impigrè & alacriter e-
turum effectui; res Domini & Don-
næ, vt eis erit commodissimum, cu-
turum; iisdem sub tectis habitaturu,
in eâ domus amplissimæ parte q
incolenda assignaretur.

Oct. Nupta, nec nupta est Iuli;
maritus nec maritus Iocondus.

Tull. Verè; nam pactis inter e
nuptiis, primâ nocte, quâ unà cubi-
runt, noluit Sempronia cum Iuliâ I-
condum, ultrà duas fututiones, ju
mariti uti; adacto ad jus jurandum, t
mentiendi potestatem adimeret. Dù
loquitur, dùm adulatur, dùm m
pollicetur, eo & Iocondum incen
æstu ut impigrè subagitaretur ab eo t-
bus continuis fututionibus. Pòst e-
anguem dimisit ad Iuliam, iterum e-
torto juramento, se duo curricu
in ejus stadio non excessurum; & sa
ea nocte tantùm devirginata est. P-
sterâ die sciscitatur curiosè ut se res l-
berent, à novâ nuptâ, an verè nup

sit, & facta in mariti amplexibus mulier. Erubescens illa conniventibus oculis pudorem testabatur, & silebat; pòst fassa est se virum esse bis expertam. Sequenti nocte bis iterum comprimi voluit, & ineunte luce cingulo pudicitiæ, illi lumbis ligati sunt, & ostium Veneris pendente à cingulo cataractâ obductum, nec nisi post octo dies copia fruendæ data. Rem miram! Ab ea nocte hunc ad usque diem, quinto tantùm supra decimum coïtu virum sensit, & se esse nuptam.

Oct. Audivi de cingulo pudicitiæ cum Iuliâ ante hos dies nescio quid sermonis esse matri meæ. Quæ verò hujus cinguli ratio esse possit, quæ pudicas reddat, me latet.

Tull. Disces; postridiè, cùm surgeret Iulia, accessit Iocondus; Zonam illam, testibus amoris, explicat: Illa ridens, quid hoc sibi vult, inquit, in quo aurum lucere video, quod affers? Hoc te nunc cingi juvat, ait ille, pudicitiæ cingulo, & muniri adversùs maternam labem. Cingulum pudicitiæ, vocant; hoc ante te plures annos

Sempronia geſſit, Hera mea, & tu e-res; ita egregiam ſibi adepta eſt ... mam quam etiam ſpero te tibi comp-araturam. Cataracta aurea quatuor p-det catenulis chalybeis, villoſo ſerico panno indutis, quæ cum cingulo e-dem arte committuntur ejuſdem m-talli. Duæ ab altero latere, duæ itidem ab altero, cataractam à tergo & à fro-te, ſuſtinent in eam immiſſæ. Ret ſupra lumbos cingulum connectitur ſerâ, cui tenuiſſima eſt clavis accom-modata. Cataracta alta ſex digit plùs minùs, lata tres; ſic à peryna pertingit ad ſummæ exterioris rim oram, & id ſpatium omne quod in-tercedit utrumque inter femur, teg, infimumque uterum. Tribus radiis d-ſtincta apertis exitum lotio præbet, ac-tum vel ſummis digitis negat. Sic v-lut thorace adversùs extraneas ment-las illa pars munitur, cujus uſum cùm vult, facilem habet cui Hymen lege adjudicatus eſt.

Oct. Quid ſecum nova nupta?

Tull. Quod ipſa tecum poſt aliqu dies; nam & tibi fingitur id ſuppell

tilis genus.

Oct. Nesciebam quid meditaretur
aviceus cùm diceret de cingulo pu-
icitiæ esse virtuti honestarum mulie-
um longè utilissimum amicum, & ro-
aret num induere id vellem; ac ma-
r id consilij daret.

Tull. Quid me opus facto est? inquit
ılia, cùm dejiceret lecti operimenta
ir ejus. Immitte, ait, pedem alterum
ıtrà catenulas has duas, alterum intrà
as. Immisso utroque cingulum ad su-
eriora retraxit, cataractam rimæ op-
onit, cingulo pectus imum paulò su-
ra lumbos devincit, seram immissâ
avi occludit: Nunc in tuto est tibi
ıdicitia, ait, benè est, an ægrè fe-
s? Non equidem, inquit. Mox sur-
ere nudam jubet, è lecto demittere
, ambulare: Vt jussa erat surgit, exi-
t è lecto, progreditur aliquot pas-
ıs, ait se non ita commodè ut
riùs ambulare divaricatis cruribus
bi ob cataractæ amplitudinem. As-
ıesies, ait ille; molestum nihil ni-
ıium id sit, quod novi pateris. Mox
ıbet pronam humi demisso corpore

procumbere. Procumbentis dorsun clunes miratur;nam ad amussim dic tur natura eius corpus expoliisse, e effinxisse; Tentat utrum digitum, qui ve simile in ejus rimam induci possi illato digito negari sentit ingressum Tuta sunt omnia, inquit. Repentè a Semproniam se proripit;nunc, Dom na,ait, accipe duas claves, sed priùs stam mentulam ostendit, nam rum por. In bonam accipiam partem, refer Sempronia. Ipsa revolvit vestem, & in dusium, resupinamque sternit se i proximum lectulum. Impellit ille ve retrum, & admissis equis feruntur im petu ambo ad summam, quam cepêre voluptatem. Repatratâ jam clavin reddo tibi tuam seræ meæ tam aptam cedo alteram,ait Sempronia. Ecce ha bes,reponit Iocondus, sume. Nunc ac cipe, adiicit Sempronia, quæ sit animi mei sententia: Volo cum Iulia rem tantùm habeas liberorum creandorum causa, omnes verò voluptates tuas mecum expleas: volo cum eâ,verè te maritum esse,mecum, procum & amantem.Ideò tibi hanc tantùm clavem

ddam quindecimâ quâque nocte, ìm prius tamen hortum meum rore e mulſeris tuo ſemel atque iterum: olo enim Iuliam noſſe quid in his reus poſſis, quàm ſint tibi firma latera, obuſti artus. Volo autem eam eſſe in pinione, ſic maritos omnes ſe cum uoribus habere. Orabo Tereſiam, amiam meam, ejus interea ignes ſermoibus & caſtigationibus identidem aut opiat, aut extingat. Si ut hactenus feiſti, me amabis, mihi obſequêris; ſi mea voluptas una, & fidelis) te meum eſſe non piguerit, habebis patroam ultra vota tua beneficam; ſin miùs, hoſtem infeſtam. ſcis aut amare, ut oſiiſſe mulieres, nihil eſſe tertium. ccipio legem, inquit, quis me beatior ſſe poſſit inter Mortales, quem volupatibus cumulat pulcherrima mulieum, ut optima quem liberis donabit erè meis, lepidiſſima conjux? Eam erò tibi mancipio do, & dedo, nec ſi olueris, cum eâ cubabo, ne ſcilicet ontactu meo vegeta, florens, valetudie pollens ad libidinem inflammetur. Abſit hæc à lecto geniali veſtro injuria,

reponit Sempronia, cùm ſenſeris a
dere fac ſciam, Tereſiæ; quæ omnin
pendet à nutu meo, ope reſtinguentu
incendia. Ad Venerem meam hæc ſi
tibi volo incentivum, ut modò fuit. It
invidet uxori maritum, Iocondumqu
vult proprium habere, ſtabili velut con
nubio junctum.

Oct. Invidit etiam tibi puto.

Tull. Invidit, & quominus querere
me ab ea luſam, Lampridium inſtitui
Iocondo. Ex Anachoretarum numero
fuit Lampridius, qui omnem etiam hominum aſpectum fugiunt, ſed cum ſe nullis adhuc vinculis innodaſſet, accepto commeatu, transfuga patriam repetiit, Penateſque. Illi ingentium bonorum cumulus; ſed inter cives, ob mutatam vitæ conditionem læſa fama. Igitur licet bono nobili, diviti, & adoleſcenti. Fruſtra illi nuptiæ tentatæ cum Lucillâ primùm, & poſtea cũ Liviâ nobilibus puellis. Hac affectus iniuriâ, quæ maximè pupugit animum, abiecit omnem conjugij ſpem & votum Affinitate conjunctum & amicitiâ hoſpitio acceperat, qui ſolum ferè exilij causâ ver-

terat, pater tuus. Cùm ædes vestras frequento, cum eo mihi verba plura, ac sensim sine sensu in id adductus est, ut ingenio meo faveret, fortunatum diceret Calliam; se verò, si talem sors bona amicam daret, Superis suas non invisurum felicitates. Sempronia, ut nascenti amori gratiâ, & suavi sermone, atque illecebris obsteticaret suadet. Nam, si Lampridium, dicebat, tuo amore incenderis, nulla res eum unquam abs te avellet, sola mors eripiet tibi. Novi hominis constantiam, & animum: odio verò affines omnes, & consanguineos prosequitur; certo certius ejus in tuam domum fortunam omnem derivabis. Quid plura? quæ se scit mulier amari, vis ac ne vix quidem illum non amabis à quo amatur. Amabam Lampridium, & paulò post in has inter nos convenit conditiones, navante ad hoc sedulam Sempronia operam; se daturum Calliæ omnium bonorum suorum partem publico instrumento, ac constitutum iri, si absque testamento moriatur, eundem dici sibi heredem: Me verò chirographo meâ manu scripto

omnem illi in me poteſtatem daturan
ne tamen quicquam permiſſuram an
tranſactionem hanc cum Calliâ p
ctam, quod paulò pòſt conſentientib
quorum intererat, & plaudente Sem
proniâ, ſcripto mandatum. Eâdem di
antequam Laribus veſtris valediceret
convêni Semproniam ornatu, cultuqu
eo nitens qui formæ meæ novas Vene
res adderet. Affuit Lampridius, qu
meis mox genibus advolutus; T
Deam veneror, inquit, certè mihi ſem
per Dea eris, patere mortalem divin
tuâ frui pulchritudine, meis ſteti pro-
miſſis, ſta & tuis. Stabit reponit Sem-
pronia, vivite fœlices ambo, qui alter
alteri ſatis ampla eritis felicitas, veſtra
ſi bona noritis: Interim agite res ve-
ſtras; dicens exiit, occluditque fores.

Oct. Quid tunc Lampridius;

Tull. Surgit in pedes, oſculatur, mam-
mas tractat, & pugnantem, ut quæ vin-
ci vellet, proiicit in lectum, revolvit ve-
ſtem & induſium, & dexteram demittit
intra femina. Linque, linque, apage, a-
page, dicebam, perdis me; auſim po-
ſtea tollere oculos, Cœlum ſuſpicere?

Quid me dehoneſtas? Ille oſculis vocem præcludebat? Mox vi impellit haſtam; vorat eam uno ſuccuſſu adactam pruriens vulva, & quo penetrat intùs momento, pluvio ſemine multo me ſentio irrigari. Copioſiori nunquam imbre depluerat in hortum meum benefica Venus. Emorior etiam præ gaudio, Octavia mea, cum memini eius horæ, quæ vitæ meæ dies omnes longè bonis ſuis ſuperaverit. Nec præterea defecit, novos concuſſus integrat: dilabor iterum atque iterum in effluvium. Tandem ejecit in ſulcum tam firmo ligone tandiu proſciſſum libidinoſis excretum è lumbis rivum.

Oct. Habes profectò Herculem, ut dicere ſoles, non quales ſunt reliqui homines.

Tull. Poſt ſecundam ejaculationem eoſdem concuſſus repetit: Scilicet, ingenuè fateor, fututiones fututionibus continuat. Semel, ut jam audiiſti à me, duas in me Callias iteraverat uno curſu, hic tres, quò perveniſſe paucos præterea puto Veneri caros. Eodem momento me cepit accerrimus pruritus;

effusi sunt omnes mihi sensus in Venerem. Nescio qui servaveram huc usque pudoris, obstinato animo: hoc momento me mei etiam cepit obliuio. Ex humili lecti sponda pendebant mihi pedes, & me vehemens incessit succutiendi equitantis furor; Innitor pedibus, uterum tollo, & lumbos quam altissime possum; obviam eo ruenti. Tunc sua vium dat: manum sub nates mittit Nunc me gratum esse tibi sentio, Domina, inquit, agedum, quid agam? repono, insanio. Eodem momento conni vent oculi patrantes, anima me reci procando deficit, rabidâ titillation sentio largum liquescere me in humorem. Advertit Lampridius, pulsat, im pellit, agitat; mox & ipse fervido me fe rit seminis ictu. Sic alter in alteriu amplexu deficimus.

Oct. Moves me ad libidinem: Vestan hac tuâ fabulâ salaciorem reddere: quam sint passeres, Veneri sacri.

Tull. Recedens Lampridius sua vium tulit resupinæ: Pugnam, inquit pòst paulò iterabimus: Quale demun ferres judicium de me, si cùm tan

præſtanti, ut tu es, pari, ignavum me præſtarem pugilem? Ego verò, ut exurgere è lecto volui, percepi me deficere laſſitudine; nam illius ope, ut erigerer in pedes, opus habui, nec facere potui, quicquid conata ſim, quin dilaberer in lecti ſpondam. Hei mihi! exclamo, vires omnes infregiſti mihi impotenti hac veſaniâ tuâ, Lampridi, quid faciam; Haud quaquam me potero ferre in domum. Recrea corpus quiete, Diva mea, inquit ille, &, ſi potes, modico ſomno; ego ſanè alacer, & lætus ſum. Quidni ſim, qui in te, cœleſtis pulchritudinis fœminâ, explevi libidinem meam, quæ Venere potior es? Interim abeo, quieſce. Cùm hæc loqueretur, advenit Sempronia ridens, & cantillans neſcio quid liberi, & pinguis. Vt fœdus inter vos feriiſtis, inquit, ut veſtris vos bonis ingurgitaſtis, ut ſe res habent? Ego verò, inquam, perij, expreſſis lachrymulis aliquot invitè manantibus. Quid fles, Domina? ait Lampridius, tuus ſum, ulciſcere ut volueris petulantem, qui tuis ſe deliciis immerſit.

Apage, reponit; ut ſatisfecit volupta ti tuæ? vt gratam inveniſti, & aptam libidini? Nemo, inquit, unquam fu homo me beatior: Omnes quæ men te concipi, quæ vix opinione excogi tari poſſunt, in eä inveni voluptates Tu verò, Tullia, loquere, ait Sempro nia ad me, ut tuis ſenſibus ſatisfactum vt placuit tibi Lampridius? Placuit ſanè reſpondeo, ut præterea nihil optari melius aut dulcius queat; ſed, me miſe ram! rupit artus meos laſſitudine, vix tres paſſus ambulare poſſim, ita fatiſcunt mihi lumbi. Te miſeram! Ah, ah, reponi Sempronia; ſed abi Lampridi. Abeo, ait, ſi veniam indulſerit Tullia mihi, ſi amare me profeſſa te teſte fuerit. Et do veniam, inquam, & te perditè amo, qui me ex honore ſummo pudicitiæ, quo ſuperbiebam, hanc deturbaſti in turpitudinem, quæ me pudore obruit. Dehinc oſculatus me, exceſſit: Excedentem verò inſequuta eſt Sempronia; paucis te volo, inquit, ſiſte gradum, nec quæ tu aut ego dixerimus ad Tulliæ aures ire poterunt. Dic liberè reperiſti in eâ quas

ſperabas delectationes? Majores multo, inquit, quàm pollicitus eram mihi. Forma Tulliæ divina, divinum eloquium, divina dona; quas tibi reddam gratias pro tanto munere, quo vehor in cœlum? Sed amabo, obtine ut, antequam exeat dies, ſatiari me permittat ſuo concubitu. Nec te ſatiari juvat, refert Sempronia, nec ejus è re eſt ut te ejus aut illam tui ulla unquam capiat ſatietas. Ineptè loquutus ſum, ait; ſed intelligis quæ mea debueris eſſe oratio? Servabo hanc tibi in hoc cubiculo ad crepuſculum uſque, inquit Sempronia, nam cænabit nobiſcum vir ejus: Cras tranſlato in eorum domum hoſpitio, liberiùs ages cum ea, quod fauſtum felixque utrique ſit: Abi, & cura corpus, curabo, inquit, & abiit. Reverſa ad me Sempronia refert quid ſibi cum Lampridio fuiſſet ſermonis? Quid mihi cum eo rei fuiſſet rogat itidem, refero: Me graviſſimâ queror premi defatigatione: Reficiam templò vires tibi, inquit, hoc labore exhauſtas, recreabuntur lautâ guſtatione, & leni quiete. Sine irrepat tibi

ſomnus , dum ad Calliam , qui me a
ſe vocat , eo , & , ut opinor , ad co
flictum : Tibi dolore caput dicam.

Oct. Calliam fortè vocabat, qui Io
condus erat.

Tull. Rure agebat hac die Iocondu
ad villicos miſſus. Vix videram ſom
num, cùm ad fores neſcio quid audi
ſtrepitus; recluſis, video lautiſſimam
afferri guſtationem. Surge, inquit Sem
pronia, cibo hic tibi repellendus capi
tis dolor. Agedum. Edi, bibi hilari
ter, ac illico reſtitutæ mihi vires. De
ſilio de lecto, complector Sempro
niam meam mihi ſortem gratulor.
Poſt duas omnino horas, ecce Lam
pridium qui humaniſſimam imperti
nobis ſalutem; aderant enim è dome
ſticis quidam. Atenim, ubi receſſère
ſervi, effuſus eſt in meas laudes & gra
tiarum actiones; ſed abrupit ſermonem
Sempronia, jam is eſt, inquit, excogi
tandus vobis modus & ratio bene &
ſecurè vivendi; Cavete ne lædantur
Calliæ oculi, quæ peſtis in utriuſque
immineret caput, ſi quid ſubodoraretur
dè rebus veſtris? Nihil prorsùs ab eo

imeo, inquit Lampridius, nec Domi-
æ meæ, ut ſit hominum perſpica-
iſſimus, ſi quidem velit illa ex præ-
cripto meo vivere. Volo maximè,
io, tuo regi arbitrio; ab hoc tempore
abebis addictiſſimam Tulliæ ani-
nam. Principiò, inquit, novi Calliæ in-
enium, nec bonus eſt, nec malus; ſed
ui aut bonus aut malus fingi facilè
ueat. Poſt paucos dies, polliceor tibi,
Domina, futurum mihi & amiciſſimum
: familiariſſimum. Expiſcabor etiam
ıtimas mentis cogitationes; cætera
ommitte induſtriæ meæ. In id ma-
imè incumbe, tuis ut ne ex oculis,
re, geſtu quicquam percipiat, quod,
norem mutuum noſtrum aut teſtifi-
ctur aut ſignificet. Ego variorum, &
no duriorum ero in te conſiliorum
ıthor, cùm è re tua meaque videro,
uæ tibi ſaluti ſint, aut ſoſpitent amo-
:s noſtros. Quam egeris in hac fa-
ulâ perſonam, ex illa vitæ noſtræ ſa-
ıs, & felicitas omnis pendebit. Nihil,
ſpondeo, mihi à me tibique timeas,
rudentiſſimam, & obſequentiſſimam
abebis. Obſequentiſſimam? inquit.

Nunc ſciero : Peto oſculum , dabo,i quam : peto ſuavium non oſculum a dabo,aio ; peto complexum , inqui dabo complexum , inquam ; peto pl num gaudium , tacebam ego. Obm teſcis , Domina ? ait,negas mihi ha beatitudinem ? Vtere jure tuo,inep reponit Sempronia. Vis ipſa te ſuu tollat in equum ? Huic inſiſtam oſ limini , nam , qui ſciunt hic te eſſe d meſtici, ut mali ſunt & protervi , m rarentur ſolum cum Tullia eſſe rel ctum. Vrgebat intereà parerer in am plexu meo liberari ſe amoris æſtu , ubi paulò ſecretiùs abeſſe à Sempr niæ conſpectu vidit , quid vereris inquit ; excubias agit Sempronia. V igitur impellit in lectum , & colloc tam commodo corporis ſitu peti Meam mentulæ manum admovet,co piam rogat. Quid verò tu , dicebam ad hanc me cogis fœditatem ? & re traxi manum. Conſcendit in me ſtra tam, & detectis inguinibus, expectan tem teli mucronem in parmà meâ non alba, non in gloriâ. Demittit fe moralia, mox procumbit in pectu

ıeum ; utero nudo uterum pressit, & lum infixit. Nunc ostendes me abs te mari, inquit: Dubitas; refero, qui rostitutam me habes omni libidini ıæ, te amari fungere igitur generosè fortiter partibus tuis; fungar, re- eto. Tunc vehementissimè cœpit con- utere; ego succutere, nates tollere rispantes, motitare flexibiliter lum- os. Primus titillationem præsentit ad- enientis gaudij; at omni nisu & agita- one pervicaci exorienti favi libidini. òst, intrò sensi in lumbis aperiri mi- i Veneris fontem: Ah, ah, inquam, uid me vexas Age, age, deficio. Hoc xiit temporis puncto ex in me Ve- erei roris dulce coeunti donum. gite, agite sub hæc Sempronia; ecce ideo venientem Calliam ad nos. De- cio equitantem re nondum benè pa- rata; nam, cùm exiit è concha men- ula, uterum fervidis poluit guttis stil- ans. Momento pòst, nihil est, nihil est, nquit Sempronia; nescio quæ meis ox auribus illusit. Dicto citiùs in me esilit Lampridius, adigit iterum ha- tam. Novum aggreditur prælium; me

necas, dicebam, ſecede paulùm, n
in animæ ducis deliquium, vocab
Semproniam. Interim ille imperte-
tus rapidis ſubagitabat concuſſibu
Novos excitat æſtus in me, ſtillat abu
dans mihi ex abditò intrâ umbos V
neris fonte virus. Demulcet iteru
me pruriginoſo ſemine, & ni progre
ſa ad nos Sempronia diremiſſet p
gnam, ad tertium proceſſiſſet effl
vium inexhauſta illi libido. Satis e
ludorum, inquit, timeo non hominun
ſed fortunæ inſidias: Exſcendimus ute
que è lecto, & magnâ cavit curâ Sem
pronia, ne quid in veſtium attritu, c
pillorum confuſione, corporis ornat
exprobraret mihi meam licentiam
Tam velox tibi ſit veredus, Lampridi
inquit Sempronia, quàm bonus &
egregius curſor es. Habeo, inquit, no
curſor, ſed ſervus & ex animo ſervus
quæ me ad ſummum vexit voluptati
cumulum, patronam non veredum
Igitur nuptiæ primùm nobis factæ ſunt
apud Semproniam, & ſub eius oculis,
quæ amores noſtros naſcentes velut ſi-
nu ſuo fovit: Acceptum illi refero

ampridium meum, qui & tuus erit, iuenem, comem, urbanum, vegetum, ortem, quem nec Hercules in hoc ertamine viribus, & lateribus ſuperet. Illi cedat Æneas pectore & armis; am amplum illi & firmum pectus, bene comparati ad laborem ar-ii quorum victoria ſumus & triumhus.

Oct. Perge dicere, amabo mea Tul-a, de his rebus veſtris quarum me mificè delectat narratio. Saltē præcipua eliba capita, & qualis in te fuerit priis diebus, eloquere.

Tull. Rides inepta; illi ſumma dies on diſſimilis primæ, æquè calet, æquè rdet, æquè in amorem meum furit. œnavimus illâ primâ die ambo, cum arentibus tuis, veſtris ſub tectis, cœavit & Callias. Quos inter ſe ſeveint ſermones abs re dixerim: Revertiur domum, multa de Lampridio louitur Callias, multam ineſſe humaniatem, ad ejus ſe intimam proclivi erri viâ amicitiam, honeſtum, & moeratum, & multi ingenij adoleſcenem videri. Bacchum ſequitur Venus;

dum videt veſtem me deponere & eductos intumeſcere mammarum g- bos, nam multa nox quietem indicet, antequam me mitterem in lectum, m- nu captam inducit in muſæolum il geniali noſtro lecto proximum. Ic erit locus, inquit, & Veneri ſacer & Muſis: Tollit alterâ manu ſtolam & duſium, alterâ mentulam longam, g- vem, & ſi vnquam alias rigidam, & contentam admovet cryptæ meæ: P- tende adversùs me lumbos, Tullia m, inquit, projicio: Tunc impetu fa trudit in vulvam, occupat totam l capacitatem, agitat ille delicias ſ frequenti motu, & irritat ad nov pruritus: Incito ſimiliter lumbos c- bro & frequenti ſuccuſſu, utraque m clunem vtrâque manu comprehenc, deducit, reducit magna vi ad ſe. P- mam me urunt ignei advenientis V- neris ſtimuli, ſemen mitto; conſeq- tur rabiem meam Callias. Iam d- fluunt mihi venæ, age, age, ait. Mo- tationes integro excitatiores ad ul- mos uſque ſeminis ſpiritus. Mihi vult ad plenā voluptatem egregiè marit

xhausto tubo operata est, compri-
iendo & exugendo caram mentulam.
Nunc volo re patrata, inquit Callias,
necum de nostris inposterum rebus
lacriter consentias, Domina, nam Do-
nina semper eris mihi. Volo equidem,
epondeo, quicquid volueris me velle;
quod nolle jusseris id utique nolo; sce-
us sit mihi & flagitium non eadem,
per omne vitæ tempus, sentire semper
c tu senties, quid cupis, Domine,
præstari tibi à servitute meâ? Equidem,
nquit, persuasum mihi est te esse hone-
tissimam, & pudissimam, quanquam
vulgò dicunt non admodum castas esse
quæ sunt literatæ. Timeo tamen virtuti
uæ, nisi tu illi, nisi ego opi fuerimus,
quæ res, quæ mea culpa hanc injecit
cogitationem in animum tuum, anime
mi? inquam, quæ de me tua est opinio?
Nec tamen deprecari velim quicquid
ceperis concilij; volo, inquit, induere
tibi cingulum pudicitiæ. Si pudica es,
non detrectabis; sin minùs, videris ipsa
num meritò movear ad id quod medi-
tor. Quod volueris; refero, induam, &
qualecunque sit læta feram, quæ tibi

ſum nata, tibi etiam uni ex animo fœ-
mina ero & præcluſa omnibus reliqu,
quos aut ſperno, aut odi; nec alloqu
Lampridium, imò nec reſpiciam: Ne
faxis, inquit, imò volo te cum eo fami-
liariter, ſed honeſtè, agere. Nec ille, n
ego habeamus de te conquerendi ca-
ſam, ille ſi duriùs eum habeas, ego
liberiùs. Sed veniet à pudicitiæ cing
lo liberioris conſuetudinis tibi uſu
cum Lampridio; mihi omnis ſecurita
Tunc vittâ ſericeâ, quâ ſuprà lumbo
involvit corpus meum, dimetitur a
craſſitudinem corporis quæ futura
cinguli amplitudo; dein ab inguin
bus meis ad lumbos, id etiam aliâ vit
deſinit ſpatium. Hoc facto, in hc
etiam curabo, ait, palàm fieri tibi quan
ti te æſtimem; erunt catenulæ, quę vi
loſo panno ſericeo involventur, aurea
erit cataracta aurea, craticula aurea, la
pillis pretioſis exteriùs diſtincta, & fa
ber aurarius hujus noſtræ urbis præ
ſtantiſſimus, mihique multis obligatu
beneficiis in id incumbet, ut prædellen
ſit artis ſuæ ſpecimen. Etiam honeſta
bo te, dum videbor facere injuriam
Quær

ıæro quanto tempore perfici id cìn-
ılum poſſit;reſpondet , intra quinde-
m dies abſolutum iri ; interea petere
irretiri Lampridium ullo mecum
ram commercio ſermonis, poſtea ut
ıimo inſederit me cum eo geſturam.
imus cubitum , ac eâ noċte ter iniit
e ter plenos libidinis gurgites evo-
uit in cymbam meam , magnâ cum
riuſque voluptate.

Oct. Te Veneri charam,cuius hortum
trà tantillum temporis, irroravit no-
m continuis coïtibus Venus: & po-
iſti ad hæc curricula impigrè deſul-
ri inſervire?

Tull. Potui ſanè,& etiam incitato cur-
ad poſtremum coïtum. Cùm Cupi-
neus imber è ſtillicidio decidere ma-
ali negare velle videretur , ita com-
ovi,agitavi,ſuccuſſi,ut vel invitus ma-
ıâ ſtillarit copiâ. Me convenit ſequen-
luce Sempronia; refero illi omnia:
ec Lampridio qui paulò poſt advenit
ſtris novus incola terris.

Oct. Nihil autem rei tecum habuit illâ
ce?

Tull. Nec niſi poſt decimum diem,

per id tempus cum eo nullus mihi a-
miliaris ſermo, cum videremus defixs,
Calliæ in nos eſſe oculos, & ejus jiu
etiam ſervorum, *lingua mali pars peſſ. a*
ſervi. Noſti hujus generis vecordiam &
malignitatem. Oſculare verò tu n,
nam in tuo vultu neſcio quid video -
neamentorum nobilis Galli, qui in e
Romæ anno proximè præterito exp-
ſit militariter catapultam ſuam, ſ-
ctante, & procurante Lampridio, N
tres adjuvæ qui eum comitati fuerit
& in me fodienda deſudarunt, etſi -
mi, & robuſti, haudquaquam me ta
egregiè oblectarunt.

Oct. Quid portenti audio, quatu
tu homines peregiſti, tam tenera, ta
venuſta? tibi ſub hoc curſorum nùn-
ro lumbi non diſrupti?

Tull. Scies alias; ſed vis orationis re
curſum tenere quam inſtitui.

Oct. Volo, & rogo.

Tull. Poſtridiè; cum ingreſſus eſt d
mum noſtram Lampridius, dixit ſe v
le ire Callias in prædium noſtrum A
conitanum ruſticatum. Noſti amœ
tates, & magnificentiã villæ. Cùm di

et inter cœnam, respondit Lampridius comitaturum libenter, si commodum i foret, aperto enim, inquit, aëris æs æquore plurimum delector, At cum ecum fuero, reponit Callias, nihil mii rure poterit esse dulcius. Septem ontinuos dies simul convixere, & ita alliam cepit Lampridij consuetudo, t protinus omnes illi aperuerit animi ensus, & cogitationum arcana. Laudait ingenium meum Callias mores, urbanitatem, dixit præcipuè me castitatis aude inter omnes mulieres lucere, sed non ita facilis es, ait Lampridius, ut etiam si nolit castè vivere, quod futurum non spero, id tamen non egeris ut pollui non possit confitendum sine uâ de pudicitia uxori, dein ancillis, sed potissimùm seræ; decipere potest, uxor, corrumpi servi; nec corrumpi nec decipi sera. In tua sum quidem sententiâ, inquit Callias; ut fabricetur Stephanus Aurifex creaticulam, quæ arci Tulliæ meæ extimum sit velut propugnaculum operata dedi. Sapienter huic tu rei curas tuas, reponit Lampridius, adjecisti: nam verum ut fatear, æterno

volo tecum, & præopto jungi amicitiæ nexu. At ut ſumus omnes ſuſpicaces, timebam ne, ſi cum uxore tuâ ăgerem liberiùs, quod vix aliter fieri poteſt, te in ſuſpicionem abduceret, quæ tibi moleſta, mihi infeſta eſſet. Cùm verò ſerâ occluſeris, nihil admodum erit quod timeas, quod ſuſpiceris. Interim liceat per te mihi cras urbem repetere, poſtridiè reverſuro; nam ex Venetiis datæ ad me literæ craſtinâ die afferentur à Tabellione. Eæ ad negotium magni momenti quod mihi explicent, magnopere conducunt: ego verò cùm res meas curo, tuas ago. Sic poſt decimam diem venit rogatus à Callia ut Stephanum urgeret datâ ad eum, & ad me epiſtolâ; nam, ut ſcias, inquit, me mihi perſuaſiſſe, te me eſſe alteram, rem ſecretiſſimam tibi commendo: Nolit uxor ab ullo mortalium ſciri de ejus moribus dubitare, qui mihi liquidò debent eſſe perſpecti. Vt ingreſſus est meum cubiculum, invenit me cinctam ſodalium mearum coronâ, & in his lucebat formâ & decore Sempronia, ſalutat omnes humaniſſimè, & redditis

alliæ literis, catenulas aureas, opuſ-
le totum, intrà tres quatuorve dies
ſolutum iri dixit. Benè eſt Domina,
quit, intrà paucos dies, vinculum fin-
tur tibi, & aurea porta, pretioſis di-
ncta capillis, horto tuo, quam pudici-
a tua ſuperbiat obduci ſuæ? ita lucet;
diti fulget pretio. Rem dehinc obii-
: nobis oculos diligenti picturâ; ſed,
quit, clavis cuſa non eſt, & hujus figu-
m, dùm Fabrum variis ludo ſermo-
bus ceræ huic, felici providentia im-
eſſi Ceterùm, ut optaſti Sempronia,
icem ambo ducemus vitæ curſum!
ſt enarrat quâ arte, quo pacto in in-
nam ſe Calliæ amicitiam inſinuarit,
ut nihil jam eorum animis poſſit eſ-
conjunctius. Te fortunatum, inquit
mpronia, hac duplici conjunctione
â nihil eſt in vita beatius, animorum
m Callia, corporum cum Tullia. Fe-
amicus, felix amans: utriuſque plenâ
ctus es poſſeſſione, quæ haberi poteſt
ſque ſollicitudine, quæ tibi verò dul-
or videtur eſſe conjunctio? dubitas?
, reſpondet ipſa Tullia. Vana ſim, &
epta, repono, ſi quicquam meum pu-

tem verè dulce,& in me veræ volupi-tis gustum invenire Lampridium pſ-ſe. Inveni, subjicit,& mens ſit mihi a-xea, cor aheneum, ſi extra amplexus tuos majores voluptatum fructus à Ve-nere capere me poſſe arbitrer. Abrum-pamus, inquit Sempronia, urbanitatis veſtræ hos ſales; cœna nos expectat, eo verò cubabo tecũ, Tullia, nam abeſt ma-ritus meus, quid de me igitur, ait Lam-pridius, factum vultis! Nolo autem, re-ponit Sempronia, vexare amores tuos; omnia benè ſe habebunt,

Oct. Et cubavit tecum Sempronia, Lampridius, inter utranque; utrice forte inſudavit.

Tull. Nequaquam, nam cùm ſum-ma nox ſomnum ſuaſit poſt cœnam, deductus eſt in cubiculum ſuum Lam-pridius. Sed ipſa ſibi induerat vincu-lum pudicitiæ Sempronia, clavimque abſtulerat ſecum Victorius dum Vero-nam petit dicæ cauſâ, ſocio aditer a-juncto ſibi Iocondo. Primâ vigiliâ, ut conſtitutum inter nos, venit Lampri-dius, & in lectum ſe conjicit ab inte-riori ſpondâ, hac parte jacebam: Qui

bi vis? quis es? inquam, tuus sum, Domina, insit osculúm infett, & momento temporis conscendit in me nudum. Nunc demùm aiebat, fruar omni pulchritudine tua liberé & libidinosé: Vulvàm manu investigat, & confestim telo obduro suo configit æstu incensam Primo ab ejus contactu, quem Veneri Mars afflat subigus. Denique ut uno verbo ejus comprehendam noctis libidines, & bona, ad duodecimum cursum veredum meum egit uno feré spiritu.

Oct. O Venus? Quid audio? vix unâ Caviceus nocte tertium peregit concubitum.

Tull. Septimum semel atque iterum confecit Callias cursum equitans in veredo meo, octo novemque cum Sempronia Iocondus. Sed nihil admodùm est quod mirere de Lampridio inexhaustus illi latet in lumbis Veneris fons, nocte tu proximè sequenti fateberis.

Oct. Dormiebat intereà mater mea? & particeps lusorum, & jocorum facta non est.

Tull. Anteactâ nocte optimé d-
dolata fuerat; sex fututionum prurieri
impetu eam Victorius illâ nocte pu-
saverat, ter verò pomeridianis hor
ipsam Iocondus impleverat bonis sui

Oct. At verò quid interea factum c
infelice Iulia.

Tull. Dicam, cùm sciero quid de fe
lici Octavia factum sit post ereptam
virginitatem. Nam timeo tibi à Theo
doro.

Oct. Rectè memoras, ah, ah, ah.

Tull. Rides; Evanuerunt promissa, 8
oppressæ uirginitati nullus honos? V
loquebaris.

Oct. Non abierunt quidem in au-
ras, sed incentivum factus est dolor
pruriginosæ libidini, & accessio non
pœnitendæ dulcississimæ voluptatis.

Tull. Vt voluptatis confinium est do-
lor, ita & doloris voluptas.

Oct. Post tertium diem quam mecum
cubavit Caviceus, admonuit de propo-
sito, & sponsione in manibus Theodo-
ri facta mater. Debes exequias virgi-
nitati tuæ, inquit. parentandum illi est,
quæ tam laudabilis, & commendanda

ad hanc uſque ætatem tibi comes fuit. Memini mater, repono, & hoc cui me obligavi, ſolvam nomen, cùm volueris. Quid plura; Convenimus Theodorum, qui jubet pomeridianis horis cùm primùm Sol inclinaverit ad occaſum reverti: Obſequitur, inducit me in ſacellum interius ædis, & occluſis foribus, peſſulo obdito, nihil eſt, inquit, quod timeas filia ab aliorum oculis tibi, nam antiſtes præſum huic loco, ſecurè agemus omnia. Tunc ſermonem inſtituit ad firmandum & obdurandum animum, obſtipo capite, dum loquebatur, & defixis in humum oculis: Eo me ita ſermone ad dura omnia comparavit, ut ſi mori me juſſiſſet alacri animo lethum oppetiiſſem. Vide, Tullia mea, quâ mens mihi arte faſcinata eſt. Poſtquam me probè ad omnia quæ vellet vidit comparatam, etiàm tibi, inquit, præibit mater exẽplo, in hoc ſeveræ ſanctitatis ſtadio. Nihil admodùm opus eſt, inquam, ſed quæ neci virginitatis meæ tam excellentis ultro conſenſi, in me converte iram tuam, vir ſancte; non patiar, inquit mater, te ſolam pati has æ-

rumnas;nam etiam ego huic occiſioi
conſenſi.

Tull. Egregiam verò pugnam!

Oct. Bene eſt,inquit Theodorus, ci
autem generoſius vigeat pectus mc
experiar: præſto ſis Sempronia, Cor-
moda mihi tuam opem, nata, inqu
mater,ut citiùs hoc defungar virtut
officio, Solvo illi ſubteriorem veſten
cycladem,& ſtolam: Tollit ipſa indı
ſium ad ſummos lumbos, & genibı
ante aram flexis, noli parcere im pur
cuti, vir ſancte, inquit; libidinis me
campum luſtra verberibus, Cedo ig
tur illam pietatis ſuppellectilem,refe
Theodorus: At verò ex aſſuto Cyclac
ſacculo oblita ſum,ait illa,educere. Ig
tur dum veſtigat,dum in latus demitt
corpus & vergit in lævam,curioſiſſimi
omnem imam corporis ſtructuram lu
minibus ſum contemplata. Illi candi
diſſimæ nates, in tumorem Vener
commodiſſimum elatæ, crura craſſa
polita,nihil accuratius effinxiſſe natur
videtur,nihil pulchrius.

Tull. De ejus parte nihil dicis.

Oct. Pone ſtabam, ita videndæ vix

copia fuit, vidi tamen. Accepto in manibus flagro, alacrem jubet eſſe Dorotheus, tunc obmurmurans concepta neſcio quæ verba, ac ſi næniam precineret, verberibus onerat, lumbos, nates & crura averſa, parvas verò indulgens inducias, flecte corpus, & demitte quam humillimè poteris, ait, ut etiam quo loco pollui te nuptiarum lex patitur, caſtigationem excipias quam mereris. Recurvati lumbi exprompſere altiùs clunes, & interfemineum prodidere. Conjeci in eam rem oculos, pilis obſitus locus ſubnigris, criſpis, non admodum longis; rima aperta, longa, rubicunda: Huc decidit momentà grandinoſa flagellatio in flagrionem cunnum. Hei, hei, hei, deficio, ſiſte tantiſper, inquit; acriùs feris quàm ferre poſſim. Inſanis, Sempronia, reponit Theodorus: Sub hęc verberationem duriſſimam integrat; in lachrymas illa effuſa eſt, & gemitus, immoto tamen ſitu corporis. Erige nunc verò pectus, ait Theodorus, obtemperat, & illico evoluto ſupra umbilicum induſio detegit ventrem, adverſa crura, anticamque corporis faciem. Mirabar ego attonita, cùm muta-

to loco tranſit ad dexterum miſeræ l
tus Lanie beatus ille.

Tull. Imò Laniandus carnifex Qui
præterea quærebat in quod acueret e
feram illam crudelitatem?

Oct. Audi: & eam partem tuetur ill
limis oculis; at cùm apertam, & para
tam vidit, nec mora, cœpit flagris cæ
dere acerrimè, tres quatuorve pollice
infrà umbilicũ. Hic tu de eius ſæuis ver
berum momentis altiuſque feris excla
mat illa, gemitu edito. Direxit ad hæ
ictuum tempeſtatem ſubtus alvũ ad fe
mina, & inter femineum; ita ut hoc cru
ciatu miſerè angi teſtarentur lachryma
manantes ubertim ex oculis. Demũ re
diit poſt eam hyemẽ ſerena miſerę tẽpe-
ſtas, hic deſiit verberum imber, humum
oſculatur, & veſtibus adornatis, ad me
reſpicit. Nunc, nata, inquit, tuæ partes
agũtur, tranſiin hæc quę deſero, fortitu-
diuis caſtra. Solvit mihi veſtẽ, quæ cum
defluxiſſet ad pedes, induſium altiſſimè
mihi circumquaque revolvit, ita ut nu-
da oculis Theodori & lanienæ antica,
poſticaque corporis membra, objice-
ret, Habebis te inquit, forriter, nata;
quæ ſuccedant momentaneis his ærum-

nis,& interiori in pectore enascantur gaudia ipsa senties, nec ego fando exequar; nunc mitte te in genua, quam vellem, inquam, hoc officio, ipsa fungere, in eluendâ me, mater, quæ mihi inflixeris verbera, feram sanè, ut tu tulisti, constanter, & fortiter. Id quidem fieri non potest, reponit, Theodori juris es ut sum ego, sed vis vinciri tibi manus? Volo, inquam, & ut volebam devinctæ mihi sunt, eo modo ut earum ope non uterer, etiamsi eniterer.

Tull. Pascebantur interea flore pulchritudinis tuæ Theodori oculi.

Oct. Imò admoto ad aures ore, insusurravit *agere, & pati fortia* generosi animi esse.

Tull. Sic *agere & pati fortia*, dixit Livius *Romanum est.*

Oct. Volo experiri utrum matrem fortitudine superes, Theodorus ad me-si obmutueris palmam feres. Pòsi ex pansa volâ alteram alteramque mihi clunem fovet; strictis dehinc duorum digitorum vnguibus summam cutem tanquam forcipe apprehendit, & vehementer vulsit: Tamen obmutui recentâ animâ & extincto imo in pecto-

re gemitu. Dehinc è lanugine pubis tres quatuorve pilos, poſtquàm pu bem totam ad Perynæum uſque man obtexiſſet ardenti & fervidâ, ſummi itidem unguibus arripuit, & ſimu momento avulſit: Nec propterea null me tangi teſtata ſum doloris ſenſu.

Tull. Fortis es, Octavia. Qui Cato ad te; Eodem autem ſuplicij ge nere appètita eſt mater tua?

Oct. Evolve veſtes, Sempronia, a eam Theodorus, revela excetram i lam tuam, inquit: Dicto citiùs nuda admovet clunes. Ille adſigit ungues intremuit & femur alterum tulit in al tum dolore victa, nihil tamen locut eſt.

Tull. Hæc prima fabulæ pars; alter eſt quam expecto de barbato Cincin nato.

Oct. Replicat veſtem & induſium quâ pars bona latet; objicit uterum pulcrum, politum, niveum Theodo ro: Venereum campum lanâ veſtitum ut dicebam, ſpiſſa, criſpa, venefica a perit: Ille aliquot intercipit pilos, un omnes vellicat, poſt vi impreſsâ di vellit.

Tull. O rem ridiculam, & ludo; prægnantem non inficeto!

Oct. Infrendere illa præ dolore; nec ideo verbum, aut gemitum emisit.

Tull. Expedi tandem hanc narrationem.

Oct. Vapulavit, flagro proſciſſa ſum, nec elapſum mihi ex ore verbum, aut è pectore gemitus, qui ignaviam exprobraret Poſt, Penates repetimus. Ah, ah, ah; jam attingebam oſtij limina, cùm mater ad me, ut te habes nata? Doleo mater, reſpondeo: Momento faxo, inquit, dolorem excipiat voluptas deliciis affluens; mihi quidem mihi ſentio nates & femora veluti formicis pererrari; num tibi idem quaſi æſtuantis impetiginis ardor? Planè ita eſt, inquam, ſubſultant mihi ſub cute innumeri obtuſæ cujuſdam ægritudinis pruritus, potiùs quàm acumina, & incendi me ſentio. Vertentur hæc omnia, reponit, qualiacunque tandem ſint, in gaudij inexhauſti fontem; & me induxit in cubiculum meũ: Projice te in lectum, inquit, finge

animi ægritudinem quam non habe mox mitto ad te Caviceum tuum. Se volo ludi hujus qui vos committe postea abs te reddi rationem : Paul post quàm abiit, venit ad me Caviceus; projectam in lecto amplectitur suaviis mulcet, tactu irritat ad gaudium. Audio, inquit, tibi malè esse & pessimè est, repono; nam audio te mihi subirasci: Quid verò erroris au delicti admisi in me. Pura es sanè ab omni in me delicto, corculum, inquit me gaudiis hactenus cumulasti summis, summam tuis in amplexibus inveni felicitatem. Si de te conqueror nihili sim, in qua scilicet omnes delicias, omnes amorum cupiditates nacta est mea mentula. Hæc fatus educit è medio femore mentulam, manum adhibere rogat turgescenti, & momento pòst adsilit in lectum, & demissis femoralibus, detectoque ad zonam usque mihi uterus, provolvit se in me. Inflixit protinus hastam, ac illicò ad primum concussum, profluit mihi largus & abundans è lumbis Veneris imber. Moriar, mea Tullia, si unquam ea sit

visa res sensibus meis gratior. Vno verbo omnia? Hac coïtione, ter mihi litatum est Veneri, continua titillatione, aperto mihi ad opus gaudij summi gurgite: Cùm verò Caviceus ad metam pervenit, libidinem in me meam aquâ suâ pluviâ non restinxit, incendit novam & cùm exscendisset, uri me parantes ocelli docuere. Manum admovit horto meo, hoc tactu soluta sum inani Veneris imagine.

Tull. Rem mirificè narras, nihil tamen novi in his rebus; nam verberibus incussis eliciuntur ex omni corporis parte, quæ conducere solet ad Venerem, infinitæ spirituum alacriorum, vegetiorum, & igniculis fervidiorum compactis velut cohortes: Quæ dehinc in locos nostros, in vulvam, in spermatica vasa, quòd consentanea sint, spontè advolant. Hinc pruritus, (& inflammatæ Veneris libido. En quod tibi pro miraculo queat esse: Dux nostra Leonora tam celebri nobilitate clara, tantâ fulgens pulchritudine, tot animi corporisque dotibus præcellens, verberibus debet fœcunditatem. Dux

maritus deperibat puellam, nullam ta-
men ex eâ procreabat sobolem, quod
ægerrimè ferebat. Tentata quæ ars a
industria ostentant omnia, nullus e
perimentis locus negatus; lusa ars
industria profuit nihil. Tandem ex Ar
bis responso, cæsa, ut tu es, virgis Le
nora parentis suæ manu. Ad hanc die
nullam ex Venere ceperat voluptaten
Hoc verò temporis momento, cùi
primùm ad eam explosit Dux catapu
tam vehementissimè mota est. Lacessi
iterum verberibus lumbi, clunes & fe
mora ad Venerem incensa, post ali
quot dies; Tunc parùm absuit, qui
sub marito subagitante deficeret pra
voluptate, in effluvium mirabile solut
est. Tandem parvo temporis interjecto
spatio perpessa idem incentivi genus,
magna cum voluptate, maritum ex-
cepit, & rigidæ caudę salaces ictus. Im-
prægnata est, uteroque gerit. Sed &
audio esse nostros inter homines Al-
phonsum Marchionem quem verbera
excitant ad pugnam, alioquin imbel-
lem & ignavum. Virgis cædi sibi nates
jubet, vapulat egregiè; prostat interim

li vxor reſupina in lecto. Dum vapu-
it arrigit, & quò acriores ictus, eò
entigo vehementior. Cùm parata ſibi
idet arma, aggreditur jacentem, & ra-
idiſſimos ſciens in ſubſtratam motus,
erfundit in ſubantem cœleſtia Vene-
is dona, & omnes, quæ ex Venere
api poſſunt, capit voluptates.

Oct. Sed verò ſi experta ipſa eſſes,
uam non putem fore tibi admira-
ionem?

Tull. Non experta quidem ſum; ſed
xperiar & etiam ſequenti nocte pro-
imâ: Nam volo te frui Lampridij mei
mplexibus, qui jam per octo dies ru-
e detentus cum Callia, ferias à Vene-
e agit, ſed dedit ad me literas quibus
e craſtinâ die monet adfuturum, Cal-
iam velle ad ſe eam ego, quem nego-
ia neſcio quæ illic habent à quibus ſe
iondûm expedire poſſit.

Oct. Videbimus. Sed oblita es de Iu-
iæ nuptiis cùm devirginata eſt, referre
quæ à matre accepiſti.

Tull. Hæc ſanè ſunt; ſcis nuptias
velut clandeſtinas fuiſſe. Aberat pater
tuus, acciti ex affinibus nulli, intrò

res acta est ut in fabulis veterum le-
tur, nullis inspectantibus. Nam, an-
quàm Sempronia novem duceret n-
ptam ad genialem thorum passuran,
implevit mollem animum malign
consiliis. Quæ dixerit, quæ jusserit c
ci, fierive, quæ utique & dixit,
fecit inepta, intelliges. Ascenderat
cubiculum Iuliæ Iocondus, nam ill
res patranda erat, & exhaustis à Sen
pronia viribus arma interrogabat vir
lia, an satis esset ad pugnam anim
Advenit domum Sempronia, & Iuliar
nexui tradidit. Enimverò, inquit, vol
vestibus nudari à me Iuliam, Iocond
tibi Denudat suis manibus puellan
relicto indusio vix tuente pudoren
ab oculis Iocondi. Mox abiit; vo
vobis relinquo, inquit, agite res ve-
stras & in proximum secessit cubicu-
lum è quo in id prospectus patens da-
tur; nam ostium hiscebat ut & Iuliæ.
Illicò advolvitur genibus Iocondi Iulia,
id scilicet edocta, facilis tibi ero, inquit,
& omnibus tuis voluptatibus obse-
quens dum vixero, si secus contigerit,
plecte sontem. Osculatur ille, & eri-

git puellam. Exue autem indusium, inquit, corculum; sed cùm vidit ad hæc vultum rubore suffundi, ipse erubescentem & pavidam exspoliat. Vbi defluxit ad pedes indusium, evertit in lecti latus resupinam, mammas parvas, duras, orbiculatas, cãdidas, sororiantes manibus terit, & osculis premit. Pòstpectus, ventrem, crura oculis legit, ad demùm cogitationem, & obrutum in Veneris hortulum defigit. Vt sibi eam partem tractari, premi, diduci labia, digitum immitti sentit rudis puellas eh, eh, ah, clamabat, miscens clamori gemitus & suspiria. Nunc, inquit Iocondus lectum ostendens, colloca te in hoc duelli nostri campo. O venusta membra quæ me cupidine inflammant! Illa obtemperans mittit se in lectum! hoc aspectu ignescere cœpit & turgescere salax cauda: Igitur ad latus puellæ fudit se Iocondus? momento Iulia pulvinum suis subjecit natibus non rogata; femina quam potuit latissimè aperuit, & , quod rideas, ipsa ultrò injecit manum in viri penem. Ille in risum erupit, quid hæc novæ Veneris

facies indicat mihi? ait. Agedum, & dicto citiùs intrà puellæ femina se m-tit pronus. Illa clavum manu non - mittebat, ac ipsa dirigebat in se ru-tis mentulæ cursum, in fissuram su ultrò pilum figens, pòst tollit crura - tiùs; ita ut talis pertingeret nates. c ad Venerem ipsa se composuit: E-nim, cùm sensit summum mentulæ - put intrà cadurda esse immissum, - move nunc manum, inquit Iocond, cætera ego peregero. Ambas illicò n-nus Iulia in superequitantis lumbs injicit, & arctissimò amplexu ligat; d Iocondus cujus mentula tentigi rumpebatur totis viribus torsit in - tima contum vi sibi viam aperie, quò nulli hactenus libidini fuerat. I clamorem misit, nec tamen situm m-tavit corporis, & tertio quarto ve co-cussu in abditiora Veneris adyta intr-sit se feruida felixque mentula.

Oct. Agnovit in virgine illæsum p-dicitiæ decus Iocondus, sensit nullis i quinatam fuisse amplexibus.

Tull. Agnovit ut nostri homines so lent quibus in primis coitionibus pl

rumque de virginitate virginibus fides.

Oct. Verebar ut quæ ſe ipſa patrandæ ei accomodaſſet id ei fraudi eſſet.

Tull. Intellexit facilè Iocondus manaſſe has artes à Sempronia? ac poſtquam primo hoc concubitu uxorem Iuliam ſacraſſet. Quid verò, inquit, Iulia mea te tam doctam judicaſſet? Profectò me in admirationem ingenii tui traxiſti, cùm pulvinum natibus tuis ſubdiſti, cùm mea arma ipſa in te fixiſti, quibus lethum pudicitiæ tuæ conſciſeres, cùm me es amplexata, cùm vibraſti clunes tam frequenti motu, criſpantibus, criſpantibus lumbis, cùm voluptatem teſtata es ſuſpiriis ignitiſque tuis, eheu, eheu. Illa verò ſilebat; age, age, eloquere quæ tegis hoc ſilentio tuo, aiebat Iocondus. Non auſim, inquit Iulia, ſed hæc omnia, ut accepi, fieri debent, & ſolent etiam à pudiciſſimis, vt ego ſum. Quis verò, reponit Iocondus, dixit fieri ſolere? Noli, refert Iulia, extorquere id à me ut fatear: Volo verò dicas, adjicit ille, ni dixeris non ita judicabo puram, ut ais eſſe. Sed, amabo, ne altieri unquam dixeris, ait Iulia, quæ me tibi

jubit dicere. Monuit Sempronia tale me præstare tibi ex officio, & mune meo esse,& sacramento adegit pollic rer me facturam, Bene est, inquit condus: Cave verò tu me subodoret te mihi id secreti revelasse: Interea omnia & audiebat, & videbat Sempron, quod utrumque fallebat.

Oct. Quâ spe illusit puellæ credutati tam maligno consilio?

Tull. Nempe sperabat inde futuru ut puellæ mores tanquam liberior suspecti Iocondo fierent, sed de his neutri ne verbum quidem fecit hactenu

Oct. Atenim instituteras non perf cisti narrationem.

Tull. Vt omnino implevit puell vulvam crassâ & obdurâ mentula i eam ad coleos usque inductâ; me cru cias, ingemuit Iulia; parce,parce. Ill interim crebris subagitationibus urge bat. Dùm vehementiores se in con cussiones fundit, Oh, oh, inquit Iulia præ voluptate morior, perge, perge preme, impete fortiter, adige altiùs telum.

Oct. Ah, ah, ah;

Scilicet

Tullia. Scilicet id consilij dederat
empronia: Cùm primùm te, Iulia,
liquâ tangi titillatione in illis locis
nseris, testare majorem etiam Sen-
ire, quàm verè senties voluptatem.
Vrge maritum verbis, osculis, suspiriis,
notitationibus: Sin minùs; stupidam
: & saxeam credat, quod nolim, qui
neus est in te amor, accidere. Igitur
d primam pruriginem puella intacta,
: cujus in locis ingens seminis geni-
ilis ardebat vis, cœpit nates vibra-
:, succutere, quanto poterat impul-
l, Iocondum quem incredibili vo-
uptate perfudit. Nec sanè Iuliæ minor
electatio; nam per longas, conci-
tasque motitationes tandem in pro-
uvium Veneris dilabi se senti; hei,
ei, hei, exclamat. Quid hoc est rei? Quid
ntio? Deficio: Hæc dicens obmu-
uit, velut mota mente, ingemiscens,
ontremiscens. Manum Iocondus vul-
æ languentis admovet, & extracto, ita
t caput tantùm intrò lateret, pene in-
enit infectum liquido Veneris conta-
io, nec adhuc ipse evomuerat in vulvæ
num libidinis suæ virus. Tunc impel-

lit haſtam, concutit premit, nec illa mo-
vebatur; ſuſtitit tantiſper ille. Cid
verò is ſibi vult ſtupor tuus? Iulia, in-
quit, ſuaviis labia roſea laceſcens: Sic
deficio, reſpondit, me voluptate in-
tâ implevisti, ut ad cumulum felici-
tis meæ nihil addi præterea poſſe ar-
trer; præterea mediuſtedius nihil. Ite-
grat ille concuſſiones; jam apud me
non ſum, aiebat illa, ita me hæ con-
frictiones ad Superos tollunt; & ſa
demùm commoveri denuo cœpit, &
ſubare, ſubſultare, donec ſe fervo
rore intrò ſentit irrigari. Ah, ah, a,
exclamabat: Quid etiàm iſtud eſt? t-
râque Iocondus manu ad ſe admo-
bat puellæ nates, præſto illa uterm
& lumbos altiſſimè ſuſtulit: Intern
extillabat in ejus concham igneus
condi tubus, In eam imò verſa e,
amentiam ut, cùm deplueret pro-
cus humor ſtillatim, manu injeci
virile telum caperet, exprimeret,
mulgeret, ne quid omnino ſibi
tam dulci deperiret munere. Teſticu
Iocondi molliter compreſſis, qu
foveret, penem egregie emunxit,

ne guttula quidem exciderit cùm edu-
ctus est è vagina.

Oct. Tam longo certamine non fra-
cti sunt delicatæ puellæ artus? Sed vires
amor, & amoris comes voluptas sup-
petebat.

Tull. Vno præterea concubitu ad
lucem recreata est Iulia. Is verò pri-
mus duorum trium ve loco fuit? alter,
ut ipsa fassa est, minorem in ejus ve-
nas voluptatis sensum infudit: Nam
post sextam septimamque decussio-
nem, recluso rivo ex Iocondi lumbis
Venereum virus, cùm primũ Iulia exo-
rienti inciperet pruritu æstuare, depluit,
nec ad Veneris metas perducta est.

Oct. Nocte tamen sequenti, ut re-
fers, bis in ejus effusus est complexus
Iocondus.

Tull. Sed soluto priùs beatæ matris
quæ vulvæ stipendio. Ei meret: Itaque
integris non est potita mariti lumbis,
nisi bis alterum abhinc mensem.

Oct. Nam expresso à matre priori-
bus in amplexibus Veneris succo,
quod superest, fex tibi videtur & lu-
tum.

Tull. Menſe altero poſt nupti:, dum ludit cum Semproniâ Iocond:, vis me patrem fieri, Domina? :; volo, reſpondet illa: Qui verò po- ro,reponit,ni per te liceat ſemine fer- do, & vivido implerit Iuliæ arvu:. permitte me ter eam inire, & integ:s volvere Cupidinis fluctus in ejus ir- mum ſinum; & ſanè miſera ſævos - tis, & ſcio, labores exantlavit: Nı ſcio quam malè exceperit inſontẽ Tl- reſia, amita tua, quòd libidinoſiorı putes quàm eſt. Permitto, inquit Se- pronia, ſed ea tamen conditione, prægnans tibi fiat, quod fingetur lumbis tuis ſemen hic octo ſequentil: diebus, volo tribus coïtibus unâ no: in eam effundas, colliqueſcens in Di- nes tuæ amplexibus: Igitur octavâ eâ die nocte, ſoluto pudicitiæ vincu reductâ cataracta à puellæ oſtio, lib: inſperſit puellæ hortum fertili imbr, atque ex his temporibus putat Se- pronia utero Iuliam concepiſſe: Na aliquæ imprægnationis notæ in pue: ore, & nauſeâ apparent.

Oct. Moriar, ni peſſimè Thereſia

derim quæ indigno cruciatu tam
beralem & ingenuam puellam vexa-
erit.

Tull. Moriar itidem ego, ni adver-
is matrem tuam ſævitiam illam vitio
erterim; nam ut ſibi perſuaſit ipſa,
uellam uri libidine Veneris, cupidi-
ate, Thereſiam convenit: ſignificat
timere pudicitiæ Iuliæ, quòd minùs
udicam præſentiſcat. Opus illi eſſe
everiori medicinâ, quâ nimirum in
onæ matrisfamilias officiis continea-
ur; cavere oportere ab adoleſcentiæ
ſtu & inſidiis. Rogat mitti ad ſe The-
eſia, mittitur; ſed priùs exoluto è
umbis pudicitiæ vinculo, quod cuſto-
iendum Semproniæ datur. Suſcipit
herefia alumnam alacri vultu; dat
piſtolam ad Iocondum petit eam ſi-
i relinqui per tres dies, velle ſe puel-
e, quam aluit, quam edocuit, aſpectu
d ſatietatem frui, quâ tandiu caruerit:
oſt multos ſermones petit à Iulianum
velit probare ſe eſſe & eſſe verè puri-
ſimam; reſpondet illa, velle. Igitur,
nquit, his tribus diebus jejunio ma-
erabis corpus, & flagris à me cedi

cupies: Faciam quod volueris, rep-
nit Iulia, pensi esse mei quicquid ji-
seris ducam. Itaque primâ die vapul-
vit, sed leuiusculè; secundâ acer-
mè; tertiâ non ita dirè, atque sic eme-
data remissa est domum cùm Sol occ-
deret. Aberat domo Sempronia, ad-
rat Iocondus, qui ut lepidam adven-
se sibi uxorem vidit, in ejus advolav-
amplexus. Renidens illa, regredior
inquit, ut castam decet, tui avidissim.
Post brevem collocutionem induc-
eam in thalamum suum; enarrat il-
quæ sibi contigerint omnia; deflet in-
felicis sortem Iocondus, solatur, spo-
det se in posterum illi diligentiori cu-
invigilaturum, ne quid deinceps detr-
menti aut ærumnæ patiatur. Pòst su-
viatur, & missâ sub stolam manu ga-
det pudicitiam non esse occlusam vi-
culo desideriis suis. Projicit resupinar
in lectum, & plenis coïtibus tribus
trium dierum ab ejus animo obliter-
memoriam, & perpesi doloris.

Oct. Nesciit mater? Nihil subirat
est Iocondo?

Tull. Nihil sanè; nequidem suspicio

e assecuta est; nam paulò antequam
igrederetur domum evaserat Iocon-
is, ac posteà regressus salutavit uxo-
m ac si non vidisset hos tres ante
es.

Oct. Matrem sanè insalutatam non
iquit.

Tull. Esse dixit Iulia quòd secum
mmunicaret Iocondus de negotio,
od illi considerat expediendum.
gressi uterque cubiculum petunt Vi-
orij. Iussa interim Iulia, dum rever-
retur, maritum expectare. Tu putas,
quit Iocondus, velle me Iuliæ meæ
nplexus tuis anteponere? Volo in
perfundere quicquid in me libidinis
t. ôsculatur, tractat, arrigit, tollit
sa vestes & indusium, ut solet, am-
ectitur ante se stantem, telum vi-
rantem, & recidens in lectum pu-
nam molitur. Vno ille impetu infligit
vulvam mucronem teli. Quid plura?
es peragitur; pòst revertitur ad uxo-
em Iocondus cum Sempronia. Sede-
at in lecto Iulia quam aggreditur ser-
none Iocondus: Volo, Iulia, hæc
omina nostra noverit qualis sis quàm

casta & pudica; volo etiam ab ej
manibus pudicitiæ vinculum hoc ind
as; testem habebis pudicitiæ tuæ opc
tunam tibi & mihi. Laudavit Iuliæ vi
tutem Sempronia, ac animi in ha
obeundâ re alacritatem. Iuliæ ver
pars ludicra in vincula missa est: De tu
verò, Octavia, nocte proximâ experi
an sit ludis tam apta omnibus qu
Venus novit, quàm Veneri formâ
venustate similis es.

Oct. Faciam, spero, ne tu diutiu
dubites; ac magnâ cum suâ voluptat
sentiet Lampridius me fontem ess
dulcissimi gaudij,

ALOISIÆ SIGEÆ TOLETANÆ.

SATYRÆ SOTADICÆ DE ARCANIS AMORIS ET VENERIS.

Pars Secunda.

VENERES.

Cùm vir nubit in fæminan
viris porrecturam, quid cupiatur
vbi sexus perdidit lacum? Vb
scelus est id, quod non proficit sci
re? Vbi venus mutatur in alte
ram formam? Vbi amor quæri
tur, nec videtur? Iubemus insur
gere leges, armari iura gladi
vltore, vt ea quisitos pœnis su
dantur infaries, qui sunt, vel qu
futuri sunt rei. Constantinu
& Constans Impp in l. cùm vi
31. Cod. Ad legem Iuliam d
Adulteriis & stupro.

VENERES.

OCTAVIA, TVLLIA, LAMPRIDIVS, RANGONIVS.

Oct. VOluptates hujus noctis quàm ſuaves futuræ ſint perſuaſiſti intimis medullarum mearum ſenſibus pruriginoſa hac tua oratione.

Tull. Atenim duplo majores capies quàm potui polliceri libidini tuæ procaci, quidquid pollicita ſim.

Oct. Scilicet aderit, cum Rangonio, Lampridius, & nobis ambo militabunt.

Tull. Tibi ſanè vterque pugnabit.

Oct. A page. Paucas poſt horas rumperent veredum meum equiſones hi tam acres.

Tull. A page, inepta tu. Vna bellè ſufficies duobus; & experta fatebere

etiam præ te Heroas esse nihili.

Oct. Non faciam, cognata, non faciam, putas me tam salacem? Ego voluptatibus totâ nocte perfunderer Dearum cibo ingurgitarer? Tu nihil gustares oblectamenti? Apage, apage non faciam.

Tull. Vtcunque se res habebit, se res. Tu facies, tu facies. Vide. *Superanda tibi omnis Veneris fortuna ferendo est.* Vide.

Oct. O! O! fores obduxisti tuas cataractâ illâ improbâ. Quid de me futurum speras, si in partem non venies laboris? Quum mihi tam benè cupias, malè habebo.

Tull. Macte animo, peregi ego quatuor: Times duos?

Oct. Sed duo illi viribus præstant, & inexhausto libidinis rivo superant. Ais Lampridium in stadio tuo duodecim solitum esse conficere curricula. De Rangonio loqueris quæ non longè absint a portento. Non sufficeret Cottyto duobus vna.

Tull. Narravit de Rangonio, quæ superant omnem futuentium fidem, Lam-

ridius. Scis esse familiarissimos.

Oct. Quæ narravit? Nunquid etiam enit tecum in certamen?

Tull. Cum esset nudiustertius in-ressus hanc urbem nostram, adduxit ospitem ad nos Lampridius, non de-ignante Calliâ. Vide humanitatem, tiam amore meo inflammat. Dein ısanâ furentem cupidine ostentatione romissorum solatur. Brevi felicitatis ımmæ quâ frueretur, vt loqui solet, cit forè participem. Benè sperare bet. Paciscitur, inconsultâ me, ve-:rem meam.

Oct. Nec subirata es.

Tull. Dic ipsa tibi. Irata sum, etiram :erbè testata. At ille, vt animi motus omponeret, ignosce, inquit, Domina nea, Regina mea, Dea mea facilitati neæ. Scio, per te non stabit quin ex-ılvam fidem meam. Vidit te Rango-ıus, & miserè perit: Videram eius co-gatam Neapoli, & miserè peribam. Iussse finxit amore incendi, vt meo rueret. Convênit cum eâ: induxit me i puellæ cubiculum: nocte fruor cu-pâ venere, dùm se credit Laura, id ei

nomen, Rangonij indulgere amplei-bus. Num debui tanti esse memor be-neficij? Ignosce, Regina mea; dum sequor officium, eam in offensam im-pinus incidi.

Oct. Quid tu ad hæc?

T*ull.* Emolliit durum animum vo amantis. Quid me vis facere? Repon. Nùm te pudet me in id devolui dec-coris, quæ tua sum? Sed enim, inqu, huic vni tantùm culpæ succumbe; fi te amore Rangonij, & Iampridij ti precibus flecti. Nihil tibi a me tim in posterum; nihil continget quod gr-tum, quod honestum non sit. Consen: sed, Lampridi, inquam; nosti Oct-viam.

Oct. Est quod ego succenseam tib vt tu Lampridio.

T*ull.* Tace, inepta: aperui menter scilicet de te in ejus amplexus mitte da. Quò te bearem dixi. Sed ego Rangonius interim, reponit, rump mur tentigine. Si differri velis id ga dium ad tenebras, resolvemur vterqu ad speciem eccè tuam, quæ nos vri Concede saltem vnam vtrique felici

item. Quid honoris, refero, accedet nomini tuo, si me dehonestaveris alieno concubitu? Tu quidem vtere jure tuo. Exorari eâ demùm conditione me sum passa, scilicet vt Rangonio ad cursum vnum aperirem stadium meum & cupidineum agonem, vltra nihil datum. Velle integrum nec exhaustum in sulcum tuum agi vtrunque.

Oct. Vt venient integri ex tuis amplexibus?

T*ull.* Hæc res in hortis nostris agebatur, in quos prospectus nullus nisi è cubiculo meo; clausa verò & tuta omnia. Expectans quid proficeret socialis non longè deambulabat Rangonius, spectabatque identidem me ignescentibus oculis. Tunc ad eum Lampridius, immortales pro cœlesti munere redde gratias Tulliæ, inquit, & ad summum bonum veni. Ita sum a naturâ comparata vt ab omni longissimè absim impudentiâ. Vbi propior factus est, erubui: Ille verò osculum dedit. impudentiam ipse suam accusavit, & excusavit. Dùm loquitur specum illam frigoris captandi causa ad horti angu-

lum ſtructam jam intraveramus,& n-
biſcum Lampridius. Eſt quod te ſc-
velim, Domina, ad me Lampridii,
tuâque intereſt ſciri, Rangoni. Qu
vero iſtud eſt? Ait Rangonius. Suſp
riis, oſculis, reponit Lampridius,
criſpantis lumbi furoribus loquet
mox ipſa tibi Tullia. Te immò Ven
perdat, refero, nugarum artifex ſoler
Me manu extra ſpecum extrahit: ign
ſce, Rangoni, ait, mox reddam, æqu
tibi puram ac nunc eſt. Nolo eam a
oculis tuis fugere, quæ oculorum tuo
rum meorumque lux eſt. Paucis volo
Tunc ad me, neſcis, Tullia, quem habi
tura ſis equiſonem. Neminem unquam
mortalium faſſæ ſunt puellæ & Rom
& Venetiis, quibuſcum rem habuit,
tam abundanti venerei imbris copiâ
muliebres ſulcos irrigaſſe ac Rango-
nium. Quod Hieronymo Mercuriali,
poſtquàm omnia quæ de eo diceban-
tur diligenter exploravit, pro mira-
culo fuit, non tantum ſtupori.

Oct. Interea quid Rangonius cum œ-
ſtio, cum furore, cum mentula ſua? Ah!
Ah! Audio neſcio quid ſtrepitus; ve-

iunt. Vt timeo, vt pudet!

Tull. *O hymen, o hymenæe, hymen ades hymenæe.* Ecce Lampridium. Quid ve- solus, Lampridi; Quid de sodali a- um?

Lamp. Apud Mendozam, vrbi præ- ctum, virum bonum & comem cæna- mus. Detinet Rangonium multa su- er ejus rebus, parentibus, & affinibus gitans, & seria, vt est ingeniosæ vrba- tatis, ridiculis miscens. Ipse secessi a- oris æstu, qui me, dùm de vobis co- to, cepit, in rabiem versus quam O- avia curet, si me velit sanum, & suum. uid taces Octauia?

Oct. Pudore, Tullia mea, sepulta mihi ens audaciam adimit, verba negat.

Lamp. Osculum etiam negas? Me iserum!

Tull. Agedum, Octauia, quid refugis? ectus hic vix nos quatuor, cum vene- t Rangonius, stipatos capiet: Nulli æterea locus, ne quidem pudori. Proi- e hanc à te amentiam fatua.

Oct. Qui me, fatua tu, dejectis operi- entis nudam aperis Lampridij ocu- s?

Lamp. Quam venuſta, quam tene
membra!

Tull. Volo, Octauia, te putes me e
alteram. Rumpitur Lampridius: nùm
miſerebit miſelli?

Lamp. Faue, Tullia, fac patiatur O-
ctauia ſe amari, & pulchritudinis, j-
uentutiſque ſuæ florem me legere.
corpus venereum!

Oct. Abi, abi: jam vociferor ſi vlt.
tentes.

Tull. Quæ te tenent intemperiæ; Sa
es? Iam, per Deam Pertundam! ſi am
cum nolueris Lampridium, habebis m
inimicam.

Oct. Interim & mammas, & pectu
& omnia corporis membra man
Lampridius ille tuus impudicâ conſc
lerat.

Lamp. Quam aptè hiat tibi Veneri
concha! quàm commodo ſitu pa
proſtat ludicra! quàm molli obnupt
lanugine!

Oct. Eh! Eh! quid agis? Iam me oc
cupas totam. Quid propudioſa facia
poſt id flagitium?

Tull. Amplectere Octauiam Lamprid

Lampridium, Octavia. Nonnullæ e-
int meæ partes in hac fabula. Manu
c virile ſpiculum dirigam in fœmi-
eum ſcopum. Benè eſt, intrò hauſtum
t totum: ut benè altera pars alteri
nuenit! Nunc lateri ne parcas, Lam-
idi.

Oct. Quid vis? ut me opprimis, ut
itas, ut pulſas! Tolle manum, Tullia,
id me vellicas? Oh! Oh! Oh!

Tull. Tolle tu nates. Tolle, inquam,
olle altiùs. Succuſſus itera ſpiſſos, cre-
ros, vehementes, Bellè, bellè.

Lamp. Si te transfigi gaudes, Octauia,
ge oſculum.

Oct. Gaudeo, gaudeo: morior, Ah! Ah!
cione ſatis voluptati tuæ, quæ mihi
t ſumma voluptas? Vis ſuccutiam
ehementiùs? Faciã, ut maximè potero.

Tull. Fac igitur, nihil nugis opus: Mi-
abiliter. Quàm mobiles! quàm leues
ibi lambi! Tractabo interim, Lampri-
i, pruriginoſos tibi globulos: ſollicita-
o leni tactu ad officium & ſpumam.

Lamp. Vt me beatis vtraque! Vt vo-
uptatem meam paſcitis, tu tuo Necta-
e Tullia; tu tua Ambroſia, Octauia! En

En. Nunc, nunc, Octauia, Tolle, Tol lumbos. Acriter, acriter.

Tull. Langues, Octauia, langues?

Oct. Sentio, Sentio. Vt feruida vri hæc, ut rapido fertur impetu! Oſcular Oſculare. Iam & diffluo ego. Diſtillai mihi Veneris venæ. O! O! Sentio Iou cum Iunone concubitum. E cælo ven hæc voluptas. O! Oh? fundum, deficio fundum, deficio.

Tull. Quid Garris balbutiens? Fur dum aluei tui tetigit Lampridij ar chora?

Oct. Tetigiſſe credidi. Sed jam defic Lampridius, abit, anchoram ſoluit. Pa tere tamen, Lampridi, te Oſculer iterur atque iterum, te baſiationes meæ vo rent antequàm exſcendas ex vered meo.

Tnll. Vis fortè, ſalax, nouam ad pu gnam exſanguem nervum, & viribu defectum excitare? Non ita erit. A Rangonium redi, ne quid de te nobiſ que ſuſpicetur parùm pudici.

Lamp. Reuertar, ut ſuades, ad ſoda lem. Hanc fingam tantulam egiſſe mo ram cum prefecti conſobrino Federico.

Tull. Sed quam benè te habuit Octa-
ia? Vt voluptati visa est apta!

LAM. In eâ inveni omnino nihil,
uod ad te proximè non accedat, Tul-
a mea, quod meram, putamque Ve-
erem non sapiat. Sed de his postea.
alere.

Oct. Quas vero reddam tibi gratias,
ullia? Nunc verè scio quid sit Venus.
a me libidine impleuit. Pili præcipuè
tillauit longitudo, nam crassitudine,
auicei longè cedit temoni. Verè om-
ia gustaui Veneris bona.

Tull. Quæ dicebam de Lampridio
uenisse te vera, oppidò gaudeo.

Oct. Vidisti ut de toro lætus desi-
it, ut osculum dedit, molles natibus
npegit alapas? Te beatam! cui lude-
e ejus in amplexibus, cùm libet, licet.
ed te etiam incredili num affecit Ran-
onius voluptare?

Tull. Ad eam igitur, quam institue-
am, narrationem redeo, nam & velle
ideris, & gratissimus mihi quoque
ic sermo.

Oct. Quo me scilicet in meliorem
vocabis deliciarum tuarum partem.

Tull. Vt inter animalia homo, sic i-ter homines, Rangonius abundat se i-nis copiâ. Moneo, dicebat Lamprid s, ut opportuno cures corporis situ, nil tibi depereat. Nàm pro summâ m i est voluptate, summà te perfundi. h yæc abscessit.

Oct. Quid posteà?

Tull. Citato venit ad me cursu R-gonius. Nihil te, inquit, libidini me-ripiet; manu prehendit, ad angulu, vbi, vt scis, thorus, trahit volentem n-lentem. Alteram mittit in sinum n-num, Veneris sedem alterâ detegit, - ductis ad zonam vsque vestimen. Mox soluit ipse subligaculum sibi, ap-tis coleis.

Oct. Fuscinam vidisti, cùm fuit in p-cinctu, magnam, rigidam, Heroe, & dignam?

Tull. Qualis est ferè Lampridii, ad nullo quod perceperim, differunt d crimine, undecim duodecimue pollic latos in longitudinem fusam. Iam ja remittor, dicebat, commoda amo meo amorem tuum, Domina Sensi interim. sine sensu dilabi me in toru

passa sum. Ille effudit se in resupinam, & primùm, leui excitauit unguium impressione in pube igniculos, & proximè in eo, quod perynæum monui vori, interstitio, vbi ardentiores Veneris prurientis fasces. Agè, agè, dicebam, abscede; illudis mihi. Quid me incendis iam tuo amore inflammatam? Ergo accipe, ait, quicquid id est amoris mei, & momento impellit in libidinis venam spiculum. Vt sensi, malè, exclamo, male me habes malus. Audiit Lamprilius, & accurrens, caue, Tullia inquit, ne è proximo vico secundùm hunc murum tua vox exaudiatur. Cui non cognita honesto? Contine vocem, lumbos non contine.

Oct. Vidit pugnantes in hac palæstra, & continere ipse potuit a se risu, ab eoque furore qualem nuda mouet Venus;

Tull. Vidit, & cum insistere læuum mihi pedem humi videret, volo vtrique, adjicit, amicæ curæ officium impendere; sellam subjicit. Altiùsque hoc pacto sese in vterum penetrauit impressa mentula. Aperta manu ridens a-

lapam inflixit natibus Rangonii,& eiit è cellâ.

Oct. Ah! ah! ridiculum ſpectacu[lu]m Ridiculi vos vterque tu & Rangon[iu]s!

Tull. Tantiſper ſubſtitit immo[bil]is. Amplectere me,ait,Regina mea: N[u]m elanguebant artus deſides: Com[m]e-ctor.Ante tres menſes, ſubjicit, n[ul]la me vidit Venus, nulla impatient[ia]m libidinis ſolata eſt puella dulci efflu[vi]o. Sed,ut ſcias,vix inveneris, qui, ut e[go], tam abundanti hortum tuum irri[get] ſalsâ pluuiâ.

*Oct,*Impreſſo calcare, poterat & [p]o-teras curſum ſuſtinere?

Tullia. Cœpit vehementius ſubi[g]e-re; ad ſextam ſeptimamue concuſſ[io]-nem feruido me intùs imbre dilue[t]. Stillantis vis veretri tantùm mihi i[ll]is locis concitauit pruritum, vt temp[e]-rare non potuerim quin motus eier[em] feruidos.

Octauia. Ne ſcilicet, quam La-pridius marmoream à candore voc[at], ſaxeam crederet Rangonius, ſi ſtup[e]-res frigida & hebes.

Tullia. Video cœlos, diceba[t], ame[n]

mens, video cœlos apertos? & illi- semen emisit recluso fonte. Sen- me resolui, Concitatiori æstuans pi fuit subagitatione. Mistum est mini semen; nam & ipse resolutus t. Sed quater ego largo fluctu re- issa sum cum continua ille ignitæ bidinis ejaculatione, omnes meis lumbis omnium prurituum irritat quitias. Tandem palæstræ finis da- s. Fateor, Octavia, tanta nunquam ciduæ vis voluptatis vno concubitu nitalis arui furores restinxit.

Oct. Satiavit te voluptate. Si pugil æterea adfuisset novus, certamen fugisses? Nec te Lampridius iniit?

Tull. Sanè nova voluptas mihi pro- or fuisset ærumnæ, quàm gaudio. am exundanti restagnans semine vte- is, quod imbiberat, nihil prætereà udij aut petebat, aut pollicebatur.

Oct. Dicunt omne esse animal post itum triste.

Tull. Immò alacri vultu, lætis dictis, gnificavit Rangonius multo se gau- ere gaudio, quòd bonis liberè meis set potitus. Lampridium vocat; sed

ejus me ex vlnis expedio, & vtrique eripio, ne vltrò citròque iterùm ɔ- gerer Venerem pati, Lampridij gr i- ficandi causa. Veloci priùs in ædes ie recepi cursu, quam ferè animadve- runt. Interim, Octavia, ne quidem ɔ- nereæ tabis guttulam è Rangonij tuo in concham effusæ meam sensi di- xisse. Quid id sibi velit nescio. Sed si hoc me imprægnatam esse scirem co- cubitu, vt Calliam meum amo, m- rore conficeret.

Oct. Atenim verò, præ quartùm i- ratu tuo, quid istud?

Tull. Intelligo. Vis illam mea enarrem Romanam militiam,

Oct. Volo.

Tull. Inciderat, in morbum, quem ab initio longum fore, & lethale Medici iudicaverant, Callias, dùm R- mæ agit litis difficillimæ dirimend caussa cùm Ortobono Cognato me Ea me res vocaverat Romam; &, bo valetudini si tandem restitutus Callias, meæ opi curiosæ & amanti debet; nec negat. Vt primùm conv lescere cœpit, & omnis abscessit per

li metus, cupiditas cepit exhilarandi
nimi per continuos tres menses mœ-
re confecti & consepulti. Ventita-
at domum è proximâ viciniâ mulier
on admodum ætatis prouectæ, ex Vr-
nâ gente. Familiarissima cum illâ
ihi intererat necessitudo, & mecum
pe cubabat solatium vnicum ægro
nimo. Vnà nocte cùm serimus ser-
iones, facetiasque miscemus, fateor,
d intermissæ Veneris ludum converti
iterdum cogitationes meas. Vt inter-
ogabat; hos ignes respondeo, quos sen-
rem in venis meis reuiuiscere nullius
osse virtutis restingui constantiâ, &
idere. Ad hæc matrona elegantis &
beralis consuetudinis, si alia vlla, vo-
o te abdicatæ Veneris crastinâ luce sa-
ari donis ad vsque fastidium; &, si fa-
ia non es, voles. Nihil propterea, in-
uit, aut famę detrahetur, aut honori.
d solùm volo liberæ te meę permittas
otestati. Permitto, refero, quid ti-
neam quæ te vadem habeo; ducem se-
quor, & auspicem? Mane facto curare
ubet, sed modico prandio, corpus; nec
cibis impleri. Pectus, mammas, ven-

trem, femina, nates lauat ipsa suau-olentibus aquis, & Myrrheo oleo V-neris typum. Candidà induit stolā serico. Obscurari me credidi pelluci quadam nebulâ potiùs quàm veste t-gi. Pòst, curru vnà inuehimur in villa suburbanam, & amænissimos hortc. Et Flora illic & Venus per omnes . beræ & hilares ludunt, & rident ani tempestates; & omnis tempestas pe. petuum ver. Postquàm intrantes a. misere superbissimæ ædes, inducit n in conclaue interius, vbi perpetu lux condita crepusculo pudori faueb: & impudentiæ.

Oct. Libidinosæ petulantiæ apta sede:

Tull. Occurrit modesto ore & cu tu matrona anus. Faciam, inquit a Vrsinam conuersa, ut hæc tua puell gratias agat tibi plurimas voluptatibu ebria, paucas post horas. Hæc dicen prehendit manu: Mox abiit Vrsina ostioque clauso, intrò anus cunctan tem ducit. Principiò accipe nata, in quit, tibi quid expectandum, quid fe rendum. Amplius tua non es, sed Alpha betarum, quatuor, quos paraui agon

tuo. Gallus vnus eſt, Germanus alter, alij Florentia orti duo. Nam amat Florentinos domina mea. Omnes ab anno notiſſimi, alter alteri amiciſſimi, &, quod præſtat, ortu nobiles. Apage, refero, me occident tot palæſtritæ. Te miſereat mei, mater. Vnus ſufficiet; fac duellum ſit non pugna. Dimitte alios. Riſit illa, & dùm loquor, adſunt coràm præſto omnes. Delige, ait anus, quem velis excipere primum. ordinem pugnæ cuïque ſuum ipſa conſtitue; nam quo iuſſeris ad pugnam venient & amplexus. Ego manum porrigo Gallo, illi Turriano cognomen: Huic vero Aloiſium Conradum, Conrado Fabricium volo ſuccedere ex ordine. Aloiſius, ac Fabricius Florentini, Germanus Conradus. Tunc matrona claſſicum cecinit. O juvenes, inquit, docete hanc tam venuſtam, tam tenerã puellam, qualis apud ingenioſos, vt eſtis, in fœmineo corpore ſit libidinis vſus. Qui fortiùs in Venereo cãpo militauerit, pilum meliùs intorſerit, annulum hunc conſequuturus eſt virtutis ſuę præmium, & victoriæ brauium. An-

nulum oſtendit aureum adamante in-
cluſo micantem, Vrſinæ donum q
alacrius inſurgerent ad prælium. Al
alterius curſus numerate, ſubjicit; d
etiam cauebo ne per errorem conti-
betur numerus. Abite nunc, & age
res veſtras. Sub hæc exceſſit è co-
clavi.

Oct. Nuncquid timebas, quatuor ſ-
licet haſtis appetita circumquâque -
rectis?

Tull. Intelliges. Manum oſculat
Turrianus mihi, ſimulque rectâ in c-
biculi angulum ſipario obductum d-
ducit. Torus pedem vix vnum em-
nebat, & lucebat tremulo lichnus l-
mine, ac ſi eſſet jam libidinis ſibi n-
ſtræ conſcius. Tunc Tollit Fabrici
vocem, Heus tu, amice, ait, expedi n-
gotium illud tuum, nam & nos rump
mur; primum haud quaquam tibi l
cum inuidemus, ſed expedi. Fraus ab
rit, reſpondet Turrianus, quod tam ma
gna cum voluptate fiet, ne dubites, cit
fiet. Ego ſummo offuſa pudore, qui con
genitus eſt mihi, nec ſimulans, me
non eram. Rogat in lectum demitte

rem vltrò me:non audiebam. Impulſu molli dejicit, ferè repugnantem, & iam ſub veſtem alteram miſerat manum. Audiuere alii præcipitantiùs concidentem, & riſum ſuſtulere; ego gemitum. Quid iſtud eſt, aio, quam, mehercle, quæ hactenus vlla abſque labe pura & caſta egi vitam, quam verò judicabitis? Ineptum hunc, reponit Turrianus, pudorem expelle ex animo. Non prima perducta ex noſtros in amplexus: Paſſæ ſunt ex optimatum mulierum numero pulchriores furores noſtros, ut tu patiêris. Honeſtandi lupanaris, ornandæ libidinis inuenimus rationem. Nemo vitio tibi verterit quod nemo ſciet, quod tu ipſa, dùm peragimus, dum patramus laſciui, ſed honeſti, tibi dices proximè accedere ad virtutem. At At expedi, Turriane, clamabat Fabricius. Hac nos morâ enecas. Obſequor, refert, & eodem temporis puncto demiſſis femoralibus mentulam aperit, & incumbit in me: impellit in hiantem concham: compreſſione æſtuanti vrget: vehementi concutit niſu. Et cum non commouerer, ſaltem nunc, domina,

cum ad finem operis propero, inqu[illegible]
Veneri faue: Ego tremulo ſuccuſſu [illegible]
ueo currenti, & poſt paulò turgens
mentulæ rore ſentio intimam libidi[illegible]s
conſpergi aream. Nullus tunc pud[illegible]
locus, nulla honeſtatis ratio, nulla i[illegible]-
mo mei recordatio; colliqueſcere [illegible]
tiam cœpi. Sed iam attigerat metas; v[illegible]
ego ſub eo perſeci. Accurrit Conrad[illegible]
ego ſub eo perfecit. Accurrit Conrad[illegible]
vir bonus, ſed incultus, quod pace tu[illegible]
fiat, domina, inquit, verbis abſtineb[illegible]
re colloquar tecum. Nec plura; pillu[illegible]
rigidum, craſſum torquet neruoſus i[illegible]
vnceras, & ad quartam quintamu[illegible]
concuſſionem feruido, me ſemine mo-
uet ad nouam emittendi è lumbis ve-
nerei gari pruriginem. Quare mutat[illegible]
ordine occupaſti, inquam, Conrade, lo-
cum qui Aloiſij erat; Ita conuentu[illegible]
inter nos, refert. Venient ad te amb[illegible]
ſimul; etiam ſimul, puto, inibunt: Nam
ſtultos nos judicant, Gallos & Germa-
nos qui odio habemus ſcire, ajum, ubi
ſita ſit vera voluptas. Exceſſit Conra-
dus, eccè aduolant Aloiſius, Fabriciuſ-
que, Tolle crura, ait Fabricius, machæ-

ram intentans : Tollo Tunc effundit se
in pectur meum, & immergit in vlcus
insanabile machæram. Vtramque mihi
Aloisius tibiam sustollit, & sub popliti-
bus altera & altera missâ manu, agitat
ipse lumbos mihi nullo meo labore.
Procax ridiculæ motitationis genus.
Incendi me dixi; Sed dicto citius resta-
gnans Veneris spuma restinxit incen-
dium. Surgente Aloisio nouam se Fa-
bricus accingit ad pugnam. Rubicunda
illi, & minitabunda turgebat mentula.
Amabò, domina, obuerte te in faciem,
ait.

Oct. Scio quid dein.

Tull. Obuerto, ut volebat, quæ scie-
bam id mihi esse in lege per eorum
voluptatem ad meam ire. Atenim, ut
nates vidit quæ candore suo ebur &
niuem obscurarent! O te pulchram, ait.
Sed erige te in genua demisso superiori
corporis trunco. Demitto caput & pe-
ctus; tollo nates : Ambæ patebant viæ
quæ ad vtramque ducunt Venerem;
probam & castam alteram, scelestam
alteram & inquinatam. Quâ petes, ait
Aloisius, quâ tu, respondet Fabricius?

poſtea viderim.

Oct. Sic minatus eſt.

Tull. Et petiit quâ debebat & juua-bat. Truſit in intimam vulvam rapidum & igneum telum. Mammam utraqu cepit manu utraque. Poſt, agitare cœ-pit, & momento dulcis profluere riu-us in mollen Veneris ſinum: Et ego etiam miris deliniri deliciis: Præ vo-luptate parùm abfuit quin deficerem. Ea me ſeminis copia excreti ex Fabri-cij lumbis impleuit & demulſit; ea m copia excreti è meis exhauſit mihi vi-res! Hoc vno concubitu plus amiſ virium quàm prioribus tribus. Ità re acta eſt: & hic primus fabulæ actu ſcenis conſtans quatuor.

Octauia. Quam de Fabricio hunc petente corporis ſitum conceperam, v dicere aggreſſa es, fefellit me opinio Nam fallere ſolent Florentini Vene-rem. Delectari aiunt puerorum con-ſuetudine, caraſque illis eſſe puellas quæ ſe in pueros mutari velint, & puerile præſtare officium.

Tull. Experta ſum ego, & quid in his poſſint rebus documento ipſa tib

ro. Porro, nam curiosius singulis hæ-
ere dicendo nihil intereſt, eodem or-
line Turrianus, Conraduſque admiſ-
s equis in agonem meum deſcende-
unt. Cum procederet ad me Aloiſius,
aperuenit anus, Aloiſium, Fabricium-
que monet caueant obſcœno ne poſ-
m pollutam me queri eſſe concubitu.
Licere quidem intra corpus meum vo-
nerem imprimere quo ſulco velint,
emen tamen mittere non item licere:
i contra fecerint Vrſinam habituros
ratam, & in bonam mentem pecca-
uros. Vulvæ ſoli rependi debere hoc
moris tributum. Me etiam dicti ag-
reditur, & animo eſſem bono ad igno-
os adſultus hortata eſt. Tunc ſortiun-
ur inter ſe laus cui priùs contingat fo-
liendæ melioris huius partis; ſic lo-
quebantur. Illaudabilis voluptatis li-
entia omnem apud malos, & olidos
Cynædos ſuperat veræ laudis ſuavita-
em. Ego verò non patiar; inducias
peto, inquam, non longas. Igitur recta
iàjuere ad caſtam Venerem. Octo ſe
oc mòdo hæ habuere fututiones. Tur-
ianus mihi admodum cordi erat. In

anamo erat dono illi primitias igno obſequij dare, & me ab amato juvei hac etiam parte devirginari.

Octauia. Florentinis non vno in loc mulieribus ſita, nec vna Virginitas.

T*ullia.* Sed contumeliam id eſſe non donum reſpondit donanti Turria nus,& querelas miſcuit. Quem me eſſ putas, ait, domina? Abſit hæc meis al libidinibus amentia; a cogitationibu infamia; a conſuetudine ignominia Nulla mihi eſſe cara voluptas queat quæ tibi voluptas non ſit. Vnum Rogo ne dedigneris mihi gratificari. Quod voles, quidquid id demùm ſit, refero, volo; Sed roges nolo, capias volo. Liceat oculis meis divinæ pulchritudinis tuæ libero frui aſpectu. Depono veſtes ipſa ultrò, nec difficile opus; nam præter induſium & ſtolam nihil erat. Induſium ipſe ſua dejicit ad pedes manu. Vt nudam videt, baſiis terit igneis, tactibus luſtrat membra omnia liberioribus: De hinc turgentem & gravem mole caudam protrudit in vulvam, inguina inguinibus miſcet. Sequitur Conradus; Conrado ſuccedunt Aloiſius &

Fabricius. Novum belli genus. Nudam vt conſpexere, exultare & plaudere. Poſt puluinum toro tranſuerſum natibus ſubijcit Aloiſius. Nunc obuerte pronam te in faciem inquit, & nates obiice oculis & amoribus noſtris has pretioſas. Quid verò vultis? dicebam. parcite pauenti. Obliti eſtis eſſe me puellam, non puerum. Apage, refert Fabricius, quod nulla negare auſa eſt è tot præſtantibus, inter Romanas puellas, & ingenii & formę dotibus, tu ingenioſa & formoſa audes negare? Sed ad hanc rem horret animus, repono, ferre non potero; conficietis huic bello inaſſuetam. Ferre poteris, ſubjicit Aloiſius. Multo juniores hoc corporis vſu, apud noſtros homines, incląreſcunt Pluris conſtitit tibi anticæ Virginitatis occiſio. Cùm proficerem nihil, paui furentibus. Tunc pronus inclinat e in nates Aloiſius. Pilum poſtico admouet, pulſat, percutit, poſt ſummo niſu irrumpit. Ego gemitum miſi: ſed illicò extractum ex vlcere telum condit in vuluam; & multo ſemine depluit in lubricum vteri ſulcum.

Aggreditur, re peractâ, eodem modo Fabricius. Rapido vibrat hastam puram impetu, totamque breui in viscera abdidit. It reditque, aliquandiu repetitâ viâ; &, quod fieri posse non putabam, etiam inuasit me nescio cujus pruriginis rabies, vt huic me assuefieri rei posse, si velim, non dubitem. Sed absit Calliam hæc transuersum agat væcordia. Nec tamen abusus vltra modum est patientiâ meâ ad contumeliam. Suauissimam profudit voluptatem in vteri intimos sensus; nihilque, quo oblectari possem, hæc nebulonis turbavit intemperantia.

Oct. De Callia verò dic, amabo, nunquam hac tibi improbus parte illusit?

Tull. Fatebor, mea Octavia.

Oct. Fatebor itidem ego, mea Tullia.

Tull. Alterum post mensem quam nupsi, pomeridianis horis cùm esset Callias mecum, voluit nudari, voluit etiam interius deponi indusium. At, At sile.

Oct. Ah! Ah! video venientes ad nos Athletas nostros.

Tull. Audio loquentes. Macte vir-

ite, Octavia jam tibi ludendus egre-
ius ludus. Macte animo. Vt tibi bibet
tiens vulua nectareos calices?.

Oct. Contremisco.

Tull. Quod benè vertat, Rangoni, ec-
è te in venustissimæ puellæ, siquæ alia,
omplexus conjicio. Amore dignio-
em tuo nusquam invenies; mox fate-
eris voluptate ebrius: Pro certo
abeo.

Lam. Habet, Octavia, tibi gratias
Rangonius, & mox referet subigendo,
it meretur, veredum tuum egregiè.

Ran. Noui felicitati meæ adiici præ-
ereâ nihil posse. Tu verò, Octauia, quid
nœrens stupes; Num scis te debere per-
uigilium Veneri?

Oct. Apage, Apage. Ex lecto proiiciam
me, abstine, clamoribus implebo do-
mum. Abstine. Quid me vexas proter-
ue? Quid me basiis his adulteris, tacti-
bus his nequissimis inquinas?

Rang. O te pulchram! O diuinam! Si
tam es indulgens, & mitis quàm pul-
cra:

Tull. Quò fugis? non sapis, Octauia.
Agè verò. Rangoni, siste fugitiuam fixo

ſtipite.Agedum,

*Lamp.*Quid ſibi vult hæc rixa; vnd hæc alteratio;

*Oct.*Miſereat te mei,Lampridi.

*Lamp.*Scilicet.Te negas ſummo gau dio, & miſerear tibi? Quis hîc miſer cordiæ locus;

*Oct.*Vides ut me malè habent & hæc tua Tullia, & hic, neſcio quis, ſodali tuus? Sed me infelicem!

Tull. Benè ſe res habet. Nunc excute illud, Octauia, illud pondus quod intra viſcera tua furit. Sed abſcede Lampridi.

Lamp. Cur verò hoc paſci oculos, & mentem voluptatis ſpectaculo inuides?

Oct. Ah! Ah!Ah! Vt ſævus es! Nunc verò; nunc quod voles, & vt voles; nunc faciam, Rangoni. Omni, Omni cupiditati tuæ parebo Omni. Suſtine tantiſper vt aptiori me ſitu voluptati tuæ accommodem.

Tull. Quipe, dum inſanis intemperans, alterum è tori ſpondâ femur projeceras.

Lamp. Perfice, Rangonì: Nihil te moretur. Suſtentabo ego manibus

meis, & tollam marmoream hanc co-lumnam.

Oct. Sine, inepte, ſine. Quid mihi calcem vnguibus ſcalpis? Eh! Eh! Et tu, Rangoni, vt iteras concuſſiones has rapidas tuas! Iam, jam emotior.

Tull. Agedùm, Rangoni, Agedùm, feſtina. Tractabo ego hos tuos tibi teſticulos, deliciarum fontem. Vides deficientem pellicem hanc: Depluant cito citius vitalem balſamum emorienti.

Rang. Ecce vt momento flammeſcit mihi amoris vena, & Veneres Stillat Veneri meæ.

Oct. Nihil artubus meis parcas. Ecce: Vt tibi placuit hic ſuccuſſus? Et hic alter? Et hic? Ah! Quid ſentio? Vt pruriginoſos mihi locos fervido mulces, Ah! Ah! Rore, Ah! Ah! Quàm, abundanti! Ah! Ah! Quàm ſuavi! Vt vitam infundis, & adimis, vitæ neciſque arbiter?

Tull. Et tu ſcilicet pumice es aridior. Clauſi ſunt tui tibi Veneris riui, Octauia?

Oct. Tace. Eh! Eh! Quieſce. Tace.

Benè omnia. Hem! Hem!

Iulia. Incita curſum, Rangoni pr. ſto ſis. Acriori calcare obſtetric: exorienti puellæ tibi libidini. Benè e, Benè.

Oct. Oh! Hoc me ferè concu: oppreſſiſti, & hoc etiam. Quieuit pa. lulùm hæc mihi rabies, quâ me ince. deras: Et tibi Adhuc diſtillat lubric: neruus in venam meam? Sentio: Se. tio. Nullus dabitur finis? Quâm in mingis ſuauiter! Me implebis pu ſemine hoc feruido, & è puella Vener ſali gurgitem facies.

Lamp. Intereà diſrumpor. Feſtina a metas, Rangoni. Me miſerum redd tantæ tuæ felicitatis cumulus.

Oct. Importunum te, Lampridi! De ficio, deficio iterùm. Sed me, Rangon: enecas languentem, quòd langues. Tàn cito abis?

Tull. Tàm cito? Quæ tua eſt amen tia. Per Venerem! Huic vix Iovis con ferri congreſſus queat, quo Herculem in Alcmena genuit. Sed ecce vt rigi- dus, vt igneus, vt ſuperbus Lampridio micat nervus. Excipe.

Lamp. Si hunc igneum & rigidum rimæ igneæ huic;

Tull. Et concuſſu hoc rapido perfeciſti orationem.

Oct. At verò, Lampridi, faue, faue.

Lamp. Faue etiam tu, Octauia. Faue Tullia.

Tull. Quid vis vtramque facere?

Lamp. Volo, dùm papillas Octauiæ pertracto, molli ipſa & ſpiſsâ nates vibret motitatione. Tua interim, Tullia, lubrico mihi ſcrotum & teſticulos frictu ſollicitet læua illa pruriginoſa ad plenum gaudium.

Tull. Suſtine partes tuas, inepte. Fungemur vtraque noſtris præclariſſimè.

Oct. Dirè me exagitas. Lampridi: Sed impunè non feres. Concuſſibus, his reſpondebunt ſuccuſſus mei acriores En, En, En, Placeo?

Tull. Egregium tè verè oſtendis bellatorem, Lampridi. Vt aptè pugione ad capulum impreſſo, non mortem, ſed delicias, expirantis ſimili infers Octaviæ. Videris animam agere velle, Octavia, dum totum ſe intrà viſcera tua agere videtur velle Cupidineus hic Heros.

Oct. Importunam loquacitatem
Quid animum meum à tam grato in
menſæ voluptatis ſenſu avocas ? Se
ſed intrò me me vrit liquida viuida v
ignis.

Tull. E face, equidem quam quat
intrò tibi amor Lampridij ſtabilis i
penetrali tuo. Te interim mi Lam
pridi, volo oſculari.

Lamprid. O dulcis delectationi me
acceſſio ſuauium ! Admoue etian
eburneos mammarum orbes, vt oſcu
ler. Nunc, nunc, Octavia, Tullia, fu
giunt mihi libidi.... libidinis rivi.

Octau. Sentio, ſentio profluentes i
ſtagnum meum. Perge Oh! Oh! Perge
Et ego, & ego.

Tull. Et tu, & tu in effluvium ſol-
ueris. Opi eſte alter alteri. Bene eſt
per Subigum Deum ! Benè eſt. Interim
quid cogitas tecum, Rangoni, mutus &
iners?

Rang. Tibi dixerit hæc.

Tull Oſtendis mentulam. Vt mo-
mento creuit in duellum ! Mirificus
es bellator. Nullus vt video quietis
miſellæ dabitur guſtus?

Rang. *Omnibus vna quies operum, labor omnibus idem.*

Lamp. Ecce nunc occnpa, Rangoni, vacuum tibi campum, non Martium, sed Venereum, in quem velit Mars deſcendere. Ita me gaudio cumulavit.

Rang. Me etiamnùm fugis averſa Dea mea?

Oct. Non fugio. Sed breves indulgeri peto jndicias.

Tull. Mutatâ figurâ excita cadenem libidinem, nam effœta langues. Sic condîri voluptas debet, vt voluptatem ine fine voluptas creet.

Oct. Sed vide vt vrget Rangonius, & victam vexat inglorius.

Rang. Expectabo tamen. Quid vis, ieri, Tullia? Da Clinopalæ leges Agoiotheta à Venere ſecunda.

Tull. Vides me, Octauia, vt nates tollo in genua, reliquo ſummiſſo corpore: Proiice verò te reſupinam meos in umbos vt dorſum dorſo, nates natious conjunctæ hæreant. Apertis dehinc femoribus ſummis plantis, quo grauiori minùs premar onere, vt po-

teris initere.

Oct. Impar procul dubio eris po-deri cum procubuerit Indiges hic ı me. Obſequar tamen jubenti futut. cum Reginæ, ne cadam in crimen.

Tull. Obruere nolet me Rangoniu: Scio. Suſtentabit corporis pondus, n: ars deerit, nec modus.

Rang. Fauebo vtrique, vt pote: maximè. O illecebroſam figuran! Protinùs iaculum, diuinam in har pulchritudinem, id informe cond. In bonam rogo accipias, partẽ Octaui.

Oct. Propera mi Rex. Exoriente: ſentio in imis lumbis titillationem n-uam. Itane Tullia? Nugæ, nugæ.

Tull. Motita nates, Octauia, ego motito. Agita pari motu. Grat ſimum illi & tibi. Egregiè! Egregiè Vt feruent tibi criſpantes lumboru nequitiæ!

Rang. Surſùm deorſum, Octauia rapidâ fugâ enitere, & tu Tullia. Opu opere veſtro pernici properate. Agit agite.

Tull. Æſtuantes has, & effræna compreſſiones intelligo, Exilientis de

iciosi fluctus è lumborum lacu sermo-
nem intelligo. Vibra nates sursûm ver-
ùs Octauia, & ego anhelanti opi
uero.

Oct. Tullia, Tullia, Me, Rangoni, rapis
n furorem. Haud possum, quin clamem,
ontinere insaniam meam. Stillatim
entio decidentem, Ah! Ah!

Tull. Pluuiam,

Oct. Quam Danaë Acrisio nata au-
eæ præferat Iouis sui. Imple Tullia,
mple.

Tull. Quæ meæ sunt partes; & im-
leo.

Oct. Bis iam bis tu Rangoni. Eh! Eh!
it tertiûm Ipsa ego. Ah! Ah! Ah!

Tull. Ter scilicet ipsa è peculio tuo
Veneri Votum Soluisti Libens Merito.

Rang. Salsiores, salacioresque sanè
æc vrbs non habet puellas, quam e-
tis ambæ. Gratior nullus esse queat
oitus, quàm hic fuit, etiam cum nudis
Gratiis. Moriar si ingeniosiorem, ad
nauissimam parandam voluptatem,
ouerit figuram Venus ipsa gaudiorum
ndagatrix, & inuentrix.

Lamp. Vis etiàm mecum, Octauia,

rem experiri? Interim ne mutes, Tullia.

Tull. Volo, & vult Octavia. Sed fatiscent mihi laſſitudine artus, timeo, ante abſolutum opus.

Oct. Vt durus es! Vt durus tibi equus quem in mollem libidinis caltham protruſiſti!

Tull. Paulò, mi Lampridi, ruis vehementiùs, quam defeſſa ferre poſſim: perfice actutum; propera. Deficiunt poplites; decido in latus.

Oct. Venus te malè perdat, Tullia, que tam bonam perdidiſti fututionem, et turbaſti. Effero, Effero lumbos, Lampridi. Apertæ tibi ſunt deliciæ meæ omnes.

Lamp. Mucronem ſummum haſtæ volo in ſummâ fiſſuræ orâ, & in morem cadurdorum frictu ludere. Condona mihi hanc libidinem, Octauia.

Tull. Condonat, Negas Octauia.

Oct. Do illi, negat mihi.

Tull. Prehendam læua hac ego manu frameam, Lampridi, qua depugnas.

Lamp. Ah; Domina, ſtrictis his digitorum vinculis, quam perducis in la-

tu-

um libidinum campum dum ligas, du-
lo majorem, mentula capiet volupta-
em, duplici hoc cunno; tuo quem fin-
it tibi, Octauia, parens natura; tuo
uem hac ſubtilitate fingis mihi, Tul-
a: in manu induſtriâ.

Oct. Agite, agite vterque. Benè quidem
nihi eſt.

Lamp. Quid vis, domina? Iam exilit,
m furit æſtuoſa Veneris ſpuma. Age,
ge, age.

Tull. Vora ecce, Octauia, igneum
unc ramicem; & momento voraſti.

Oct. Lampridi, Lampridi fac, fac.
apior in Veneris cœlum. Adige ah!
dige. Ah! Adige.

Lam. Ecce ſupereſt, ſentis? quo ir-
orem hunc juuentutis tuæ florem. Ec-
e, nectar inuergo tibi, libidinis victi-
næ, Priapi & Veneris Sacerdos. Eccè,
ccè.

Tull. Perfeciſti tu quoque Octavia?

Oct. Perfeci. Complectere me,
ampridi, fige oſculum.

Tull. Te procacem & libidinoſam
ellicem!

Oct. Sed meosmihi paulatim irre-

pit in artus neſcio quæ laſſitudo, quæ ignauo me corpore haberat.

Rang. Quieſces, mea Venus, poſt-quàm ſatiaueris me deliciarum tuarum fructu. Accipe etiam, ſi iuuat, hic- in bonam partem fututionem.

Tull. Abeas tu, ſi de malâ vnquam cogites, in malam crucem.

Rang. Omnes, per Subigum! Venu-ſtæ, vt eſt Octauia, puellæ partes o-næ ſunt: Nam aiunt totum puræ mulieris corpus cunnum eſſe vnum. Sed miſſis his nugis, tranſeamus ad ſeria. Porrige, Venus mea, porrige

Tull. Quo vis ſe ſi, tu componat re-tiori vt fruâre concùbitu? Sed venit in mentem. Erigam me in pedes & reſupinæ Octauia tibiam dextram quo potero altiùs tollam? ita vt calcibus lecti feriat cœlum. Alterum femur extendes, Octauia, quâ contentiore poteris. Sic aditus cunni ſtrictior fi, & eò jucundior ineunti. Agedùm tu femur, Octauia. Præſtoſis, Rango, conſcende, admoue calcar.

Oct. Dicto citius factum. Quà hunc Athletam, Tullia, habes ob:

uentem in hac palæſtra. Agitas verò
rſùm deoſum, mea Tullia, vehemen-
ùs quàm ferre poſſim. Luxabis, ti-
eo, femoris compagem, ni caue-
.

Rang. Mirum profectò ludum ludis,
ullia. Nec quicquam opus eſt, Octa-
a, moueas lumbos. Sola ſufficit, Tul-
i, motus omnes.

Oct. Nullæ hîc ferè meæ ſunt partes
æter patientiam, quam libidini tuæ
æſto. Cetera Tulliæ debes. Sed jam
e ferit in intima voluptatum pen
ruida vis Oh! Eh! Ah.

Tull. At tu, Octauia, continua hac
otitatione non incaleſcis ad ſummas
licias? Sed conniuent tibi patrantes
culi. Reſolueris, video.

Oct. Ita eſt ita eſt. igitur res intrò:
h! Ah! Suſtine tantiſper, Rangoni,
s agitur. Ah! ah!

Rang. Delicioſum, æque ac tu es,
ortilium Venus nunquàm vidit Mihi
tam comediſti mentulum: exilis, vt
anis redit adme. Commodaui craſ-
m, purpuream, feruidam: Redde
ommodatam proterua: Quam reddis

mea non eſt : Non agnoſco.

Tull. Vlciſcere ſodalem hunc tum, cui hæc facta eſt injuria, Lampridi, na vidi bibiſſe te medicati vini Cyathum. Reſtitutæ ſunt Vires, & ſuccreuit bi torrens Veneris fons.

Lamp. Bibi equidem, & cum vi hauſi nouos ignes, & ſentiet mox mox Octauia tua.

Oct. Per ludum, per procacitatis ſtræ intemperiem interficetis me, pro.

Tull. Abiice hos metus, quâ infen vita omni animantum ſæclo, qui in vitam, ne dubites, Octauia, non in ret lethum neruus. Tolle, Rangoni, hanc tuam victricem Heroïda in humeros tuos pronam.

Rang. Cùm ſuſtulero quid fiet?

Tull. Tolle modò. Tu, Octauia, e i è ſponda.

Oct. Fatiſcunt mihi lumbi. Eleph tem putatis eſſe me non puellam.

Tull. Delicata es, & delicatè agis. O ſequere, corripe ineptam, Rangoni. H tibi, Lampridi, paratur machina.

Oct. Expecta, Rangoni, pauliſper. tuos me humeros coniiciam vltrò.

Tull. Facto opus eſt non dicto. Vides
: arrigit Lampridius ? Facem conde
dentem in laternam tuam. Opportu-
:, Opportunè.
Lamp. Euolaſti in veredum illum, O-
auia, feſtiuiſſimè.
Tull. Nunc, Rangoni, virginis bra-
ia illiga brachiis tuis. Aperi femora
ctauia.
Lamp. Aperi, Dea mea, Hera mea Ve-
rea, horti Venerei tui amoenitates.
Tull. Aperi ipſe tu. Seræ admoue cla-
m.
Oct. Timebam ſanè neſcio quid tur-
uſculi ne, quâ non decet proſcindi me
elles.
Rang. Huic bonæ & amicæ volumus
rti indulgere concuſſus & amores
oſtros. Sed feſtina, Lampridi, age quod
is.
Lamp. Poſtquam me miſero intrâ
ctauiæ femina: tu, Tullia, ſubleua fe-
ur vtrumque, facilius ut poſſim de-
ſcenti ſpiculum vuluæ induere.
Tull. Quàm cito juſſiſti, tam cito a-
um.
Oct. Iſtud, per meam fidem! ſine ma-

gno meo non fiet incommodo, vri
mei cutis ita distenditur ut jam jn
findatur, Sed intereà ægrè subit, qud
trudis Lampridi, pilum.

Lamp. Dulcior ideo lusus & tibi &
mihi. Non ibo recto tramite ad in-
mam Veneris sedem. Inflectitur pau-
lùm subintranti via, dùm ima inflecti-
tur corporis compages.

Oct. Benè, Benè.

Tull. Leui motitatione agitabo ti,
Octauia, eburnea femora, & opi ero
sudanti Lampridio. At verò, ut feruet
tibi rapidi concussus, Lampridi! Vect-
rem fortè & vecturam proiicies præ-
pites. Age moderatiùs.

Oct. Quid moraris properantem? T
bi. Ah! Quid sistis currentem? Ah! A
Tibi malè sit.

Tull. Et tàm citò tibi fluunt Vener
stillæ! Vt te amat Venus! Lentiùs v
rò inflammescit tibi, Lampridi, lumbr
ca seminis vena. Fascinauit hic rigid
mentulæ opes cunnus Ioue dignus.

Oct. Falleris, falleris. Nugari. Oh! Oh
Depluit: Deficio.

Lamp. Et excipe has aliquot cupidi

ei balſami, Ah! Ah! Ah! Guttas, quæ
eficientem deliquio ſoluant.

Tull. Concute Excute. Nihil, quod
epereat Octauiæ meæ extracto tubo,
eſtet liquoris. Exſuge, Octauia, cadur-
orum labiis, exſuge diuinum mel.

Lamp. Acta res eſt. Hæc me profectò
tutio mirificè refecit libidinibus ſuis.
npleuit gaudio; non vires exhauſit.

Tull. Nunc depone, Rangoni, pre-
ioſum onus. Sinite autem, poſt tot pu-
nas, defeſſos amicæ veſtræ tam venu-
æ artus pauliſper quiete recreari. Vi-
etc ut pedibus vix ſuis ambulare po-
eſt. Debilitaſtis improbi puellæ teneræ
oplitum neruos neruis veſtris.

Oct. Amabo. Rangoni, projice me in
ori culcitram. Ego non conſcenderim
ola.

Tull. Nihil hac laſſitudinis ſimulatio-
e proficis. Conſtitutum eſt his palæ-
tritis decem paſcere fututionibus a-
norem ſuum in te. Non priùs ex eorum
e explicabis amplexibus pactis indu-
iis.

Oct. Humaniùs agite mecum He-
oes mei. Si me vultis ad vigeſimam

coitionem perducere, emoriar. Humaniùs agite Hercules mei.

Tull. Hac nocte, velis nolis, peraes fututiones viginti.

Oct. Monstrum! loqueris portent.

Tull. Septem tibi hactenus pugnæ sunt pugnæ. Manent te tres quæ desit ad decem. Postea ego & tu secedemus in proximum cubiculum, vbi refici, & curari corpus id mihi erit curæ. Idintegratio prœlii erunt hæ induciæ.

Oct. Admoue mihi autem, Tullia.

Tull. Loquere, loquere nec summissâ voce.

Oct. Impudens fuero, si ausim. Admone aures. Prurit mihi horribiliter locus ille. Vri sentio. Quid faciam? Ferre non possum.

Tull. Ah! Ah! ridiculam, per fututiones vestras! Rangoni & Lampridi, ægritùdinem. Ah! Ah! Queritur Octauia.

Oct. Tace. Pugno te impetam. Tace

Rang. Queritur, Amabò, mea Tullia, quid queritur?

Tull. Vri sibi.

Oct. Quid Garris; Quid Garris?

Tull. Partem ſalacem ſalax & pro-
cax.

Oct. Loquaciſſima es loquaciorum
mulierum. Parùm abeſt, quin te ode-
rim.

Rang. Meminiſti Lauræ, Lampridi?

Lamp. Meminiſti, & tui memini in
me beneficij. Nam ejus in agro araſſe
aurum meum, beneficium tuum eſt.

Tull. Illa ſcilicet ipſa eſt, quam dedi-
ſti, Rangoni, Lampridio fruendam? Im-
poſturam feciſti cupidæ puellæ & cre-
dulæ. Nouum veræ amicitiæ pignus.

Oct. Si quid tibi dulce meum fuit,
Rangoni; Si me amas, Lampridi, narra-
te ut ſe res habuit.

Rang. Dicat Lampridius: Nam facti
dux equidem fui. Nullæ in hac fabula
prætereà meæ partes.

Lamp. Romæ eram, occidente au-
tumno, apud Rangonium. Proca-
cibus me cepit ocellis Laura, atta-
men caſta & Virgo. Contabeſcebam
amore; illa deperibat Rangonium. Per-
ſperat ſe amari & me amare. Nutrici
puellæ perſuadet ſe nocte concubiâ in
Lauræ cubiculum admittat. Nouerat a-

cus puellæ æstus, & æstuanti omni pollicetur amoris delicias, si obsequatur. Obsequitur. Sed me sibi substitu Rangonius. Horâ condictâ, hærente cubiculi foribus manu anus ad puellam ducit jacentem in lecto: Nam cœca omnia. Propè cubabat in contiguo cubiculo Rangonii mater è cujus sorore creta Laura. Monet anus nullis esse sermonibus locum inter nos; saltem summissâ loqueremur voce ne audiret hera suspicax. Addit, admoto auribus ore, dùm loquitur, rem cum uirgine lentis concussibus, & tacito Marte esse mihi peragendam. Ne argutio quassa lecti dormientem heram excitet à somno.

Tull. Quam sapientem, & tetricum habuit hac nocte, concubinum Laura. Præripuisti fortè grauitatis laudem futuenti Catoni.

Lamp. Salsa es. Virginem inuenio nudam: Et depositis momento vestibus tenero corpori applico latus. Scis, anus ad puellam, de quibus monuerim, te, filia. Fruendus tibi est Rangonii tui amo non absque aliquo doloris sensu, nam crasso, rigido, & sæuo efferuet is

mor neruo. Obmutesce tamen, si nolis
trumque perire. Mox arripit mihi
nentulam anus. Ducam ipsa, ait ob-
nurmurans, quà via est ad summum
bonum. Tu Lauram amplectere. Con-
tendo. Applicat vltrò catapultam: Im-
pello. Subit fractas fores ad tres digitos
itos: Manum amouet anus, & scrotum
ntrà volam capit, digitisque summis
uiter scalpit.

Oct. Quid vero & secum & tecum
aura?

LAM. Alterâ illi manu nutrix suble-
at nates: Et ad capulum vsque immer-
o ensem in tenerum Virginis corpus.
h! Ah! Ah! Suspirat illa, & illico,
rga in eius impluuium è stillicidio
neo profluit libidinis pluuia Alligat
ne amplexibus, osculis terit, gemitus
ndit lenes & suaues vxor facta; ut vi-
ua solet tutturilla. Anus officiosa vtri-
ue exprimit fauentibus digitis men-
ulam. Ne stillæ quidem Virgo dam-
um passa est.

Tull. E virginis vero lumbis excre-
um nihil est ad opus?

Lamp. Sedatus bellè est vtrique libi-

dinis furor. Sed dum femur alteru post alterum tollit, dum hac & ill exagitat se commotior, pubem pu compingit elatis natibus, dum a fluentem libidinis excipit riuum susp riis, commotionibus procaci susurr immemor indictæ legis, ecce Ra gonij mater.

Tull. Timeo, timeo vobis. Loqu ces impotentis œstri furores Rangor matrem excitauerunt è somno?

Rang. Rem tenes. Quàm perspic fututricibus ingenium!

Lam. Quid, Laura, audio strepitu Clamat matrona. Sola es? Solæ sumu reponit anus. Ostento in somnis vis subiicit Laura, è lecto ferè cecidi dùr pauida mitto me in fugam. Tam iuue nis etiam deliras? Refert Margaris, i nomen Matronæ. Compone te a quietem. Nugæ sunt hæc somniorun terriculamenta. E, lecto deieci me dum sentio laborantem alumnam meam, addit anus: Et è composito hac illac dicens cursitabat perstrepens. Sed pa-uida me timido fouebat in sinu Lau-ra complexu. Perij, dicebat, perij, co-

nate, forte & tù periisti : Graue est; ed & tecum peribo, leue est. Ego erò ne se perire sentiret effundor in esupinam, pilum torqueo, Veneris ngero nequitias turgidas, feruidas. ost è cubiculo volentem nolentem nus excludit nuptiis hilariter factis.

Rang. Lauræ, vt tibi, Octavia, corus succi plenum, sororiantes mammæ, sed non, vt tibi dissitæ inter se. c si se ament, osculantur riualis alteri altera,

Tull. Hæc sanè coniunctio præstabilis est ad voluptatis cumulum, non d pulcritudinis laudem.

Oct. Ad voluptatis cumulum?

Tull. Olim intelliges. Nunc verò id ntellige vnum; tibi tres deesse coitioes ad voluptatis cumulum.

Rang. Vide vt jàm jàm illi gestiat nilitaturus Priapus in mentulâ meâ. ide vt arrigo: Sed volo nouâ viâ ad em ire.

Tull. Nouâ viâ? non, per prurigiem meam! Non ibis nouâ viâ.

Rang. Peccaui linguâ. Volui dicere, ouâ figurâ.

Tull. Quæ tandem erit? Occurrit ... trò, vocant Hectoreum equum. E... tende te ſupinum Rangoni, haſtaq; illa fulminatrix hoſtem quærat inte... ta, quem confodiat. Aptè; ſed qu... tàm ſuperbè te tollis, te venditas, ... jactas ſalax cauda?

Oct. Dabis pœnas, improba, dab... Quid facere vis me Tullia?

Tull. Surge & auerſa intra femi... tua Rangonium ſubiice. Eius mach... ra jacentis vaginæ reſpondeat imm... nentis. Aptè collocaſti te. Benè eſt.

Rang. O dorſum Dionæum! O lun... bos eburnæos! O incendiarias nates!

Tull. Ab his abſtine maledicti... Cunno malèdicit, qui natibus cu... laude benè dicit. Video quò hæc ſp... ctet de natibus cogitatio. Præuarica... tricem hanc odi laudationem. Ateni... ſapis, Octauia. Vorauit tibi ruden... mentulam, Rangoni, helluo cum... nus.

Oct. Ades Rangoni. En, en. Ade... Rangoni mihi opi. Hic elicit hamus quem miſiſti in lacum meum, ex imo alueo ſummam mihi voluptatem

des Rangoni.

Rang. Adſum, Octavia, adſum, adſum, Ades tu, ades tu.

Oct. Adſum & ego, & ego, & ego Ah! Ah.

Tull. O ſuſpiria quæ velit eſſe ſua Venus! Tam citò defeciſtis ambo? Nimis tibi citò, Octauia: Ardet eccè cupidinea fax quam in te oportuit extinctam, ſi ſumma perfundi voluiſti dulcedine.

Lamp. Quò te auertis fugitiua? Illudis mihi? Non vis me perficere? Satis fuit negaſſe.

Oct. Ex animo loquor: Deficio. Hæc me momento concertatio eneruauit, quòd intentiùs innitor poplitum neruis.

Tull. Somnia. Velitatio fuit non prœlium. Clauem videbaris excuſſura Herculi & temporis puncto defectam viribus ſimulas. Somnia.

Oct. Omnes in me mei ſenſus ſtupent, velut in ſe ipſi conſepulti. Hæc viuo? Quod præterea feceris, Lampidi, pudet fateri, vt mortui te corporis vſu conſcelerabis.

Lamp. Reuocabo ad vitam hac re Mercurii virgâ, flammaſcenti Veneris ſceptro, ramo aureo. Vide, attacta. Donabo te immortalitate: Venereâ hac Apotheoſi eueham ad Deas

Oct, At At. Num audias, Lampridi? Pultat neſcio quis ad ædium fores inclementiùs. Quid id ſibi vult? Di, Diæque amorum præſides & antiſtites malè perdant, qui ludum turbatum venit tam egregium, quiſquis ille est præſtigiator.

Lam. Increſcit ſtrepitus; ibo; ſe apertæ ad miſère fores qui ad nos venit citato greſſu: In proximo eſt.

Tull. Excedite, excedite, in paratum vobis recipite vos cubiculum ne detis rumoribus locum.

Rang. Occludite verò Gynecæum id veſtrum.

Oct. vale, mi Rangoni, Vale Lampridi, vterque vtraque lux mea: Ita me amicabiliter enecaſtis, ſuauiter deleniſtis. Hac viuacior morte vita nulla eſt.

Tull. Nihil eſt quod timeamus. Abſunt mariti: Nequid ſerui, feræ ſuſ-

icaces de his noſtris libidinibus ſubo-
orentur, diligenter caui. Omnia
int in tuto Sed noſti Præfecti inge-
ium, vir eſt comis, vrbanus, volupta-
im amans ad famæ vſque ludibrium.
Noctes interdùm inſomnes ſolet exi-
ere inter comeſſationum plauſus, &
idorum inſanias, cum adoleſcentibus
uos aut in pretio habet, aut à quibus
vult in pretio haberi. Sermonum
beraliorum; jocorum, & facetiarum
abet participes, quos aut amat, aut
ſtimat. Sis omnium ſibi Ordinum
ic morum ſuaui facilitate amorem
onciliauit; nec famam læſit. Per Ve-
erem! Homo eſt vitâ dignus qui ſcit
uere: Nam, quæ à Venere, à Bac-
ho, à ludicris vita abeſt, longè
itâ abeſt. Sed vitandus quorumdam
ominum, qui ſe ſolos ſapere putant,
ultus liuor. Nihil extrà ſe, extrà in-
pidos & fatuos mores laudant.

Reliquis iniqui iudices æqui ſibi.

Eorum fugiamus oculos, Octauia,
giamus Harpyas, humano vultu fe-
is volucres, obſcœnas, & rapaces.
Iam ſub Cenſoriæ grauitatis ſpecie,
pulcra

pulcra omnia conſpurcant, & honeſt malefactis ſuis quæque conſcelerar, Honeſtatis tamen habenda ratio.

Oct. Quem verò honeſtum voc uiuendi modum? Nam omnium mir mò conveniunt ſententiæ.

Tull. Honeſtum eſt honeſtum vider Nihil, vltrà, quæ ſub ſenſus cadunt, h mines admodum jnueſtigant. Indu honeſtatis ſpeciem. Qui ſub ea diliger ter latet honeſtus vulgò audit. Indulg ſed ſub honeſtatis imagine, libidinibu honeſta nihilo tamē minùs eris. Si ver vel latum vnguem amoto ſipario vide beris ab ſeuerâ inſipientium, qui ſo ſapientes videri volunt. diſciplinâ di cedere, maledictis inſectabuntur, & ve lut conclamatæ perfida ſimulatione e iulabunt ſe ſortis miſereri maleuoli, & immiſeri cordes. Latent ipſi, incedun laruati, & in id ut lateant ſumma cur incumbunt. Lateamus & nos. Orbis v niuerſus hiſtrioniam exercet. In ſpecta culis laudamus aut damnamus, dùm a gitur Comœdia, quæ ab actoribus pa lam aut fiunt, aut dicuntur in proſcæ nio. De his quæ intrò aut fiunt aut di-

cuntur,obducto ſipario, nullus ſermo. Iudiciis in Ciuili hac conſuetudine ſunt obnoxia, quæ ab oculos omnium verſantur, non quæ ſub velo cauti & gnaui ludunt. O ſi videremus, libero conſpectu, relictos ſibi ſolos, & ſuis, quos indidit natura, affectibus, Magnates hos noſtros, & ſuperbos illos neſcio quam demiſſionem animi ſimulantes, & fictâ morum ſeveritate affectantes viam cœlo! O ſi videremus! Sed ecce Lampridium.

Lamp. Eſſe aliquid, quod juvet nobiſcum communicari à Præfecto dixerunt, quos è pædagogio ad nos mittit, pueri capillati. Rogat ſe conveniamus, ſi incommodum non ſit?

Rang. Quid facto opus, mea Tullia? Quid dabis conſilij, Octavia?

Tull. Quod honeſtas ſuadet.

Rang. Diſiungi ab amoribus ſuis tam lepidis, tam feſtiuis, tam ingenioſis, quis dixerit honeſtum?

Oct. Moleſtè habeo.

Tull. Sed parendum: Nam in hoc honoris gradu poſiti Magnates, quod optant, jubent; quod rogant imperant.

Abite; oſculum da Lampridi.

Oct. Abibunt vobiſcum delici omnes meæ. Oſculum da, Rangoni, animæ dimidium meæ.

Lamp. Mihi, pro te præſenti, erit tàn dulce ſuauium, quod aufero. Sed d plenum gaudium, Octauia.

Oct. Non dabo.

Rang. Nec mihi?

Tull. Neutri dabit. Cedite tempo ri, non amori, jocorum, & libidinum ſolertes artifices.

Lamp. Me videat juno pronuba tor uis oculis, ni malim exire è vita, quàm à veſtris auelli amplexibus.

Rang. Vobiſcum hanc malim noctem ducere, Veneres meæ, quàm cum Ioue, Principum tutore, omnes vitæ dies.

Tull. Exceſſerunt. Nunc fide humanis rebus, & magnas ſpes animo concipe. Exſpectabat irrequietus infelicis Octauia pruritus viginti, plus minus, irrorationes; vix ventum ad octavam. I nunc & fide humanis rebus.

Oct. Lumbi mihi impares huic labori, Tu quidem impigris vales & pernicibus. Fortaſſe ad decimam læta

& ſana peruenire potui coitionem, nihil vltra paſſura. Voluptas non eſt, quod fatigat voluptatem.

Tull. Interim irrumpentium in vallum tuum Rangonij & Lampridij fregiſti impetus; exhauſiſti vires; ebibiſti ſudores, tu tam tenera & lumbi delicati, & mollis.

Oct. Excuſſere tamen mihi omninò ſomnum hæ petulantiæ. Etiamſi maximè voluerim, haud edormierim. Confabulandum.

Tull. Venus tibi, ſermone ſaltem libero & libidinoſo, ad lucem continuanda. Sed ſchedion ecce humi video: Lampridio aut Rangonio excidit. Videamus quid in eo ſcriptum ſit.

Oct. Videamus. Da legere.

Tull. Accipe, lege.

Oct. Litteræ nullâ exaratæ arte, nullo ordine puellæ eſſe ſe ſcriptas manu primo viſu ipſæ fatentur.

LAVRA RANGONIO
FVRORI SVO.

Salutem non auſim tibi dicere, quam à te exſpecto infelix; quam ſalvam non cupis. Quâ evênit maligni Fati

dementiâ, vt me non conveneris qu horâ pollicitus eras cupidini meæ male ſanæ? Interim non viuo nec mori poſſum. Viuo tibi, lux mea; morer tibi quæ tua ſum. Alterum ſuavit blanditur ægræ animæ, alterius cogitatio cupidam cui deterret à laque. Vitam inter & lethum vtriuſque teneo confinium. Si venis regredior ad vitam; ſi negas curro ad mortem; nec longa via eſt. Nam abſunt læta omnia; abſum etiam ego mihi; cùm mihi abes. Irrequieti æſtus, trepidi motus, impotentes curæ, vallo velut facto, circumueniunt miſeram, facto impetu obruunt. Occurrunt, quocunque me vertam, cruces, ſi non occurris qui me tot malis, mihique furenti eripias. Nam, ſi me ſpretam ſenſero putabo damnatam ad mortem, & periſbo, quæ, à qua die amore tuo inflammata æſtuo væſana, perire cœpi. Aduola ſi vis reſtitutam bonæ menti. Vale.

Tull. Verè acumine, & vi ingenii pollet Laura quæ tam ſcirè ſcribit. In eius Venere quot putauerim inueni

ri Veneres,quæ adeò ingenioſa eſt.

Oct. Etiam Rangonium ſuos admiſit in amplexùs putabam vni Lampridio lumbos mouiſſe.

Tull. In puellæ medullis hæſerat incendium; jam in locis pruriginoſus furebat æſtus quos ignota antehac Venus conſecrauerat ſibi ad libidinem. Nocte totâ hàc illàc, ex impotentia amoris, verſauit per totum tenellos artus vri ſe dicebat: Credebat nutrix furere. Medebor huic tuo morbo, nata, dicebat. Sed pauliſper tempera tibi ab his ineptiis: Spera benè, qui te coniecit in furorem, ſanabit læſam mentem: Ne deſperes amabo. Abeant hæ intemperiæ quæ tibi nocent, me necant. Mane facto rectà volat ad Rangonium anus, refert vt ſe res habeant; ſoletur amantem puellam rogat; ſaluam velit pulchritudinem Ioue proco dignam. Perrexerat Rangonij mater ad villam, duo diſtantem ab vrbe milliaria, primâ luce. Quid facerèt iuuenis, exorari ſe patitur: Sequitùr anum quò ducit; Iuuenit ſedentem in toro puellam capillis, vt Mænadem, paſſis

ſuſpiriis macerantem molle pectu; tumido lachrymarum imbre oculorum obſcurantem Soles, qui Solem obſcu-rent. Vt videt intrantem conjicit ſe, vt erat, ſeminuda in pedes. Veniſti d me, inquit è collo pendens, veni ad me præſtigiator vt mentem adimeres mihi, hactenus nullus mihi lals conſciæ? Redde me mihi puram; no potes: Dono da te mihi proprium c conſtantem; potes, Sub hæc, fluxé ex oculis lachrymarum vberes ri. Nulli cedebam, adiicit, ex nobilib puellis quæ in pretio ſunt: Splendebam honeſtatis laude: Vni tibi, gratificarer, ceſſi. Ab omni, eode temporis puncto, meâ laude cecid cùm inſanà vltrò tuo me amore acce di. Miſereat te mei: Aut fac, ſi pote mea ſim? ſed vt me noui non poteri Aut fac meus ſis, & ex animo ſis, po teris: Sed, vt te noui, noles, quià am plexus tuos Veneri ſeruas Venere di gnos. Quid plura? Onerari ſe diutiu probris non eſt paſſus Rangonius. Pa inter eos conuênit. Pellicis Deæ afflante numine, magnâ cum vtriuſque voluptate

uptate Sacra Veneri facta.

Oct. Et ſedatum prurientis Lauræ, alax œſtrum, vt & tui furores in Vrinæ villa, honeſto lupanari.

Tull. Inhoneſti vocabuli malignè letorques ſignificationem : Stultè loqueris. Accipe. Lupæ ſunt & meretrices quæ nulla voluptatis habitâ ratione, pretio merent, aut merere vulgo udiunt, putidæ,è miſerã & ieiunâ plebeculâ. Quòcunque proteruæ ſe tulerint, lupanaris ſecum ſordes invehent. gnominioſum ipſæ ſunt ſibi opprorium. Verùm in alto, vt nos ſumus, onditionis gradu poſitis turpis hæc on convenit appellatio. Ex cujuſque orte & dignitate quæque æſtimanda t judicium feras. Lupa & lupanar inenta ſunt vocabula ad ignominiam ortunæ non morum.

Oct. Bellum documentum ! Sed,puo, duodecim jam exceperas pila in armâ tuâ,cùm has interturbauit Ranonius nequitias tuas, meas moturus. Narrationis tuæ filum abrupit:Volo ad inem perſequaris.

Tull. Volo & ego.

Oct. Venus Aloisium Fabricium ie malè perdat rebellantes in naturam voluptatis honestatem nebulones pessimos.

Tull. Sed ingeniosi aiunt in hac re esse nihil quod vituperio admodùm dignum sit. Nam auersum spelæum esse muliebris partem corporis, ut sunt & manus. Igitur haud grauiùs delinqui quàm si viri mentulam vxor manu pertractet. In eo peccari si fœmineum hortum imber non irroret genitalis. At enim quicquid id sit, Octauia mea, is mihi videtur saltem ridicula, si non turpissima.

Oct. At mihi & ridicula, & fœda. Nam quæ voluptas hæc esse potest, sexum alterum alteri illudere opicis furoribus ardentem? Quis hanc non abominetur infamiam, qui humanitati velit honorem haberi qui debetur? In puellâ qui tam peruersè ludit, venusti sanè corporis violat dignitatem. Nescio quo pacto hic inuaserit furor nostrorum hominum mentes.

Tull. Cujusdam constellationis i... fieri nequitiâ dicunt Cœli interprete...

strologi, quæ vltrà Alpes pestem suam
on æquè afflat nascentibus. Hoc ma-
imè Itali, Hispanive puerorum puel-
rumque delectantur munere. Cùm
etunt à nobis, corollarium; cùm a pue-
s, officium vocant. Oscis populis lusus
uit non inhonestus. Scis quam inge-
io Græci præstiterint? Callipygam,
ulcris natibus, Venerem coluêre, &
roribus Callipygis pulcherrimę puel-
e pulchritudinis laudem concessere:
s non oculorum fulgetris, non oris ve-
ustati, sed pulchris natibus honos ha-
itus. Sanè qui fœmina non oderit, nates
dio non habeat necesse est. Negabis
emorum esse radicem, & ab origine
otiorem partem?

Octauia. Sed jucundæ visu, gratæ ta-
tu faciant visui, tactuique delicias. A-
ud quicquid gaudij qui prætereà ce-
erit, horribile catharma, quod auras
unestet, & aëra, eum judicauerim.

Tull. Bona verba. Quid illi probro
erti debeat non video, qui in fictitii
ostis simulacrum experitur quid,
ùm justa conseritur pugna, in figendo
ilo possit, quod mox torqueat verum

in hoſtem.

Oct. Quam paſſa es contumeliam ri-
dicrum voca?

Tull. Negabis tu de Cauiceo? Tuus
te rubor, quo offunderis, arguit, Mi-
mè es impudens. Quid inſultas mi
nugatrix?

Oct. Semel ac iterum, fateor, peric-
lum Cauiceus fecit an poſſet, nec potu
Poſtea conſtanter abſtinuit. Pomerid-
nis horis voluit, cum nudo nuda cub-
rem. Suauiantem, blandientem, pru-
entem noua inceſſit libido. Suplin
molli tactu palpabat nates. Subleua, O
ctauia mea, ait, marmoreas his nat
genibus innixa. Faue amori meo, que
in furorem vertis: Pateat pars vtraq
& hæc bona, & hæc poſtica. Permit
petat æſtus meus libidinoſus, quam op
tauerit: Nihil inde peribit tibi, confid
Rore demulcebo tibi ſuo intimos Ve
neris locos: Pleno & vero tibi gratif
cabor coitu: Inci; iam opus in ſequior
perficiam in bonâ. Sic tibi abundè mi
hique ſatisfiet. Parui & eunti ad Vene
rem objicit ſe biuium; regia illa via, a
brupta & ſentibus oblita hęc. Huis vero

dmouet catapultam, proficit nihil, olliquescit inter reciprocantes anhetus,& vehementes concussus, in sudoem. Nihil ex voto ages, dicebam; vis uâ nec calamo via esse possit, traem trudere magnam & crassam? Vis isrumpi me? Vis diffindi,& è duobus icunis vnam fieri? Ita est, Octauia, innio, reponit, & momento passerem emittit in patentiorem subtus libidiis nidum. Post aliquot dies idem coatus, idem exitus: Destitit iterùm ab icœpto,& quà vtrumque juuabat, diisit me.

Tull. Quæ mihi hac super re contiêre cum Calliâ, ipsa narras: Eadem mnino. Nisi quod viæ difficultatem ratione etiam adiuvi, vt difficilior vieretur. Fœmina nupsi tibi, dicebam,& eminæ quæsivisti amplexus. Prolem erasti ex me & gaudium, sed quâ emina sum & gaudium tibi & proem creabis; nec honestatem lædes, nec udorem meum fatigabis. Si vis lieros, finge tu tibi in hac generis humani officinâ faber præstans; si vis volutatem, hic scaturit fons omnium volu-

ptatum, quas illecebris & jocis ſis procax Venus condire ſolet. Acce ad hunc fontem: Nec nimis declis via, nec confragoſa, nec item, qua opus ſit eunti ad amorem latior. ctum dixeris potiùs quàm viam. H age veredum. Ambulabit, per Ver rem! Læto paſſu, nec, vt anhelat, ta inani labore vexabitur. Quærit vbi d. ponat onus, & meliùs inveniet via, ſi quærat ſolus; ſi laxes habenas. Ri Callias, & en laxo, ait; ſuo ſe nunc ag ipſe ingenio: Nam ingenioſa res e mentula, ſi quæ alia. Confeſtim in ſt bulum recondit ſe quod apertum ſe ſit ſibi, & onus; magnâ cum vtriuſq voluptate, poſt paulò depoſuit. Ne poſt hos impetus furentis & cœcæ l bidinis, quicquam tentavit Callia quod moleſtum mihi, aut indecoru vtrique videri potuerit.

Oct. His ſuper nequitiis quando quidem nobis eſt ſermo, rogo, Tulli mea, aperi, ſi me amas, veros anim tui ſenſus, & rem omnem fando ex plana, vt nata eſt, vt excepta à ſalaci bus hominibus, vt inualuit; ac quâ

ndem factum ſit ratione vt quoſdam
d ſe pellexerit populos? alios tamen
enè multos non attigerit. Aduectum
Stygiis ſpecubus ſulphureum hunc
pinor ignem, qui puros caſti amoris
gniculos mixturâ ſuâ peſtiferâ inqui-
aret.

Tull. Rectè judicas. Sic autem ſe
es habuit. Omnes vllo abſque diſcri-
nine homines. *Quâ ſydus currit v-
rumque*, iiſdem mouentur affectibus,
x eâdem materiâ & pari membro-
um compage. Pariter omnes ferun-
ur ad libidinem: Appellant verò libi-
inem acrem illam & vehementem
upiditatem non tàm inferendi in alie-
um corpus, & alienos ſenſus ſummi
audii, quàm ex alieno corpore capi-
ndi. Amant illas alieni corporis par-
es ad effrœnatam vſque impotenti-
m, quarum ope ex ſuo aperiunt ſibi
bidinis riuos, & ex medullis ſuis ſa-
x ille excitur humor quem ſemen vo-
ant; quod, cùm in aruum noſtrum
nfluxit, hominem generat. Eo in
ffluuio, & noſti Octauia, felicitatem
nueniunt, quam quærunt in nobis.

Exſiccatâ Veneris venâ vides vt fa-
diant bona noſtra, vt baſia, amplexus,
& alia Veneris dona nihili faciant, &
aut in fugam conjecti abeant aut heb-
tes & lapidei conticeſcant. Itâ, qui i-
no & cibis ingurgitauerunt ſe, iis
nec vini nec ciborum cura. Enimuero
propenſiòres naſcuntur ad amorem
ſexus noſtri, & incitatiores ad corpo-
rum noſtrorum vſum, quà fœmi-
ſumus, impellente ſcilicet naturâ i-
rum parente. Sic enim immortalit-
rem pollicita eſt, ſi ſexus miſceatur
alter alreri. Sed id omne ſemini,
quod in lumbis virorum mulierumq;
concoquitur, neceſſariò generatio-
non deberetur. Hæc eſt, aiunt, ſapie-
tiorum ſententia. De hoc ſemine ide-
volunt fieri judicium, quod de plant-
rum arborumque ſemine. Frumentum
vide vt partim animalium ſervetur v-
ſui, & ab iis abſumatur, partim ad ſe-
mentem. Relictâ glande, Ceres mor-
tales docuit artem è frumento pani
conficiendi. Cui id nomē inditum quo-
figura Panos imprimeretur. Ea par
ventri frumenti data & deliciis. Nihil-

amen minus indignari Naturam quis
ontenderit ? Ex aliarum plantarum
eminibus quæ homines nulla necessi-
as, nulla vuluptas jussit legere, sua
ponte partem rursùs terræ mandat
Natura, vnde novæ exsurgant plantæ,
artem aliam perire ægrè non fert. Non
issimiliter, aiebat Socrates, aiebat
lato, hominis procreationi aptum se-
nen stultum est in mente Naturam
abuisse, ut totum impenderetur ho-
ninum generationi. Prætereà, quid
ellet vltrò ipsa edocet. Nam in corpo-
bus nostris, Octavia, visa est etiam
mini quà extra vulnam, dùm geri-
us vtero, mittatur, quæ non esset, si
ni tantùm rei Reginæ Naturæ decreto
set inseruiturum. Homines verò,
uando libet, & vt libet, remittuntur:
ed in nostris tantùm amplexibus, &
eam corporis partem, quæ cessit
enerationi, semiuis procul dubio, ha-
erent fundendi facultatem, si cudendo
omini hæc foret materia uni desti-
ata. Deinde, cum fœcnndo implet
obis semine vteri tument, & ad sex-
um, octauum, nonumque mensem per-

venit imprægnatio; cum immo vrg
languentes partus hora, non negari
maritos rem habere nobiſcum jur
poſſe, & ſanè habent: Igitur impen
neceſſariò homini procreando ſem
deberi, alij nequaquam præterea vſi
à vero abhorret. Nam, illo tempor,
novæ imprægnationis quæ reliqua ſp
niſi ad improbitatem fatuo? Ex i
quæ conſequantur intelligis, Octavia

Oct. Intelligo.

Tull. Hinc ſanè factum vt Medi
inſertis peſſariis, ſic loquuntur, ægr
ad voluptatem moveant puellas; e
imis locis purulenti ſeminis pigra flu
ta exſolvant. Vnde variæ morborun
peſtes non nuptis. Nec ideò Medic
nam damnant, eiuſque opi inurunt no
tam ſceleſtæ vllius licentiæ. Sic conta
beſcentes videmus recreari, & ad v
tam reuocari morientes.

Oct. Sic bonæ reſtituta eſt valetudi
ni Liuia cognata tua, menſes ſepten
antequam nuberet pallida, velut pœ
dore obſita, exſanguis, & viuum mor
tis ſimulacrum.

Tull. His rationibus factum, qua

quâdam, ſed falsâ, veritatis ſpecie relucebant, vt qua primùm quorundam delicatiorum erat intemperantia, omnium tandem, aliquot in Terris, facta ſit. Mulieres ſibi delegêre quarum in campum deſcenderent prolis cauſâ, non amoris. Quas prægnantes pro damnatis haberent; à commercio omni ſuo arcererent;in penetralia domorum abigerent;nec oſculis nec amplexibus ampliùs dignarentur. Injuriæ miſeris & criminis loco erat matrem eſſe. Aſiaticos apud Reges ſordebat ferè ſexus noſter. Bagoas in deliciis Dario fuit, Alexandrum etiam incendit. Componuntur populi ad exemplum Principum, quibus ſubſunt. Eadem infamia omnes in omnibus vitæ & conditionum gradibus tenebat. Eodem omnes furore ardebant, plebs, Magnates, & Reges. Philippum Macedonum Regem hæc inſania confodit. Pauſaniæ manu quem oppreſſerat: Hæc Iulium Cæſarem Nicomedi Regi ſubiecit, omnibus hominibus in fœminam vertit, vt omnibus mulieribus vir erat. Auguſtus id dedecus

non fugit ; Tiberio & Neroni jo
laude fuit. Tigillino nupſit Nero, Sp
rus Neroni. Traianum optimum pri
cipem pedagogiũ comitabatur Ori
tem totum victoriis peragrantem.
Venuſtorum & formoſorum turma
puerorum, quos in complexus ſuos
dies nocte que ciebat, pædagogium
vocabant. Antinous Adriano pro domi-
nâ fuit, Plotinæ Riualis, ſed felici.
Mortuum luxit Imperator, & quin
viuis eſſe deſierat, retulit in Deos ar,
& ſacelliis conſecratis. Antonium Heli-
gabalum, Seueri nepotem per *Omnia*
caua corporis, ut loquitur vetus ſcri-
tor, Venerem excipere ſolitum ſu
tempora pro monſtro habuere. Hu
etiam Veneri ſeuera Philoſophiæ gravi-
tas ſaltavit pæderatiæ choro miſt
Alcibiades & Phœdon cum Socrat
dormiebant ſi quando alacrem veller
præceptorem. Ad tam ſancti viri amo
ribus duxit originem hæc dicẽdi i
Venereis formula. *Socraticâ fide deli*
gere. Omnia Socratis facta, dictav
omnibus Philoſophorum ſectis ſacra
illi ſacellum conditum, & ara erecta

Facta legis vim; dicta oraculi authoritatem habuêre. Philosophi ab Herois, nam inter Heroes relatus Socrates, Indigetisque sui exemplo non descivêre. Licurgus qui Laconum legislator, aliquot ante Socratem sæculis, bonum & vtilem esse posse ciuem negauit, cui nou esset concubinus amicus. Volebat nudas Virgines in Theatro palam exerceri nudas, vt liberior hic aspectus amoris aciem, quo, naturâ ferente, rapiuntur ad nos homines obtunderet, & in amasios & sodales ardentiorem converteret. Nam non ita tangunt assueta. De Poëtis quid loquar? Anacreonta vrebat Bathillus. Plauti pleræque omnes facetiæ versantur circa hæc. Hujus sunt generis; *Faciam quod pueri solent, conquintiscam ad cistulam*; Et *conueniebat ne machara militis in vaginam tuam.* Ille immo poeticæ artis apex Maro, qui Parthenias appellatus ab ingenuo & ingenito pudore, Alexandrum dono sibi à Pollione datum amabat, & sub Alexis nomine laudauit. Ouidium idem morbus tentavit; Prætulit tamen puellas pueris, quòd

voluptatem his in lusibus vellet cor-
munem, non sibi propriam. Amare
Venerem, ait, *quæ vtrinque resolua*
Hinc fieri, *quòd pueri amore minus ta*
gatur. Quum se negligi viderent pue-
læ ab iis quos amarent, & vxores a
iis in quorum sacra per nuptias ven
rant, si muliebri tantùm mererent st
pendio, ad puerile deflexêre officium
Eò res adducta væcordiæ, id etiam n
uis ut priùs nuptis extorqueretur, d
hinc per puerum ad puellam iretur
vterque vtrique vno in corpore sexu
confunderetur. Priapus, in veterum
lusu, qui accesserit ad stipitem suum
olerum fur, hunc daturum minatu
quod virgo primâ dat nocte cupido Ma
rito; alterius loci dùm inepta vulnus ti
met. Fingit, nam quidlibet audend
æqua fuit semper potestas pictoribu
& Poëtis, Valerius Martialis sibi vxo-
rem obmurmurantem nates etiam esse
quo deterreret à puerorum amore a
mentem. Iunonem hâc ait parte place-
cere Iovi; nec tamen se suaderi; ali m
esse pueri partẽ, aliam fœminæ: Vtatur
vxor parte suâ jubet. Sed sedebāt in for-

icibns pueri puellæve ſub titulis & ychnis, illi fœmineo compti mũdo ſub tolâ, hæ parùm comptæ ſub puero- um veſte, ore ad puerilem formam ompoſito. Alter vænibat ſexus ſub ltero ſexu. *Corruperat omnis caro vi- m ſuam.* Vide quam fuerit hic vſus requens puerorum puellarumque ſex- ım mentientium. Ecce Ganimedem unonemque certatim Ioui clunes & llum, & hanc porrigentes, bona ſua le poſtico theſauro jactantes. Nec Re- igionis violatæ, qui hæc commenta- entur & fabularentur impoſtores, ec impietatis rei facti, qui crederent ut ſtulti aut libidinoſi. Miſeri ho- munciones quò non irent præeuntibus Diis? Ioui Ganimedes in deliciis, Apolloni Hyacinthus; Herculi Hylas. *Cui non dictus Hylas*: Antiſtes Maje- ſtatis Iupiter, ſcientiarum Apollo, fortitudinis Hercules. Prima mali ſe- des Aſia: Nec tamen Africa ab hac pe- ſte pura; quæ per contagium mox Græciam & contiguas Europæ partes peruaſit. Orpheum in Tracia fœ-ulen- ti ludi inventorem, & ſuaſorem ſpre-

tæ ciconum matres,

Inter ſacra Deûm nocturnique or
bacchi,
Diſcerptum, latos iuuenem ſparſere p
agros.

Celtas narrant vetuſtis illis tempo-
bus, ſi qui ſe hoc à morbo præſtare
incolumes, ludibrio habuiſſe: Nèc m-
nerum, nec honorum participes era:
Qui puros ſibi ſeruarent mores eſ-
giebantur vt impurati. Non juvat
publicâ totius civitatis dementiâ e
ſolum ſapientem: Et, qua non juv
nec etiam decet.

Oct. Quis te inter homines eloque-
tiores dicendo ſuperet? Quàm ing-
nuè! Quam ingenioſè effers quæ dic
omnia!

Tull. Celtarum nominè, non
tantùm comprehenſi qui trans Alpe
in Galliâ vivũt, ſed omnes ad Occiden
tem poſitæ Nationes, quarum in nu
mero ſunt & Itali & Hiſpani. Nun
omnium maximè hominum Galli odic
inſuetæ Veneris flagrant: Quos polluit,
vltricibus purgant flammis: Ferri aciem
ſufficere non putant vlciſcendæ caſti-

ati. Mirantur Itali & Hiſpani : Nam atiùs eſt de populis ſub Mahometis ugo depreſſis non dicere. Gallos, & quæ ad Septentrionem vergunt, ſtupi-li dicunt eſſe ad voluptatem ſenſus; yncerum, vt ſibi, voluptatis ineſſe guſtum negant. Nimirùm nos fœmi-æ acuimus ipſæ in nos virorum no-rorum ingenia ad voluptatem aliò naueſtigandam, quam vix, ac ne vix quidem inueniunt in nobis plenam & olidam.

Oct. Non intelligo.

Tull. Intelliges vt ego. Patentiora unt nobis Italis, Hiſpaniſve, quis ne-et; Veneris oſtia. Non Veneri face-e, qui peculiatus, vaſatuſque vltrà nodum non ſit, ſed dixerit in portici-ur amplis jaculo ludere. Quæ facilè dmittit ineuntem, minuit concha vo-uptatem. Comprimi, exſugi gaudet nentula; ſi liberiùs ſpatietur, malè ha-et. At in averſâ Venere ſe res commo-iùs habet. Difficilis ingreſſus irrum-enti mentulæ, & cùm irrumpit, locum on implet modò, ſed diſrũpit. Dehinc ulla ſtadij capacitas niſi quam velit

curſor. Accommodat vltrò ſe hoſtium hoſpiti, muſculi vt contenduntur, vt laxantur. Vulva verò cùm ſem aperta horribili hiatu, ars nulla, mulieris nullus aut ſitus aut motus faciet vnquam, quin laxa, quin aperta horribili hiatu pateat miſerabili mentulæ ad contumeliam concubitus. Hi amatores turpis delicij, apud nos multi; ex adverſo, apud Gallos, Germanosque pauci. Nam ſub Septemtrionibus non ità fœminæ lati fundi ſun Frigore reſtringuntur membra omni quaſi concreta. Ideo cum habeat omnia in legitimo mulierum cenſu quæ voluptati favent, quid expeterent vltra quod illis in penu eſt? Sanè, qui apud nos peculij laude prædicantur, ben mutoniati, nec prædicantur, nec prædicant. Hæc ſunt, Octauia quæ volebas.

Oct. Oblita es dicere vtrum hanc Venerem probes an abomineris, vt ego, medius fidius! abominor.

Tull. Si probē ſana non ſim. Vox Cœli, fulminatrix, vel Terra obmuteſcat, hanc condemnat ſocordiam. Lucianus

argutè de vtraque edisserit Venere
nullam damnat. Nescias quam judica-
uerit alteri præstare. Achilles Tatius
in Clitophonte non dissimiliter ambi-
guo animi sensum condit sermone ma-
lignus. Græci ambo. Latinos inter scrip-
tores nullus nec damnat, nec laudat.
Quod mirêre, legislatorū vetuit nullus:
scilicet voluptates, quæ jugulum non
peterent, crimini non adscribebant.
Bonâ ego fide agam, non illâ Socrati-
câ: Omni esse supplicio, omni contu-
meliâ dignam postuersam Venerum.
Cogitationes alterius sexus sponte in
alterum cadunt. Vim naturali facit pro-
pensioni, qui Venerem quærit in pue-
ro. Cupido amorem adspirat: Quis pre-
dicauit Cupidinem? Nec prædicare se
patitur nec prædicari. Vt primùm cœ-
pit in venis amoris libido feruere, sanè
in fœminarum amplexibus adolescen-
tes præsentiunt, inconsultis, præter se,
omnibus, positam esse sibi medicinam,
quâ sedetur ignea tempestas. Ex Ephœ-
bo exeuntem accendit hunc puella,
hunc puer. Mutuis capiuntur desideriis.
Alter in alterius cupiditate contabescit;

Hic amoris curſus. In aduersâ hac pa-
te tingit, quæ in tenera mittit pecto
amor, ſpicula. Vt aliò deflectat medic
to opus eſt, & multo rerum vſu. Nu
Natura, ſed corruptis has afflant furi
corrupti mores. Si ſequior pars hu
efficta eſſet vſui, eſſet etiam accomm
da. Poſſet neruus ſalax magno abſq
labore, abſque periculo coeuntium
intrò penetrare. Deuirginantur etia
ante pubertatem, nec ſatis viripotent
puellæ. Certum eſt in primis conflict
bus dolorem inferri. Sed intrà pauca
euaneſcit horas is dolor, quem bre
conſequitur voluptas ſumma. Ægri
multò ſe res habebit, ſi qua non fert na
tura, puella petatur, aut puer. Et acerr
mi incutiuntur oppreſſo cruciatus, a
plerunque, ſi craſſior infindat contus
teterrimi ex eâ morbi petulantiâ ena
cuntur, quos nulla Æſculapij curet in-
duſtria. Diſruptis muſculorum vinculis
contingit poſtea excrementa effluere
etiam inuitis. Quo quid turpius; Non
tam diris inde afflictatas' fœminas no-
biles ægritudinibus enatòrum & pullu-
lantium vlcerum, ut ſanitati, poſt duos

resue annos, vis sint restitutæ. Egoquidem ex Aloisii, Fabriciique sacris amplexibus non euasi omninò sana. Primùm dùm pila infigunt vehementem uli cruciatum; mox leuis ægram solata st titillationis vmbra. Postquam verò domum redii, ardentissimus rursùs me dolor cepit in ea parte, quam lacerauerant: Incendio torrebar prurienti. Et anè Vrsinæ ope ignis hic facer vix restinctus est. Pereundum erat miseræ neglectis vulneribus. Tu, Octauia, in primis pubertatis diebus tenera & delicata, ut es, non ità citò ad Venerem erduci potuisses. Vt venisti ad plenæ pubertatis annos omnes fregisti rigidissimi, & crassissimi mutonis impetus ferè illæsa. Quid verò de te, horreo dicere, factum esset, aliâ si parte tantæ molis catapulta surores suos in corpus uum impulisset; Nec me mouent quæ n causæ defensionem humani generis hi hostes, pædicones, & exoleti, adducunt, argumenta, ex rerum naturâ, ex moribus, ex hominum quorundam aut dignitate, aut claritudine. Nemo persuaserit sibi sapiens humani

ſeminis jacturam, quæ ſponte fit, o-
ni flagitii labe carere. Aut ſanè hominem
perdere probro verti non debet. Qui ſe-
men mittit, non in muliebrem ſulcum,
vult perdere hominem, & perdit ei
fingi potuiſſet homicida & adulter.
Nondùm etiam nati enecantur, pu-
lentam per hanc voluptatem, homine.
Vita adimitur, quæ negatur. Cùm labo-
rat in adytis ſuis natura perficiendo
ſemini, generationem ſpectat, non li-
bidinem. Voluit in mutuos amplexus
venire; fœminam quam partus d-
ficultas; virum, quem educandorum
liberorum cura longè auerteret. A
generationem pellexit, quam ni
dam & ſolam refugerent, caris car-
voluptatis illecebris. Sed in præ-
gnantis aruum quod iniicitur ſe-
men, quis neget, aiunt, perditum ir-
Nugæ. Dicunt Medici nouo rursù
fœtu augeri poſſe prægnantem fœmi-
nam, ſi ineatur. Hinc factum nar-
rant, vt que partum jam effudera
in lucem, aliquot tamen poſt dies
alio ſit partu facta mater. Superfœtati-
onem vocant. Quis omnipotenti arti

fici Naturæ materiam non credat, ex quâ ſcilicet edat opera, quę ſolet fingere? ¡Quis non fidat Naturæ? Frumentum verò, atque ſimilia, ſemen non ſunt, vt nugantur, ſed fructus perfecti qui ſuum in ſe continent ſemen cujus vi & facultate renaſcantur. Bos, aries, Gallus Gallinaceus animalia ſimiliter ſunt abſolutæ perfectionis, pro genere ſuo. Quis ab eorum nos velit eſu abhorrere, quòd ſcilicet, quo ſpecie cuiuſque ſuæ perpetuitati prouiſum, in iis lateat vitale ſemen? Nulla Naturæ fit iniuria: Nullam profectò in frumenti, & fructuum vſu & eſu fieri perſpicaciſſimæ Philoſophorum ſectæ faſſæ ſunt

Oct. Benè quidem; ſed tecum mores pugnant longo vſu comprobati, & Magni in omni ætate viri.

Tull. Nullâ temporis diuturnitate mali adipiſcentur authoritatem mores, quæ bonis debetur. Tàm multæ ab orbe condito ſcelerum facies, cœdes, latrocinia, veneficia. Quis propterea aut laudet, aut ferat? Vaſtari peſtilentiis & crudelium contagio morborum

ciuitates & vrbes, familias interneci-ne deleri nihil novi: Quis ideò pest & morbos mala esse negauerit, qui ab origine rerum ad nos vsque, continuâ damnorum serie, manarint? In rebus per res ipsas judicandum, non per adjuncta. Itaque vt ævi diuturnitas infamiam nequaquam eleuat, sic nec vel celeberrimorum, virorum laudes flagitiis laudi esse possunt. In alto lucentes iis se nebulis obscurarunt, iis se è summo glorię gradu deturbarunt furoribus. Enimverò non omnes qui honore, & famâ florent, hæc tetigit tabes. Ab eo se contagio major se numerus seruauit incolumen. Ne dubites. Quibusdam in Terris tenebricosus furit hic æstus; maior tamen numerus, sit magnates, si plebem, omnes spectes ordines, sanus viget horribili huic morbo imperuiam tuetur virtutem, & ab omni scelere puram. Demùm, vt judices benè & sapienter, de rebus judicandum per res ipsas non per adjuncta.

Oct. Non miror Turriani illius tui qui ab hac se ostendit alienũ salacitate

adeo

tate, adeo aſpectū placuiſſe oculis tuis: Sanctæ ſcilicet & graui fœminæ.

Tull. Quam hic dicendi calor abrupit, repeto narrationem, inepta. Nam mones. Proximus ſucceſſit Aloiſio & Fabricio Turrianus. Quæ indulgentia tua paſſa eſt; Dea mea, tam pulchrum corpus confaminari, & cœleſti formæ illudi? Vis qui debetur formæ nobilitati tuæ vtrum eam honorem, inquit, quem violarunt? Vis vtrumque, ad aras tuas, Dea mea, nanque eris mihi ſemper Dea, meâ manu ultrici cœdam? Nolo reſpondeo: Sciebam quâ lége in hanc palæſtram deſcendi: Vſi jure ſuo. Sed generoſam tuam, laudo ingenuitatem. Tantò amo te ardentiùs quantò ardeo vehementiori in eos odio. Hæc dicens ſuauium dedit ſuauium, Octauia mea, quod illecebris ipſa ſuis procacioribus, videri poſſet reſpersiſſe Venus. Surrexeram è lecto, nuda eram, arrigebat. Nec mora: Mammam manu vtrâque prehendit vtramque, & intorquens intra femina ſpiculum fervidum & durum, en, inquit, Domina, vt te appetit

hoc telum, non quò lethum ſed læ omnia inferam tibi. Sis precor, dic, ipſa cæcutienti mentulæ hoc in cæco itinere, ne aberret a ſcopo: Nam manus meas ab hac felicitate, quâ fruuntur, haud dimouerim. Facio vt fieri volebat. Appuli ego igneum telum ad igneum oſtium. Senſit, impellit, & ingit. Verè præſtabilior Venus eſt hominis, qui placet, aliorum hominum omnium amplexibus, quantumcunque ſint illecebroſi, & meretricij. Momento, & ad alterum alterumue concuſſum reſoluta ſum incredibili cum titillatione, ita vt parùm defuerit, quin deficerent poplites mihi. Siſte, aio, fugientem adimam. Scio quâ fugit, refert ſubdens. Tibi ſcilicet elapſuram per infimum puras oſtium quod teneo ſi ecce occluſum id eſt aptiſſimè. Dicen, contentione quadam ſpiritus ſumm faciebat vt intreſceret moles, turgent mentulæ: Et retrò repellam fugitivam animam, adiiciebat: Acerrimos etiam motus ciebat. *Altiùs ad viuum perſea mucro.* Eâ vi ſursùm dulces ingereb impetus; delicioſos penetrabat furore

vt, quando certè omne non poterat corpus, ſaltem cupiditates omnes, deſideria, libidines, cogitationes, animumque amentem in corpus meum effunderet libidinoſo niſu. Demùm, cùm ſenſit liquidi æſtus aduentantem væſaniam, manus natibus meis ſubijcit ſubleuat in aëra. Ego furentes artus arctiſſimis brachiorum alligo complexibus, & femorum tibiarumque alterno volumine, femora nateſque: Ita vt eius ab collo penderem vibrata ex humo. Sic pendebam quaſi clauo affixa. Dùm in longum labor trahitur, iterùm non ſegnem me ſolvit Venus in venerem. Temperare mihi non potui, quin exclamarem acriori amoris œſtro percita; ſentio omnes, ſentio Iunonis cum Ioue concumbentis delicias omnes: feror in cœlum. Noli, reſpondet Conradus, mortales nos priùs deſerere, Dea, quàm Conradum tuum donis Veneris tuæ ſatiaueris; tuæ feceris immortalitatis, & felicitatis participem. Eodem temporis puncto exundantis ſeminis humeſcenti igne genitale arvum conſperſit Turrianus, quem Venus & amor

omnibus ſuis agebant furoribus in libidinem. Hedera non ita nuci hæret circùmvoluta vt hærebam Turriano brachiorum femorumque amplexu coniuncta. Vix perfecerat, adeſt Conradus: Quid me vultis, inquit, ſolum marceſcere. Nam Florentini nebulones illi receſsêre. Neſcio quò malus eos Dæmon ſuus quemque exegerit.

Oct. Quos iviſſe velim, in crucem, qui ipſi tibi crux fuere, per furores ſuos.

Tull. In proximum exierant lucum tiliis virentem & ilicibus, puro aëre vires recreaturi feſſas, & languidi pigri, & ignaui. Conradus ſedentem in thoro his dictis aggreditur. Homo Germanus imposturam, quæ tibi facta eſt ab improbis, moleſtè fero. Excandeſcere ſcias non minùs, quàm Turrianum. Sed dic quid fieri velis, ſi quidem cordi tibi eſt. Taces? Nam tacebam, & abſceſſerat Turrianus. Ego inquit, bonâ fide tibi aperiam omnia & ſub hac ſubſultantem ſibi egregiè mentulam; mihi femina aperuit.

Oct. Et ſic tibi aperuit omnia. Igitur nec mora, nec requies: Et tibi

Herculeæ fortitudinis Heroidi decimum & quartum imperat laborem.

Tull. Non diſplicebat Conradus, nec admodùm placebat: nec negaui, nec dedi. Quod volebat cepit velut à dormiente; ne quidem verbum blandienti reddidi. Fatear, Octauia mea, exhauſto, tot in conflictibus, viuidi in Venis ſanguinis calore torpebam, ac ſi effœtæ mihi vires ſenectutis juueni, & florenti exprobraſſent ſegnitiem ſemiſepnltam. Ille verò nouum molitur modum nec ineptum. In ſiniſtrum ſibi humerum tollit dextrum ſupinæ femur: Poſt transfigit ictum expectantem, non optantem. Femori dextro ſupinæ iniecerat ſiniſtrum. Adacto in intima telo concutere, ſubagitare, vrgere. Quid plura? Dic ipſa tibi.

Oct. Poſt ad penſum, tributumque revocati Aloiſius & Fabricius ſatis ne tibi fecerunt ex animi tui ſententia?

Tull. Nullus ſit dicendi finis ſi curioſiùs velim omnia ſermone complecti. Conradus ad ſextum; Aloiſius, Fabriciuſque, ad quintum, ille; hic ad ſeptimum; Turrianus item ad ſeptimi

concubitus voluptatem peruenêre. In quinque ſupra viginti duella vna ſuſ-nui, & euaſi victrix : faſſi ſunt omn laurea mihi frontem cingi à Vene debere, cui tam feliciter melitaſſem, depugnaſſem. Tamen ne dubites, Oct-via, me poſt tot labores exhauſte, poſt tantùm ſanguinis amiſſum, def-cerant ferè vires. Vix poſt vigeſimu concubitum potui tollere me in p-des : Et tamen victoriam tuli.

Oct. Laſſata viris ſcilicet, non ſ-tiata.

Tull. Et ſatiata, & laſſata. Turrianu vt initium pugnæ fecerat, ſic finem f-cit. Brauio donatus eſt me jubent Obtinuit etiam à me ortu nobilis, pugnator fortis, vt nomen ederen hoſpitium edocerem & me vellem in uiſeret. Inviſit certè poſteà frequenti ſimè. Sed me tædium Veneris tar grave ceperat, ut tantùm per tres con tinuos menſes ſemel atque iterùm ad miſerim cupidum, & inflammatum i amplexus meos lacrymis, precibus ob teſtationibus exorata.

Oct. Vnde id faſtidium ?

Tull. Lacus facta eram genitalis pluuiæ, Vuluæ ligamenta exundans humor diluendo ita soluerat, ignem adeò omnem restinxerat, ut ne quidem vlla libidinis, per id tempus, cogitatio ad libidinem me permouerit. Demùm extorqueri à me passa sum ab amante mitilæ, & roseæ iuventutis, summum gaudium. Non dedi, nec etiam bene sensi. Verum, hac exactâ hebescentis intrà fatiscentes lumbos Veneris nausea, ad lusus reuocandos, & repetendos, qui à nobis procul videbantur abesse, fuimus alter alteri pro vehiculo. Dicam suo tempore, Octauia, quæ contingere nobis per annum integrum. Læta audies, quæ inuidiam; luctuosa, quæ pietatem, & dolorem moueant. Raptus est mihi Turrianus Aloisii fraude. Heu! Heu! Quæ cum perfidia letho dedit, cur me miseram vitæ reliquit?

Oct. Reuoca animum ab hac recordatione ad amœniora. Dic, Tullia supersunt etiam Veneri ?modi præter quos ipsa experta es? Venus bona? Quot te in figuras mutasti, ut placeres!

Tull. Quot inflexiones, quot corpo-

ris conuerſiones, tot ſunt Veneris fi-
guræ. Nec numerus iniri, nec doci
aptior voluptati poteſt. Quiſque à li-
dine ſuâ, à loco, à tempore, quam inci
figuram velit, capit conſilium. Sed no
idem omnibus amor. Elephantis, Gr-
ca puella, quas in vſu eſſe nouerat i-
ter libidinoſos, pictis tabulis expreſ-
rat. Vt jam juuaret *pictas opus edere*
tabellas. Alia eſt in concubitu mod
duodecim molita, quibus gratiori v-
ctor in effluuio perfunderetur volupt-
te. Dicta idcirco Dodecamincano.
Æuo noſtro, diuini vir ingenii, Petr
Aretinus benè multas in colloquiis ſu
expreſſit ſatyrico ſale; poſt picturâ T
tianus & Carraccius ſummi pictore
Sed multæ ſunt quæ ad effectum veni
nequeant, licet ſupra quam excogita
poſſit, flexibiles ſint coeuntium in Ve
neris ſacra artus, & lumbi. Profect
plura in mentem meditando, & com
mentando ſolent cadere, quam verè fie
ri poſſint. Vt impotentis animi deſide
riis nihil imperuium, ſic nihil cogita
tioni exultabundæ, & intemperanti dif
cile. Quò vult, & quâ tentat viam, infi

nuat se, vel in abruptis inuenit planam. Non ita corporibus facilia factu omnia, quæ mens aut bona, aut mala suadet.

Oct. Vna est via Veneris, si vna Venus. Mala sunt, & proterua omnia quæ præterea adiecere è suo, dùm in furias & ignem ruunt, viri & fœminæ.

Tull. Viam Veneris esse dicunt alii ex Naturæ præscripto, si quadrupedum more prona & proiectis lumbis ineatur mulier: nam sic promptiùs virilem inuehi vomerem in muliebrem sulcum, & seminis fluctus in aruum genitale.

Quadrupedumque magis ritu plerumque putantur.
Concipere vxores, quià sic loca sumere possunt,
Pectoribus positis, sublatis semina lumbis,
Nec molles opu sunt motus vxoribus hilum?
Nam mulier prohibet se concipere atque repugnat,
Cluuibus ipsa viri Venerem si læta retractet,
Atque exossato ciet omni pectore fluctus
Eicit enim sulcum recta regione viasque

Vomeris, atque locis auertit semins ictum;
Idque sua caussa consuerunt scorta moueri,
Ne complerentur crebrò, grauideque ja-rent.
Et simul ipsa viris Venus ut concinnior esset.
Conjungibus quod nil nostris opus esse videtur.

Alij communem Veneris vsum & figuram maxime probant, ut in supinam vir procumbat, pectus pectore, ventrem ventre comprimat; pubes pubi colludat, diffindens rigido conto teneram rimam. Hi jubent ciere crebros, & acres motus mulierem, dùm Veneri faciti illi vetant. Sua cuique opinioni ratio. Sed negant Medici pronæ concubitum naturæ conuenire, qui partium generationi insudantium conformationi, ut probant, non conuenit. Ego vero, mea Octauia, communem vsum vnice laudo.

Oct. Quidni laudes? Nam, amabo, quid dulcius cogitando fingi potest, quàm resupinam, amati corporis blando pondere, ad irrequietæ, sed suauis, impa-

ntiæ molles incitari furias? Quid gra-
ius amantis vultu paſci,oſculis , ſuſpi-
iis,& patrantium oculorum incendiis,
Quid præſtabilius , quàm amores ſuos
ouere complexibus, ſenſibus quidem,
uos non ætas,non vitium vllum obtu-
it ? Quid vtriuſque libidini , vtriuſque
oluptati lætius concutientis,& ſuccu-
ientis laſciuis motitationibus ? Quid
pportunius præ voluptate emorienti-
us,quam flammeſcentium ſuauiorum
iuida vi reuiuiſcere ? Qui aversa ludit
n Venere vni tantùm alteriue ſenſui
ratificatur;ominibus,qui in aduersâ.

Tull. Sed in his,Octauia , ſolet acci-
ere,quod videmus plerunque beatio-
ibus vſuuenire.Quaſi pigeat bonorum,
uorum cumulantur copia,videas alios
ontemptis pulcerrimis vxoribus ad
iobolares confugere meretriculas, &
n putidâ ſibi plaudere Venere. Alios
retioſarum dapum , oppiparæ cœnæ
apit ſatietas , & faſtidium , falerno &
autitiis poſthabitis, vappâ & ſecundo
ane ingurgitant ſe , velut fame enecti.
naſſuetis gaudemus, & in vetita niti-
nur. Sed eççè noctem , dùm ludis tu,

dum loquor ego, insomnem duximu,
Paucas intra horas surgendum nob,
Iuuabit somno refici, & sanè requie:
indiges. Ita jucundè, Octauia, dormia,
ut vigilasti. Faxit Venus.

Finis Colloquii Sexti.

ALOISIÆ SIGÆAE TOLETANÆ SATYRA SOTADICA DE Arcanis Amoris & Veneris.

PARS TERTIA.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

FESCENNINI

VLLIA. *OCTAVIA.*

ullia. COnsidamus hîc sub patulâ vlmo. Vis Octauia?

Octauia. Maximè: Et hymenæum eamus.

Tul. Bellè: Nam nudam te Nudius-rtius vidit Comes Alphonsus, & fu-ere cœpit.

Oct. Nudam me?

Tul. Te Nudam: Nam is palàm rædicat, venereus flos.

Oct. Te pugno petam tàm dicacem.

Tul. Ego te osculo tam procacem.

Oct. Præter Cauiceum meum, ho-no me nudam, per ocellos tuos libi-inosos, nemo vidit.

Tul. Nullo scilicet Theodorum ha-es in numero?

Oct. Memini, & pudet. Apage: vt e miris ille sermonum præstigiis, Ve-us aurea?

Tul. Suspicione assequor quid i
quod silere vis, nec vis: Noui libli-
nes tuas; per testiculos Veneris, no.

Oct. Bona verba: Quid verò
trectas Inepta de Alphonso. Fortè sti
in somnis ob oculos eius nuda?

Tul. Intelliges, Turturilla mea:
Octauiæ vidit animum, perspectos
ploratosque habuit mores, & ani
candorem, num vidit Octauiam nud
per Platonis manes, vidit.

Oct. Scitè Nugaris. Quam velit
phonsus dari sibi fruendam Intellig
Illam scilicet, quæ animo & mente n
hanc quæ corpore consistit & membr
quam putas eliget, optio si detur? C
arriget, si sanus est. Erat in suburba
Eleonoræ villâ Alphonsus. Conuenit
Isabella Menezia, & recens, vt ego, nup
Aloisia Fonseca. Secuta est confabul-
tio opiparum prandium, sed libera, s
parùm pudica. Musto madidas Iuc
casses. Placui tamen.

Tul. Alphonso tu, Eleonoræ A
phonsus.

Oct. Odi hominis leuitatem, o
amorem; nec ad me transfugam e
Ele

leonoræ castris velim recipere si bona
m.

Tul. Et magni es puella cunni &
nimi. O egregiam heroidem, & me-
ori sæculo dignam, Aureoque illo
no mentulæ vrgebant bilibres! sed
unt, quod in ceteris rebus flagitio-
um videri possit, id in amore inter-
ùm posse laudabile videri.

Si violandum est Ius fruendæ amicæ
gratiâ
Violandum est; In ceteris rebus pie-
tatem colas.

Quæ inter amantes Iactari vulgò de
mantium dolis & inconstantia solent,
æc sunt omnia non amantium, sed
mentium somnia.

Oct. Pulchræ res! perijt Eleonoræ
ir abhinc annum in pugna a Gallis
æsus, & abhinc sex menses ingeniosa,
pibus pollens, ætate florens, formosa
eperit Alphonsum. Fassa equidem est,
uod amans expetat ab amante, ne-
asse nihil; superesse nihil quod donet
mpliùs, quo beet cupidum iuuenem.
audares? certò scio non laudares, si
ellem me optimæ fœminæ, quæ à me

ſibi nihil timet, riualem fieri.

Tul. Amo in te, Octauia, generoſi hoc pectoris robur. Vt viuis perge viuere.

Oct. Moleſtum, puto, tibi non erit audire, quæ noſtræ ea in confabulatione fuerint dicacitates, facetiæ, luſus, ioci; nec mihi erit dicere. Vt concedimus omnes, Eleonora renidens, ſalax, Venerem ſpirans, conuerſa ad Aloiſiam; agedùm, inquit, vt tibi placent nouæ noctes? vt colluditis tuque, tuuſue Rodericus in hoc, quo caleſcitis amoris æſtu? ſuffuſa rubore puella: ſubiit tamen neſcio quid molle & ſubans, Erubeſcis, Aloiſia? O pudorem Impudentem, exclamo ego video eius in oculis vultuque toto meretriuos ignes: gementis murmura ipſo audio in ſilentio pellicis. Quid times inepta vt illic libere agis omnia, iſthic loquere. ſat, reponit Aloiſia, citiùs pudicitiæ, quæ ſe ab his ſermonum nequitiis puram ſeruet, abſtulerit palmam, quam quæ omni temperet ſibi voluptatum libidine. Caſta eſt, non quæ caſta eſt, ſed quæ audit. Bellè, bellè, ſubjicit Alpho-

ſu-

s: vtcunque viuat, pudica est cuius
idici sermones, tetricum os: Nihil
ique magni interest, & pudicos esse
eres. At enim his sub meis testis,
fert Eleonora, semper Ingeniosis li-
ent, quæ vsquam licent, vitam non
uit, repono, qui timidè viuit. Nam
midos & fortuna repellit,& odit amor:
imus est felicitatis gradus audere per
eros amoris gradus ad felicitatem ire.
Tul. Non omisisti dicere qui sint isti
licitatis gradus. Et hac etiam via ve-
imus ad summum bonum.
Oct. Omnia inter bonos & honestos
ona & honesta, subjicit Eleonora: Isti
ero boni sunt & honesti qui supinam
ulgi malignitatem diligenti; & sedula
se suisque nugis cura auerterint, nec
eò minùs a stultis vulgi opinionibus
bfuerint. Id credas respondisse tibi
enerem ex imis selectarum libidinum
dytis. Generis nos humani, quis ne-
et, gaudium esse, adjicio ego, & lu-
em & vitam? si gaudium; melior gau-
ij pars in iocis, in salibus: si lux;
uanta, quanta est lucis amoenitas,
uæ varias rerum formas, quæ pulcri-

tudinem nescio magis an fingat, quam pingat? quæ non delectat vita, sub specie vitæ imagine lethi genus est. Nec satis delectat absque multo varioque seu voluptatum: sunt voluptates condimentum vitæ. Absint momento fastidio er. In nobis igitur læta sunt oportet omnia, petulia, procacia: si qua est mulier seueræ frontis, austeri animi, petat, petat illa vrsorum spelæa; vrsis digna pocis. Quis huic beluæ velit homo cultum, honoremue adhibere, a qua nulla permanare possit delectatio? Dein, ut frui voluptatibus dulce est; sic & meminisse fruitionis suaue est, sunt qui voluptatis aut spe, aut recordatione summam inveniant voluptatem; qui gratiorem sentiant venerem dicendo quàm fruendo. Per pruriginosum libidinis tuæ nidum, Aloisia, recordando diuturnæ fiunt voluptates, quæ puncto temporis fluxæ elabuntur, sic ipsæ sibi dum repetuntur memoriâ, succrescunt. vis benè beateque viuere? In Veneris hortis lege poma, decerpe rosas. Eruditæ libidini prosperè omnia cedunt. Etiam in voluptatis vmbra, veram In-
uenies

enies voluptatem, ſi velis.

Tul. Quàm multa paucis, quam
cutè, quam aptè!

Oct. Quid? Demùm perſuaderi ſe
iſſa eſt Aloiſia; Abiecta omni vere-
ndia mirabiles effutire, nullo dele-
u, cœpit omnis generis nugarum ne-
nitias. Subridebas Eleonora, ridebam
go, Iſabella verò & Alphonſeis ca-
hinnis Implebant domum.

Tul. Sed riſu inepto res ineptior
lla eſt.

Oct. Abſtinuiſſes a riſu? Cùm pri-
umùm Roderici pugionem, dicebat,
lactum in corpus ad capulum vſque
cepi, omnes In eam partem confu-
erunt mihi, mei Illicò ſenſus, omnis
nimi facultas. In proximo cubiculo
fines, bono numero, conuenerant, per-
repebant. Rem miram! Illinc audie-
am. Lucebant cereis, dùm ſubige-
ar, illinc videbam. Dum perficit Ro-
ericus, dictu mirabile; In cunno tota
ram, aut tota cunnus, ſi quid in me
genij (& aiunt nonnihil eſſe) in eam
upidinis ſedem, id omne, qualecun-
ue eſt, perpulerat ingenioſa libido,

Quis vero, subjicio, neget tecum & tibi ingeniosas esse fututiones, cui m ingeniosa pars? Qui me sanè, re Aloisia, conuentæ opus habuerit, quærat in cunno: Illic habito; nec am is ædibus, crede mihi, Alphonse, m & credo ego Roderico. Cum vob, Aloisia, non pigebit, inquit Alphons, ad has te Lampsa cenas ædes con nire, & genio tuo apud te & inge frui, si verò locare velis, non deerut, ita me Venus amet, conductores qu vis pretio.

Tul. Per Iouis coleum, Aloisia ipsa inuestiget & vsquàm pruriens nus facetiorem.

Oct. Posteà, de arte amandi, forma, de ingenio mulierum, melli complexuum, inter amante dulcedine, variæ fabulæ: Vocata V nus adfuit, sed petulans, sed subsilien fauit. pellex Dea, exlex, suique im patiens, nisi prurientis: Ita & sales fabellæ meram puramque ciebant Ve nerem.

Tul. Viuimus vt amemus, & ame mur. Quæ nec amari se velit, nec amare

Iam

m sepulta est; Iam foetet poedore &
u squallida.

Oct. Aliæ pulcræ, aliæ venustæ: pul-
ıs natura sua finxit manu; se sua ve-
ıstæ, per artem & cultum. Illæ suo,
: velut precario iure regnant. saxea
iam corda incendunt ad amorem, quæ
rè pulcræ. De pulcritudine variæ sen-
ntiæ, inquit Alphonsus. Id tamen ferè
iter meliores constat, pulcriorem
iique videri, quæ aptiùs cuique con-
niat. Nam, vt non eædem omnibus
ominibus dapes, sic nec vna eadem-
ıe omnibus hominibus conuenit pul-
itudo. Tot capita tot sensus; tot oculi
t pulcritudines. Sed quæ plurium
nsensû pulcra appellatur, hæc pluri-
ıs oppidò conuenit creandæ aptior
luptati, aut soboli. Vis vno verbo
m expediam? Coecas coeis mentu-
s vocant, quæ sunt perspicacissimæ
nis fides habenda de delectu; nam
nul, quæ dominis aptè suis conve-
at, occurrit puella, etiam non mo-
tæ vident: sponte arrigunt: hæc verè
ılcra cui maximè arrigitur. Amabat
idericus, consobrinus ille tuus, Lu-

ciam Lippam, simam, edentulam &
perditè amabat. Væcordiam objurabat adolescentis pater: O pater, o ater, respondebat adolescens, tuere oculis meis, non tuis, Luciam: mutais sententiam pater, pulcram dices, & amore meo & omnium dignam. Nempe Luciæ arrigebat, non ita ceter, etiam pulcrarum, & venustarum laude florentibus. Nam aliis corpus solidu & succi plenum. In pretio est. Aj verò, quæ paulo habitior sit, pugile vocant. Sed omnibus olim Græcis placuerunt actæ, crassæ, vegeti, & viuii roboris: Et talis Helena erat, quæ inter Græcas perfectæ fuit specimen pulcritudinis. Sed graciles anteponebar Phryges. Puellis Idcirco suis deducebar cibum, reddebant curatura Iunceas Tales Galli amant, non Itali, non Hispani. Atenim corpus habilissimum quadratum est, neque gracile, neque obesum; Nam sicca & ex sanguis nihil alienius a sacris tuis, bona venus, a roscidis suauiis, a tremulo frictu, a lentis concussionibus, ab igneo tuo mictu. Pulcra, sed sicca & macilenta (si pul-

cra

a poteſt eſſe, quæ ſicca & macilenta)
nuni eſt mortuæ Veneris ſimulacrum.
ɡis mortuam velit, niſi è Pollinctori-
is nebulo vnus & alter, Inire Vene-
m? quis verò mortuæ ſimulacrum?
orinthiorum Tyrannus Periander, qui
in choro ſeptem ſapientum cum Bia
Thaleſe ſaltauit, impreſſo in frigidæ
otis ſulcum vomere, Veneri fecit fu-
reus ſacerdos.
Tul. Sciebat, vt cor hominibus, ſic
minis cunnum vivere primum, &
ori vltimum. Hac adhuc parte viuere
ſſe putabat, quæ reliquis omnibus
ficerat. Nam & cunno, vt ſuus mo-
tus, ita & ſua vita; quæ viuacior; quæ
ngè differt ab aliorum vita membro-
rum. ſed perge dicere.
Oct. Proceri corpus magnæ laudes.
Alcmenem, Herculis matrem, com-
mendabat ſtatura alta & procera. Sed
optio ſi detur, dicebat Alphonſus, ma-
llem breuiorem quàm longiorem; &
laurum arborem quàm pinum: quan-
quàm, adjiciebat
Conueniunt voto longa breuiſque meo.
Sed quæ magnitudine exſuperant, ty

biarum plerunque, ac crurum lon- sunt longitudine: superiorum compo- sitio partium non respondet. Quod meo, mecastor, Iudicio & turpe & ri- diculum. Credas, ride Tullia, affixum altis & summis perticis præferri ci- num. Hæc cui risum non moueat co- gitatio, quæ quoties sit obuiam M- dalis, venit in mentem? Imam ad- que aluum, si nudam videas (nam- vidi) putes breuiorem multo esse, quàm est; si tybias & crura, longiorem, quæ tamen est longissima. sed, qu- breuiores sunt malè audiunt. Nam - cunt nescio quid paruis esse in mul- ribus minimè paruum. Gertrudis etiā apud Pygmæos breuis videretur. C- terum illi omnia, excepto medio, mem- bra mirabiliter inter se conueniunt.

Tul. Scio, Octauia, spelæum subt- est altum & lætum, non pipulanti pa- sseri nidum. Annos tres nata supra de- cem, & omni inaccessa libidini; A- phonso Gusmano nupsit. Atqui in pr- mo complexu patentiorem inuenit A- phonsus, quàm sit ipsa Venus a Mart- compressa. Petulans pollicitus erat vir-

gini

inis ejulatus, cruentam virginitatis, t memorabilem cædem sodalibus. irgo ne suspirium quidem misit: larimæ cæsæ virginitatis sanguineæ nullæ. n lata obambulabat area mentula riapi popa. Quid faceret? auertit quum, puellam obuertit in faciem; ua non dicebat, summo torquet hatam nisi in puellæ viscera: nec se virgo b ejulatu continuit, cum rumpi senit. Id volebam, inquit ille, vt te virginem scirent omnes, vti ego scio. Post ffundit resupinam, & intermissum in casto Veneris campo repetit duellum. ubagitat puellam præclarissimè contremiscentem, subantem, micturientem. vtrique feliciter litatum.

Oct. Sed longiorem, dicebat Alphonsus, aut nullæ, aut paruæ puellarum vires. Momento, quasi luxatis artubus, in medio fatiscunt cursu. Impresso altiùs ad viuum calcari vix, ac ne vix quidem, tantillo obsequuntur motu. Vegetiores aliæ vt tu, & acriores, addebat. Et Martem, respondet Aloisia, cachinnum tollens, fatigatura sim, vt Venerem Mars, mecum si ve-

nerit in pugnam. veniat, veniat.

Tul. Nec tu Clumbis es, Octaui: Et capilli tibi nigri; Scintillantes & nigri oculi, subniger vultus, & membrorum color. Nihil habeo præterea dicere.

Oct. Næ mala es: Mores meos ipsa finxisti: Quid improba objicis quod tuum non sit? Tam similis sum tibi quàm tu mellitæ Veneri: Nihil habeo prætereà dicere: scilicet dicunt libidinosiores esse quibus nigricantibus nitet vertex capillis. si quidem id est, O libidinosas, quibus nigra obnubit sexum lanugo? nugæ, meræ nugæ: Nam & tu nùm flauos habes capillos.

Tul. Nolo te iratam, quæ testiculus es veneris læuus. Ita est, Octauia, nulla ex colore certa probatio ad laudem. Ideo suus cuique amor. Alij flauum, alij nigrum, ferrugineum alij malunt. flaui Aspasiam commendabant capilli, & Atticas puellas. Nam, cum Theseus è puellarum numero, quas in Cretam ad Minotaurum aduehebat, amisisset duas, totidem suffecit pueros, quorum tinxit capillos flauo colore, vt

pro-

ropiùs accederent ad virginum spe-
iem. Tingendorum Venus, Cypri,
egina, artem, aiunt, inuenit, quam
tiamnùm habent in pretio Italæ mulie-
es. Hic stultis vnicè color placet: nu-
um audent ardenti torrendum caput
oli dare. Vide amentiam: Illum sci-
cet capillis quærunt per incendia co-
orem. Atenim Pindaro, & Anacre-
nti; aliter visum. Musas ille nigris di-
it esse capillis; hic dominam; Ille
hebanus; hic Teius. Verisimile est
hebanis æstimatum esse, & Teiis.
eius vrbs sita in media Ionia. Qui
luris apud ciues suos fiebat Musis dig-
um putauit Thebanus olor: Et eun-
em commendavit Teius Lyricus in
omina, quam vult in illa cantilena
ormosissimam depingi. At verò fer-
igineus, inter flauum nigrumque me-
ius est, vtriusque particeps, sed nigro
uàm flauo proximior. Puellam, cui
apilli præ nimia cura deciderant, con-
olatur Naso: Nihil dicit speciosius
uisse.

Nec tamen ater erat, nec erat color aureus Illis.

Sed quamuis neuter missus vterque color.

similes ait illis fuisse.

-----quos quondam nuda Dion pingitur humenti sustinuisse ma-

Oct. De oculis diserto fudit mu- suo ore, & acuta Alphonsus. Sed er- dita es Tullia: nihil præte omnino, qu- etiam soles eruditè nugari.

Tul. Perfidiosæ, sed deliciosæ, late- amoris insidiæ in oculis. Chryseid, compendioso Achillis furori, nig- erant oculi; & latinitatis deliciæ, C- tullus, nescio quam irridet quod scil- cet sit.

Nec bello pede nec nigris ocellis

Mineruæ tamen cæsios laudant oculo poetæ, quibus libertas summa Diis ad fingendi, quæ vulgò æstimari nossent & amari. Sed latos, & magnos ha- bent in honore: sydera vocant. Boui- nos Græci appellant, quales Iunoni, & Veneri, & Harmoniæ Amphiarai vxori. sui immò paruis non desunt amatores.

Oct. Vt in bello sagittarij, quo cer- tiùs feriant, semi clusis collimant ocu- lis, ita & paruis nec latè apertis amor

certiùs

ertiùs ſagitta mittit, certiùs ferit. Re-
inæ Iſabellæ ocelli erant, non oculi:
:d innumera exſiliebant fulgetra, a
uibus quæ tuta ſpectantium corda?
Jemo te vidit vnquam, Tullia, quin
marit. Nam, quò minores tibi oculi,
ò viuaciores, & incautis Infeſtiores
icendiarij. De vultus totiuſque cor-
oris colore variæ ſententiæ. Sunt qui
ındidas, ſunt qui ſubfuſcas præſtare
ıtent. Lacteum eum colorem ſanè
udant, qualis erat Cydipes.

Candida cum miſto ſub lucent ora rubore.

ı candido colore præcipua dignitas.
ucem veriùs dixeris, aut certè & luce
ıcidam emanationem: ſed pugnacio-
s ſubfuſcæ, tactuique etiam gratiores.
andidæ non ita annos ferunt, nec diu-
ırniorem Elinopales laborem. Difflu-
ıt. Illico velut ſolutis lumbis. Citò
ıceſcunt, & Immarceſcunt. Illis Iu-
ɛnta ſenectuti vicina, immo miſſa.

Tul. Antonina, Iſabellæ ſoror, la-
is, & lilij candorem ſuperat candore
o mirabili: Iſabella ſubfuſca.

Oct. Narrabo (nunquid vis?) cui-

que quid prima nuptiarum nocte co-
tigerit. Illi molesta Veneris iactat-
huic grata & commoda.

Tul. Sed absoluamus pulcræ mu-
ris picturam. De ore, labiis, dentib
inter nos fere conuenit. Os parum
aiunt esse amoris miracula fundent,
mirabilem sedem. Sed & cui parum
os, eidem etiam puellæ concham ce
haud admodum hiantem, & minir
patere ostio Inferius hoc Veneris c-
lubrum, omnium hominum opin
est.

Oct. Falsa tamen. Nam conquest
est Fernandus Gusmanus se ita esse d-
ceptum. Duxit Fuluiam paruissimi or
laude commendatam. At inuenit in
non ostiolum, quo ingrederetur ad du
cia Veneris enitens, sed patentem sp
cum, qua decliui in paludem quandar
stygiam detrusa est adsilientis mentul
O pulcrum, ait Fernandus osculum f
gens, sed tam mendax quàm pulcrun
os! Fac saltem, Fuluia mea; ceteris i
rebus mihi non æquè mentiatur, cre
dulo amatori. Respondit illa; scio san
non esse mentitum, sed quod fortè vas

Inue-

uexeris in ædes meas minutiſſima,
npingis mihi vitium, quod tuum eſt.
iſit Fernandus, & perfecit.

Tul. Optimè. Roſea & protube-
ntia molliter labella, vt ſunt tibi,
ctauia, arcum dixeris, hâc in ſupe-
ori Venerei cœli regione, baſiis præg-
ntem, & pugnantem. Dentes albi,
cidi, micantes, velut pretioſæ circa
nguam gemmæ, ex ordine compoſi-
e, tuitioni ſunt & ornatui. Nam lin-
uam, flexibilitate, & verborum vo-
bilitate, quis non miretur tantæ innu-
erabilium cogitationum, quæ agi-
ntur animo, varietati ſufficere vnam,
vt ornatiùs & meliùs explicentur,
uam excogitando conceptæ ſunt? Sed
in ſuauiis ſcis, Octauia, ſciunt aman-
s non deliri, quàm mellitas pariat pe-
lea lingua delicias. Nihilò tamen mi-
us, id demùm maximè verum, quod
uique pulcrum videatur, id cuique
rè eſſe pulcrum. Tibi verò, Octa-
a, os non paruum, & tamen places.
a & puellis aliis multis depreſſa la-
la, dentes nec benè ordinati, nec
burnei, lingua blæſa rancidulum lo-

quens nescio quid; & tamen placet. Sunt qui & luscas amant, nam & luscus Priapus, & lusca mentula humani generis procreatrix, & voluptas.

Oct. Vt delectat feruentis linguæ saltus, cùm se extra valli septum ipsa impetu euibrat in occursum cupiti suauis? Sanè cum osculamur alter alterum, ego & Cauiceus, tantùm non gaudio emorimur, bilinguem si sentio me, si ille se. Est animorum & spirituum, in summo ore, coitio, cum incredibili voluptate; vt alia est corporum in hoc imo, quæ sexum nectit sexui. Dicebat Eleonora, sarmatarum Regina, basium esse amoris cibum. In os mitti debere,quo verè pascatur puellæ aut pueri ludificari quærulæ fami, vt de Tantalo fabulantur. Sic & ludit pruriginosæ spem virginis, qui extimis suminæ labiis vulvæ mentulam, vulvæ cibum, appellit, non introrsum impellit incubans. Beneuola auertat a me Venus hanc amentiam: Nam amori certa hæc est pestis, & lethalis morbus pertingi, non intingi optata voluptati saliua.

Tul.

Tul. Sed etiam exſanguis reuiuiſcit amans ad aſpectum papillarum. Viſis exſurgit ad vitam lætus & florens, ſi duræ, ſi candidæ, ſi paruæ. Præſtabant tamen inter Phrygias, tumidæ, & quæ, vt loquitur Naſo, pectus omne habebant: ſed pulcriores duræ & ſtantes, quas adſtringens, ait, alius, vna claudat manus. Demùm abſolutæ eſt pulcritudinis, inter ingenioſos, qui hanc effinxere tabulam; ac ab omni eam parte beatam iactant, cui has ſingulorum membrorum dotes, quas eximias putant, vni contulerit alma molitrix rerum vis Naturæ. Scilicet, vt ſint cutis, dentes, vngues candidi; nigri capilli, oculi, ſupercilia; rubore tincta roſeo labra, genæ, & ſubtus vngues; promiſſi capilli, longæ manus, & altum corpus; rurſus breues dentes, auriculæ, venter; ſed frons magna & lata, lati armi, diſſidentia, aliquanto inter ſe ſpatio, ſupercilia; demùm gracilè corpus, os paruum, modicè hiſcens ad exſpectatum concha rorem; labia, nates, crura craſſiuſcula; teretes, & graciles digiti, item & naſus, & qui certent

aranearum filis capilli; paruum caput, mammæ, & pedes. Amant & crines ingenio suo flexos, frontem haud latam, quæ radices capillorum retrò flexeret, nares paulò inflexas. Suus, Octauia, cuique gustus est, & sua cuique gustus ratio. Sed gustus ipse sibi ratio est. Aliam nemo præterea quæsierit rationis particeps.

Oct. Scis præcipuas numerari inter Lucretiæ dotes, marmoreas & tumentes nates; scilicet incubanti dulcè puluinar Cupidini, & eidem humanam procudenti sobolem aptam incudem.

Tul. Depygem vocat horatius, cui nates nullo eminent tumore.

Depygis, nasuta, breui latere, ac pe-
longo est.

Inclaruere apud Græcos quæ Callipigæ dictæ sunt, a pulcris natibus. Nihil natæ parentibus locupletes, & nobile nactæ sunt, eo solum nomine, maritos. Nates pro dote habuere: hâc satis dot placuerunt.

Oct. Si apto mammæ, altera al altera, interuallo distent, pluris scio fieri: mihi verò coniunctæ, vt vides

cohæ-

ohærent. Nec ideò minoris me Caiceus æſtimat. Cùm ſit & hæc & illa on ignobilis venuſtatis, alba, dura, icit, inter luſus & gaudia feſcennina, bi videri minùs mirum, alteram alerius amore captam mutuas ſibi & ontinuas figere baſiationes.

Tul. Et præterea nihil?

Oct. Diſperearn ni te meis plus ocus amem.

Tul. Et ego ni te plus meis, & ipſis le & luna, naturæ oculis. Sed & eſt terdùm papillarum non pœnitendus amore vſus, dùm æſtuans furit liido. ſubrides: habeo confidentem, ctauia mea; & experta es, anima nea.

Oct. Per Veneris concham vtraque, udore ſuffundi me ſentio. Pudet meninisse, id mammarum mearum inerſtitium viam factum eſſe ad Veneem, tam aut fœdæ aut liberæ mihi liidinis conſciam. Pergula eſt in ædibus oſtris, quæ amoeniſſimas, & noſſi, ortorum ſpectat areasom ni florum onſitas genere. In ea ſpatiabamur ego Cauiceus. Amplexabatur ſuauiaba,

tur, labella appetebat morsiunculis, i-
rebat. Demittit in sinum læuam: Me-
lior, infit, improbum quid. Depo-
vestes corculum. Quid facerem? e-
pono. Defigit in nudum pectus o-
los. video, subjicit, tuas inter papil-
dormientem Venerem. vis excite?
projicit, dicens, supinam in toru.
Mentulam feruidam; flammescente
(arrigebat præclarissimè) interse
mammis. Qui me huic eximerem i-
potentiæ? ferenda erant vltrò citr-
que omnia, & sciebam contingere s-
litos in amore fatales quosdam & di
& casus, a quibus ipsa ne quidem
expediat virtus. Et cum illo hoste,
iam manu consertâ & vtero recusso, d
pugnaram, postulabat dura necessit
vt & mammis pugnarem.

Tul. Hostem mutinum vocas, ta
amicum tibi tuisque disideriis cupid
neis.

Oct. Molli manuum nisu vtramqu
coniungens vrgebat mammam, qu
scilicet lata minùs via procurreret sib
neruus ad voluptatem hanc nouam
Quid plura? Conspersit attonitam in
solent

dentī ridiculæ Veneris Imagine, ca-
nti perfudit rore; perfecit. Tunc ille,
ud quaquàm ingratum tibi, Colum-
ula mea, fuerit quod mihi amore tuo
fanienti longè fuit gratiſſimum. Num
is, vt hac inferiori hiulca, digito mon-
rabat, hac etiàm te eſſe ſublimiori
rte fœminam? Igitur & iuris mei eſt,
libido inceſſerit ex humiliori illo
ndo, libidinis hos in monticulos tol-
ndæ, id liberè facere: vnde ſcilicet
eneri gratior datur proſpectus.
Tul. Altiùs quoque ſe tollet ſi ſum-
a petet.
Oct. Irrumare, morigerari ore, leſ-
ari, phoeniciſſare, & fellare, id ſci-
cet vocas ſumma petere. Quot, bona
enus, quæue nequiſſimi nebulones
entulis ſuis diuerſoria, & ſtabula quæ-
erunt in corporibus noſtris, & inue-
erunt? Atenim verò qui frugi & ca-
us fuerit hac ſe foedari rei tam turpis
ogitatione exhorreſcet. Abſit ſcelus
voluptate, gratior erit.
Tul. Honeſtatem qui quærit in vo-
ptate, tenebras & quærat in luce. Li-
dini nihil inhoneſtum, cùm æſtuat.

& ſpumoſos agit ſpiritus. Delias Phoedoni faciens, & Alcibiadi Socrates ſecedebat a Socrate Choræas ducere cum tam pulcris amaſiis. Qui ſunt ſapientiſſimi, non ideò hominem exerunt, & ingenitos abjecerunt humanitatis affectus: Nec poſſent, vt maximè vellent. Sed ſenſus eſt humanitatis illus in homine, ſine voluptatis gustu, niſi hebes & corruptus: Is verè eſt ſapiens qui norit dulce eſſe deſipere in loco; & locum & tempus delegerit ad deſipiendum. Reliquis ſapias ſemper, & tibi frequenter deſipias, vt bene & beatè agas. Nam ſunt qui amoris incenſi oeſtro, quia ſui non ſunt iuris, diſſimulant; Curios, & Catones ſimulant. Palàm damnant furioſi quæ ſi ſecum concupiſcunt, tremula Veneris gaudia. Prurit & illis mens irrequieta. fatentur ipſi ſibi læuo ſe genio natos, nos dextro & plaudentibus Diis & Sideribus. ſi ſol æternùm occidet, quid fiet de Natura rerum parente? ſi nulla voluptatis lux riſerit mortalibus, quid de homine fiet, qui rerum eſt ſummus in Natura apex? Miſer & veternoſus,

et

rit ipſe ſibi pro ſepulcro. Viuus, nec
viuus, mortuus, nec mortuus, propior
erit morti quàm vitæ, in ipſa vitæ. De-
nùm, qui præſtigioſa hæc iactant do-
cumenta, Nùm verè dixeris eris inſa-
nia laborare?

Oct. Bellè, ludis in vocabulo. Nam
& Philoſophi hi morticini dicuntur hir-
cum ore mulgere.

Tul. Mira patrandi facultate pollent,
nulla ſciendi. In altero omnia læta, in
altero multa ſubtriſtia. Hic ipſe eſt
uus Theodorus: Num noſti Theo-
dora?

Oct. Quid me, fatua, Theodoram
vocas, quæ Octauia ſum, quæ immo
Tullia? vis narrationem proſequar.

Tul. Volo. Sed & volo Nocturnum
llum Antoninæ & Iſabellæ pugilatum;
rem comicam.

Oct. Conſobrina tua Antonina non
admodùm iuuenis, nam annos nouem
ſupra decem nata, Maphæo nupſit an-
norum triginta iuueni, & inuicti robo-
ris. Iſabella annorum quindecim. Re-
mundo annorum quinque & viginti
robuſto, vegeto, impigro. Candore

Illa suo niuem obscurat, hæc subn[illegible]
Tunetanis certat mulieribus. Dispa[illegible]
illis prima nuptiarum nocte in Elio-
pale vires, sors dispar. Maritis tra[illegible]
Veneri fecerunt dispari laude. Ad qu[illegible]
tam vlla sine ægritudine peruenit [illegible]
tonina concubitus lauream, primo m[illegible]
lier facta: post non voluptas, sed fa[illegible]-
dienti animo, & corpori molesta la[illegible]-
tudo: postremùm sub lucem, cum [illegible]
acto calcare impelleret equiso alacr[illegible]
deficit longum passa animi deliquiu[illegible]
Nonus erat cursori in Cupidineo ag[illegible]
ne Impetus: è lecto, sub meridie[illegible]
egressa, visa est ac si è tumulo edu[illegible]-
retur, pallida, exsanguis, emortua. [illegible]
Isabella subfusca, sed cuius putes in [illegible]-
nis liquidos ignis perfluere riuos mel[illegible]
habebat. Tenelli artus Illi, & luml[illegible]
Omni se tamen nuptiarum labori pr[illegible]-
stitit parem imperterrita. Indefessi A[illegible]-
letæ crudas indefessa sustinuit vires, [illegible]
fregit. Inertem sorori ridens exprob[illegible]-
bat ignauiam: Insultabat saliens. Apag[illegible],
dicebat, ego te Iunior, nec habitio[illegible],
fortiùs tamen feci: viuo, Tu verò E[illegible]-
tincta es. Viuis? Primo in conflictu,
fateo

teor, non leuiter certè vulnerata sum,
d tamen feci hoc ne se iactarit diu vul-
re, qui intulerat. Per Iunonem, è
mma aggeris mei crepidine repug-
ntem auertit virginitatem in interius
llum victor. vastauit instar turbinis
nnia: florem pudicitiæ decerptum
leuit. At dum redintegrat pugnam,
imos dedit irrumpentis proterua au-
cia. Conatu restiti masculo: mox vi-
oriam sibi sensit elabi è coleis. Meum
cè Herculem, Amazon noua fuit, quod
ernerem, victoria obrutum sua, &
ea. Macte animo, soror. Quid vis,
ponit Antonina, non leuem, vt tu,
principio pugnæ, soror, dolorem
li, sed qui vix ferri posset, acutum,
rem, lacerantem. Dein, renouato sæ-
us prælio, tam graue stupidæ cuius-
m lassitudinis pondus in oppressos
cubuit artus, vt crediderim factos esse
umbeos. Aliquot petebam horarum
ducias; negauit Alcides insultans.
aque somnum non vidi. Nec vidi,
o, refert Isabella. Quid de somno
queris? quid quereris? nihil habet dul-
us somnus vanis illis quidem, sed

Iucundis Veneris Imaginibus, quibus fallit. Audes præsenti & colludenti Veneri nobiscum, & in nobis somnium anteponere, quo fallente videmur nobis a nobis abesse? Sed & capit omnium rerum fastidiens satietas, etiam qui maximè amant, replicat Antonina: Nolim ego, nec tu velis, Ingurgitari sine fine, nectare, Deorum cibo. Infelicem verò patientiam tuam, subjicit Isabella, & voluptatum sterilem? Impleta es bonis hymenæi. Nam hæc vera bona sunt, non bonorum vmbra. Id fortè malum vocabis, soror? Absit. Næ fabula fies, si feceris. Ad hæc Antonina; tecum, soror, nolim contra disputare. Illa es in opinione excellentis Ingenij herois; ei, scio, acceptam refert opinioni perpetuitatem suam humanum genus. Quicquid id est; a tertiam, quartamue, vna nocte, palæstram. Suffecerint mihi vires. fortitē faciet iuuenta mea, & iuuentæ spiritus & vis libido. A quinta cœpi sub Marte meo effræno, sensim sine sensu mal habere nauseans. Me sexta, a me velut alienam, & mente motam, proluit, & polluit

lluit. Abſuit voluptas: Doluit cor, m venit ad Octauam, animam ægrè ciprocanti. Me mei ad nonam cepit liuio, perfecit. Nec gemebam, nec iurgabam. Deliquio animi defece- n. Quid demùm actum ſit. noſti, ſo- r. Præſagit animus Infeliciter ceſſu- has nuptias. Auertat omen Iuno, nuptam verò nolim me vel ſi contin- t. In medio extingui opere. Poſt- àm animum recepiſti, ait Iſabella, , ſorori, vt tecum rediit in gratiam, phæus. Nam quis ignoſcat duorum minum reo, cæſæ virginitatis & vir- is? dulcibus dictis, reponit Anto- ia, momento abſtulit facti acerbita- n. Rem ridiculam! quo pacto necem uliſſe videbatur, reuocauit ad vitam, mel atque Iterùm vſus eſt mariti Iure; vlla inſequuta eſt obſequentem per- cies. Ita eſt, ſoror, quæ in amore cent vulnera, eadem & iuuant.

Tul. Illa nocte Tyrocinium fecit & poſuit. Nam egregiam nunc eſſe llatricem ſcit Iacobus Ximenes.

Oct. Dixeris facilem, nec minùs pu- cam: huic pudicitia virtus non eſt,

vitium eſt. Venuſti vidit adoleſcetis miſere vexari animum amore ſuo. Mi-ſerta eſt. Vidit torrentem mentulm; Audiit opem obteſtantem ſuam E: miſerra eſt: Non tam Antoninæ cæ & teneræ has dixeris eſſe fututiois, quàm pietatis, pereunte Iuuene.

Tul. Non diſſimiliter & tu Tho-dori miſerta es, non impudica ſed a-honeſta ſanè, impellente virtute, u-tutio.

Oct. Pudet & pœnitet. Poſtqum abiit in prouinciam Tarraconenſm Cauiceus, meus, ante hunc (vt ſci) menſem, me ſtoicus conuenit Tho-dorus. Adſum inquit particeps, ægi-tudinum tuarum. Doleo relictam te -duam, relictam longo moerori. Na vt animi, ſic & vitæ dimidium tuæ a-ſtulit ſecum Cauiceus, nimium, h nimiumque felix Cauiceùs. Sed, l eſt, Tullia, pudet & pœnitet.

Tul. Perge, perge: Ineptis. An pliùs nihil habeo quidem quod æq ac ego cognitum non habeas: Et tim Induci me in intima conſcientiæ ſu arcana?

Oc

Oct. Exciderunt aliquot lachrymæ
x oculis ad Cauicei nomen. Dolore
neo, repono, ſicut verius nihil, ita &
ihil acerbius: Egeo, nec nego, con-
olatione, quæ fugientem poſt Caui-
eum ſiſtat animam, & ſpiritum. Siſtam
go, ſubjicit Theodorus, & inſanos
tos componam motus, ſi vis dicto eſſe
udiens. Ero, per luctus meos, refero,
, vt voles, ero. Nam honeſtatis quic-
uid in me eſt, curis id omne tuis refero
cceptum. Eris, reponit, Eris? Sed ex
nimo? præceptis, & ſi res poſtulet,
uſſis obtemperabis? morigera mihi
norem geres? Faciam, adjicio. Tunc
le ſi feceris, bonum factum. Poſt pau-
o non ſenties abeſſe tibi Cauiceum.
Non erit quod in abſentem deſideria
nittas, & cupiditates conuertas. Vt
erùm conteſtata ſum ejus me obſecu-
uram voluntati, & pollicita ſum ſer-
itutem ſeruituram, quam vellet; Id
rimùm volo, inquit, vt iures præſti-
uram quam ſpondes obedientiam iuſ-
s meis, nec abjecturam. Quid plura?
acramento, vt voluit, conceptis ver-
is, obſtrinxi fidem timida. Necti me

passa sum religione aduersus religionem.

Tul. Intelligo. Cum tenuit iuriurandi nexu seruam factam, pessum actum est tibi omne ius ingenuitatis.

Oct. Nec mora. Summo extulit se in me Imperio : vt perduellem minatus est habiturum, & vlturum perduellionem, ni iubente obirem omnes vilis seruitutis operas. Hactenus, ait, Imprudenti me vsa es, in hoc seuerioris disciplinæ stadio, Agonotheta ; vapulasti ; cæsas. Sæpe sæpius labores suos, & constantes heroicas vires miratus sum stupens. Nunc facescant dura Illa ; Et grauiora, quàm merebatur pulcritudo ista cælestis, insons tulisti : Abeant semproni, matris tuæ, doli illi mali, & fraudulenta ludibria inter dumeta, & abruptos calles, & spinis obsitos sentes errabas. Quid misera in fata deliquisti ? Nunc demùm duce me, viam in facilem amœnam, qua eas ad felicitatem. Accipe ; nos sanè homines sumus vt tu est Cauiceus, sed & cautiores quam reliqui, & iudicij acrioris, Sapientiæ summo sedemus in fastigio : Itaque & nu-

am famæ iacturam, quæ puella nobiscum luserit indulgens genio, si sapit, timeat; & nullam admisisse flagitij in se labem illaudati credula putet. Omnia, crede mihi, nobis licent, quæ in tuto licent. Decent sapientes, quæ iuuant. Ad summam veræ sapientiæ sedem, & lucem prouecto si gratificeris, deposito pudore, iam non libido id erit. Iam non voluptas; pars officij erit, pars boni & æqui.

Tul. Acutè & argutè dicebat. Quid tu ad hæc?

Oct. Me tibi quid vis gratificer? subiitio. Mortalis puella obsequar mortali numini. Nec, per venerem, Tullia, quò hæc spectaret oratio, assequebar. Tunc ille; ego, quem vides ore tetrico, oculis in lethi mœrore natantibus, veste detrita, & lacera, corpore toto tenebricosum, quædam sunt venerandæ philosophiæ machina, quidam superstitiosæ Architectonices ludus. Sed me, si velis ab hâc vltrò euoluerim machina nouus tibi Mercurius. Alter ero & Idem. Vis hanc deponam personam? depone & tu timores tuos. Redde Octa-

uiam puram, & putam Octaniæ. Vi
errorum nebulas: Ipſa te tibi abſco-
dis: lates tibi; nec percipis. Alia s
quam videris tibi. Æmulare tot nobis
fœminas, quæ nobis de ſe, de exiſti-
matione ſua, de rebus omnibus, vt ti
de ſuis oculis, confidunt, hominu
generi confidentiſſimo: Spes omn
ſuas & gaudia in ſolertia mirabili noſt
repoſita habent. Id inter nos longè v
liſſimum & celeberrimum philoſoph
eflatum; Gaudere quo quiſque maxim
poſuerit, ſed clandeſtino gaudio,
frui vitæ bonis, vt opportunitas cui qu
dederit, ſed in ſinu, nec palàm, pruden
tis id eſſe & docti. Palàm verò gauder
palàm frui inſipientis, ſtulti, & furenti
Qui cautè fecerit laudandùs, qui im
prudenter, nec lucem fugerit, in eum
acerrimè enim aduertendum. Venuſtis
vt tu &, Octauia mea, puellis eundum
eadem via ad bonam beatamque vitam
Non cauent tibi à maleuolorum inſidii
ſocordes? pereant quas omnium perir
intereſt ad exemplum. Viuant, viuan
quæ ſagaces, quid ſit viuere didicêre
Viuant ſui ſimiles, ſtultarum diſſimiles.

&

ē sua arte & aliarum exemplis. Æmu-
are Semproniam, M. t em tuam: Tunc
le matre mea, vt vsa Chrysogoni con-
iliis, & neruis lætos & fœlices duceret
itæ dies, narrauit.

Tul. Chrysogonum noui etiam stoi-
um: Nec esse Theodoro amicissimum
nihi id mirum: similitudo vtique mo-
um, hanc peperit necessitudinem. Non
imilius ouo ovum ac Chrysogono
Theodorus sed hic ætate paulò, aiunt
nferior.

Oct. Prehenderat manu Chrysogo-
ius matrem, & in eius ambo intrarant
ubiculum, relicto mecum Theodoro.
Quid putas, ait Theodorus, id tempo-
is rei esse Chrysogono cùm matre tua?
d omninò quod tibi cum Cauiceo,
quod mihi mox mox erit tecum. Nam
tua te haud fallat opinio) omnium tibi
bonorum, virtutum, &, per Genium
uum, laudum fons ero; vt honestæ tu
nihi voluptatis. Enim verò quî videri
possit in honestum, quod à te tàm pro-
ba, tàm honesta veniet, qualecunque
llud sit, mihi tam frugi, tam venerabili.
Cùm hæc diceret visus est mihi, fateor

mea

mea Tullia, in alium, nescio quem ed
gratiorem, sed venustiorem, commu-
tatus: Hujus aspectu calere cœpi, cus
anteà contremiscebam præ metu. Isit
ille Venereum & molle quid risi & co,
tisit & Venus; risere amores. Audacio-
rẽ reddidi facta audacior. Ecce tibi in-
quit, nouos nuptias: Ecce mihi noum
nuptam. Sub hæc viri vestem Idei-
dem, quà virile latet spiculum, Inu-
morem exurgere, subinde Subleui.
Nec a cachinno temperare potui.

Tul. Nec a pruritu?

Oct. Eo sum furore correpta, vt a-
rum absuerit, nec dissimulem tecu,
quin. In ejus vltrò amplexus volare,
stuprum rogarem. Commotior ille, sa,
inquit, videor mihi conjicere quis t
corporis tui futurus mihi vsus, Da
mea, haud certò scio. Nam annos qu-
que supra decem natus, huic me sec
addixi. Antè annum oculos in muliere
non fixi, & prætereà nihil. Audaci
essem suasit Chrysogonus, & verbis,
factis: superstitio vetabat: piaculu
fuisset pio stoico. Nullum ab illa d
mihi commercium cum muliere,

nun

nunc tecum est, mulierum formosissima summo studio puram seruaui & intami natam mentem, & mentulam. Ope & opera mea præposuere collegæ Antistitem sibi Chrysogonum. Tanto obligatus beneficio, antequam venimus ad vos, Ingenuè de rebus suis multa fando explicuit. Dixit in Semproniæ amplexibus inuenisse veram felicitatem, quam quæremus cœlertium inanes. Suasit experiar & Ego quid authoritas. Superciliosa, quid sermo blandus, pro me, apud te possent adolescentulam & procacem: Et speraui tùm iuuentam tuam, quàm absentiam Cauicei, meis lenocituram desideriis, & precibus. Cæterùm iussit neruis ne parcerem. Nam, ait, incredibilia sperant a lumbis nostris. Id sumus genus hominum qui Herculei omnes in venere sumus. Quo quis diuturniores cum Venere exercuit inimicitias, eò Intemperantiùs & fortiùs, cum. In gratiam redit pacta pace, facit. Habebis igitur, Octauia, venus mea, amatorem qui officio non deerit impar, nec tuæ cupidini; Athletam quem sibi optent Reginæ. Dicens oscu-

lum impegit. Quid verò istud est ? ..
cebam. Quid tibi vis ? hæccine est ..
pientia tua ? hæc tetricitas ? Quid I..
mò tibi vis insulsa ? reponebat; vis tum
sibi perjurio contaminari spiritum; co..
temptrix Religionum ? Nolo, inqua..
Et agam quod ago, refert, & bellissi..
agam. Tibi præliaturum vita defic..
priùs quàm vires. Sub hæc impellit..
lectum male repugnantem.

Tul. Euge.

Oct. Vestem festinus reuoluit resup-
pinæ, dextera trepidanti. Quam com..
moda, ait, dehiscit tibi rima cymb..
vide, Tullia, œstri furorem, In gen..
accidit, osculatur.

Tul. Quid osculatur ? ohe ohe!

Oct. O sacrarium Reginæ Deoru..
& hominum ? dicebat lambens me..
diam, ad limina tua supplex accid..
Te Veneror: osculis intereà & ore licea..
litare Audi, bona venus, & faue: Tolli..
se in pedes, dicens: Et, O monstrum
Tullia mea; Tullia mea, è carceribu..
mentulam mittit, mentulam Reginam
mentularum. Talem nec ipsa venus i..
marte; nec lampsacenæ matronæ in
Priapo;

riapo ; nec Omphale in Hercule vide-
nt. Et Cauicei, & Calliæ mentulas, ſi
nferas, caudis leonum craſſis & rapi-
s compares murium exiles caudas.
on mentior.

Tul. Huic hominum generi, cum
embra decreſcunt reliqua, hoc in-
eſcit. Ita, cum aliis hominibus lien
eſcit, reliquæ corporis partes minuun-
r.

Oct. Theodoro maciem objicis?

Tul. Non negaris de Chryſogono.

Oct. Theodori laudem ſuos apud
bicos, nulla vllius laus æquat. Omnes
ngo poſt ſe interuallo reliquit, & men-
; & mentulæ gloria: ſed Chryſogonum
di, & non ita æſtimat Theodorus.
mnes cogitationes ſuas voluptates &
udia, alter cum altero communicant.
c dicendo, aiunt, renouant fruitio-
um grata momenta ſic fluxas, & vno
ducas momento voluptates, læti &
ati per dies noctesue continuant. Væ
npurato: Matris meæ illudit impotens
piti.

Tul. Irrumat miſeram miſer? fellat
la morigerans? Cunnum in ſe quæri

patitur Sempronia vbi non est, & inueniri? Impuri oris & spiritus facta est mulier? De Claudia olim dictum, nobili scorto, Coam esse in triclinio, in lecto nolam. Hoc infamabat libidinis genus Nolanas, & Oscas, & Lesbias. Tertia pœna authori Priapeiorum Ouidio vocatur. Coruos dicunt ore coire, & huic rei hoc alluditur disticho non ineleganti.

Corue salutator, quarè sellator habeberis,
Cum caput intrarit mentula nulla tuum?

Quæ primum nata est in Lesbo obscœnitas, omnes fere terras, & homines peruasit. Pronior ad hanc erat libidinem Tiberius Augustus natura & ætate. Qui semel vsi sunt perditè amant. Nam ætate prouectis non obsequitur mentula, vt in meliori ætate, vegetis.

Crede mihi non est mentula quod digitus.

Summa petant: Illic viuit anus mentula. Quod negat os alterum, dat os alterum. Exsugi, effætæ, & languenti, suaue, mentulæ. Sed si contus ille pe-

dalis

lis Theodori tui intumuerit, timeo bi ne buccam offendat, quæ tibi, ſci-et, paruiſſima eſt. ſic etiàm illuſum lcerrimis Heroidum. Non ſe abſti-it ab ore Atalantæ Meleagri volup-s. Pinxit Parrhaſius Atalantam Me-agro morigerantem. Eam Tiberius dicauit tabellam in cubiculo ſuo, in rario.

Oct. Dedicauit ſed libidini, & im-dentiæ impotenti.

Tul. Ideò mouent tibi Schomacum ido & impudentia Chryſogoni in rente ſua: Miror delapſam eſſe ad id ntumeliæ. Miror ſilentium: Mecum his ne quidem verbum.

Oct. Omnem turpitudinis modum ætergreſſa eſt hæc turpitudo. Venit dius tertius Chryſogonus ad matrem meridianis horis. ſilebant & tuta ant omnia. vt ludit, vt furit, hodiè nè, inquit, nouum didici voluptatis nus. E proceribus noſtris quidam, c poenitens facti, dixit nihil foedius i, nihil impurius videri infima mu-ris ſuæ parte, qua mulier eſt (& mu-rem duxit pulcerrimam) Stympha-

lidas in illa habitare sentina purulentis:
In hac meram Venerem, meros Amo-
res. Ori dabat osculum Chrysogonus.
Igitur specum fugit illam, & odit, quæ
exhalat mephytim; purum os amat,
& illecebrosum caput. Vni fidit, vi
arrigit. Vxor illi tam est ingeniosa,
quàm formosa, sed magis obsequens.
Hæc voluptatem agnoscit nullam, quæ
non sit mariti: Benè sibi est, cùm illi.
Omnibus assentitur mariti libidinibus,
& paret. Ore præstat obsequium. Quid
verò tu facies, Sempronia, si rogaue-
rim? nam si negaueris, negabo & ipsa
promissi meminisse, & fidei datæ. De-
mùm non te fugit pulcrum venustæ fœ-
minæ corpus aliud esse nihil quàm v...
uum quendam, vt dicere solebat So-
crates, libidinum Thesaurum, vbi sua
homines condant, & quærant volup-
tates; In quem libidinis suæ calido...
deriuent fluctus. Vtrum natas, ho...
puro osculabatur an illo scelesto imar...
digito designabat aluum id canali fiat...
quid amabo; interest? si officij habebi...
rationem; delectationis, quæ forte...
nulla erit, non habebit. Persuasit cu...

Iubend

ıbendi jus erat quod ipſa in ſe conſti-
ıerat. Heus tu, Inquit ſubridens, vt
ırgentem exceptura erat mentulam,
ıuos & quali Tybia modos facere me
ıbes, in his ludis? poſt mucronem
piculi primoribus capit labiis, lingua
ıuoluit, nouas ſubeunti ſedes delicias
nentulæ facit nouas. Præſenſit illa ad
ıuentes gari Venerei impetu riuos.
xhorruit, refugitque. Et hæc, quæ ſu-
erſunt dicenda, æterno potiùs tegen-
a erant ſilentio. O horribile ſecretum?
on vis, puto, intingi me tanto flagi-
o, dicebat mater. Liquidum ego bi-
am hominem?

Tul. Nam in ſemine homo eſt.

Oct. Dixerat, & veſtes deciduus
ımber multa corrupit copia ille ſub-
raſci: Auſa es, inquit, inſana, tam egre-
ium opus perdere? Ignoſce, inquit
la, habebis obſequentiorem, ſin mi-
us, vt voles exerucia: Si tibi meum
uid erit voluptati, vtere; ſatis erit
ıihi voluptatis vel in Ipſa nauſea.

Tul. Stetit promiſſis; & liquidos
ibit homines? Salſam rem! nam ſalſa
eminis vis.

Oct. Dixisti. Cubaui cum Eleo
nocte hac proxime acta. Facetiaru
dus Eleonoræ lectus. Quàm mere
dixit & fecit ! Osculum dedit & g
lata est ori suo, quod in labellis
legisset cœleste donum, suauium S
quis scit, ait, an malæ sint olim se
ra libidini ? Vereor ne alio fung
officio, furente Venere, quam
Nupsit Mancia, cognata mea, M
Neapolitano : Sulphureis, stygi
nequissimarum libidinum ince
torretur Marino pectus. Fœmi
vœcors quærit in mancia etiam
papillas, quà incipit, desinitue f
na. Bucam petit quasi in eam, p
fugerit cunnus, aut ipsa sibi bucc
quadam sit cum cunno societat
participandos Veneris ludos. Obju
bam quod hanc sibi, sexuique fier
teretur injuriam. Quid vis ? respon
Abstinet se, Marinus ab hac turpitu
Nihil est quod dicam. Occupat
aream libidinibus suis ? occupat
quæ volebam dicere non facit ? no
quod queri velim : facit ? nec q
possum. Mariti hoc vno placemus n

ne, quod fœminæ ſumus. Quæ quacunque petetur, ſe probabit fœminam. hæc omnium maximè placebit. En, Octauia mea, Alphonſi furores, addebat Eleonora. Ante hos dies, poſt quàm bis, terue telum miſit verè militans, ori & applicuit. Huic, aio, oſtio verberando. Alphonſe, iſta non eſt apta catapultę. Furis, & me vis furere. Te furere velim, me nolim, reponit Alphonſus: nam quod me amas furori tuo debeo: Nullo debeo merito meo. Si furere incipio, honorem, quem tibi debeo, fortè obliuiſcar, qui mori malim quàm tibi non viuere. His mouit durum pectus: flexit ad ludibria. Ad ſilientem appetii libens, ſemiulco ſuauio, flammeſcentem neruum. Nihil vltrà nam eo mox ſpontè reuerſa eſt erudita mentula vnde aberrarat. Cotytium fas, nefaſce, in media perfecit regione, quod in hac ſuperiori aggreſſa erat impudens.

Tul. Non eſſet Eleonora Melloniæ caſtas imitata iras; non eſſet, per ſalacitatem tuam. Huic ſe vt probro eximeret, ad Tiberium perducta ferro ſibi pectus tranſegit. Maluit adacto

gladio viam aperire Letho, quàm
olidi ſenis molli alutæ. Caſtitatis l
dem, non auro, vt multæ, ſed fer
emit, Eluira & Theodoſia (puel
noſti) aiunt ſe in bucca diuerticulu
ſpatianti mutino, amico ſuo, habere
& gaudent. Vnde hæc inſania? Accip
finxerat hominem Prometheus: D
rat penis. finxit & hanc meliorem p
tem è puriori luto. Antequàm app
caret, fonte lauit. Dein fœmineum
corpus finxit: Vtrique infudit vita
ſitiit mulier: Eidem labra fonti adm
uit, & bibit. Hinc penis cum fœmine
bucca nata affinitas. Narrant Gonſ
vum Cordubenſem, Imperatorem ma
num, cùm inſenuiſſet, hoc voluptat
delectatum genere. Erat & Ligurito
prouectæ, nàm aliud mihi nihil perſu
ſerint, ætatis vitio. Inſeruiebat verò
bidini formoſa, viginti annorum puell
Cùm vellet mediam lambere, ſe vel
dicebat ire in Liguriam; at in Orie
tem, cùm ſumma petere, & ori Ill
dere. ſic, cum iuuenta vigeret, ſi pu
rum (nam & pœdico erat acerrimus
prurienti cuperet peni, dicebat Aue
ſa

m ſe cogitare, celebrem vrbem: Ad
llam ſane feruet adeò Iter hominibus
ſtris.

Oct. Liberè loquar. Virtutem ple-
nque vocant, quod animi non tàm
nſtantia eſt, quàm contumax feroci-
s; non tam optio, quàm Illuſio;
ecus quidam Impetus, non ſecuræ
entis rectum Iudicium.

Tul. Vt fuit Eliſabethæ. Erat franco
enturioni nuptura: Audiit Chryſo-
mum tuum, neſcio quæ portentoſa
agis quàm magna in nuptias Stoicè
gantem. Mutato conſilio, & quaſi
a in aliam momento eſſet mutata,
nnes ex templo de nuptiis longè egit
gitationes. Nec obſtinatam amantis
crymæ mouerunt; nec matris preces;
n affinium obteſtationes. Ad veſta-
; non ſuo tranſiit paſſu, ſed rapido
quilæ volatu. Attamen, vnum alte-
mue poſt annum, pœnituit. Quo ſe
ſque ſuas non viderat oculo; vidit:
miſeram vidit, & beatas vidit quæ
nirent in hominum amplexus. Vt
es potiundæ primum Centurionem
flammarat, demùm deſperatio acriori

Incendit desiderio. Sororis tandem ope, fruendæ, habet Elisabethæ copiam: prægnans fit. Inter eos conuenit: raptam abducit. Egregiam verò pietatem? Facta est concubina, quæ per pietatem noluit vxor dari. Egregiam Chrysogoni laudem? Eripit marito quam raptori dono daret. Nomini comparando student hi homines apud vulgum; non ita laudi promerendæ apud sapientes, & graues viros; quibus non est facile fucum facere. Majorem numerum anteponunt melioris: ægrotarum multitudinem sanis medentibus.

Oct. Circumfertur de Liuia fabula non illepida. Castitatis laude floret Liuia; antequàm Alexandrino Borgeo nuberet, & floruit postquàm nupsit. Quoniam ille vi morbi decessit è viuis, decessit & illa ex hominum conspectu. Quò Clariori fulgeret fama, in tenebras demens vestalium fugiit. Reliquis mortalium nugas cœcis, sic loquebatur: Ipsa veras diuitias, contemptis diuitiis, & honoribus, petiit. Viua sepulta est, ducente funus Chrysogono:

se

ed paucos poſt menſes ſenſit ſe reuiuiſ-
ere. Eduxit funeratam Chryſogonus
ſe è tumulo. Piæ & probæ primus
itium obtulit & intulit. Oppreſſit tan-
is vir tantam virtutem: Alterius vir-
is permiſta eſt in vaſis? Veneris alte-
ius virtuti.

Tul. Vno verbo virtus virtutem fu-
it.

Oct. Degebat in coelibe domo Iu-
enis venuſtus, robuſtus, membris op-
imè compactis. Operas locauerat hor-
s colendis. Multa erat cum adoleſ-
ente Liuia Adoleſcens; & hac conſue-
udine delectabatur. Rumor fuit, ſub
d tempus, viciniores ædes peſtilentia
ſſe afflatas. Diffugere veſtales timidæ.
ngela, Brigitta, & Liuia manſêre,
dium cuſtodiæ, & cum his Maxima
eſtalis, omnium antiſtes. Magna in
rbe ſolitudo: Turpis rerum facies.
entiebat ſe amare Petrum (hortulano
d vocabulum) nec pudebat: nec etiam
eſcibat iuuenis ſe amari, & trium-
habat. Occaſio non deerat, ſed oc-
aſioni locus. Longa non fuit expe
tatio. Decidens fortè fortuna Max

ma è ſumma graduum ſcala, ſecum
Brigitam in perniciem traxit præce
Caſu. Illiſæ vix tandem valetudini b
næ, poſt longos dies ſunt reſtitutæ,
recreatæ vires. Intereà omnium q
vellet, libera Liuiæ poteſtas. In
tro magna puellarum ſpes, & confide
tia, quòd egregiam operam in ob
quiis ægrotarum poneret indefeſſ
Pomeridianis horis vrente ſole, ſoc
les omnes ſomnus, quem nocte n
viderant, tenebat amicabiliter Illapſi
Sola obambulabat in interiori concla
Liuia multa ſecum de Petro, de ſ
amore, de ſua infelſcitate medita
Obuiam fit Petrus: Excipit expan
vlnis aduolantem procax Liuia. Vt
quede vtroque cepere voluptatem q
ſumma eſt. Sequenti Luce inſidiat
Angelæ Petrus conſcia Liuia, & par
cipe. Maturæ virginitatis Angela, na
annorum quinque ſupra viginti, Ven
rem ſpirabat, & inſpirabat, quam od
rat. Nec prompta, nec facilis victori
Victa tamen: Omnia vincit amor. B
cum nolente volente conflixit Petru
At in altero conflictu acriter pugnatum
Peract

Peracta re interuenit Liuia: Non ausa est suspicere ad eam Angela, pudore effusa, quæ pudorem amiserat. Subinde risit nescio quid Illecebrosum, & petulans. Demum, facta nocte, iussit post cœnam Maxima curarent omnes corpora, somno reficerent. Quid factum? Cum iis medius concubuit Petrus, & sic procurarunt corpora. Cecidit & Brigita, vt ceciderant: Et, quam cum Maximâ casus obtriuerat, beauit casus cum Petro.

Tul. Quæ te etiam fors manet bona Maxima? futuêres futuêre. Is debetur tibi honestæ Matronæ honos.

Oct. Recreatis, vtcunque, viribus nihilo tamen minùs querebatur Maxima Ingemiscens ad pristinam sibi valetudinem viæ multùm superesse. Aderat Liuia; vis, domina, inquit, veloci emetiri cursu, quicquid id est viæ? Velim maximè, reponit, quid facto opus? primum, subjicit Liuia, gaude; Postea gaude, & postquàm omnibus gauisa fueris, gaudiis, gaude iterùm, & sine fine summo gaude gaudeo. Qui Luctui datur dies adimitur vitæ. Persua-

deri passa sibi est Maxima, & sua in-
terat. Qui cœlos Deorum proci si-
optant, non ideò terras oderunt. Com-
mendant illico omnes Petri alacrita-
tem, & festiuitatem. Cantus suauitate
dicunt placere, & saltationis agilitate,
tremulaque lumborum actitatione. Iu-
bet aduocari: adest: Cantillat: placet.
Nunc salta, ait Maxima; Nam salta-
tor es Eximius, & concinnus. Laudant
hæ puellæ. Sed, Domina, quem tibi
debeo, honos obtundit neruos. Non
ausim, reponit Petrus. Puta me, sub-
jicit. Maxima, ex illarum numero
vnam: proba te & mihi fiet, refert
Petrus, nec credo pœnitebit saltatio-
nis: subagitatricem vocant. Quæ hæc
est saltatio, Petre; Non noui, ait Ma-
xima: Cùm fugi res mortales, non au-
dieram de ea; fortè non erat in vsu.
Erat, sed non saltaras, infit Petrus.
Qualis verò illa sit non audies, non vi-
debis, sed senties. Saltabis & tu me-
cum mobili Lumbo. Hæc dùm dice-
rentur, euaserant omnes è cubiculo.
Erat Maxima annorum triginta, cor-
pore pollucibili, ingenio micanti. se-
debat

lebat in lecto: vt se solat vidit; Insi-
dias vidit. Quid faceret? Insilit Petrus
n sedentem, dat basium, alteram in
inum, alteram mittit manum sub sto-
am. Obnisi illa, repugnare, vocem
ltiùs tollere. Sed surda & muta Cir-
um omnia: Improba mentula, vim
udet impudenter inferre Venerabili
vulvæ. Ferocientem Maximæ Iram pri-
na hæc mitigauit vtcunque Insitio.
leuit tamen, & erupit in ejulatus. Quid
u, dicebat, homo nihili, ausus es?
Risit ille, per vmbilicum Veneris &
uum, cum scies, dixit, hunc, cui Iras-
eris, Petrum virum esse. Patricium,
& tibi affinem detumescent, & scio, Iræ
uæ omnes hi fluches. Sed faciam pa-
atior sis, antequàm scias. Istum exige
modo pudorem, qui voluptates enecat
uas & me. Res acta est: nec facies
quin factum sit, quod factum est. Com-
nenda si sapis, quicquid id est silen-
tio.

Tul. Optimè.

Oct. Summum post paulò a Maxima
cepit gaudium, non extorsit. Pugna-
vit in medio projecta toro commodiori

ſitu. Candentem immergit in viſcera pugionem Petrus. Nec temperauit b… illa impotens. Spiſſis terebat baſiis … agitantem; feruidis inuehebatur ſe… cuſſibus in concutientem. Mox ti… lantibus prolui ſe Dionæi fluenti ſe… Deliciis, & Ebullientibus amoris ri… Adſtiterunt ad ſpondam tremuli le… Liuia, Angela, & Brigita feſcennin… canentes.

Tul. Quis verò is eſt Petrus?

Oct. De Ponciorum gente apud I… ſitanos nobili & clara. Amabat Ro… ricus Poncius; Margarim Menezian… Margaris Rodericum pari amore. A… ſtipus, eadem è philoſophorum ſec… inuidebat Roderico tam pulcram fe… citatem. Ardebat miſer, ſperabat nih… quod ſolent mali, conſtituit apud a… mum ſuum, a Roderici auellere pu… lam amplexibus. Vocanti negat hym… næo: Bona multà dolo malo prætex… Mollem & teneram mentem faſcin… præſtigiis ſimulationum. Veſtalem i… duit: Margarim exuit. Eadem inuad… febris Rodericum: Ab Ariſtipo in qua… ceciderat ipſe ſcrobem, perducitu…

Hui

fuic dat sapientiæ & sectæ Nomen. Vide, Tullia, & ride. Annus nondùm præterierat, pœnitet facti, plaudente bona mente, & amicis. Repetit domum & suos. Intereà miserant, quibus potestas erat, Margarim in hanc urbem ad Clementiam Materteram. Id olim Maximæ nomen dùm viueret.

Tul. Ah! Ah! Ah! Non ergo viuit quæ futuit. Ah! Ah: Sed sic loquuntur. Bibunt, edunt, futuunt stoici, & se negant esse in animantum sæculo. Ah! Ah! Rem lepidam! se negant viuere.

Desunt quædam in Autographo.

Nam quàm Liuiam vocant. Illa est Margaris mutato, vt fieri solet, nomine. Hac fraude recepit Margarim, & abditis puellarum pastinandis, & runcandis insudauit hortis solers & vegetus cunnicola.

Tul. Sic Theodorus tuo: Nam reliquisti ad horti irrigui tui ostium Ligonem Priapo dignum olitore Iactantem. Quid, otii Impatiens, cessat? quid cessas? admitte.

Oct. Et Admisi. Pertunda Dea fer

opem: Exultabat Gygas mentula. P[illegible]tas me Iuuencam non puellam dic[illegible]bam? Quæ posset puella pati? N[illegible] patiar. Mactè animo, reponebat ill[illegible] patiêre, quæ vitulum tulisti taurum [illegible]res. Agedùm, Dea mea; nihil post[illegible] supererit, quod Veneri, quòd Iuno[illegible] inuideas. Dicens incumbit rapido ni[illegible] in mollem libidinis sinum. Leniùs n[illegible] vulnerarat Cauiceus deuirginans. G[illegible]mitum dedi; sile, increpat. Compre[illegible] vocem; Ille me. O Clauam Herc[illegible]leam! Nam tredecim pollices long[illegible] & crassa, vt sibi brachium est: Ma[illegible] loco esse possit in laxa Veneris Cymb[illegible]

Oct. Vt cuique Brachium puellæ es[illegible] pati posse aiunt, sine magno incom[illegible]modo suo, ejusdem magnitudinis i[illegible] tubere suo telum. Nosti Clementian[illegible] quæ nudius tertius Remundo Marchio[illegible]ni nupsit in nostra vicinia.

Oct. Noui: cui & forma Elegans & exile corpus.

Tul. Curta Remundo supellex. Quinque Illi pollices non excedit igneus caudex. Ea est crassitudo quæ fidem superet. Qui sciebant malè actum iri cum

elicata virgine miferefcebant: parem
ſe poſſe bellatori negabant, cui por-
ntoſa machina. Natæ timebat & ma-
r. Sed Remundo magnæ Ducitiæ,
mmum ingenium. Clementiæ anguſta
t domi, & erat matura viro viginti
nos nata. Quid conſilij caperet mater?
ommunicat cum anna Guſmana, ſo-
re, timorem; hæc cum Clementia.
on te fugit, Clementia mea, inquit,
am ſe ceſſerat mater) quæ tuæ ſint
turæ partes, cùm Remundo nupſeris,
ætatis & ingenij puellam ſuis? Erit
ficij tui & muneris, parte vt tua vta-
r, & abutatur, vt voluerit. *Hæ tuæ*
unt partes. Quæ verò erunt? reponit
ella ſubridens: ſuſpicor id equidem:
d qui tibi iam imminet, Remundus
ngo & craſſo mulus eſt ramali. Sua ta-
en illi Veneris via eundum, per pru-
entem ſexus tui venam, ad plenam
luptatem. Nec id fiet abſque diro
uciatu, nec fortè fiet. Vide cum ani-
o tuo, quid tibi animi ſit. Illa timenti
milis, ſcis, matertera mea dulciſſima,
quit paupertatem larium noſtrorum,
quam ſint res Anguſtæ afflictis? ſcio,

reponit, anna; ſed & volo ſcire,tuac
intereſt ſciam, quàm ſint tibi angu
ſub ſtola. Nam ſuæ ſi non inuene
Veneri aptam, peribis, & illi, & t
Dirimetur nuptiarum fœdus. Ai
vulgò nulla vnquam cum foemina l
buiſſe rem pleno coitu. Patientia
præſtare noluerunt quæ ſui erant iu
ceuenti & conanti: Tu cogêris. Et pr
ſtabo, ſubjicit Clementia, alacri anim
Sufficiet vires & animos Amor. Ar
efflictim. Fortè lethum non oppeta
Sed agè, refert Anna, videam vt t
Venerei campi æquor patet ad pr
lium. Dicens mittebat procacem
ſtolam manum. Hei hei! nimio pl
dicebat puella, quàm honeſtæ lic
verecundiam fatigas. O Ineptum p
dorem! Reponit Anna; ac molli
criſpa obnuptam lanugine partem a
trectat, cadurda diducit, digitum i
ducit. Fremere puella, furere non no
pruritu. Quid id verò rei eſt, materte
gratiſſima? dicebat. Moues me ad lib
dinem, quam neſcio: Excitas in m
dullis ignes, quos odi. Deſine vexa
puram. Leue id quidem ſpecimen e

inqu

inquit Anna, licentiæ conjugalis. Sunt artus tibi, & locus Ille, qualem fingeret filiabus suis, aut optaret Venus, libidinis capax, non habes. Habebunt se benè & feliciter omnia. Probè es ad pugnam comparata. Fer modò fortiter; nam & fortiter feriet. Addit & alia: sed nihil ad rem. Tibi vtique satiùs sit laniari in lecto, quàm miserè viuere in hac hominum luce. Quid te moror Octauia? sequenti nocte sex passa est ad sultus. Laniata est, nec tamen vocem misit. Tertio penetrauit se totam in tenerum corpus Herculeæ clauæ truncus. Mulier facta est, bellè proluta igneo veneris imbre. At manè facto carnificinæ imago varia: lintea cruore infecta in eo quem tenuerat loco, cum perfinditur virgo: Discissa ipsa, vltrà quàm alia quæuis tulisset constanter. Vix stare in pedes, vix gradum facere.

Oct. Micturio, per pruritus tuos, cùm Illius memini voluptatis, qua perfudere sensus meos decidui è Theodori Tubo in libidinis mea intima Incendiarij rores. Persequar narrationem. Supina ad extimam Iacebam thori

ſpondam, non opportuno ſitu magn vi truditur incoctus herois ramu Tranſadigit nihil contrà conantem. A verò ſuperextabat pollices quatuor: l gabam digitorum complexu: Vlteriũ non ſubibat. O bona Venus poſ diffluere coepit. Putaui omnes vnd quàque, quæ ſunt, quæ fuerunt, erun in annis, confluere hanc in mean partem bonam voluptates, omnes conuenire Veneres, hæc vt mea, eſſet venus gratior, lætior, & amoenior. Putau coeleſtes dulcedines potiorum deliciarum, quas creat venus, depluere mea in præcordia è Veneris cœlo. Feriebant liqueſcentem liquida amoris fulmina. Combibebam calidas guttas ardens in abdita ſede. Abſceſſit iam nihili. Vidi fugitiuam mentulam. Iam pars ſui erat effoeta; iam ex heroide pannucea.

Tul. Tu de Theodoro triumphabas victrix. Num & de Chryſogono Sempronia parens tua optima?

Oct. O rem, per facetias noſtras, non inficetam! Ridebis. Vis nunc videamus, ego ad Theodorum, vt lætentur Chryſogonus & mater; vt lutentur? Volo

inquit

inquit osculum figens. Nego tamen Chrysogoni felicitatem vt maxima sit, cum mea conferri posse: Incredibilem nueni, Regina mea, Dea mea in complexu tuo, in suauiis nectareis. Sequere; repono, sed suspenso gradu. Dissilierat x asseribus vnus de summa contignatione, quæ cubiculum operit, in quo udebant. Ea ex rimâ, aptè deductâ acilis in cubiculum adspectus & in genialem parentis lectum. Hic est campus lli Martius & Venereus.

Tul. Vel perspicacissimas fugiunt æpè plurima, quæ exitio sunt. Omnia imeas, nihil vt timeas. Periit iisdem etita insidiis lucia Manrici fonsecæ xor. Nam, quæ serua facta est alienæ oluptatis, & sui timoris, Nùm verè eriit? Amabat Ioannem, qui illi è eruis vnus, lepidissimum caput. Amabat & vna ex ancillis, trucis animi puella. Hæc è superiori cubiculo lateribus strato, laterem mouet vnum atque lterum: Tabulas è contignatione variis perferat in locis Terebello, vnde rospiceret in heræ cubiculum. Die, octe, quod se sperni a Iohanne videret,

quaſi è ſpeculâ quid in Luciæ fieret c
biculo, vnde iras aleret, oculis legeb
curioſis amans & amens. Accidit n
ita manè, Evocari ad Luciam Ioanne
Nam Manricus venatum ierat prin
luce, alter Meleager. Audiit excet
euolat ad ſpeculam: videt Luciam rec
bantem in lecto, & ita inuolutam li
teo, vt non dubitares quin vellet vide
nuda & non videri. Pectus, papillæ, f
mora, quaſi non ex compoſito, nud
venter & vteri potior pars latebat. Au
ſeruæ truculentæ tetrum ſcelus. Procu
rit ad Iuditham Manrici ſororem, Luci
dotibus & laudibus infenſam: ſpectar
iubet quæ intrò fierent. Ioannes rog
bat. Dominam miſereſceret tam cer
amoris, quo vrebatur miſer. Offereb
vitium, vrgebat: Illa negabat, pugna
bat. Te a me verè amari, mi Ioanne
ſit id tibi operæ pretium. Nunquàr
verò patiar fœdari me adulteris com
plexibus. Non ſi Reges ament. Quo
vnum poſſum cedo libens. Obtuere v
voles omnes meas dotes: Oculi & ma
nus tuæ, meis vt poteris, fruantur ſo
lertes bonis. Nihil præterea tenta; ope

ran

ram & oleum perdideris. Intelligo, Domina, quæ tot condonas amori meo, dicebat Ioannes, omnia negas. Sed & intelligo perdo operam infelix; ſaltem opera tua blandienti perdiderim & oleum. Faciam ſi quidem vis, ſubjicit Lucia. Ecce læuam meam, vtere. Arrigebat non admodùm lautè mutoniatus; puer equidem annorum ſedecim. Rogat prehendat mutonem, prehendit ridens. Vide, ſubjicit, quàm bona & liberalis tibi ſim Domina: ſeruitutem ſeruio tuæ voluptati. Papillis ille Luciæ, poſt bonæ parti dexteram admouet. Corripiens Lucia commulgebat hircum. Nugabatur hic in cadurdis ridicula digitorum micatione, rectus ad lecti interiorem ſpondam. O manus tua alba & teres, dicebat, vt mirabili mitri eſt pro cunno fauens! vt te bearem & implerem felicitate! Vrge vrge. Renidens Lucia irrequieto gnauæ ancillabatur mentulæ obſequio. Ad hæc momento in objectum euomit linteum genialis humoris magnam copiam. Nec iners fuit cum pueri dextera Luciæ congreſſus. In Venereo gurgite anhe-

lanti puellæ medij digiti seruebat op-
subabat amoris oestro percita: Eodem
se sensit remitti temporis puncto. Ag-
dùm, agedùm, dicebat æstuans. C
dicenti præclusit puer spissis suaui-
Excreta mobilibus è lumbis, albi
præcocti Veneni vis suaui demulsit titi-
latione castam adulteram. Gaudi
luctus confinium. Sic voluit fati incl-
mentia. Exultare Iuditha & superbir
Habeo, inquit, vincula tibi & catastar
Lucia: Regnabo; serujes. Sequere Man-
cia: id seruæ nomen. Rectà eamus a
pellicem, ni consenserit morietur. Mo-
uerunt Manciam ad pietatem hæ mina
mouente amore. Nonnego, Domina
inquit, mereri vtrunque aliquantum
supplicij. Insanæ quicquid id est ado-
lescentiæ ludus fuit, non affectæ vitio, &
sceleris contagio graue flagitium. Vide-
bimus, reponit. At tu sequere.. Cum
verò ingressa fuerim in id pellicis lu-
panar, obsera diligenter fores si feceris
magnum a te abegeris infortunium.
Secuta sunt tum tristia & amara, quùm
læta & dulcia scitu digna multa. Interim
reditu ad Theodorum.

Oct.

Oct. Vt peruenimus ad ſpeculam, videmus Chryſogonum lectum verſus, qui in angulo erat, Diuam ſuam, nam ſic loquebatur, manu ducentem. Quid, Diua mea, dicebat, nunc putas eſſe rei Theodoro cum Octauia ſcio, inquit illa, nam audiui vocem, ac ſi vim pateretur, ingemiſcentis. Puellam docet difficili via ire ad gloriam, & gaudeo. Haud quaquàm, reponit Chryſogonus. Conto cubitali miſeram diſcindit. Hinc clamor. Conjeciſſem etiam fidum ſodalem in amplexus tuos: amor non admiſit cogitationem, qui in te eſt meus. Marito iras cor tuo, & inuideo, quod gaudiorum habeam participem. Suaſi puellam inſidiis petat ſciebam repulſam non laturum. Dicens projecit thoro corpus reſupinum. O cœleſte delicium meum; dicebat, oſculis inſtilla amanti amoris furores. Irrita nequitias in me tuas ingenioſa & petulans. Malæ ſit iſti veſti detritæ, reſpondebat mater, quæ deſideriis negat amatum pectus, quæ vili ſegmentata centone Philoſophica caligine, tot inuoluit venuſtates. Diſcutiam ego has nebulas, quæ te, lucem

meam, mihi obſcurant. Quàm altis potero ſtolam iſtam revoluam mul- brem. Malè ſit ſartori. Quò veſtes le fluxæ & longæ pacto Philoſophum de- cent, quæ hominem non decent? Qi verè homo ſit, longa mentula dec, non longa veſtis. Aſſurgentem vi nervum leuibus appetit talitris miſcen ſuauia. En dicebat inſultantem pud- citiæ ſalacitatem: En ſuperbam illa Imperatricem mentularum: En, ignau & væcors languet. Ecce vero; O vete- noſa mentula, cunnum qui te prouoc ad duellum: læua hac mea feciali be- lum indicit Denuda, denuda pectu regina mea refert Chriſogonus; & pote quando quidem fluido illo præcunxil artus ſupparo. Expedi papillarun lacteos orbes: Et Cycladem, ſi vis a omni parte eſſe beatum, dejice: Pu crior te pulcra eris, ſi nuda eris. Ornatic es propriis dotibus, quàm vt mund ornatuve Egeas. Obſequitur: depon ſupparum & Cycladem: interius ſupe rerat induſium: Iuſſit deponi Chryſo gonus; defluxit ad pedes, & purpure pudore ſuffuſæ ſunt genæ honeſtæ ma-

trona

tronæ. Quo majori cumules ignominia, inquit, quid præterea imperabis, O here, cui vendidisse videor animam? corpus mecastor illi pulcrum & nitens.

Tul. Scio.

Oct. Impatiens moræ Chrysogonus exuisti vestes, inquit, nunc figuram illam, Sempronia mea, qua nosti tantoperè delectari me, indue: Exilit in supinum, & sedens obuersa spiculum candens diuaricatis femoribus vibrat ipsa in se sua manu. Tunc Theodorus, hæc me rei imago, inquit. Implet amore & furore. Abeamus, Octauia mea, res acturi nostras, non saxei. Abimus, conjicit in lectum, & opportuniori, quàm fueram in primà coitione collocat situ. Vide, Octauia, quicquid id est (pilum librabat læua) Cùm videris non inuidebis matri Chrysogonum suum. At subit, refero, curiosa libido. Cedo, emetiar. Credes Tullia? Tredecim ad summum mucronem pollices longum minabatur crucem miseræ, crispanti actitatione. Metuo vehementer, aio, hæc vt ne trabes, vt longa, vt crassa est, mitti possit in consignationem meam,

Experiar; ſed, per Venerem, ſubi, nõ perfringe; Illabere, non irrumpe; lud... non lania. Oſtio admouerat catapu... tam; Iam in oppugnatione erat arc... meæ. Tollo femina. Impellit baliſtan... nec tamen moui. Incumbit totis vir... bus, nec tamen moui. Diſiecta, diſciſſ... & perfracta intro ſunt omnia. Intimu... vteri ſinus dirè pulſabatur: Et enixa v... adacti caudicis concreta ſoluebatur a... cis compages. Reuello pilum a vu... nere: vix ligabam ferocientem digito... rum, vinculo. *Tanta molis erat!* Com... primo actutum; magnoque deplui... opobalſami Imbre: Affectum crud... vulnere læſæ vuluæ ſinum ſuauiſſimè de... mulſit. Mota ad libidinem, incredi... bili cum titillatione, remiſſa ſum. Nun... quam, Mecaſtor, addidit mihi, major... cum voluptate, ſitiens vulua, Vene... ream Ambroſiam. Vt iuuit eſſe, vt eſt... bibulam! Ego verò, dato oſculo, iàm... inutile excutio pondus: Me læta ſub-duco. Barbam viri ridens feruida ca-pio manu. Hac diſplices libidini meæ, inquam. Cedo; Agedùm, hanc deme-tam, longam, hircinam, aheneam bar-

bam,

bam, & admoueo forcipem. Caue sis, Exclamat, ne feceris. si demeteres; & laudem demeres. Ne feceris, fatua. Nam hæc sapientia nostra maximè in barba consistit, non ita in moribus. Barbato hac æquamur Ioui, & Consentibus Diis. Nam Medioxumi, & plebs Deorum Imberbis est. Et decet barba viros graues & excellentes. Decet Imperatores, hæc barbæ longæ, & hispidæ dignitas. Vidi olim, Archimandritæ Sandionysiani ostendente vicario, Dionysij Areopagitæ (nam Iactitant) græcè scriptas commentationes ab Emanuele Bysantino Imperatore ad Carolum Caluum missas dono. Depictus est Emanuel in fronte Libri, cum conjuge & gnatis. Sed Emanueli longa barba, & ad medium pertingens pectus. Compactus præstanti arte liber gemmis olim, & auro opertus erat. Probi Monachi aurum & gemmas detraxêre. Barbam Emanueli non detraxêre; aurea non erat. Non defuisset, apud Dyonysianos, Barbæ aureæ suus Dionisius, vt Apollini Syracusis non defuit. Hæc Theodorus: Nec ego, inquam, hunc

tibi violabo barbæ honorem. Habet per me saluum, qui pauper & inops te me bonis locupletasti, tot Veneris bon crispantibus opibus.

Tul. Nec capere inepta poteras te tam felicitatem tuam. Sed arrigit tib ad vndecim pollices Cauiceus.

Oct. Nugæ, nouem non supera Quid id ad Chrysogonum.

Tul. Pertunda mea! Cur tam bell noncontigere dotes, vel Calliæ, vel Lam pridio. Fruerer, fruerer.

Oct. Enimverò conferre dicebas a mulieris pulcritudinem, illi vt modic hiet, ad rorem concha. Crassioris igi tur nulla mentulæ laus, per quan sua cunno laus seruari non potest. Vt cunque angustum sit id iter, quo ad voluptatem descenditur; res Veneris gratiores nunquam, quam cùm sunt in angustitiis. Hinc facetè dictum a Ioanne Principe, qui & mastupratorum ptinceps, In sua sibi manu qualem vellet, inuenire cunnum, nec laxum, nec salgama Exhalantem.

Tul. Et præterea commendant Veneres, qui non omnino inter femina delitescat

delitefcat conditus; nouem decemue, diſtet tantùm pollices ab vmbilico. Demiſſa pleriſque puellis ità fugit pubes, vt auerſa videatur ad Venerem via. Difficiles cum illis concubitus. Non potuit Theodora Aſpilcueta, niſi poſito pectore & ſublatis in genua lumbis, deuirginari. Fruſtrà ſupinæ vir inſudarat ſuperfuſus: Operam luſerat: Oleum perdiderat. Demùm ſub elato aliquantùm colle ſubſidat; Velut ſub promontorio Cymba. Hæc ſi conueniant, quæ pulcra videtur ſpectanti, & pulcra ſentietur ab Incunte: ſed & interdùm laborat vitio, quæ arcta: eſt Nam audiui. Iureconſultos dicere mulierem ità arctam, vt mulier fieri non poſſit (ſic loquuntur) ſanam non videri. Quibus virginale conſertum, concretumue fuerit, infauſti id eſſe ominis plerunque ſolet. De Cornelia ferunt adeò arcta genitalium. compage natam eſſe, vt difficillimè mulier facta ſit. Necatis Gracchis infelicior mater viſa eſt, quàm felicior viſa erat editis. Quæ de obſignata dixere virgine, ea falſa ſunt omnia & pernicioſæ ad Impoſturam artes.

Oct. Etiam aiunt os ſuperius teſtem eſſe inferiori. Cui enim os paruum lo- quenti, & eſſe Iactitant os paruum futuenti.

Tul. Nugæ: Et nugæ quæ hi garriunt Amoris Geometræ: medium cujuſque pedem puellæ menſuram aiunt eſſe oſtii quo ſcilicet itur ad diuæ virginitatis ſacrarium. Nugæ; noui cui paruum os paruus pes; grande & Araneo ſum iacet ſpelæum atra inter inguina Certa nulla conſtat ratio. Hæc conſtat: Cuique vni probè machæræ conuenit hæc vagina. Ita natura eſt comparatum ſi tenuis machera, comprimit vltrò ſe vagina laxior: ſi rudis & immanis (Durandaliam aut flambergiam adhibe) dilatatis hæc vagina fibris Excipit gratulantem gratulans hoſpitem hoſpes.

Oct. Se res ſu habet & experior. Statui certè nihil poteſt per Priapi coleos. Si roboraſcenti terribiles ramo omnibus non ſunt apti mulieribus, ſunt vni & alteri. Habuit prominentiſſimi penis Domeſticum heliogabalus: Onum vocabat. Apud Pigmæos ad pedum pertingit malleolos. Si noſtris ad genua

homi-

ominibus propenderet, nullum putas
re hujus balliſtæ vſum? Erras, ſed
nim multo major eſt hominum nu-
erus, quibus vltrà octo ſeptemue pol-
es non excurrit: Hic communior mo-
us. Quid faceres? nec etiam ſunt nihili,
nulla in gratia apud Venerem. Aliqua
rent, quibus id non eſt peculii: Et
s commendat hymenæo ſua laus. Dux
rrandus, & Vaſtius Marchio magni
nt nominis viri nec magnæ tamen
entulæ, qua parte viri ſunt. Illis con-
ges & liberi. Vaſtio vxor formoſa, &
dens bello, liberi Venuſti & ſummæ
ei. Ea craſſa eſt ſatis mentula & longa,
uæ amantis & amanti peculium: ab eo
nnia placent, qui vere placet malue-
m mea in cymba ab amico infigi a-
lam, quàm ab alio trabalem ... um.
xperior etiam ego ... ia; Nam pul-
rum in ſinu ... eo columbulum Dio-
eum. Puer, cui fingenda Venus &
ratia poſuêre operam: ſilente nocte
dit in ſinu meo: Et penis illi nec lon-
us; nec craſſus a nullo tamen majores
epi voluptates. Illi ſum voluptati cu-
ulus, & ille eſt mihi.

Tul. Quis ille eit?quid narras?

Oct. A matre accepi dono, pulcr[illegible] delectum inter pueros. Parens illi M[illegible] niliæ, ſoror nutricis meæ. Quartum ſ[illegible] pra decimum annum, a die men[illegible] Septembris vigeſimâ, compleu[illegible] Ephoebus quem forma præfer[illegible] Phœbo.

Tul. Vidi formoſiſſimum puerun[illegible] educandum Sempronia dedit Acad[illegible] micis; doctis viris, quæ magna la[illegible] eſt;& probis, quæ plurima.

Oct. Nihil, Tullia mea, te celab[illegible] Nam cùm exſudantia è ſuis corporib[illegible] infundunt in noſtra amatores. Libid[illegible] num momenta, dicunt ſe frui nobi[illegible] Ita & ego, cùm ſecretiſſimas anim[illegible] cogitationes, in tuam inſtillo, fru[illegible] an[illegible] tua & te. O dulcem fruitionem O delin[illegible] ſpiritui meo venerem, i[illegible] hac animorum con[illegible]ctione!

Tul. Te credidi, volup[illegible] mea, no[illegible] alteram eſſe me, ſed vnam me. Effud[illegible] tuos antè oculos, meas omnes libidines nec puduit. Induxi te in intimas pectoris fibras; nec pœnitet lôquere.

Oct. Audies ſuo loco. Poſtquàm d[illegible]

pulcritudine amoena dixiſſet multa Alphonſus, ſurrexit in pedes Aloiſia: vultis, inquit, dicam ego quæ cenſeo: os ingenuum, neſciam fraudis pectus, cunnum nec dantem, nec negantem mobiles lumbos, ingeniumue verſatile, id veram eſſe pulcritudinem cenſeo: cenſebit & mecum pruriens Socrates. Cùm dueret, & rideremus pultant ad fores. Dii boni!

Tul. Qui pultant?

Oct. Cum Chryſogono Theodorus vt vidi, vt perij. Salutauêre Eleonoram. Ad me limis Theodorus reſpexit oculis, & ſalutauit conniuens: Aduolat in amplexum Chryſogoni Alphonſus. Me Theodorus, ſermonem de ſermone ſerens, perducit in hortos. Laudat formam & iuuenile decus. Majorem in me ſpargit florum copiam, quàm in hortis erat. Cùm te video, dicebat, amor meus nouos concipit ignes. Te miſereat mei. Nam beati & læti Chryſogonus equidem & Eleonora rés ſuas agunt; agamus & nos noſtras. Vt valet Sempronia mater? repono: nihil habes ab ea dicere; iuſſit, ait, commendem tuam

tibi valetudinem. Puerum pectebat & comebat. Næ fœlices, quæ cum illo tam lepido, tam formoso cubabunt. Tullia mea, hoc me incendit verbum tormentæ flamma. Sensi intimas vri medullas, & iniecto salaciæ oestro furere mihi Veneris venam; nam ante hos duos menses actos, cum Roberto consueui. Expectat verò mater, subjicit Theodorus, è cognatis tuis nescio quam le genere Ponciorum. Robertus rogabat dicerem diligentem esse sibi curam passeris tui, quem commendasti, pipulæ vni tibi, & tuum irrequieto quærere sinum volatu. Sed te mei pietas capit, Octauia. Amore emorior: Quis immunis esse possit qui te viderit, ab hoc vectigali; quod omnipotenti omnes libidini pendimus. Dùm ambulamus accurrit è familia Eleonoræ seruus. Affert litteras: Dicit esse curru ex vrbe aduectos qui me conuentam vellent. Sequor præeuntem, & lego in viâ litteras. Hæc scribebat mater. *Mitto, nam amorem tuum pulcerrimum ad te amores suos. Extorsit id à me precibus, & lachrymis. Nostrum vero transfugit in sexum*

sumpt

ſumpta ſtola, ſexui noſtro noua lux. Puellam credent qui viderint & laudabunt velim nec tu ſentias puerum eſſe. Parce tamen pueri artubus. Quicquid id erit, gaudebo te beatè agere. Cetera diſces a nutrice. Fruere & me Ama. Quæ me gaudia, dicebam apud animum meum, tollunt in cœleſtos? O me fœlicem, & hoc matris beneficio parem Deabus! vt verò ingredior interius in conclaue, reperio puellam forma diuina, comptam, ornatam, in ſella ſedentem. Sola erat: Et vultu mirabiliter ad modeſtiam compoſito, ſalutat propè factam genibus inflexis, vt nos ſolemus. Reſaluto. Curioſiùs vultum cœleſtem oculis lego: hæreo, puto, nec puto eſſe Robertum. Quo propior accedo, eo dubito magis; Nam altior longè videbatur, & neſcio quid ſpirabat in vultu virgineum. Multi præteriêre dies, ego ad eam, o Dea, cum de cœlo deſcendiſti? Illa ſubridet, & in riſu Robertum video. Injicit collo brachia: Oſculatur, oſculor & ego: ſed quibus, Venus bona! oſculis illum ego, ille me? Aduolat nutrix: Cauete, inquit, ſeruorum, qui circumuolitant,

malignam perſpicacitatem. Mane
mater dicas eſſe è cognatis tuis vnam e
gente Poncia , & peregre profecta
Religionis cauſa. Reliqua audies q
habeo in mandatis. Interim; cauetè e
quid excidat vobis , quod vtrique pe
ſit. Partes meas , ait Robertus , be
exequar in hac fabula. Colloquentib
ecce ſuperueniunt Aloiſia , & Iſabe
cum Alphonſo , & Theodoro Dia
Poncia (id attulerat nomen Robert
ex vrbe) mirabili gratia ſalutauit or-
nes virgineo more. Puellam miranti
aiunt eſſe ſummæ pulcritudinis n
mortale numen. Prima luce , inqui
ad vrbem appuli , & continuandum m
hi cras iter etiam ſummo mane :
dulce fuit cognatæ conſpectu, & ſerm
ne aliquot frui per horas. Hæc mi
voluptas pro viatico erit, & facitis , p
humanitatem veſtram , duplo maj
videri vt poſſit hæc felicitas. Frauden
nemo ſuſpicatus eſt ; & nequis ſuſpici
ni locus eſſet , ad Eleonoram dico cu
rere me tantæ ne diutiùs viſu pulcritu
dinis careat. Sequitur Theodorus. A
Eleonoram imus. Obducta verò cubi
cul

culi erant fores. Nondùm se ab Chrysogoni expedierat rabiosis compressionibus. Quà seræ inseritur clauis adhibeo oculos.

Tul. Quid vides? nam & rides:

Oct. Sedebat in sella Eleonora, diuaricatis feminibus, reuoluta veste. Super equitabat Chrysogonus, & trepidanti subagitabat clune. Inspexit & Theodorus. Nunc, O spes mea, misereat meæ te tentiginis, quæ me excruciat. Talis me enecat voluptatis imago. Ego verò nolebam. Certum erat castam seruare me amori meo, & lucidæ nocti. Non possum, refero, fluor infestat menstruus libidinis sedem. Sufficiet Eleonora tibi & sodali, & iàm hunc peregit. Venit eccè ad nos alacri vultu. Illa ad me, vt tibi, Octauia, risit Venus? nec me vidit, repono, nec ab octo diebus blandita est ægræ spes amoris. Sed est quod abs te petam, & enixè petam. Quid id est, refert; Iam impetrasti. Quid tibi negem, dulcis Octauia? Benè est, repono. Volo commodes mihi veredum tuum, & agiles lumbos. Nugaris inepta, inquit, Quis veredi tibi mei

vsus, quæ calcar non habes? si Theodoro commodaris, respondeo, mihi se commodatum habe persuasum. Preces miscuit Chrysogonus: Rogando vi-mus. Ergò abite, ait ridens, In malam crucem, qui me huic iterùm datis permolendam libidini. Abimus. Theodorus verò his Eleonorum aggreditur verbis complexans. Sanè cara es Philosophiæ numini sancto, cui hac contio vna die laus philosophicis duabus ma-tulis esse opitulatam. Referant tibi & fauentes stellæ gratias, quas habemus sapienti tuo & liberali cunno. Continuos, acqui finem non capiant voluptatum illi riuos, Et deliciarum ros amor depluat, & Venus. Nec finis gaudiorum tibi sit, nec modus. Dein conturbat in lectum; & in benè vnctam Veneris patellam tucetum crassum & succulentum è sua deuehit penu incumbens. Nacta es in me, Domina, dicebat, Priapos Lampsacenos tres, Hercules quatuor. Vtere: Nam tibi non sapent lumbi, & sapit Cherson. Vtar, respondet Eleonora, & dicenti fascinum immane vi agit in abdita penetrali.

Me enecas carnifex Exclamat Eleonora. Acerrimis ille subagitationibus litabat: mox explosit catapultam. Non est id Venerem exercere, sed lacerare. Perdidissime, dicebat Eleonora: Lethum misisti in corpus meum, non moly plantam. Aduolo ego, amplector, osculor. Exire sodales. Vrbem repetunt, stipe quam ex philosophico instituto rogauerant, collata, læti vltrà quàm dici possit. Deponit lecto Eleonora fessos artus; & reliquum in lusibus & locis consumimus diem. Diana, & cùm interroga & cum respondet mirabiliter satisfecit, pulcritudinem laudabat, ejus Alphonsus, laudabat & Eleonora, quid me, respondet, qualemcunque ob hanc laudatis pulcritudinem, donum fluxum & caducum? Non laudatis, quòd tam excellens nata sit mihi cognata quæ virtuti pro virtute ipsi est: hoc, quò me bearunt superi, præstantius multo donum est. Reposui pauca, sed apta. Placuit verò vehementer hæc dicens, & nouis creuit incendium ignibus. Sed volo, Tullia, hanc ab origine fabulam exequi, si velis.

Tul. Ni tuus esset Robertus meum vellem.

Oct. Nostris eram in hortis cum matre, antè sex menses. Multa de suo in me amore, & studio dixit, repetitis a prima pueritia exemplis. Nunc verò munus concinno tibi, subjicit subridens, quod omnium longè rerum superet pretium: Gratias egi. Paucos post dies, accersit in ædes Robertum. Iubet nobiscum prandere. Conuertebat nostros in se oculos tot venustatum auidos. Mirabar: nec scienti, nec percipienti mihi gliscebat amor. Paulò sis audacior volo, dicebat puero mater. Liberè colloquere: scio te præstare ingenio. Quandoquidem, Domina, iubes, parùm a reuerentiâ, quam tibi debeo, & ab officio secedam meo, ne inobediens videar, qui sum obsequentissimus; & esse debeo. Ingeniosè respondet, repono. Atenim, ait, ingenij quæ credis esse aliquid in me, inspira ex tuo, & erit. Nam in te dextro conuenit Ioue pulcritudo corporis & præstantia Ingenij. Ergo, Roberte, quæ se suis non probat, pulcra tuis videtur oculis;

oculis; Octauia; refert mater, videtur, per omnes Deos, per omnes Deas, pulcerrima, & est. Diis amorem, & Deabus Inuidiam creare possit. Quid si consentiret amori tuo Octauia, subjicit mater, amares? Amabo, ait, quanquam & non consentiat. Nam nihili sum puer, qui tandem fiet vt consentire possit amori meo? Sed locuples est Illa & naturæ & fortunæ, & virtutum donis, qui fieri potest vt non amem? Gratum sanè erit, respondeo, me abs te amari tam amabili puero. Vis mihi alter esse maritus? Dedecores mariti nomen, reponit, mihi si indideris; serui & vernulæ relinque; studiis erga te meis, vt potero, honestabo. finitis Epulis rediit ad Academicos & sensi, cum abiit, aliquam meæ mihi animæ partem deesse. Tunc mater ad me, quid de puero Iudicas nata? Esse respondeo ex Amoribus vnum, cumque pulcerrimum, qui ex Veneris Gremio euolauit ad nos. Num dices, adjicit mater, fore beatas quarum in amplexus veniet? Sanè vt futuræ sint infelices, respondeo, non video. Hunc sibi Re-

tantum pulcritudine & vita detraxer,
quantum acriùs indulseris volupta
Id fac ne obliuiscaris: Non sum ob
tura, dixi, Tertiò post die, quæsiui,
inter prandendum, an domi reliqua di
futura essem. Respondi in animo et
domi manere. Post, laudauit dom
sticam vestem, qua induta eram libe
& fluxa, è subtilissimo lino. Nec ist
inquit, inuidet oculis tuas vestis dote
nec objicit. Mirificè in ea places, ne mu
tes. Dixi non mutaturam.

Tul. Quæ cogitabas cum anim
tuo, cum amore tuo?

Oct. Non cogitabam ad futuram tà
citò, mihi tantam felicitatem. Nesci
quid non absolutum dat in manus attr
lici operis mater. Acu pinge quæ de
sunt, quæ egregia es artifex, ait: Recess
in cubiculum. Is erat dies vigesimu
Maij. Sedeo humili in lecto sericeo
strato vellere. In variis cogitationun
nebulis mihi mens ludebat: Dubius in-
ter vigiliam & somnum allabitur sopor
Ecce hoc momento, intrat Manilia pue
rum ad me perducens. Affixæ hume
ris alæ, & pendens Pharetra Arcum

ginæ generum velint. Dein cœcum alebam venis vulnus, Tullia mea. Tandem post mensem, nascenti amori fauit mater optima. Iubet venire Robertum. Liberam dat confabulandi mecum potestatem. Ingeniosus est Amor, quem fata instillant. Puer per ætatem nec par amori, nec satis aptus, amore arsit cujus vsum nesciebat. Intereà contigit matrem diro conflictari meam morbo: vt bonam recepit valetudinem; Ingrata sim, inquit, Octauia mea, si, quæ ope & opera tua erepta sum Letho; tuis in me benefactis non respondeam meis In te? Tanti pretij sum tibi pollicita munus, quod omne pretium superet: meministi? Memini, mater, inquam; & quicquid a te mihi venerit summo erit in pretio. At illa osculum ferens Robertum, reponit, volo tibi dono dare, quem & Iuno optet sibi dari. Erubescis? Noui abs te amari. Non nego, mater. refero. Hunc tibi educo, ait, & seruo, Volo, dignus vt sit beneuolentia tua, excoli diligenter omni virtutum & disciplinarum genere. Hunc tuos in amplexus conjiciam. Sed tener est, de ejus

tan-

læua, ſagittam dextra geſtabat. Cup
dinem dixiſſes ; & verè erat. Parens m
mittit Venus ad te, ait, voce bland
puer, quod ſcit à te vinci ſe pulcritud
ne: vult ſeruiam tibi Amorum Regin
Non ſeruies, repono pulcerrime Am
rum: eſſe ſi velis ex animo meus, r
gnabis. At enim, ſubjicit Manilia, di
fabulis vobis perdenda non eſt. Sece
paulum formoſe Amor. Vt ſeceſſit, eg
& mater tua mancipio tibi, nexuiqu
nata, inquit hunc puerum damus ; ſe
tener eſt & debili lumbo. Vtere, ſe
parca voluptate ſin aliter feceris deflue
vt ſolent flores quos carpſit gelid
hyems. Depereo, aio, puerum miſer
& abundè erit voluptatis cupidæ &
amanti, ſi ſciero verè eſſe meum. Parc
puero, dicebat nutrix ; hac hora ſatis
factum crede voluptati tuæ, ſi puer
eripueris virginitatem. Quod eius ſin
dolore non fiet. Nam illi mentula ob
ducta præputio eſt: Nec aperiet impu
nè tibi caput Reginæ ſuæ. Promiſit ſ
fortiter facturum: Quos volucris habe
re inſpira animos, venuſtarum tuarum
& voluptatum oſtentatione. Poſt ala

Amor

Amori puero demebat. Nam volo te, dicebat, constantem esse: Nolo ab eius vnquam euoles latere: tollit pharetram, & sagittas. Nunc, inquit, opus sunt alia tibi tela, aliis pugnandum armis. Intelligo, ait ille, & esse telum mihi sentiet Dea mea, quo secum pugnem. Abiit Nutrix, & fores occlusit.

Tul. *Dicite jo pæan, & bis dicite pæan:*
Decidit in casses præda petita meos.

Oct. Delibutus gaudio puer exilit ad me: Domina, Domina, inquit, meæ me nunc pudet ætatis. Quam turpe sit esse puerum: verè sentio. Impar ero felicitati meæ. Impar non eris, reperio, si respondes amori meo, qui tua erit felicitatis, tuo amore, qui mea erit. Nihil vltrà à te mihi opto. Sed est, inquit, aliquando prætereà amatorium. Non benè incipiam Tyro, nec grauiter perficiam puer. Concedimus in lecto: tum ego osculor. Incendia mittebant, non scintillas oculi mei. Demisit ille manum in sinum. Quid tibi vis, dicebam, liberiùs sanè agis, quàm deceat. Tractat papillas, suauiatur, incalescit non potui quin

amplecterer; Ita lepidè, '& feſtiuè ge-
bat, & dicebat, omnia. Tunc infert
ſtolam dexteram. Euge, in quam, ci
hac quæris? vxorem meam quæro
ſpondet, Iſthic habitat. Riſi: ſed
patiar id inhoneſtum, aio, ſi hon
ſim. Tuum quicquam poteſt eſſe ino-
neſtum? refert Noli maritum tum
repugnans fatigare. Amori cede: ce-
dam, aio, tam bello, tam ingenio
Amori. Tua ſum, mi Amor; nec am-
pliùs mea ſum. Tibi viuo. Errabat n-
tereà puerilis manus, non docta vend-
viam. Paulò ſupra genua hæſit: Pòſt-
mera pererrauit, & nates læues, Tula,
& molliter tumentes. Nec vltrà aue-
bat. Pueriliter omnia. Scis vſum, ego
illum, mi cupido, corporis tui & me?
Video r mihi ſcire, infit, ſed pro cer
non habeo, an certo ſciam. Vidi in -
bulis pictis Veneris hiſtrioniam. Digu
eras, ſubiicio, pulchriori quam e
ſum. Cape quæ voles, vtere, fruer:
Age maritum educit è carceribus me-
tulam. Quid de has re tam lepida fi
ſperas? Iuquam. Quod iubebis id fi
reponit. Præludebat. Inflammeſceba
Sen

Sensit sibi faciem veneream ardere , & turgere libidine. Genibus accidit : Rogat ignoscam, si quid ineptè fecerit, nec satis vrbanè. Læua mox resupinæ reuoluit ad pectus tunicam,& cætus manum admouet pubi. Primoribus digitis tractat lanuginem ; scalpit ; rimam metitur igneam. Dic , sodes , mi amor, inquam , quid quærit hic sibi passerculus tuus? nam arrigebat. Puto, respondet, nidum quærere , quem teneo manu. Sine, repono, sine hòc euolet : & ecce, ait, euolat ; & alacri se cursu feminibus inserit meis diuaricatis. Ah , ah , ah, ostendebam miluio pullum.

Tul. Per Genium meum; prurit Insolitum quid Ingeniosa hæc narratio. Mira es nugarum artifex. *In tenui labor nt tenuis non gloria.*

Oct. Adhibet anhelans puer pugionem vaginæ.

Tul. Mutinum crassum, longum;

Oct. Crassum vt habes pollicem; longum sex pollices. Fidem habe mihi: Conuenimus bellè alter alteri. A regia aberras voluptatis vià, dicebam : Manum porrigo coeco passeri auspex, &

dux. Init libidinis viam tenebricosam.
Nunc fortiter percute, mergire, cæde,
macta, subjicio. Sic hæc res agitur.
Tunc adegit ensem suo nisu; excor
meo. Peni fauebam susurro. Me
sum, Inquit, Intùs sentis. Quid verò
est? Pressit suspirium: Et momen
sub agitare ille, comprimere, concu
re. Ceuebant trepidanti oculi, & men
Ego succutere, contra nicti. Sed & su
abant mihi; intrà pectus, cordis in
mæ fibræ. Adulabatur hæc cogitat
voluptati venisse Amorem in amplexus
meos. innectebam vlnis. Incuban
marmoreas nates, & micantibus vrg
bam suauium alaparum velitationibu
Audiui hymenæum ex feruidis lumb
rum an fractibus cachinnantem, & a
helantem venerem. Resoluta sum
effluuium: Nondùm puer., Nec calic
suauia & humida, nec blæsa murmur
nec spissas compressiones, nec innum
rabiles in vna voluptate voluptates f
tis tibi, mea Tullia, fando explicer
Cogita Psiches cum Cupidine conc
bitum, is fuit meus cum Roberto: I
ego pro anima: Is ipse meus est Amo
Tar-

tandem conniuere puero oculi, attoli, circum agi, deficere deliquio : patranti ſubſiliebat intrò cauda: noua exagitabatur intemperie : intremiſcebant comprimenti celeres lumbi : Extrà ſe ponebatur, inopina mentis vertigine. O Domina, o Regina, inquit, elabor è vita: Quid id eſt noui aiebat. Impingit oſculum & momento colliqueſcit! Poſtquam perfecit, foueo languidum in ſinu: Oſcula oſculis; ſuſpiria miſcemus ſuſpiriis. Fuit tibi quicquam meum dulce, maritè dulciſſime? Dicebam. In hac voluptate, reſpondet, omnes ſenſi voluptates: Viuus es, Octauia, ſummi boni fons. Velim tibi eſſe, inquam, ſic & mihi egomet ero. Recrea verò exhauſtas vires breui ſomno: qui nos viderit me Cypridem, credet te cupididem in matris dormiente gremio. Non opus illi ſomno, reponit reuerſa Manilia. Baſiorum, ſine fine, odoros purpureis tuis in labellis flores legat. Id illi opus eſt. Poſt egregium par perducit ad matrem. Aduolat mater in complexus pudore offuſæ. Quæ, hæc eſt, ait, moereris ſpecies? Te pueri piget, Octa-

uia, tam venuſti? Pudet, Roberte, l
berè luſiſſe in puella tam formoſa? In
feliciter ceſſere hæ nuptiæ? Abfuit hy
menæus? non fauit Cupidini Venus?
quin imo, reponit Manilia, felicite
acta ſunt omnia, quæ fieri opportu
nuptias facientibus. Belliſſimè prælia
tus eſt in virgine tua Robertus meus
Habes generum, & hic vxorem. Ben
eſt, inquit mater: & repetit adulan
ſuauia. Laudo, ſubjicit, Athletas for
tes & pugnaces. Ceſſit vtrique victo
ria. Sane victum me fateor, refer
Robertus. Martem pugnando vince
ret. Sile tàm nugax quàm pulcer: Sil
aio, qui prælii refers vulnera, ſed hone
ſta. Sed ipſe proprio mucrone, inf
puer vulneratus ſum, & tuo balſam
oblitum, & curatum vulnus. Rideba
mater. Affertur laura guſtatio. Propina
uit mater amantibus & ſalaciæ; Ro
bertus Iunoni Reginæ ſuæ Semproniæ
& hebæ Iunonis filiæ, Octauiæ ſuæ. Ic
dices, Tullia, à ſcola ductum, ſed &
ductum ab amore. Rogauit mater a
benè haberet: Roga Octauiam, reſpon
det, nam, me ſi ex animo amat ben

boo. Benè habes, repono, plurimum
aces. Per te, Dea, veræ ſubii volupta-
delubrum. Ingreſſus ſum ad vitam,
æ illic condita deliteſcebat. Et ſanè,
mater, deſuſti puer eſſe, vir factus
: vexit te momento Octauia ad viri-
m ætatem. Malè, malè illis ſit qui
erticordiam dictam eſſe Venerem,
uod ad peſſima quæque hominum
nuertat mentes, mentiuntur. A nugis
rtit ad ſeria. E puellarum & puero-
m manibus bullas excutit, & puppas
ncutiendo, & ſuccutiendo. Tunc
miſit puerum ad Academicos. Vt in
nère, ante annos venit ſagacitas, ſic
niunt & cani. Nolo puerum, mater ad
e, ante menſem videas. Nolo cor-
mpi: & inſeneſcere in amplexibus tuis
ſt id temporis cubabit tecum. Gau-
is tuis tota nocte potiere. Sed contu-
ax illi ſpiritus, nec regi facili, Pul-
er eſt, ſed etiam ferus. Succenſui an-
hos dies, quod terræ filius, nihil puer
deret nobilibus, apud Academicos,
eris æqualem putare ſe, & gerere:
ras Domina reſpondit, qui carus
ctauiæ ſum ſum, iam nobilis, iam co-

mes, jam Marchio, jam ſum & Dux
Princeps. Iubeo venerari, in larario ſup-
ros, nullo ampliùs egeo, dixit, ſuperu
beneficio; ſupereſt nihil quod ab iis p-
tam, quem amat Octauia. Hortatur i-
cumbat aſſiduus & ſolers litteris; R-
ſpondet ſcire ſe abs te amari, prætere
velle ſcire, nihil; qui ſciat tibi ſe place
ſatis doctum eſſe. Ad hæc ego facio n
centem mater, & per me veniam conſe
quatur. Ergo aduocatus eſt domu
præſtituta die Robertus. Cœnauit n
biſcum finitis epulis, cubabis, mater a
puerum, hac nocte cum Octauia. Se
hanc dico legem; caſtè & pudicè agit
tis noctem. Legem accipis, Octauia
Accipio inquam: ſed lex, hæc ſtat in a
cipiti: interpretem agam, reponit R
bertus. Et volo agas vt commodu
tibi erit, ait mater, dùm tamen, vt fi
interpretando non corrumpas, no
aboleas legem. Cœnauimus opiparè
& magna matri cura in cœna optimi
muniri dapibus Roberti armamenta
rium. Nam à Cerere & Baccho Vene
ris arma Procuratis corporibus, Itum a
quietem.

Itum

Tul. Itum ad pugnam. Sed diſputat de opportuno Veneri tempore Cheronæus, vt ne vires infringat, cum longo refectæ ſint ſomno vires, indulgeri poſſe veneri ait, experrectis anima & ſenſibus. Sed ſtultè facere opinor barbatos illos philoſophos, qui prurientibus audent mentulis leges ſcribere, & cunnis vno decumbentibus in lecto, ſcribant & de ſiſtenda cœlorum vertigine: nam vt cœca mentula ſic & ſurda eſt. Nec illi dantur verba: Socrates aut zeno quis non riſerit, ſuos ſi inter diſcipulos arrectas viderit ſtare mentulas, arrectis auribus, ſi viderit Priapum & Conyſſallum Dia Philoſophiæ præcepta aperto auſcultare capite? præclarum ſpectaculum! vt ſcyathos numerant pueris nutrices, & bibere vltrà vetant; ſic & inepti ſuas mentulis ſtutiones; & vltrà vetant. Cur & non leges in medium poſuere miſeris mortalibus, & deſpuendi, & ſcabendi? Num ſatis infelix hominum vita ſæuis viſa mentibus, niſi rigidæ induerent Cataſtæ ſenſus, & animam? fatuis; Octauia, iraſcor homuncionibus: nam ſi auda-

ciam effrontem ademeris, & grauitas falſam ſpeciem ſuperbientibus, nil præterea inuenies quod lixæ non ſit, & mediaſtini in lutulenta plebecula. Ils nec genius nec ingenium, ſed audax ſt… liditas, & irrequieta ignauia.

Oct. Aloiſię maritus, ſuadente Pel… gio, id conſilij ab hinc quatuor ce… menſes, quod ſanus laudarit nemo.

Tul. Quid conſilij cepit?

Oct. Decima tantum nocte ſalace… init & libidinoſam: Reliquas cœlibes i… lecto agit: vidua prurit, cui non vi… maritus. Et ſuperſtitioſus factus eſt C… uiceus. Mecum eſt infrequentior: n… impunè tulit ſitienti ſi non dederit b… bere, cui id muneris erat, probro qu… verterit, ſibi dediſſe ipſum, aut à quou… cepiſſe dante ſitientem.

Tul. Marina G…nouæſa Pimentel… alieno ære merſo opibus clara Federic… Mēdozio nupſit. Induxit hæc in animu… annis & ſpecie florens, ſemel atque it… rùm corporis ſui, ſingulis facere menſ… bus copiam Iuueni. Nec mouit ado… leſcens amore ardens puellæ animum. Quos tulit virtus inepta fructus ſcele…

peperit. Omnes, intrà mensem, vxoris ancillas quinque numero corrupit Federicus: vtero gerunt: Quid Genoueſſæ Lionella mater? Tu ipſa, dixit, lenam egiſti infelicibus puellis; tuo periere lenocinio. Virtus hæc tua tetrum deſinit in ſcelus: pietatem credebas amens, lenocinium erat. Vim timens ſibi Galliena adſit prando marito, ſubligaculo corpus nocte induebat, ita conſuto, vt nulla peruium parte eſſet; nec peti poſſet. Similiter domum impleuit libidinibus adulteris. Agè nunc ò ſupina & inconſulta ſapientia: Illude incautæ facilitati: quos edis ludos pollens dolis? Sed hæc ad mores pertinent, quæ hominum figmenta ſunt. Sed natura ad Venerem alij procliues, alij ſegnes. Quorumdam vix ſedarit taurus famem, vt de Milone Crotoniata ferunt; ſatis aliis eſt mica panis. Aliis ſcyathus ſitim extinguit; aliis nequidem triental. Eodem iure, ſiue edant, ſiue bibant, omnes cenſeri homines, quid injuſtius, quid ſtultius? Ità ſunt quibus ad decem dies infringit libidinis neruos coitus vnus; aliorum verò ardet nocteque dieque, in

medullis inuicta libido : vno irritatur coitu; non mansuescit. Hæc pendenda erant ea in trutina, & libranda ab hoc examine. Ætatis & habitudinis habenda erat ab his pecudibus ratio, sed ratione duci non solent. Medici fatentur certas nullas posse induci leges. Naturæ tamen conuenire putant primùm valetudinis curam non negligi. Bona sine valetudine vita sepulchrum vitæ est. Igitur damnant Epicuri sententiam, morosi hominis, ad vitam Venerem non pertinere, nec felicitati conducere. Noxiam tamen aiunt pueris & puellis, qui ad perfectam ætatem non peruenere; & prouectæ ætatis senibus, qui iam à vita decedunt, si sit frequentior. Vno quoque mense & his & illis colenda semel Venus in illâ ascêdente, & in hac labente ætate. At cum floret ætas, vigent nerui, firma sunt latera, ad quartum quintumue duellum descendi, sine vlla valetudinis læsione, potest : Apud Lacedemonios lege cautum, quisque vir ostenderet, quinquies se per mensem vxori virum esse : quinque militant vxori congressibus : Nam ducebant etiam

tiam vxores, qui non adoleuerant, nec amen ab hoc immunes vectigali. At nim ignauus est & impius, qui altero quoque die Veneri non facit, si nihil vltrà lumbis & lateribus expectet ab annis. Vxorem duxisti ô tu quisquis es, debitor factus es vxori, solue malæ vir fidei, solue quod debes. Solue, aut cede bonis, & bonorum potior pars vxor. Duriora excogitauit marcescentium Philosophorum amens meditatio, sedula stultitia. Ride, Octauia, leges tulit quibus ritè, & honestè ah, ah, ah, subent & ceueant. Vetant veternosi rapidos fieri motus: vetant nouas indui figuras. Castam & honestam negant esse posse.

Ingemente quæ toro
Iuuante verset arte mobilem natem.

O graues & sapientes legislatores! Audisti de mulierum Senatu Romæ? vocabant Senatulum. Claræ nobilitate, & vsu rerum Matronæ Senatorio fungebantur munere. Conueniebant: Disceptabant de rebus nostris: Erant earum Iudicia ac si sancita essent Iure publico. De Lumborum officio, de figu-

rarum varietate, de vegeta Inertiue li-
bidine, Consultæ venerabiles Matronæ
à Messallina Claudij Imperatoris, …
omuium vxore, sic censuerunt, *Quan-
doquidem constarent intima & extima
in homine omnia septenario numero, …
homo fingeretur coitu; si ad septimum vna
nocte eatur coitum, id iure fieri, nec vl-
trà peti posse. Qui velit mulierem non
moueri, Venerem mortuam velle; mutuum
motus Veneri esse pro anima: figuram quæ
cuique commoda esset, probari. Id in-
in omni Amoris regione,* quod amor
*mutuus constituisset, seruari debere; sum-
mum in amore Imperium ad voluptatis
numen pertinere, Illius esse Leges con-
dere, & conditas Interpretari.* Id fu…
Senatusconsultum, Octauia. Itaque plu-
res, vna nocte, peragebat Messallina
viros Indefessa. A nullo vnquàm exe-
git stipendium, quod sponte quisqu…
non inferret. Die facto quatuor supra
viginti è mirtho & rosis corollas Pria-
po, Marsyæ & aliis ridiculis Diis dedi-
cabat victrix. Erant singulæ parta victo-
riarum prœmia. Theodora Sigismund…
Imperatoris vxor, Messallina altera, lum-
bo…

os & artus heroum ſuæ ætatis fran-
ebat in hac palæſtra: vno hyppubinos
t laſtauros hauriebat, vorabat ſuccuſſu.
empronia, mater tua, duodecim cum
hryſogono confecit vehens curricula,
no ſpiritu. Palæſtritas tenera ego for-
es confeci quatuor intrà paucas horas:
d ità eſt, Octauia, hebeſcit & ſtupet,
oſt ſex ſeptemue pugnas, ſi acriter pu-
natum ſit exhauſta Venus. Vltrà hone-
a non viuit libido. Similes dicebat vi-
toria, conſobrina mea, eas fœminas,
uas nulla caperet Veneris ſatietas, vi-
oſis illis ganeonibus, quos muſto non
nadidos, quos nulla ſiccos videt dies, vt
is in Baccho nulla, ſic illis nulla in Ve-
ere voluptas. Peſſimæ aſſuctudinis, &
os & illas miſerè vertigo agit. Ideò pu-
res non commouentur: Acri attamen
ilareſcit motu Venus, ceuentis con-
uſſu, ſubantis ſuccuſſu, eliciuntur ca-
entes ex vtriuſque corpore igniculi: ſi
bſint, friget Venus. Sic ſuper eſt libido
ibi; ſic læta redita letho.

Oct. Cui bellum videri poſſit cum
narmoreârem habere? Phydiæ Venere?

re? Cui imbellis placebit Venus, & ... placebit.

Tul. Nugantur, nescio qui, inepti in vnbilico sitam esse & sedem habe... libidinem. Vtrique sanè & viro & m... lieri, in motitatione, subagitatio... fricu, concussu, & succussu verè co... sistit. Sed sua est ars & ratiò his com... motionibus; vt principio lentè surgan... post ferueant, demùm desidant, vt pa... catis post tempestatem, ventis comm... ti desidunt fluctus. Sunt hæc tua; cuj... in agilibus lumbis laus micat mirific... mobilitatis. Nec Thais, nec Thai... Octauia, hanc præripuerit tibi lauden... Sed quod ad figuras; censeo egoqu... dem liberam cuique esse figuræ facult... tem, quæ concinnior videbitur. Nem... narrando dixerit figuras omnes, ne... posuerit ob oculos pingendo. Muta... amat Protheus Amor. Rabiosi illi solo... nes de his sermonem haberi, tabula... pingi Inhonestum latrant: Damnant... Sed de omnibus duelli & pugnæ figuri... disputari non damnant. Quibus itur a... perniciem humani generis, non sthoma... chantur; quibus ad procreationem... irascun-

irascuntur. O feras bestias! malunt interire variis artibus humanum genus, quàm nasci. Lauerniones lectum amant, & lethum; lucem odere & vitam. Quæ dementia? quæ impotentia? sapientiores lesbii erant, inter Græcos ingeniosissimi; Nam Sapho Lesbia fuit, decima musa. Varias, etiam non suetas, in Venere figuras Insculpebant nummis, quos publicè cudebant. Publicum id erat authoramentum. Vidi ego Romæ in domo Vrsinæ nummos duos, alterum ex ære, alterum ex argento, in insulâ Lesbo, vt dicebat, cusos. In altero Sapho nuda, cum nuda puella, Tribadico confligebat duello. Vir nudus in altero dextro nixus genu puellam sustentabat nudam, & pilo figebat, diuaricatis femoribus fauentem.

Oct. Ille genu flexus Veneri supplex faciebat.

Tul. Hæc lumborum nisu petebat cœlos sublata in caiera. Per nummum ob longum venereum tuum, Octauia, his ex nummis ars petita talium figurarum, vt ex appensis tabulis in Æsculapii, & Appollinis templis ars medica.

Hos præoculis , mea me si non fallit opinio , habebant & in manibus Elephantis Milesia , Philænis,& Hermogenes Tarsensis , qui scripsêre his de nugis eruditos libellos.

Oct. Aiunt verò Elephantida , apud Milesios probam & pudicam fuisse matronam , sed quòd ingeniosum , inter literatos , cepisset inimicum , hunc impudicum perscripsisse libellum , & Matronæ nihil tale cogitanti adscripsisse suppositititium partum.

Tul. Sanus non est , qui cum eruditis exercet inimicitias. Vlcisci suas possunt iniurias , per omnem ætatum æternitatem. Quas pingunt tabulas , anno illę ferent quas Zeuxidis , & Apellis non tulere. Ab annis vires capient & dignitatem. Sed & est Italos inter homines diuini vir ingenii , qui his de lucris amoena conscripsit colloquia. Demùm vt ex omni terrarum parte itur in cœlos , sic ex omnibus muliebris corporis partibus , & inflexionibus summam Itur ad voluptatem , veneris cœlum. Non vna via itur. Labella rosea , papillæ niueæ , manus lubricæ , nates lenes &

teretes

eretes via sunt ad meliorem partem: Et postico qui Veneri faciunt, in anticam veniunt litatum ædem.

Oct. Apagè, apagè his a spurcitiis. O coenosam libidinem!

Tul. Nec Oceani aquæ eluant, nec Phlegetontis ignes. Non si terra miscebitur Tartaro, satis supplicii scelerati ferent prædicatores. Portentum! Rem ausus est clari vir ingenii I. C** pulcro libello tàm fœdam commendare. O tempora! o mores Nam Italis foecunda est facetiarum seges in hac libidine. *Sunt variæ rerum species.* Alii puellam quærunt in puero; Alii puerum in puella; alterum in altero sexum. Malè pereant perditi. *Vir nubit in fœminam; Venus mutatur in alteram formam.* Scantinia iam lege id apud Romanos turpitudinis erat damnatum. Sed poedcrastas mutari post fata aiunt Pithagoræi; in scarabæos. *Honesti culei lanuvini; Cliternini inhonesti.* Vetus id adagium. Malè pereant qui amoris arma malis his artibus in Amorem conuerterunt; Qui venerem perdidêre per venerem. Cotyto his Dea; opici his magistri. Omnia inter

animalia homo ſolus illudi corpori ſu
patitur: Tantum non publicè proſta
Audi Plinium. *Uni animantum luctus e*
datus; vni luxuria & quidem innumera
bilibus modis, ac per ſingula membra. E
alio in loco. In hominum genere diuert
cula maribus excogitata. Omnia ſceler
Natura.

Oct. Et creſcit nouo ſcelere indigna
tio mea. Accipe inſidias. Formæ floren
tis difficilis tuitio.

Tul. De Roberto intelligis.

Oct. Finita vt dicebam, cœna, ve
luit mater, Robertus & ego liberè co
loqueremur. Seceſſit. Conſedimus.
Tunc ille; eccè me, Dea mea, alieni ſp
ritus afflatu contaminatum. Parùm ab
fuit quin reciperem me ad te vxor fa
ctus. Vultus dicenti rubore ſuffunditur
Amat me Ioannes Ludouicus Viues
Quintilianum vocant. Amant Acade
mici reliqui. Nihil præterea dicunt i
vita eſſe quod ament. Varium eſt &
dolis aptum amoris ingenium. Iaceban
pronus in lecto nocte concubia: Inuadi
Ludouicus. Palpabat nates. Somn
ſoluor. O quales optet, dicebat, moechu
Ganymed

Ganymedi Iupiter ! Tales nec in Hila arsit Hercules; nec in Antinoo Adrianus. Tales erudita præferat libido hebes niueis mammis & pectori. O si commodentur veneri meæ ! malim quàm ipsam venerem. Suspirium duxit, osculum impegit. Offerebat stuprum. Repuli: Minatus sum conquestum iri me intentatam iniuriam: sed, pupule, adiicit, margaris meos non spreuit astus, sodalis tui, sub his tecti, Roderici Marchionis soror, pulchra, nobilis, Ingeniosa, litterarum amans, sedecim Dea annorum. Hæc non spreuit amores meos. Basium dedit, veniam petiit, abcessit.

Tul. Homo est venustus Ludouicus viues, Vrbanus, Doctus, nec ætatis prouectæ. Scies quid factum sit cum nobili virgine & ridebis. Qui odio indicto auersi fugiunt a puellis, velint nolint, fugiunt ad pueros. Genuit amori Amor homines, & fœminas. Genuit sibi: Amore per Amorem sati Amori nascimur. Infunditur Amor cum sanguine, in venas. Tolle amorem è rebus & res è natura tolles. Amamus vel inuiti, vt amamur. Hinc fit, vt qui nolint amare

quod licet, ament præcipites quod
amare turpe est. Nosti Iustinam G-
meziam. Magni inter Vestales nomi-
nis? Amat perditè Alphonsinam Albu-
querquiam. Ioannam Meneziam, & An-
toninam Castrensem eodem in contu-
bernio. Vt amat, amari se non negauit
hæc adyta dicebat, nudiustertius, qua
credunt consecrata pudicitiæ, pulso
Amore, peruadit alia sub forma Amor.
Obnubimur velo; obnubitur nobiscum
Amor. Fallit oculos, nec videtur. Viuit
in medullis: latet in venis: Perfluit ve-
nas sanguis, in nostra nec est potestate
quin perfluat. Incendit Amor venas, nec
nostra est in potestate, quin inflamantes
calescant Amore venæ. Quandoquidem
vltrà non licet, amamus inter nos, &
amamur. Animæ cibus Amor. Sunt
qui sitim vt sedarent, lotium ipsi suum
biberunt. sunt, qui advrgente fame, sua
ipsi membra morsu laniarunt. Non
dissimiliter, si fœmina viro, si vir ne-
gatur fœminæ, ardebit vir in virum,
fœmina in fœminam. Qui Natura fe-
rebatur Amor in alterum sexum, inter-
clusa via suum Incestabit. Exoneranda
est

est tibi vesica? Vetant. Meies tamen. Vestes fœdabis, si desit matula: & mulier matula est. Metuit tibi Amor? Scelus est micturire? Nihilo tibi minus meiet Amor. Quot insaniunt in hac libidines pudicitia, quàm auari aut erroribus ebrij probant, Natura non probat? Vetustis illis & aureis temporibus rari erant iique affecta ætate, qui hoc profiterentur sapientiæ genus. Morum habebatur ratio. Rem ridiculam! A sene effoeto & marcido qui adolescentis operas & pensum exiget, non sapiet, qui Iuuenta velit florentem, & viribus pigra mersum videri Senectæ hyeme sapiet? Sed perge dicere, Octauia, meliori nata subsidere:

Oct. Per oculos tuos, mea sydera, dicebat Robertus, cauebo diligenter ne quid admittam in me flagitij. Nouam mihi noua virtute creabo laudem. Tuus merebor videri.

Tul. Clamant multi nitentibus ad virtutem adolescentibus obicem esse consuetudinem cum puellis. Næ cæcutientes errant. Vidi quos honestarum, vt sumus, vsus ad meliorem con-

uertit

uertit frugem, cupidinarios, aleone
Inuenerunt, cum voluptate, vera
honestatem. Quod ipsa non fecisset p
se Virtus, hoc fecit auxilio. Placu
Virtus qua se nouerant placituros. Era
corruptissimi in vrbe vicina adolescen
tium mores. Damnauit multa Indict
Senatus meretricias libidines, Len
num artes. Sed faciliùs sine aëris, quà
fœminarum vsu vixerint adolescente
Conuertunt ingenuas in puellas ocul
& Amores. Excipiebant parentum iussi
læto vultu qui ad honesta tenderen
contemptui habebant; qui mutari no
lent. Ingeniosæ mulieris suadent illece
bræ, quod Plato non suaderet. Annu
nondum præterierat; mutatis repen
tè moribus euasere in masculam virtu
tem, *Epicuri de grege porci.* Prælucent
spe, quam ocyus concipit qui amat, qu
non sequetur virtutem, vel ad dume
ducentem, vel è scopulis vocantem.
Alter per alterum mitigandus sexus
non alter semouendus ab altero. Præ
euntes sequentur viri fœminas, vi na
turæ ducti. Si sint bonæ duces erunt a
laudem; si malæ, auspices erunt a
turpia

turpit. Nunc ſequere orationis filium.

Oct. Enimverò amore emorior, dicebat Robertus. Cur tandiù meam mihi inuidet Sempronia felicitatem? Audiit mater. Non equidem inuideo, reponit, ſed delectatur mora Venus: Amoris voluptates mora creſcunt. Volo, vobiſcum liberaliter agere. Ite cubitum, ite, & ſubriſit.

Tul. Intelligo. Ite ad coitum dixit: Ite ad vitam. Claſſicum canit ad pugnam.

Oct. Vtrunque oſculata eſt. Dein duxit Manil a ad pugilatum. Veſte exuit, nudam collocat in lecto. Inſilit Robertus. En mihi, inquit, amplexans ſummum bonum, omne bonum. Et benè ſit, ait Manilia, beatis amantibus: nec hos extingo cereos, Roberte. Triumpho non deerit tuo lux, quæ debetur. Et ſanè, reponit Robertus, tenerum formoſæ puellæ corpore currus eſt triumphalis Amoris. Hoc ego tuo vectus curru, Octauia, ibo tenebricoſum iſtud per iter (pubem vellicabat) Ibo ad gloriam; Vterum, femina, pectus pererrabat inſpectans curiosè. Demùm intumuit

puero

puero neruus. Faue, inquit, faue, Venu
mea. Suauium dedit. Fauebo, inquam
&, vt voles, fauebo. Seruire tibi insta
regni erit. Qualem me cupies, talen
habebis. O nugacem, clamat aduolan
Manilia: facto opus est, non dicto. Vol
vtrique præstare operam, & ope mea
voluptati vestræ accrescere delicias no
uas. Bellè arrigis Roberte, agedùm, can-
didum hoc in Octauiæ pectus libidines
& te effunde. O mater, respondeo, vis
huic meæ adesse ignominiæ? Abi, ama-
bo. Te ineptam refert, non fidis nutric
alumna? pugna Roberte, sed heroica
pugna fortitudine heroidi tuæ incom-
parabili. Dicente Manilia superuolat
Robertus. Ballista ferit vterum: At
exerrantem, & resilientem intercipit
caudam Manilia, officiosam insinuans
manum. Veni fugitiua tuum id in erga-
stulum, Dionæum: hùc te vocant, di-
cebat, quas Dominæ debes operæ. Post
impacta in pueri lumbos manu impel-
lit: momento voro puerum, absorbeo
surgentem. Vetat commoueri me Ma-
nilia. Tolle id femur læuum, Octauia, in-
quit, contende alterum: fit. Tu, Rober-
te,

te, leni & ſpiſſa concute amores tuos ſubagitatione. At tu, Octauia, oſculare, nec moue fis. Cum ſenſietis alter & alter, adijcit, è libidinis vena exilire vobis prurientes ſalaciæ ſpumas, tu, Octauia, mitte ſuſpirium; Tu, Roberte, morſiunculis Octauiam pete, ſubagitat ille vegeta, ſed molli & lenta concuſſione. Amplector, oſculor, nec moueo: ô bona Venus! ô bona Tullia! ſentio me remitti. Suſpirium mitto. Nunc, nunc, Roberte, ingeminat nutrix lena, faue, faue Octauiæ. Rapidi tibi ferueant lumbi, ille vrgere, permolere. Mox collum appetit dente, Cutem carpſit: gemitum dedi. Nunc, nunc, repetit Manilia, Criſſanti faue Roberto, ſuccuſſu. Tolle lumbos, ſucute pernix. Benè eſt alumna. Non ita, puto, lumborum placuit flexibilitate, & mobilitate lais. Cœpit colliqueſcere dulcis puer, & ego intimos amoris ſentio mihi ſinus liquido exundare incendio. Nec lateribus peperci, nec animæ. Celeriori numquam itum curſu ad Veneris metam. Altera manu Manilia mulcebat mihi nates, altera Roberto. Apprehenſa identidem ſummis

digitis

digitis cadurda, ſtringebat, comprime-
bat,& incubantis teſticulos,molli emu-
gens compreſſione, exprimebat. Defi-
cit puer, & refugit nutrix,plaudens ma-
nibus, acta fabula: Baſiationes project
propter latus meum puer ingerebat
innumerabiles. Vt me amas? dicebam
Vt meæ tibi Veneris dona placuerunt
Nunquid piget? Nunquid mei piget
Interroga, Domina, reſpondet, an pi-
geat in cœlis fuiſſe cum Ioue & Iunone
& Magnis Diis. Nam, repono, tuum
homines in amplexus puellarum præ-
cipites, poſteà piget. Non tu puella
es, Inquit, vt puellæ ſunt hæ noſtræ
Dea es Voluptatis in te ſi me ceperit
ſatietas, & ceperit felicitatis in cœlis
& Deorum epulis *******

Deſunt folia aliquot in codice m. ſ.

*** Inſomnem egi noctem. Perſtrepebat
contignatio vi concuſſa: cubiculi timui
caſum. Fabulam agitis: Nec dubito.
Hæc tibi Diana ſagittifer fuit Apollo.
Configebat tibi, noli erubeſcere, Octa-
uia mea, configebat tuum Pythonem.
Hodiè mane, cùm valè abiens dixit,
iunxi pectori pectus, nullo Dianæ tuæ

exurgere

exurgere sinum mammarum tumore sensi, nullo vidi. Et fœmineo suauius dedit suauium. Non is viuidus & micans oris color, qui heri erat. Impallescebat nocturno, labore. Erras Eleonora, repono: Virum non habui in viduo thoro. Sed lucta, & pudet fateri, lusimus cupidinea Sapho, & Andromede. O videres, Eleonora, nascentes mammarum orbes? arderes. O videres non verè cunnum, sed cunniculum, fureres. Placui maritus, placuit vxor tribadico furore & sudore.

Tul. Erat Enemondæ forma excellens, fernando Portio soror: Et Enemondæ erat amica Francisca Bellina, etiam forma præstans. Nesciebant inter se quæ magis amaret, quæ magis amaretur. Cubabant frequenter vnà in domo Fernandi. Secretis petebat, quales amat Venus, insidiis. Franciscam Fernandus: se peti sciebat puella, & gratulabatur suæ formæ. Surrexerat impatiens libidinis, surgente Aurora, è lecto adolescens. Frigido aëris halitu mitigabat ignes, in pergula. Tremula strepebat argutatione, proximo in cubiculo, soro-

ris lectus. Patebat verò ostium: ham amanti commodarat puellarum negligentiam Venus fauens: intrat, nec vident libidine cæcæ, libidine ebriæ. Superequitabat Francisca; Enemondam impellebat ad cursum, nuda nudam. Ambiunt, dicebat Francisco, meam quotidie pudicitiam nobiliores & salaciores mentulæ: Pulcriorem ex iis amica, legam ego, sed tibi. Sic volo indulgere genio tuo, & meo Dicens subagitabat acerrimè. Conjicit Fernandus se in lectum nudus: Territæ puellæ nec fugere ausæ sunt. Amplexu Franciscam ligat cursu fessam: Osculatur: Audestu, improba, vitiare sororem meam, ait, tam sanctam, tam castam poenas dabis: Domus viciscat meæ injurias. Patiere furores meos, vt illa tuos frater mi, frater mi, respondit Enemonda, Ignosce amantibus: noli nos traduci ludibrio. Nemo sciet, inquit: faueat hæc mihi cunno, fauebo ego vtrique lingua; nemo sciet ****

Desunt multa in m. s

*** Nudos pingi vetant noui sapientes, noui Catones, qui, si è cœlo ceciderunt,

runt, ſanè è cœlo Lunæ ceciderunt.

Tul. Quò quiſque eſt inter homines ſtolidior, & væcordior, eo & ſuperbior eſt. In eis ſi iudicium quæ res ſi eruditionem, operam luſeris. Nam naturæ rerum parens finxit nudos: Nec ſartor, nec cerdo Deus. Propulſandis aëris & tempeſtatum iniuriis iuuentus veſtium vſus, non quod quicquam corporibus deſit noſtris ad pulcritudinis laudem; non quod quicquam inhoneſtum & turpe è tanti molitoris manibus exierit, quod tegi deciat. Conſiſtit corporum pulcritudo in recta membrorum compoſitione: nulla eſt, herclè, in veſtium ornatu. Æternæ mentis maximum eſt opus corpus humanum. Quis neget? hoc ſe vno ars conditoris maximè iactat ſpecimine. Qui tegit, damnat. Si videri noluiſſet deerat facultas. Deerat ars? Expectaſſet putas, tam mirabili perficiendo operi, artes noſtras, & curas? Inſanit qui obloquitur Maxima pars orbis terrarum alit nudos, vt creat. Et ſunt plagæ in quibus vſum vetat veſtium Cœli & aëris torrens æſtus. Videant hi lynces. Regnantis

vis naturæ, nudos ostentat hominum artus, & lumbos. Nulla illi pudenda membra, iis in regionibus: Partes turpes nullæ: Nudum esse probro non est. Volet & eadem vis naturæ in aliis abscendi terris, vt propudia, & tegi, quædam vt sua scelera, nullius tenax consilis? volet, si videantur probro esse? viderint hi lynces. Græci artibus & ingenio clari pingebant nudos heroas, & heroidas nudas. Alexandri vidi Romæ statuam Praxitelis opus. Hercule satu altero sustinet Brachio leonis exuuias cetera nudus. Qui videt picta in tabula Carolum Imperatorem, Alexandri æmulum, vultum principis & manus videt, nihil præterea videt, quod sit principis. Hæ sunt vestium picturæ, non hominum. Ineptè dixerit te vidisse Octauia, qui nunquam viderit nudam. Ita sua excidere à dignitate sculptura & pictura: Nunc sunt sculptores & pictores scientiarum & artium rudes; vnum aut alterum demas; nebulones ebriosi, nullius artis in arte sua. Pictura desciuit à pictura; ars ab arte. Sed periculum est, aiunt, si nudos, nudasue pingant

pingant, id ne fit præſtigioſum quoddam ad flagitia incentiuum. Nugæ qui degunt, ex noſtris hominibus, in India & America vbi liberè patent puellarum partes, nulla tamen mouentur libidine. Viſu aſſueſcunt, & hebeſcit aſſuetudine libido. Crede mihi, Octauia. Auaris nos tuemur ipſæ curis, oculis negamus dotes noſtras ſollicitæ, & id maximè hominum corda inflammat: Majora opinione concipiunt, quàm poſteà vident. Poſtquàm copiam noſtri fecimus, non ita ardent. Obſoleſcunt momento venuſtates, quas nudiuſtertius adorabant non viſas. Vetat lex? Illecebras vetitis addit. Caſtiores eſſent plerique omnes, ſi liberiores. Fluat, vt aqua in riuis, vinum, ebrioſos vix inueſtigaris, vnum alterumue Ambulent nudæ, ſe tot, vt fit, non inflammabit nequitiis Amor. Quibus ſunt virgines nudæ in tabulis pictis, hoc non tanguntur viſu, non mouentur, marmorei vſu facti diuturno. Stulti illi ſapientes rem ex ſua præjudicant conſcientia. Pronæ ad terram mentes ad quæquæ ſe ſentiunt flagitia procliues: Nec ſtudio bona-

rum artium, quæ in eis nulla ſunt, ra
turæ malignitas aut corrigitur, aut te
peratur. Bonis & doctis aliæ****

Deſunt multa in m. s.

******* Accipis? legem quidem a
pio, reſpondet ſubridens, Omen o
capio; nam te amicam, ſoror, o
inimicam, capere volo. Ad quam fl
me ſcurrilitatem, amentia pueri, fl
tium vocas: Ludus eſt. Vt vt Sit acci
legem. Sed iram auerte omnem a pe
ro; in me conuerte. Videro, repo
Iuditha. Conſobrino natus è concul
venuſta puella odio mihi eſſe non deb
Nec aheneum mihi pectus. Id vn
iubeo, iubenti vt præſtes obſequiu
mihi quicquid tandem in mentem e
nerit. Præſtabo, inquit Lucia. Cura
omnia, ſubjicit Iuditha; nec tibi ti
a marito. Siluas amat, non nupt
Impigro venatori Cephalo non mult
ſcio, Procris ſuæ vſus. Fibulam v
induas. Vberes ad rem manarunt
puellæ oculis fletus. Et miteſcere
ſenſit Iuditha ferum animum. Dej
ſymphata lintea: Vt verò apertas v
opimas iuuenilis corporis venuſtat

O Ve

O Venus aurea! exclamat: Nec plura. Poſt paulo vocem recepit. Soſpitabit miſera Iuno, ait. Ignoſce ſoror, dicebat Lucia, linque meo me ſexui. Quæ fœmina ſum, niſi cum fibulæ viſum erit, fœmina non ero? ignoſce, bona ſoror. Abceſſerat Mancia; & puer;quam bella es cum tuo moerore, Lucia ſoror mea, & Hebes ſoror? ait Iuditha. Vis mea eſſe? ſi eris, & mea non ero. Volo, reponit Lucia, ſed infelicitatem meam noui, & tuam duritiem. Oſculum flenti fixit Iuditha. Moliiſti, inquit, ſaxeum pectus. Hac ex caute non igniculos procudiſti, ſed amoris incendia: impegit oſculum, & nouos hauſit calores. Hoc ſolùm rogo, ſubjicit, vt me ames, & Ioannem habeas odio. Serui mihi ſeruitutem: ſeruitute hac tibi emeris regnum. Promiſit Lucia ſe facturam quæcunque vellet fieri. Et hac tecum nocte cubabo, ait Iuditha. Vir tibi ero nouæ nuptæ.

Oct. Ah? ah? ah!

Tul. Et tota nocte puellæ lectum ſuis impleuit furoribus, mille millies ſuauia dedit: ſubagitauit indefeſſa, &

incestis vexauit tenera membra m-
nuum deliriis : sub lucem excessit. S-
quentibus diebus Ioanni non visa
Irasci, sed misero vetitum ad Don-
nam ire. Igitur dolore conficiebatur,
peribat. Conuenit Manciam. O Manc,
inquit, insaniebam. Vnam te amo. V-
niunt in amplexus, & hi viam fue
Ioanni ad Luciæ complexus. Me, Ma-
cia, mea Lux ira enecat, emorior. N
igitur ingrata illa & perfida pessum d-
derit & peribo inultus? Non peribo
voles, viuam tibi : fauebo, repon
Mancia; sed quid agitas consilii? qu
paras? volo superbam habere in potest-
te, calcare malè in luto. Non satis inte
ligo, inquit Mancia, quid id sit quo
excogitas. Vis fortè calcare in lect
non in luto? Malim, reponit Ioanne
cum Tysiphone, cui lutea, inter inqu
na stygius hiat buffo, concumbere, cu
Charonte rem habere. Iura ergò, a
illa; iuro infit, per omnes Deos, pe
omnes Deas, per te etiàm iuro, qu
Dea mihi eris maxima, si faueris. Faue
bo, nec dubites : Operam laudabi
meam fidelem & industriam : scio. S
qui

quid in te eſt animi , per Vènerem,
odiſſe heram audebis , quæ te temnit
am malè animata****

Deſunt quædam

*** artem eluſi arte hera. Obliqua
nihi eundum erat via ad felicitatem.
ngeniosè, mel meum, reponit Lucia:
ne quidem amat Iuditha & excruciat,
quam odi , ſceleſto amore. Furit, ſed
operam perdit: Colubris potiùs velim
bene. Arrigebat incenſa tentigine puero
Arrigebat liberaliter. Vidit Lucia deuo-
anti oculo. Fugit anima mea a me, mi
nime , inquit , fugit ad te. Oſculis
puerum petebat. Et ego emorior Do-
mina. In tuto ſumus , ait Ioannes. Ru-
bore offuſus eſt puellæ vultus. Cœpit
ntremiſcere & pauere: Exige a te, iuſſit
oannes , pudorem hunc ridiculum:
Patere id, monſtri pilo configam. Subri-
it Lucia. Finge tibi cum Adonide
Venerem.******

Deſunt multa in M. S.

**** Nupſit Margaris, antè hos dies,
Comiti Emanueli , diuinæ indolis &
formæ puellæ. Digna erat quam amaret
Robertus; & ignouiſſem, puto, ſi amaſ-
ſet.

Tul. Et si læsi scirent ignoscere amores.

Oct. Incredibili superat sagacitate & solertiâ matronas omnes, vel ætate prouectiores & æquales pulcritudine vel celeberrimas forma. Sed a est humanitas, affabilitas, bonitas, in magna fortuna, in eo splendore, vt omnium ore. Laudetur. Has, herclè, Ludouicus Viues, dicendo, & docendo virtutes, v & primas patrando voluptates, instillauit teneræ. O natam feliciter, vestri sub stellis, ô Apollo! ô Venus! Margaridi & Roderico multus literarum amor; & fauit genio & ingenio, magna cum cura, Catharis herrera mater. Erudiendos credit hominum nostrorum longè doctissimo Ludouico. Placuit præceptori vehementer puella, & afflictim amauit: Pudebat virum magnum, sed & iuuabat: & nolebat, volebat. Quid faceret, amant etiam qui nolunt, immo quas nolunt: libera non est amoris optio. Aberat mater, timebat nihil natæ; nec a Ludouico cauebat. Solam domi reliquerat soli: Et in ea regnabat domo venerabilis vir miraculo litterarum. D

humana

mani corporis ſtructura fortè ediſſe-
bat Incidit vt de corde doceret.Hæc
t, dicebat, hominibus mirabilis om-
um ſedes affectuum. Hic amor naſci-
r, hic odium. Hinc originem ducunt
ala & bona. Hinc ſtrages & cædes,
ibus humanum, antè diem, genus vi
rit illata: hinc ſexuum, per amorem,
finitas, qua creſcit & propagando ſo-
oleſcit. Præſtare putas amorem odio,
argari? nec ſanè odij, reſpondet, ad
anc diem, nec amoris agi me ſenſi ma-
ſuadis conſiliis, quæ bona & pura
m. Sed ad eam, refert Ludouicus,per-
eniſti ætatem, in qua profectò cœco
calefcunt igne venæ benè valentibus.
tqui optimè vales. Et amas, noli eru-
eſcere, Emanuelem, Comitem,adoleſ-
entem ſuauiſſimum. Amas, Margari,
mas, & gaudeo. Amo, reponit, quem
nihi mater optima legit maritum, ſi
egem, mentiar: quod alieniſſimum à
oribus, quos infudiſti meis. Enim-
erò, ſubjicit Ludouicus, amabis præ-
ereà nihil, odio me habebis? non ha-
ebo, ait illa, & amo te vehementer.
ngrata ſim ni amem. Ergo ſi & ego te

tam pulcram, tam ingenioſam veh-
menter amem, inſit Ludouicus, probi
non vertes? Non vertam, responde
gratias agam, & olim faueant ſuperi, r
feram diligenter. Dum diceret ſuperu-
niet Rodericus. Mutat ſermonem L-
douicus. Affectuum (paſſiones, vulg
vocant) inquit, in corde quædam vel
eſt officina: & in medio cerebro me
ſedem habet. Pars eſt compacta, glandu
lam pinalem dicunt. Omnia mirabil
ter. Euolans perpetuo illùc è cord
ſubtiliores ſanguinis ſcintillæ: ſpirit
vocant, & ſenſuum ope & operâ, vte
eſt, conſulta mente, agitant & mouen
Quos temperat mens affectus, prob
virtus & honeſtas. Rebellantes & pe
duelles damnat virtus & honeſtas. Qu
damnet bonus, odio haberi, à quibus in
juriis affi cimur, & contumeliis? Qu
non laudet, laudari & amari, à quibu
amamur, & augemur beneficiis? Intel
ligo; reponit Margaris ſubridens: ne
erit quod meritò iure ingrati vnquàn
animi vitio inſimuler, ſi mea me ſpe
non fallit. Poſtera die cordis & cerebri
at que pectoris extima, & intima, velu
ol

ob oculos eruditæ puellæ, longa narratione, posuit. Sed, quæ tam propè abes à nuptiis, inquit, Diuina Margari, tua, per venerem, interest, situm, figuram, & munus partium nosse, quarum præcipuus, & suauissimus, in sacris Hymenæi vsus mortales æquat immortalibus. Nam & viri, & fœminæ, voluptate, quasi mercede objecta, impelluntur ad nuptias. Liberè exequutus est prurienti sermone, pruriginosam hostiam. In propatulo vidit nudum, Margaris Hymenæum, & arsit. Vrebatur puellæ pectus noua libidine. Agnouit Ludouicus virginis amentiam, & ipse insaniit. Qui tibi, dicebat, heroi, heroidi virginitatem eripiet, excutiet, næ, Margari, Ioue, mihi videbitur beatior. Quo pretio væ nusti. Dea mortali? quæ merces in Terris tanti boni? me infelicem! meliùs Dij & ego, refert illa, fauebunt superi, & fauebo. Faue tu Margari, ait Ludouicus, si faueris, fauebunt superi, vel nolentes. Erubuit virgo, & obmutuit. Nempè, quæ nequidem vis verbum dare, quid à te sperem miser? subjicit Ludouicus. Verba non dabo, reponit Mar-

garis. Sed quiduis me facere? ô forma
ô iuuentæ flos! ſuſpirium miſit. M
ſuperis æquas, infit Ludouicus. Sileba
puella, & oculos tenebat ſolo fixo:
Eburneos tegebat humeros amiculun
bombicinum aurea innexum fibula pı æ
ter induſium interius nihil erat veſti
menti. Liberum pectus, libera ad mam
mas via. Veneris œſtro percitus, & hanc
& illam, prehendit impotens paruam
marmoream, micantem: hymenæo l
bat baſio. Quid id vero eſt? ingemi
virgo; & vberes rigarunt lacrymæ er
At enim odio tibi ſum, Dea mea, dice
bat Ludouicus. Non es, reſpondet, ſe
nolo dare. Non tamen pugnabas, ſub
iicit Ludouicus. Nolo etiam negare, a
illa, quid tibi vis, cara virgo? diceba
Ludouicus. Nec dare vis nec negare
Negas ſanè, ſi nec vis dare. Et æſtuant
bus verbis calidas miſcebat baſiatio
nes. Nàm ſi dederim, inquit Margari
meretricium id erit obſequium. Si ne
gauerim improbè ingrata ſim. Intellige
intelligo, exclamat Ludouicus. Vis, ſi v
ſim, vim inferam; non vis quæ caſta e
vitium offeram. Ad hanc diem, repon
Marg

Margaris, ne turpis quidem cogitatio-
nis vmbra animum meum attigit. Non
puriores solis radij, quàm mihi mens
& anima. Scio, ait Ludouicus, purissima
es puritas. Dicens amiculum, & castu-
lam, solutis fibulis amouet malè pudo-
rem, quæ supererat turbatur. Interula,
linea, nubecula. Flebat Margaris, nihil
contrà conabatur. Erubescebat, impal-
lescebat: nihil præterea conabatur. Erat
in angulo lectus, humilis, vnius capax;
sericeo opertus vellere nigro. Abigit il-
luc, pedo minax Venereo, ouiculam in-
tremiscentem Ludouicus. Dionæ carior
non ita fuit Pastor ille ab Amphrysio.
Ergo sede in lecto, Dea mea, ait, Sedit:
post collocat resupinam in mediis ca-
stris. Sic torum vocabat. Nàm hoc mo-
do bellum geritur, conseritur pugna, di-
cebat. Me miseram, ait Margaris. Parce
pudicitiæ, si amas, parce pudori. Quid
feci infelix? Quid tu verò non facies?
verè perij. Faciam sanè, respondet Lu-
douicus, superum vt inuenias vitam in
amplexibus meis, ego in tuis. Interim
reuoluerat interulam ad summum pe-
ctus. Patuêre sexcentæ venustates: appa-
ruêre libidine furenti mille Veneres.

Ad miraculum pectus, aluus, femin puluera quæque. Intumescebat moll ter bidinis agger. Rimam, qua iter a cœlos, non videres. Lineam dicere Apellis ductam penicillo, qua Protoge nem vicit. Nunc cernendum bello, a Ludouicus, cui dederint Amores Impe perium huius arcis: Et ecce produco castris meas omnes copias. Demitti subligaculum, & arma intentat virili prætrepidæ virgini. Scilicet arrigeba magnificè ad pollices nouem: sed cra situdine exsuperat. O mater! exclama Margaris, me putasses, cara mater, hui fati obnoxiam indignationi? me con sceleratam! iam nulla sum. Nugæ, mer nugæ, inquit Ludouicus. Macte animo Dea laudabis, scio, & Triumphabi gaudio delibuta summo. Miratur femi na potiorem & sacram libidinis par tem: Attrectat pubem, crispam, seri ceam, quam vinebatur ipsa sibi Venu suis neuisse manibus: Dispicit bibenti bus venerem oculis: diducit cadurda igneam tentat solers rimam micanti di gito, suo sub purpureo flore inquit, te cubantem video pulcram virginitatem

Eug

Euge virginitas: Quid enim verò ſedes iſtic Iners, & otioſa? Apagé, inter Ineptos laus Inepta: Quid heram fatigas meam, hoſtis generis humani, violatrix perpetuitatis, fraudatrix amorum? Moriere: Cædam mactabo: nec mora: effuſus in gremium puellæ, neruos contendit, ſpiculum vi mittit. Diffinditur tenera & delicata: infremit: ſuſpiriumque dat altum & clamorem ſonorum. Num irrumpit impetu, non leni irrepit illapſu in adyta Cupidinis feruidus hymenæus. Læta geſſit intro Cotyto, & ſalaciam mouet. Quid plura? Virgo cæditur pulcra, reuiuiſcit pulcrior mulier: facta eſt vxor. Subagitabat acerrimè Ludouicus. Illa nec commouebatur, nec quicquam conabatur. Diutiùs tamen temperare non potuit ſibi à fauore. Subindè mittat gemitus, ſed quales amat ceuens Amor, crebros, anhelos: Patrantes attollit oculos, & marmoreas vibrat nates amens. Deficio, inquit: Quid id eſt Intemperiarum? Ex eo ex me. Dum dicit, longo reſoluitur effluuio ſenſit reſolui Ludouicus, & fauit. Venus bona! cùm cogito,

mea Tullia, tot voluptates, accenduntur, cœco mihi æſtu intimæ medullæ: Nunquid & tibi?

Tul. Inſanio, inepta, perge dicere. Places mirificè hac fabula.

Oct. Concuſſiones redintegrat ſpiſſas & rapidas. indulgens læto operi maritus. At poſt paulo colliqueſcit ipſe, & delinificis libidinis ricus puellam mulcet in abdita pruritus vena. Furit Margaris. Reſtagnanti mergitur pudor omnis voluptate. Oſculatur, amplectitur. hac illac brachia, crura, tybias, lumbos iactat impotens. Sic ſolent quos adurit febris in lecto ægros. Nam, qui ceuent & ſubant amantes in lecto ſani, ardent & febri, O amor, ſed tuâ irrequieta & tamen placida. Vno omnia verbo, Tullia. Voluptatem alteri creauit alter, quæ ſumma eſt etiam Ioui & Iunoni Diis ſummis: Optimè Ludouico ceſſit. Non meliùs ſenecæ nauanti Agrippinæ operam, non meliùs Naſoni Iuliam Auguſti ſubigenti. Quid rides? immo non meliùs unquam Lampridio tibi anhelanti, & ſudanti. Hoc præludio initiata es, Margari, nuptiali-

bus

bus ſacris, dicebat Ludouicus. Nam craſtina die pactis nuptiis, confliget Manuel tecum, noua nupta, vero duello. Nunc ſane, hominem tuliſti, cara Margari: Aſellum verò feres. Adoleſcentem, cetera optimũ & ſuauiſſimum, vocare equidem ſolitus eſt Onoſandrum Rodericus patruus. Arrigenti increſcit mutinus ad pollices quatuor ſupra decem. Monſtrum! & intumeſcit vt mulis videmus. Monſtrum! ſcio, ait Margaris & monuit periculi Iuſtina. Cruciabor, ſed & dixit ſucceſſuram cruci duplo majorem voluptatem. Videbo. & benè ſe res habebunt, reponit Ludouicus: Nam habiliſſimum tibi corpus. Sed animo fer forti & conſtanti ferendum quicquid erit. Et feram, ait, nam ſororem Iuſtina eſſe dixit ſibi exilem, & gracilem, nupſiſſe tamen viro membroſiori, vt dicere ſolita es, Tullia, æqno, & equo. Sed tu mihi Ludouice, mirificè placuiſti, non ita placebit Manuel: ne dubites. Et places vnicè mihi, Regina mea, refert Ludouicus: Nihil præterea habeo in vita quod cupiam, ſi te habeo. Habebis, dum vixero, repo-

nit Margaris. Præocupaſti amores meos: Auferet nullus homo, nulla ætas. O me beatum; ait ille. Abſint bona omnia, deſit fauens fortunæ aura: Adſis tu ſola, mihi ſatis erit opum, ſatis bonorum. Suauiis dicens laceſſebat repetitis puellam; pugnabat & redditis puella baſiis. Concurrebant & hinc & illinc reſurgentes ad libidinem animi. At enim volo qualis eſſe debeas mihi, qualis marito, ait Ludouicus, neſcia ne ſis, Venus mea, felicitas mea. Coronis id erit aurea monitum multifariæ eruditionis. Principio ſuaſum habeas tuo in te repoſitam eſſe marito ſuam felicitatem; tuam tibi in me. Si ſuaſum habebis; feres mariti amorem; optabis, ardebis meum. Libera ſint inter nos voluptatum commercia, Ioci, Luſus, libidines. Exige pudorem cum mecum eris, pelle metum. Sed colludenti cum marito ſumma ſit pudoris, qualem matronas decet, cura ſciat pudere te patientiæ, pudere obſequii. Pudeat atque adeò & mariti. Metu & pudore coerce moros ſenſus, & frœna libidines. Sentiat cui omnia in te ſera licent connubii

nubii lege, verè nihil per te licere. Sed ſi me amas, non ſines prima alteraue nocte, cupidum beari Iuuenem pleno gaudio: Id mihi erit inſtar pleni gaudii. Addidit & alia multa, & baſiationes innumerabiles, Incaluere: viden, dixit, mea Margari? penem iactabat rigide tenſum: offuſus eſt rubore puellæ vultus, & quid ſubriſit prurigiaosū. Eloquere, Hercle, quid iubet amicæ mens Margaridis de amica, fieri mentula? Eloquere; ſed liberè; ſed meretriciè. Volo, reponit cachinnans, quæ coram puella tua tam inſolenter gerit ſe, & pudori facit injuriam virgineo laſciuiens, tenebricoſum trudi in carcerem. Tollit cachinnum. Enim verò trudetur reponit Ludouicus: Acquieſcit vltrò pulcra mentula ſententiæ, amore pœnæ. Veni in carcerem ſuperba mentula, veni ſerua pœnæ. Volens ſubit illa, ſuoque niſu, in cœcum cœci amoris carcerem. Cetera quis neſcit? Laſſi requieuere ambo. Moriar, dicebat libidine Margaris amens, ni te ipſo plus Amore amem. Nempe tam pulcra in rerum natura edocuiſti, quo laudatior fierem:

Et nunc vſum edoces vitæ, vſum mei, quo ſim beatior. Nollem participem fieri vnquam Manuelem tuæ voluptatis, ſi quam à me cepiſti. Vni vellem addici tibi nulli præterea homini. Sed omnium quæ mandaſti, faciam ſcias fuiſſe memorem. Rem facete inficetam! cum perducta eſt ad genialem thalamum, dixit caput ſibi dolere. Sanè refert mater ridens, & dolebit antè horam, mea ni me ſpes fallit, pars Ludicra vero dolore nam quid fictum prætexis dolorem amentiæ tuæ, nata? petiiſti à marito hanc condonet timori tuo noctem. Te ſtultam! ſed enim quid times væcors? diſcindet non occidet. Iunior eram quàm es, quum paſſa ſum grauiora quàm feres. Duodecimum non exceſſeram annum. Benè habui. *Obſequere marito; benè habebis.* His dictis reliquit nudam in lecto. Sed ſericeum induerat ſibi ſubligar, & ab omni conſuerat parte, ne qua ad ſe via eſſet hymenæo. Venit Manuel, oſculum dedit indignanti. Manabant lacrymæ. Quid fles, mea libido? ait! Inuides mihi meam felicitatem? Iubet ſeruos abſcedere, cereos vetat extingui. Poſt

expansis puellam vlnis complectitur resupinam. Pugnat illa & refugit. Arrigebat exutis adolescens vestibus : vidit puella, vidit & lethum. Horruit, nam intimos, dicebat apud se sibi, transegedisset vuluæ sinus : Perfregisset viscera: sed in tuto sum. Subindè attrectat Manuel mammas quales optasset sibi Venus è concha nascens. Repugnabat. Post Interfemineum & femina petit : loricata inuenit. Miratur, indignatur, sub irascitur. Quid faceret ? consilium capit ab Ira. Quid verò sperabas opis ab hoc, ait, genere munimenti ? Et momento perfringit. Nec vi multa opus. Fefellerat Iustina Dominæ Ineptam maleuolentiam. Conqueri Margaris, & succensere. Conscendit Manuel. Quid me vexas, aiebat illa vitam adimes priùsquàm pudicitiam. Pugnis petebat anhelantem. Nihilotamen minùs vrgebat opus, amantis furore. Et aperuerat, post concertationem, ad summum bonum viam : propè aberat a Victoria. Mentis impos illa, cum sensit deficere vires, vnguibus Impactis Impetum facit in ora Incubantis, & fœdat vulnere.

Tunc ad rixam & ad Iras ventum, Exſcendit è puellæ veredo Indignans adoleſcens; fugit è Lecto puella: Alter alteri Infenſus. Audiit mater & accurrit Ira ſæuientibus. Videt in angulo ſub aulæo latitantem natam; & ad thori interius latus inſpectantem. In ſpeculo læſam faciem generum, & frigida lauantem. Bona Venus? exclamat, quæ hæc eſt hymenæi facies? quæ ſunt Intemperiæ? Siccine, O Fili! O Nata! nuptias facitis, & amatis alter alterum? quid video? Non vxorem dediſti dulcis mater, refert Manuel, tygridem dediſti: O Hymen? qua fati libidine, quæ ante horam puellarum flos erat delibutus, mutata repente eſt in ſæuam tygridem? Certè nullo meo facto. Vide mater, quibus faciem notis Inſcripſit. Excandeſcit Matrona, agedùm, excetra, ait, vbi natam depoſuiſti meam, dulcem, obſequentem, bonam? Certè non es. Sed Impunè non feres. Pœnas dabis. Natæ ignoſce mater, inquit Manueli; Ignoſco ego vxori vir. Malim emori quàm ab ea ſi quicquam exegeris pœnæ, quæ anima mea eſt, quam perditè

ditè amo, vel Ingratam. Quid verò ais, Improba & væſana? refert mater: Quid reſpondes? peccaſſe fateor, mater, & vehementer pœnites. Infit Margaris. Veniam peto ſupplex. Ignoſcite hunc furorem, qui meus non fuit, ſed fati. Et Ignoſco, ſubjicit Manuel. Sed quis ego ſum qui Ignoſco Reginæ meæ? ſi verò quid ego deliqui in te, nollem dictum, nollem factum. fregit proteruam liberalis ſermo Margaridis contumaciam. Sine mater, inquit, reconcilier cum marito mea opera, non tua. Placabo, ſpero; redibo in gratiam. Abi amabo, cara mater. Vis proſtem nuda oculis tuis? Obſequar Iuſſis tuis, obſequar mariti, aut libidini, aut amori. Ergo exeo, nata, reponit Mater. At tuo vide fungare officio, vt conjugem iuuat, vt honeſtam decet. Illico in complexum mariti, vt erat nuda, volat Ingenuæ puella Indolis. Oſculatur, Veniam petit. Agedum, inquit, quam voles vltionem cape a rea, dulciſſime Manuel. Nullam deprecor, fouet ille ſuſpirantem, in ſinu. Quam verò, ait, ſi melior ſim, quam fuiſti, capere ve-

lim, præter oſcula, & florem Iuuentæ
Demum ſiſtit ad marginem lecti ama-
tem, & amentem. Omnes legit ocu-
omnium venuſtates membrorum. La-
dat, miratur, ſtupet. Inueniſſet in va
Zeuxis, quam in pluribus quæſiit, ſur-
mam pulcritudinem, & Venere dignam.
Attrectat mammas, pectus, femora. L-
brica nates manu tentat, & bonam pa-
tem. Conſentiebat Margaris, nihil neg-
bat, & tantùm non dabat. Incaleſcit a-
pectu adoleſcens, inceditur tactu. O-
nia delectant & gaudiis Implent, qu-
qualia ſint non aſſequatur excogitand,
qui non amat, aut non amauit. Surg
Interim mentula ad participanda ga-
dia. Moræ Impatiens, exiliebat, ſub-
liebat. Admouerat Manuel puellæ l-
uam: Impalluit, & gemitum miſit. Ha
te aſſurgens, vt vides ſuauiſſima Marga,
& Inflammeſcens, ait Manuel, de meo
te amore, cui nihil poteſt adjici, quo m-
jor fiat, mox mox, hera mea, faciet ce-
tioré in intimis præcordiis. Depluet om-
nes tibi voluptates: Poſt paulò amabi.
nec dubites, & Venerē & me. Certè h:
ſomnum nocte non videbis? Sed Ioue
videbis. Multam ad Lucem ſaltabim
hila

hilari tripudio, cum Venere & hymenæo, Choream ducente Priapo. Res verò agetur intrò festiua in spelæo insontis vuluæ; medium induerat digitum. At, cara Margaris, cor meum, lux mea, mitte te in lectum & compone duello. Faue Veneri, tibi vt faueat. Erubuit virgo & suspirium dedit. Momento resupinam occupat, telum vibrans quale in Omphalem Hercules: Contentis, vt maximè potuit, neruis in teneram adigit. Nec compages resistit, vi arietis disrupta est impacti. Altè infixum est telum, & hæsit. Clamorem edidit virgo. Erat ad thalami fores mater: vt audiit vt sibi placuit! Pergè, mi gener, perge inclamat alta voce: Vlciscere iniurias. Nulla te tangat miseratio scias te maritum, sentiat se vxorem. Repetit Manuel hoc animosior classico pugnam; repetit & vociferationem puella. Demùm in misellæ viscera, diro fulminans nisu, telum abdidit. O mater, clamat Margaris O mater, fer opem: Ecce emorior mater. Nequicquam fletibus miscebat querelas: Amoris feruebat opus adolescenti. Ferue-

bant & motitatione celeri & ſpiſſa criſpantes, & ceuentes nates. Ejulabat puella: Manabant ex oculis lacrymarum riui. Comprimitur, permolitur egregiè. Subindè ſenſit è ſubagitantis mobilibus lumbis ferri impetu in ſitientem vuluæ lacum torrentes libidinis riuos. Summa vi irruens adigit ille altiùs telum: incuſſo contremuit vulnere puella. Gemendo vocem ſuſtulit. Nec hilum mota eſt ad libidinem. Defecit adoleſcens. Intrat cum iuſtina ancilla mater. Senſerat reſediſſe furores; ſilebat Margaris, lectus non perſtrepebat ſilebat. Nunc agnoſco Margari, ait, prolem meam: Reddidiſti mihi natam, cum vxorem viro: Gaudeo. O mater, inquit Margaris, virum non dediſti: hominem putabas, mater, cui noueras partem eſſe aſelli? Riſit mater, riſit & Manuel. Et hæc aſelli pars reſpondet Catharis, aptè, nata, conueniet puellæ parti. Spera: Carè emenda tibi erat. (ſic Amores voluêre) voluptas ſumma. Tunc duas virgini dedit nuces ſaccharo conditas; quatuor Manueli. Nam tibi, mi gener, inquit, reficiendæ vires;

& neruis opus habes. Componebat interim lintea disjecta & turbata Iustina ingemiſcit. Quid ingemis, ait Catharii. Quæ hæc eſt pernicies? Vide, Domina, inquit Iuſtina, crudelem virginis tuæ cædem. Multo videt ſanguine conſperſum linteum. In virgine rubra, inquit, video virginem meam caſtam & puram: Et meliùs in cæſæ virginitatis ſtrage natam agnoſco. O mater, ait, Margaris, pollicita eras nuptias, & mihi & tibi: ſperabas nuptias laniena fuit. Oſculum dedit mater. Forti, ait, ſis animo, & eris quæ memor officij eris. Et tu mi gener, fortiter feri, & feries fortiter, qui amas, & iuuenili polles robore. Poſt exiit. Complexu puellam fouet. Manuel: Da veniam, hera, inquit, Pugnandum ſic fuit heroi tuo, tecum heroide ſua, & in caſtris tuis pugnanti. Et do, reſpondet. Dolorem intuliſti per amorem. Non ita ſi minùs amares grauiter præliatus eſſes. Sed & habeo quo me conſoler. *Referemus ambo nocturni vulnera prælii.* Coiuerant antè in nobis, reſpondet Manuel, animi, quàm corpora: Sed, vxor mea dulciſſima, ſi me amas. Dubitas te

amari? interrumpit Margaris, mari suauiſſime? ſi dubitas, enecas. Enimu rò, ſi me amas, quicquid voluero, rep nit, accommoda deſideria tua meis lib dinibus. Accommoda, & corpus iſtu Dionæum pulcrum, vegetum. Facian reſpondet, & gratificabor voluptati tua ſic ictum fœdus.

Tul. Per Venerem! Adonidi ſul antem! Sedes eſt Amori regia genial lectus, in quo vir & mulier cubant. R gnat in ea ſede ſummo Amor Imperic Nam, cùm arrectam intercepit man mentulam, & pro ſceptro candenten iactat, & minio rubentem, omnia pa rent; etiam diſſidentium corda pa rent.

Oct. Roſeis in labellis legebat ſua uians odoros Manuel ambroſiæ rores Sic in hymeti montis thymo, & flori bus circumuolitantes legunt apicula mel, & fauos, cœleſtia dona. Exſuge bat mammarum ſuaueolentia fraga Murmoreas & micantes leuibus mulce bat alapis nates. Cunnum inducto in dice ſollicitabat ſubactum; & pauido Indicebat bellum. Nouos ebibebat
ignes

gnes: Ignescere cœpit & Margaris. Intumescit generosa mentula, & subsultat: Impulit in puellam, ac si eburnea esset, rigidam, ac si fulmen è Cœlo missum, candentem. Risit Margaris animos capiens, ab insultu. Ergo nullæ tecum, mi vir, Induciæ.

Bella mihi, video; bella parantur,
ait.

Amore, ardeo, inquit Manuel; Compara te pugnæ, Amazon mea Penthesilaæ Aperi Venereum campum. Dubitet Venus cui laurea debeatur: sit inter te & me in suspenso & in incerto victoria. Insilierat in puellam: Primo alteroue concussu immerscerat mentulam in hymenæi venam. Hic, ait, cibus est Dearum: benè est; vorasti, cœnabit opiparè Iejuna vulua, & famem sedabit Dearum cibo. Subagitat, nec Margaridi malè erat. Se etiam momento sensit moueri ad libidinem. Dat suspirium venienti prurigini, & osculum ceuenti Manueli. Ille concutit, & vi vrget. Mox largò deficit puella effluuio ægrè animam reciprocans sub acri equisone, dùm currit ad metas. Deficit & pòst paulò

Manuel venereo irrorans opo balſam.
Repentè mutata eſt in aliam Margar.
Lumbos ſuſtulit, oſculatur; amplexatu
iterùm diffluit libidine: Mirata eſt
tàm citò & tàm longè à pudicitia deſc
uiſſe. Fraudem factam ſibi credidit: Ve
neris cunnum ſibi inſcienti cum ſuo e
commutatum credidit. Non ſuo his e
vſam in ludis credidit. Neſciebat ſe ta
ſalacem. Nam intrà nouem horas dece
peregit ſuo in agone, curſus: Indefeſſ.
Ab ea nocte libidine furit. Quærenti L
douico vt marito tam mirabiliter m
toniato ſufficeret, reſpondit ſibi quide
maritum non ſufficere. Itaque nulla
noctem, nullam diem cœlibem dux
Noctu Manuelem, diu Ludouicum be
lando confecit exargues. Antè duos ta
tùm dies cœpit Veneris pigere. Matre
rogauit liceret ſeorſim à viro, aliqu
per noctes cubare viduam. Tam forti A
lethæ negauit eſſe ſe parem: Obtinu
mater. Nuptiis (nam mater retulit
malè dicit; Virginum Innocentiæ, &
quieti benedicit. Ride, Tullia, per Innu
meras fututiones ad pudicitiam redii

Tul. Commoda via? ah? ah?

Desunt multa

**** Et hic me error, dicebat, impu-
t in amorem. Credebam bonam vrsa
st; castam lupa est. Mutata igitur men-
e, etiam mutauit amores. Suis Ioannam
eliquit intemperiis procacem, libidino-
am, impudentem. Ad Clementiam con-
erit animum & amorem, bonam, ho-
estam, ingeniosam. Placuit excellenti
Matronæ præstans Iuuenis. Sed volebat
morem Clementia, voluptatem nole-
at. Volebat diligi, nolebat subigi. Con-
abescebat Padillius mentis ægritudine;
e ferebat molestè Clementia amantem
erire. Solebatur, vt poterat, dictis, &
fficiis. Si me amas, inquiebat, scelere
on contaminabis. Amasti quòd bona
ssem, quòd casta; non amabis, si bonus
s, cum malam scies & impuram muta-
is moribus. Ante pono sanè honesta-
em caducæ huic vitæ. Non viua, si ho-
esta non viuam: satiùs est mori: At tu:
(Quod alij vulgò non solent homines
ulti & spurcitiis inquinati) ama inge-
ium meum, ama mores. Dictis misce-
at oscula, sed sicca, sed frigida; qualia
Philistæa Socrati fratri. Vis me mori, re-

ponebat Padillius, ſæuæ probitatis tu
victimam ?, Cadam lubens. Nam qui
honeſtatem prærexis crudæ ſæuitiæ
Scilicet putas amantem honeſtè poſſ
occidi. Cum nihil proficeret precibu
& querelis, incidit in morbum : iudi
cauere Arioli medici lethalem. Abdit
cauſa dubij quibus opi eſſent remedii
imprecabantur Iabalum arti ſuæ nu
gatoriæ. Flebat Remundus cognatum
tam præclari meriti in ipſo extingui Iu
uentutis flore. Flebat Clementia, qua
ſe ſciebat Iuueni intuliſſe lethum. Vul
Remundus ægrum inuiſat. Nam de Cle-
mentia, dùm vi morbi conflictatur, ob-
murmurauerat neſcio quid, ac ſi habe-
ret quod cum illa communicatum vel-
let. Vt vidit coram adſtantem, & lacry-
mis rigantem ora, ſubriſit moriens. E
cubiculo iubet excedere qui conuene-
rant. Non tanti ſum, inquit, diuina Cle-
mentia : Quid mittis fletus ? obſequor
volenti : iuſſiſti mori, & ecce morior.
Non iuſſi, reſpondet illa. Immò, ſi
quid eſt mihi in te Imperij, iubeo vi-
uas. Si non vixeris, vitæ miſeram tæ-
debit. Curram ad mortem. Fugiens è
vita

vita ſequar fugientem me. Viue, mi Padilli, ſi mortem me non vis oppetere, quæ tua, vt dicebas, vita ſum, mi amor: habebis faciliorem: erit quòd me laudes, & vitam. Oſculnm impegit & eripuit fatis. Repentè recreatæ ægri vires, & vis morbi contuſa. Recepit priſtinam valetudinem; & paucos poſt dies ſterit in pedes. Lætabatur Clementia, & gratulabatur. At enim, dicebat Padillius, promiſſa vita, reuocaſti ab ſtyge, nec hactenus vitam vidi. Scis quo me pretio redemeris à deſperatione. Non amore lucis, lucem video. Obiecisti ſpem meliorem. Rogabat miſereſceret aut morti redderet. Eludebat illa & vana ſpe lactabat cupientem. Aberat Remundus ab octo diebus: Et contingit à Carolo Imperatore euocari Padillium. Legioni præfecerat Imp. opt. max. Iuuenem generoſi & ortus & animi, quam in Italiam mittebat. Antequàm proficiſcitur conuenit Clementiam: ſolam in cubiculo inuenit, & volentem, nolentem opprimit. Conflictus acer & quater repetitus: nox diremit duellum. Vide, Octauia, quid honeſta in muliere virtus poſſit, & laudis amor. Poſtquàm

exiit Padillius pœnituit facti. Delictum vidit, quo corpus & animam inquinarat & exhorruit. Quid feci scelesta? quid passa sum infelix? dicebat cum animo suo. Væ mihi! quæ à sublimi honoris gradu, in quo lucebam deieci me præcipitem, cum alienæ subieci libidini Væ impurata! Audebo Cœlum suspicere? Audebo lucem videre sceleris mei consciam, & velle videri? quò fugiam? sed me misera non fugiam. Ero ipsa mihi & contumelia, & supplicium, quocunque iero. O numen, honestas meum! qui me ferre potero, non ferendum Catharma? mortem faciliùs feram. Moriendum est, morti se damnat. Reliquo die abstinuit cibo, & noctē egit insomnem, collachrymans, gemens, eiulans. Postera die venit Padillius: sedebat in angulo Clementia: flebat, pugno tondebat pectus. Mittite ô Superi! dirum hoc in caput; dicebat, trisulca fulmina. Leuate aspectu luridi monstri Cœlum atque terras. Vt propè factus est Padillius, siluit, & turbatum continuit pectus. Quid verò, inquit ille, video infelix? Reddidisti vitam, vt tolleres, ô vita

mea

mea clementia? Quæ hæc est mutatæ mentis malè sana libido? voluit & verbis oscula addere. Toruè respexit Clementia & indignans repulit. Me incestasti nequitiis tuis, venefice, inquit; & viuere vis? Emori satiùs est. Si morieris, reponit Padillius, habebis comitem: ne dubites. Ergo, sic illudebas credulo? Reuocabas à morte, scilicet, vt crudeliori morte perderes? At vide spes mea, ad saniorem ni redieris sententiam, ni cesses perniciem in te quamcumque moliri, tuis ecce ego in oculis, hoc me pugione confodio. Nudauerat pugionem. Metu perculsa Clementia, caue, caue, inquit, mi Padilli, tale in te quicquam cogites: viuam & bona promitto fide: sed nec tu negabis mihi quod etiam flagito ne neges. Non negabo, ait Padillius. Promitte verò, replicat Clementia, & iura te non negaturum. Promitto, refert, & iuro per Deos & Deas omnes. Si fidem fefellero iratam te habeam, Dea mea: nam malim habere iratos Deos, & Deas omnes. Volo deinceps, reponit Clementia, amemus alter alterum affectu fraterno, honesto amore. Hæc sit

Padillius & ægrè tulit. At enim, adiicit Clementia, nisi & tu volueris, me letho das crudelis. Nam haud quaquam me amas, si negas, sed voluptatem tuam improbus. Nequicquam contrà contenderis. Te sospitem volo, refert Padillius, O digna omni laude Matrona. Quandoquidem sic Iubes, Regina mea, obsequor: Legem accipio. Vt pulsis nubibus gratior solis redit facies Cœlo sereno; sic; luctu deterso, risit in Clementiæ vultu venustas amœnior. Pransit liberè & hilarè cum fratre quam fuerat amans. Inuasêre tamen innumeræ ægritudines puellam, postquàm abiit in Italiam Padillius. Subindè gemitus edebat, & fletus mittebat. Pudebat delicti, pudebat & vitæ. At fidei, quam iuueni dederat, memor in se nihil vltrà tentabat. Quatuor post menses nuntius allatus est in prælio ad Papiam esse interfectum, in quo Franciscus Rex captus est. Tunc cessit desperationi omnis puellæ constantia. Contabuit intra paucos menses Immiti dolore. Et demùm inedia consumpta misere extincta est. Expostulanti Remundo cur vltrò relinqueret vitã, relinqueret maritum a quo non nesciret

se

ſe tantopere amari, momento antequã ſpiritum exhalaret, indignoſum, reſpondit, tàm bono marito, tu dignus es honeſtiori vxore. Deliqui infelix in te & in me: Vlta ſum vindex injurias tuas & meas. In hoc equidem laudanda quod, cum amorem noui me tuum non mereri, morti ſceleratam adjudicaui. Miſerere & ignoſce. Sub hæc defecit in mariti complexibus. In culpa, Octauia, fœminam vides; in pœnitentia heroinam.

Oct. Iocaris, Tullia, feriò non loqueris. Quis heroida auſit vocare furentem puellam, quàm coecus extra ſe deſperationis turbo arripuerat? *Quiſque ſuos patimnr manes.* Non duxere volentem fata; nolentem traxêre.

Tul. Eſt etiam deſperationi ſua laus, Cum de ſe & de Republicâ deſperare cœpit Cato, mánus ſibi intulit. Et Catonem ſtoici pro fortitudinis heroicæ ſacro numine coluerunt. Cum deſperauit Clementia ſe honoris poſſe diutiùs culmen, in quo ſedebat, tenere, contabuit. Digna eſt meo quidem iudicio quam honeſtæ vt nos ſumus, colant pellices, quàm venerentur pro meretricia virtutis numine.

Oct. Et timebat a marito ſibi, ſi reſciſſet: Et metus animos dedit. Currerem ego ad mortem. Ferro aperirem animæ viam infamiam fugienti.

Tul. Malim ego meis, quàm mariti, perire manibus. O hominum inhumanitatem! Arrogant ſibi omnia, nobis negant. Probo ſibi putant verti (quæ inſaniæ!) noſtræ ſi libidini ignouerint; vxori ſi pepercerint, cui parcerent leones. Cum captus eſt a Borbonio & lanoyo Franciſcus Rex, fuſis in pugna Papienſi copiis, lachrymis ſinum, queſtibus Cœlum impleuit puellarum longè pulcherrima Franciſca Foxia. Rem narrabo, Tullia mea, ſcitu dignam, & miſeratione. Principi Mars militabat; Princeps Veneri; fortis Imperator Marti, fortiſſimus miles Veneri. Amabat cingi ſibi caput lauro & mirtho. Erat, inter Aulicos, vir ſummo in Armorica loco natus, Ioannes Caſrobriandius, cui vxor forma diuina. Nouerat Regis mores, & mulierum ingenium. Expoſtulabant amici, quòd illis, quòd aulæ toti vxoris negaret adſpectum, ac ſi ſolem negaret. Puella, viginti nata annos,

vnico mater partu, ætatem non læſerat: ſi vidiſſes, virginem dixiſſes. Cauſabatur animum vxori non eſſe ex Armorica excedere, vnum ne quidem paſſum. Scribebat veniret; & Rex in hoc totus erat. Nequicqnam omnia. Et ſubiraſci vxori ſimulabat doli artifex. Dùm fortè it cubitum excidit negligenti pars annuli aurei media. Vidit qui a cubiculo erat, collectam hero reſtituit. Mallem, inquit herus, iacturam centum talentorum feciſſe. Suſpicione aſſequutus eſt acris Rex ingenii quid id rei eſſet. Corrupto cubiculario. Spe & pretio, ea arte, & cura fingitur ſimilis, vt diſcrimen intercederet nullum, & capi etiàm a marito altera poſſet pro altera. Mittitur vxori, ac paucos poſt dies, appellit Lutetiam, lęta, & mariti petit amplexus. Stupet, & tantum non excandeſcit, quòd dictæ oblita legis aduenisset non advocata. Stupet & illa, & dimidium annulum promit. Aliud quæris Authoramentum a me? inquit. Iuſſiſti, cum mitteres, proficiſcerer ad te. Abſque commeatu non veni. Accepi, & conuenit hæc pars optimè, quam mihi ſeruaui,

annuli parti. Senſit ille ſibi fraudem factam, & preſſit dolorem, ne fabula fieret. Poſtera die, Ludouica, Regis mater, accerſit ad ſe puellam. Fauebat vltrò gnati cupidinibus. Nam, dixit, excellis forma & ingenio. Quid latebas in Regni angulo mirabilis fœmina? Deerat Aulæ id ſydus. Paucis omnia: Regi mirificè placuit puella; & puellæ Rex. Amantibus proſperè ceſſit. Etiam non Regnanti &, in Throno non ſedenti omnia cedunt Amori; cedet & Regnanti tetrica Mineruæ virginitas. Ægrè videbatur ferre maritus, obmurmurabat, minitabatur. Igitur percuſſa metu vxor, non viuebat. Abditum animaduertit dolorem Rex amans: Abductam locat in tuto. Sic ducebant feſtos dies alter in alterius ſinu: ſed Mars Sanguinus auidus placidæ hanc inuidit Veneri laudem. Paucos poſt menſes Mediolanenſibus Rex infert bellum animoſior quàm prudentior. Cecidit præceps è ſumma felicitate, capto ad Papiam, & in hiſpaniam perducto, miſerabilis puella. Quid conſilii caperet, ad fœdam reducta inopiam? Cepit a deſperatione.

Peri-

Perituram egerunt Eumenides ad maritum. Nam interuenerant affines placando. Non Gallus, ſed Seytha recepit in Domum pallidam, & murentem; Non in gratiam. Ac ſi non vxorem reciperet ſed Veneficam, & ſtrygem. Cum nata & ancillâ includit cubiculo: Nitus infelici præterea cum mortalibus vilis, vſus aut commercii: Deceſſit verò è vita nata infans, & ſecum abſtulit moriens quicquid reliquum ſupêerat humanitatis in gladiatoris pectore. Nondum decem tranſierant dies, cum intrat ira furens. *Scis*, adultera, intonat quas mihi inflixeris infamiæ notas immerenti. Damnaſti ipſa te morti cum deliquiſti. Tædeat, Hercle, te vitæ, quæ, honore amiſſo, iamdudum viuere deſiiſti. Nam vita vera eſt bonis honos: Moriendum eſt. Parata ecce ſupplicio ſunr omnia, ipſa eris. Aude generoſa cohoneſtare morte vitam, quam flagitiis conſceleraſti. Nec me flectere precando poſſe putes: Acheronta prius moueris: Satellites duo, & Chirurgus carnifex aderant Impio. Vociferans educitur è lecto puela. Et ne-

quicquam ſuperium hominumquę obſteſtans opem, & fidem, ſolutis brachiorum, & crurum venis, crudeliter morti datur. Meliori digna aut fato, aut marito, ſic periit. Et hi ſibi vertunt laudi nequiſſimi lanii, quod in vrſis, & pardis, ſi fieret, probro verterent hominum belluarumque communi parenti Naturæ. Satis equidem, mea ſententia, generoſæ eſſet ſupplicii puellæ pœnam meruiſſe & ſumi potuiſſe. Sed, dum colloquimur & confabulamur, cara Octauia, dies conſumpta eſt. Craſtina, ſi vacabis, plura. Valè corculum, & me ama, ſi beatam velis.

Oct. Nulla vnquam amor nocte tot attulit mihi voluptates indulgens, vt hac tu die, cognata, his tuis fabulis. Tecum per ſicca Mineruæ cadurda, malim eſſe ſic loquente tota die; quàm ipſo cum Amore tota nocte ceuente. Vale cognata.

Tul. Lepidum caput! vale, cognata. Si non valeas, nulla ſim. Vale.

Oct. Vale & tu Cotyto mea. Quæ ſi ingenioſa non fuiſſes, ſilea eſſem. Vitam

tam à parentibus accepi;à te ingenium.
Lutum eſt ſine ingenio puella.

Tul. Sua ſi non ſurgat ab humilitate, feruido animi conatu, dic, Octauia, quid fœmina abjectiùs, miſeriùs, inquinatiùs? Matula eſt vitæ particeps Immejenti concubino. Quid præterea? O ſordes! O dedecus! Nunc vale & oſculum da.

Sequitur in Autographo
Meursii

De Laudibus Aloisiæ Poemation;
Nec ausim dicere deesse nihil.

*** *Dan He *** B*** Poemation*
De Laudibus Aloisiæ.

INgenium memorem an mores? O Virgo Toleti
Vnica laus! Aetas talem non jactat auorum.
Te decimam vellent Parnassi culmina Musam:
Te peterent Musæ amplexu: Te lætus Apollo
Ambiret mirans, interque Heroidas, vnam
Vmbrosis resonaret amans in saltibus Echo.
Hos audax potuisti animos afflare pudori
Virgineo, & stabili timidum componere bello?
Non fugit ad veneris nomen pudor: Impiger vrget
Hostem insultantem verbis, & dira minantem.
Delicias tam culti operis mirata Dione.
Decipitur, laudesque nouas spe concipit ægra.
Ite citi, ite mei, sed pennâ dixit, Amores,
Præpete, quà campos sparso Tagus irrigat auro.
Ad virides ripas festis celebrate puellam.
Lusibus & duræ laudes inscribite cauti.
Nostra vel ahenas animas incendere tela
Illa missa manu poterunt: Et vincula virtus
Induet, & currus nostros captiua sequetur.

O! Nunc florenti, quæ surgis odorea regno;
Te veneror, teneræ donum immortale puellæ.
Non tulit hos animos, secum indignata Minerua
Subridensque nouas mouet Iras. Imbroba, dixit,
Hostiles sunt Insidiæ. Venus improba, vanas
Abjice spes; gliscens, nec te deceperit error.
An dubitas? sunt insidiæ: Tibi nectere pnra,
Hos est ausa dolos impure virgo pudoris
Illæsi: Premitense minax, & cominùs instar,
Iusequitur victrix tua te ad spelæa snbantem,
Et spoliis acer bello inclarescet opimis:
Ingeniosa tuis sub signis militat in te.
Qua meliùs mentes fœdis dimouerit arie
A vitiis; à te vitiorum gurgite coeco?
Insanæ antè oculos, benè sana, libidinis æstus,
Et scelera exponit putri manantia tabo.
Sordesque Augeæ ex strabulis, cœnoque fluenti,
Et quos ausa furis scelerata in nocte furores.
Dat gemitus Venus, & suspiria ducit anhela.
Nos, postquàm, dixit, nudas vidêre sub Ida.
Excitæ Dryades, & lecto Iudice vici,
Omnes vna tuli crudelis Palladis Iras,
Quare odiis non æqua mouens insurgis iniquis?
Nam quæ culpa Deas forma si vincimus omnes?
Perge tamen Pallas. Quid tum profeceris isto
Conatu, tecum ipsa vide. Sed futilis audes
Intentare minaa? Speras exscindere regna.
Posse mea, & lætos interturbare triumphos?
Non facies. Blandè subrisit tetrica Pallas,
Sed faciet præstans, infit, virtute puella.
Eruet hæc æras & luctus inuehet vltrix,
Quos lena & pellex dehonestas, Cypris, honores
Fidenti eripiet: fugies sub Tartara mœrens.

O cœlo salue noua lux, quæ surgit Ibero:
Qualis ab Eois ascendit Delius Indis,
Talis ab occiduis, Aloisia, surgit Iberis;
Risusque & cantus, cum luce, per æthera latè
Diffundis: circùm, suaues exhalat odores
Flora tibi, sydusque nouum, noua sydera Cœli
Mirantur. Te laudis Amor lucentibus Astris
Inserit, & veri sublimes tollit ad arces.
O non herois, sed vere nobilis heros!
Quod Natura negat, sexum deponere visa es:
Nanque vltra egrediens animos, curasque viriles
Induis, & tete pones generosa relinquis:
Indigetem superis missam feliciter oris
Quis neget & Phœbi cœlesti germine cretam?
O cœlo salue noua lux quæ surgis Ibero;

FINIS.

